INSTITUTUL DE ISTORIE A PARTIDULUI
DE PE LÎNGĂ C. C. al P. M. R.

DOCUMENTE

DIN ISTORIA

PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA 1917—1922

EDITURA PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ
1953

Proletari din toate țările, uniți-vă!

INSTITUTUL DE ISTORIE A PARTIDULUI
DE PE LÂNGĂ C.C. AL P.M.R.

DOCUMENTE

DIN ISTORIA
PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA
1917-1922

VOLUMUL I

EDITURA PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ
1953

INTRODUCERE

Volumul I „Documente din Istoria Partidului Comunist din România" (1917—1922) oglindeşte avântul revoluţionar al mişcării muncitoreşti din ţara noastră în urma victoriei Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Documentele înfăţişează: formarea şi activitatea revoluţionară a grupurilor comuniste; apărarea revoluţionară a statului sovietic de către muncitorimea din România în perioada intervenţiei imperialiste; făurirea Partidului Comunist din România; desfăşurarea activităţii P.C.R. imediat după făurirea sa, pentru consolidarea propriilor sale rânduri, după exemplul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Studierea documentelor din trecutul eroic al Partidului nostru înarmează pe oamenii muncii din R. P. R. cu experienţa bogată a P.C.R. în lupta pentru crearea unei vieţi libere în Patria noastră, pentru înfăptuirea măreţei cauze a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

INSTITUTUL DE ISTORIE A PARTIDULUI DE PE LÂNGĂ C.C. AL P.M.R.

1917

★

1

1917

SPRE PACEA LUMII [1]

CATRE TOT POPORUL ROMAN

Cetăţeni,

Republica rusă a ridicat steagul păcii !

Guvernul revoluţionar dela Petrograd s'a adresat guvernelor ţărilor aflate în război, aliate şi inamice, propunând încheierea armistiţiului şi începerea tratativelor de pace.

Comandantul suprem german a primit propunerea. Pe frontul rus luptele au încetat. Dela 1 Decembrie stil nou încep tratativele.

Acesta este un fapt istoric de o însemnătate mondială.

Guvernele aliate nu vor însă să ştie de pace. Ele vor să ducă mai departe vărsarea de sânge.

Dar revoluţia rusă a trecut peste dânsele şi se adresează de-a-dreptul popoarelor, pe care le în-

---

[1] *Manifest publicat în ziarul „Lupta" nr. 34 din 16 Noembrie 1917. Redacţia şi administraţia „Rumcerod", Nikolaevsky Bulevard 9, Odesa.*

deamnă ca ele însele, ca şi poporul rus, să ia în mână chestiunea războiului şi a păcii.

Români,

In ceasul acesta mare, care e atitudinea guvernului nostru ?

El nesocoteşte încă odată interesele ţării, care are nevoie de o pace grabnică. El îndrăzneşte să pună pe ataşatul nostru dela cartierul rus, pe generalul Coandă, să protesteze împotriva marelui act al guvernului dela Petrograd. El vrea să execute ordinul bancherilor şi negustorilor dela Londra, dela Washington, dela Paris şi dela Roma, să se deslipească de Rusia, să continue singur războiul şi să ducă ţara sărăcită şi îndoliată la o nouă şi definitivă pierzare.

Ba, el e gata să uneltească în taină trădarea şi să treacă de partea Nemţilor, ca să ridice armele contra Rusiei republicane.

Acei care au vândut pe rând ţara şi împăratului Wilhelm şi ţarului Nicolae, care ne-au dus la dezastrul dela Turtucaia, dela Sibiu, dela Neajlov şi de pe Valea Prahovei, care au pregătit prin trădare şi nevrednicie ocupaţia străină, pierderea a sute de mii de Români şi ruinarea desăvârşită a ţării, au acum îndrăsneala să se pună de-a-curmezişul păcii şi să ceară ţăranilor, muncitorilor, soldaţilor noi jertfe şi un nou martiraj.

Ţărani, muncitori şi soldaţi !

Crima aceasta nu trebue să se îmlinească.

A venit vremea ca să vă apăraţi propriile voastre interese, interesele ţării, interesele sutelor de mii de flămânzi şi de robi, şi nu interesele clicii care ne stăpâneşte şi care a aruncat ţara în prăpastie.

Daţi-vă seama că în voi stă puterea şi mântuirea ţării !

Sculaţi-vă ca un singur om. Să spunem sus şi tare că poporul vrea pacea.

...O singură cale ne rămâne : să izgonim pe cioclii şi trădătorii dela putere, pentru ca poporul însuşi, prin oamenii lui, să ia în mână conducerea ţării, să-i aducă pacea mult aşteptată.

Jos războiul ! Jos oligarhia !

Trăiască pacea !

COMITETUL DE ACŢIUNE
SOCIAL-DEMOCRAT ROMAN

★

2

1917

CETAŢENI ŞI MUNCITORI ! [1]

Strigaţi şi cântaţi de bucurie !

Pe o întindere de mii de kilometri, dela Marea Baltică şi până'n gurile Dunării, trecând prin Carpaţii Moldovei, popoarele nu se mai războiesc, omorul fratricid a încetat, armistiţiul s'a încheiat. Noul guvern revoluţionar rus, în numele poporului muncitor şi al milioanelor de soldaţi din tranşee, a început tratativele de pace.

Trăiască pacea care lasă să coboare peste sufletele noastre, peste mizeria noastră, peste ruinele nesfârşite razele unei lumi noi, speranţe noi !

[1] *Manifest editat în 1917.*

Muncitori !

Pacea, dorinţa tuturor popoarelor, nu ne este adusă nici de Papa dela Roma, nici de împăraţi şi regi, nici de boieri şi fabricanţi ; pacea a fost cucerită pe baricadele oraşelor Rusiei cu sângele revoluţionarilor, muncitori şi ţărani, călăuziţi de lumina socialismului !

Muncitori şi cetăţeni !

Energia, cinstea şi convingerea muncitorimii ruse, socialismul revoluţionar a salvat omenirea din prăpastie.

De azi începe o nouă eră în istoria lumii !

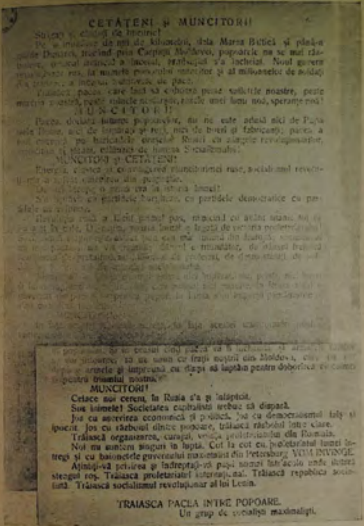
S'a isprăvit cu partidele burgheze, cu partidele democratice, cu partidele de reforme.

Revoluţia rusă a făcut primul pas, nimicind cu avânt titanic tot ce i-a stat în cale. De acum soarta lumii e legată de victoria proletariatului ! Socialismul stăpâneşte astăzi ţara cea mai întinsă din Europa; socialismul nu mai poate fi numai un vis frumos ; el e triumfător, de el tremură reacţiunea de pretutindeni. Milioane de proletari, de desmoşteniţi, de soldaţi se bucură azi de triumful socialismului.

Muncitori ! In Rusia nu mai există nici împărat, nici prinţi, nici boieri şi fabricanţi, care să exploateze, nici poliţie, nici mizerie. In Rusia totul e guvernat de popor — pentru popor. In Rusia s'au împărţit pământurile şi s'au confiscat fabricile.

Muncitori !

In faţa acestei revoluţii mărețe, în faţa acestei transformări pentru vecie, care e datoria noastră ?

CETĂŢENI şi MUNCITORI!

MUNCITORI!

MUNCITORI şi CETĂŢENI!

MUNCITORI!

Celace noi cerem, în Rusia s'a şi înfăptuit.

Sus inimele! Societatea capitalistă trebue să dispară.

Jos cu asuprirea economică şi politică. Jos cu democratismul falş şi ipocrit. Jos cu războiul dintre popoare, trăiască războiul între clase.

Trăiască organizarea, curajul, [illegible] proletariatului din România.

Noi nu suntem singuri în luptă. Cot la cot cu proletariatul lumei întregi şi cu baionetele guvernului maximalist din Petersburg VOM ÎNVINGE.

Aţintaţi-vă privirea şi îndreptaţi-vă paşii noştri într'acolo unde [illegible] steagul roş. Trăiască proletariatul internaţional. Trăiască republica socialistă. Trăiască socialismul revoluţionar al lui Lenin.

TRAIASCA PACEA INTRE POPOARE.

Un grup de socialişti maximalişti.

Fragment din manifestul editat în 1917, vestind victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

De noi depinde totul ! Noi vom cuceri totul ! Eliberarea noastră poate şi trebue să fie numai opera noastră proprie ! Muncitorimea din satele şi oraşele României nu mai poate da destinele ei în mâinile clasei stăpânitoare. Interesele muncitorilor şi ţăranilor sunt tocmai potrivnice intereselor celor 2.000 de boieri şi fabricanţi din România.

Oligarhia română, grupată în cele trei partide politice, întruchipată astăzi în Brătianu, Take Ionescu, Costinescu, Carp, Marghiloman, Stere şi toţi ajutătorii lor, toţi care ne-au dus ţara în război, sau care n'au făcut nimic pentru împiedicarea lui, toţi care au omorît ţăranii la 1907 şi care au înnecat în sânge strigătul de pace al muncitorimii dela oraşe, toţi aceştia încearcă iarăşi să vorbească în numele nostru, vor încerca să ne înşele din nou, speră să ne subjuge şi să-i îmbogăţim...

Aceştia vorbesc azi de o nouă alianţă cu guvernele, cu clasele stăpânitoare din Germania şi Austria contra Rusiei, în timp ce poporul român are nevoie de *alianţa republicană democratică* cu toate popoarele vecine şi cu toate popoarele Europei.

Muncitori !

Inlături cu clasa stăpânitoare ! Orice colaborare cu burghezia română este o abatere dela principiile revoluţionare ale socialismului, ale fraţilor noştri din Rusia...

Vrem ca poporul român să hotărască !...

Şi în ceasul când pacea va fi încheiată şi armatele române se vor întoarce, să ne unim cu fraţii noştri din Moldova, care nu vor depune armele, şi împreună cu dânşii să luptăm pentru doborîrea ciocoimei şi pentru triumful nostru.

Muncitori !

Ceeace noi cerem, în Rusia s'a şi înfăptuit.

Sus inimile ! Societatea capitalistă trebue să dispară !

Jos cu aservirea economică şi politică ! Jos cu democratismul fals şi ipocrit ! Jos cu războiul dintre popoare, trăiască războiul între clase !

Trăiască organizarea, curajul, voinţa proletariatului din România !

Noi nu suntem singuri în luptă. Cot la cot cu proletariatul lumii întregi şi cu baionetele guvernului maximalist din Petersburg, *vom învinge*.

Aţintiţi-vă privirea şi îndreptaţi-vă paşii numai într'acolo unde flutură steagul roşu. Trăiască proletariatul internaţional. Trăiască Republica Socialistă. Trăiască socialismul revoluţionar al lui Lenin !

Trăiască pacea între popoare !

UN GRUP DE SOCIALIŞTI MAXIMALIŞTI [1]

—★—

3

1917

MUNCITORI ŞI ŢARANI ! SOLDAŢI ŞI OFIŢERI ! CETAŢENI ! [2]

Ţara a ajuns într'o situaţie dintre cele mai jalnice.

Oltenia, Muntenia, Dobrogea şi o parte a Moldovei zac sub jugul cotropitorilor străini. Trei sferturi din poporul român, cu gospodăriile şi căsniciile împrăştiate, a ajuns pribeag şi muritor de foame. Avuţia naţională prădată ori încăpută în mâna duşmanului. Armata pierdută. Sute de mii de feciori dispăruţi din mijlocul nostru : prizonieri care se pierd în lagărele de concentrare, invalizi şi morţi. Văduve şi orfani rămaşi pe drumuri. In Moldova prefăcută în lagăr, în spital şi în cimitir se zbat în chinuri resturile armatei şi populaţiei secerate de frig, de foame, de mizerie şi de epidemii. Ţara înglodată în datorii de miliarde, fără siguranţa eliberării teritoriilor cotropite şi cu perspectivele cele mai negre pentru viitor. Iar pe deasupra, compromisă în Balcani şi în Europa, cu o situaţie internaţională dintre cele mai critice.

Cetăţeni !

Ţara trebue salvată !

Dar pentru aceasta trebue să ne întrebăm : *cine poartă* răspunderea nenorocirii prezente ? Toţi avem răspunsul pe buze : răspunderea este întreagă a clasei stăpânitoare.

Ea are nu numai răspunderea evenimentelor de astăzi, ci şi o răspundere istorică. Ea a adus ţărănimea, răşluindu-i pământurile, la sapă de lemn. Ea a jefuit ţara şi poporul, făcând ca o şleahtă de îmbuibaţi şi trândavi să asuprească şapte milioane de iobagi. Ea e vinovată de pelagra, tuberculoza, analfabetismul, corupţia şi decăderea morală care ne bântue. Regimul acesta de politicieni lacomi, fricoşi, reacţionari, conduşi de o dinastie lacomă şi reacţionară, a săvârşit crima neispăşită dela 1907 ; el a încurcat ţara în stupida campanie din 1913 ; a prigonit clasa muncitoare, lovind în sforţările ei de desrobire ; a tras în muncitori.

[1] Cuvântul maximalist era o traducere a cuvântului *bolşevic*.
[2] *Manifest editat în 1917.*

El a descompus toate puterile de dezvoltare a poporului și rezistența națională a țării...

Sutele de milioane, miliardele votate pentru întărirea țării au intrat, în cea mai mare parte, în buzunarele fără fund ale oamenilor de afaceri dela guvern și ale rudelor și prietenilor lor...

Cetățeni!

Acum guvernanții duc la pieire și ceeace mai este din vechea Românie. Zeci de mii din soldații și locuitorii rămași au căzut pradă frigului, foametei, tifosului exantematic. Mijloacele de trai ce se mai găsesc au fost înșfăcate de contrabandiștii sus puși. Pentru restul României nu este nici carne, nici zahăr, nici pâine. In țara cea mai bogată din Peninsula balcanică trăiește astăzi poporul cel mai nenorocit și mai sărac.

Comandanții superiori, din îndemnul guvernului, au întrebuințat față de soldați mijloacele pe care jandarmii rurali și logofeții le întrebuințează față de țărani. Soldații care și-au părăsit căminul, avutul și familiile rămase bătaie de joc a armatelor cuceritoare, sufăr pe teritoriul neocupat tratamentul cel mai odios. Eroii care și-au vărsat sângele pentru apărarea pământului nostru; ostașii care au stat toată iarna în tranșee, cu apa până la brâu, neavând de mâncare decât fasole, mazăre și pâine uscată, sunt pe deasupra bătuți, schingiuiți și împușcați câinește, fără nicio judecată...

Cetățeni!

Acum oligarhia aleargă spre o mișelie nouă. Ea se teme să nu izbucnească și la noi, după cele întâmplate în Rusia, indignarea care clocotește în sufletul tuturor țăranilor, soldaților, ofițerilor și cetățenilor. Ca să preîntâmpine furtuna, ea întinde poporului cursa votului universal și a exproprierii parțiale a marii proprietăți. Șarlatanii deprinși să guverneze țara cu șiretlicuri și vicleșug cred că, făgăduind niște reforme, pe care până mai ieri le combăteau cu înverșunare, vor izbuti să păstreze și mai departe privilegiile și puterea. Ei vor să exploateze sentimentele democratice ale poporului, după cum au exploatat sentimentele firești pentru frații din Transilvania.

Dar nu vor reuși! Țara îi cunoaște.

Ea știe prea bine că nu oligarhia, care a ferecat-o, a supt-o și dezorganizat-o, poate s'o reînvie, dându-i un regim nou și democratic... Miniștrii, șefii de partide, politicienii, cu regele lor în frunte, nu mai au ce căuta în viața publică a poporului român.

Locul lor este la pușcărie!...

Inlături dar cu pleava aceasta!

Cetățeni, muncitori și soldați!

Partidul social-democrat pornește la lupta pentru răsturnarea țarismului român.

Voi trebue să vă dați seama că acesta e primul pas pe care trebue să-l facem pentru reformarea României, pentru apărarea ei teritorială, pentru reîntregirea ei, pentru progresul ei democratic.

Vremuri noi se deschid pentru popoarele asuprite. Pretutindeni ele iau în propriile lor mâini frânele conducerii lor.

Izbânda ideilor noi, pe ruinele răspândite de capitalism, este izbânda popoarelor. Triumful prole-

tariatului socialist rus, şi nu a strâmtului naţionalism războinic, a adus libertatea nu numai poporului rus, ci şi moldovenilor basarabeni. Acelaş triumf va aduce libertatea şi o viaţă nouă Românilor din regat, ca şi celor din Transilvania.

A sosit vremea ca poporul român, făcând propria lui revoluţie, să se libereze de oligarhie şi monarhism.

Fiţi toţi: muncitori, ţărani, soldaţi, ofiţeri şi cetăţeni, fără deosebire de neam sau de convingeri politice, fiţi la înălţimea misiunii pe care istoria ne-o aşează pe umeri.

Fiţi făuritorii unei Românii noi, libere, paşnice, drepte şi fericite.

Numai cu voi şi prin voi ea se poate înfăptui.

Numai aşa ne vom învrednici de sângele nevinovat vărsat din belşug. Numai aşa numeroşii şi scumpii noştri morţi vor fi răzbunaţi şi vor dormi liniştit în tristele lor morminte.

Sus inimile Români! Adunaţi-vă sub steagul revoluţiei mântuitoare!

Jos oligarhia!

Trăiască republica!

COMITETUL DE ACŢIUNE
SOCIAL-DEMOCRAT ROMAN

4

1917

MUNCITORI! [1]

Gigantica revoluţie rusă... a intrat într'o nouă fază; trădată de burghezia ucraineană şi ameninţată de oligarhia română, ea îşi pregăteşte în interiorul Rusiei o nouă izbândă. Duşmanii revoluţiei trebue pedepsiţi. Clasa muncitoare trebue să intre în drepturile ei naturale. Demobilizarea armatei ruse nu înseamnă capitularea maximalismului (bolşevismului. — *Nota Red.*)... Armele care până acum se îndreptau nemiloase împotriva armatelor germane, compuse în majoritate din muncitori, fraţi de-ai noştri, de acum înainte vor fi gata să fie ţintite către adevăratul nostru duşman: clasa stăpânitoare.

Muncitori şi ţărani!

Dar nu numai burghezia rusă a declarat „războiul sfânt" contra revoluţiei maximaliste. Oligarhia română s'a declarat şi ea solidară cu acest scop. Armata română a trecut Prutul nu „pentru a restabili ordinea", ci pentru a încerca să înnece în sânge revoluţia rusă. Teama de o *Republică Socială Română* îi îngrozeşte. Teama de a fi traşi la răspundere în faţa poporului pentru halul nenorocit în care au adus ţara noastră, prin incapacitate şi furturi, îi înspăimânta. Bogătaşii români îşi vedeau deja averile împărţite la cei flămânziţi, şarlatanii noştri politici se vedeau chelneri la Chicago, iar tronul celui mai incapabil dintre monarhii lumii îl vedeau sfărâmat de furia sfântă a celui mai dispreţuit şi robit dintre popoare, de furia justificată a poporului român.

Pe mormântul faimosului guvern Brătianu, muncitorimea română va trebui să scrie — pentru veşnicia istorică — aceste jalnice cuvinte: *a fost învins pentrucă a luptat în contra revoluţiei ruse.*

[1] *Manifest editat în 1917.*

Ţărani şi muncitori !

La rândul lor, politicienii din teritoriul ocupat au avut şi ei un moment de bucurie. Dacă conservatori ca Marghiloman, Carp şi Beldiman sunt de două ori adversari ai guvernului dela Iaşi — ca conservatori şi ca prieteni ai puterilor centrale —, ei au simţit o frăţească solidaritate de clasă auzind că Brătianu a ordonat a doua expediţie de „şantaj virtuos" — de astă dată în Basarabia. Ah, dacă ciocoii noştri conservatori ar fi avut la îndemână trenuri speciale, ar fi zburat spre malurile Prutului să se sărute cu salvatorii intereselor lor de clasă.

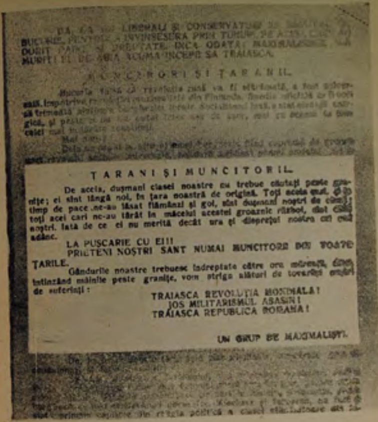
Dar de ce se tem n'o să scape nici d-nii bogătaşi, nici politicienii de profesie. Poporul român ar fi cel mai nemernic dintre popoare, dacă, după primăvara roşie a lui 1907, când au fost asasinaţi 11.000 de ţărani, ar mai îngădui şi de aci înainte oligarhiei române să-şi bată joc de el.

Da, la 1907 liberalii şi conservatorii se sărutau de bucurie, pentrucă învinseseră prin tunuri pe aceia care au dorit pâine şi dreptate. Incă odată : maximalismul n'a murit ! El deabia acum începe să trăiască.

Muncitori şi ţărani !

Bucuria zadarnică că revoluţia rusă va fi sfârâmată a fost universală. Impotriva revoluţiei maximaliste din Finlanda, Suedia oficială ar fi voit să trimită ajutoare burgheziei locale. Socialismul, însă, a stat strajă energică şi peste el nu s'a putut trece aşa de uşor...

Mai mult :

ŢARANI ŞI MUNCITORII.

De aceia, duşmanii clasei noastre nu trebue căutaţi peste granite; ei sînt lângă noi, în ţara noastră de origină. Toţi aceia cari, în timp de pace ne-au lăsat flămânzi şi goi, sînt duşmanii noştri de clasă; toţi acei cari ne-au târât în măcelul acestei groaznic război, sînt [illegible] noştri. Iată de ce ei nu merită decât ura şi dispreţul nostru cel mai adânc.

LA PUŞCARIE CU EI!!

PRIETENI NOŞTRI SANT NUMAI MUNCITORII DIN TOATE ŢARILE.

Gândurile noastre trebuesc îndreptate către ora [illegible], [illegible] întinzând mâinile peste granite, vom striga alături de tovarăşii [illegible] de suferinţi :

TRAIASCA REVOLUTIA MONDIALA!
JOS MILITARISMUL ASASIN!
TRAIASCA REPUBLICA ROMANA!

UN GRUP DE MAXIMALIŞTI.

Fragment din manifestul unui grup de maximalişti apărut în 1917, în care oligarhia din România este arătată ca principalul duşman al oamenilor muncii din ţara noastră.

Dela un capăt la altul al lumii, burghezia fiind cuprinsă de groaza unei revoluţii sociale universale, a ridicat, solidară, împotriva ei pumnii ameninţători

In Italia, Franţa, Anglia, America şi Germania burghezia a luat cele mai sălbatice măsuri împotriva mişcărilor antirăzboinice. In Germania, cu deosebire, străzile au fost mânjite cu sângele nevinovat al femeilor şi muncitorilor care cereau pâine şi pace. Greva de solidaritate cu revoluţia rusă, care a durat 14 zile, a fost şi ea scăldată în sânge. Mii de tovarăşi şi tovarăşe de-ale noastre gem în temniţele odiosului militarism absolutist. Liebknecht în Germania... este condamnat la muncă silnică pentrucă a avut alte păreri decât trădătorul Scheidemann cu turma sa de inconştienţi... Armata germană — după ce guvernul sovietic a propus pacea — a înaintat în sânul Rusiei dezarmate. Militarismul german, de acord cu capitalismul său, vrea să salveze, prin forţa brutală a armelor, interesele ducilor şi conţilor ruşi, care, alături de ţarul detronat de revoluţie, au făcut acest război : corb la corb nu-şi scoate ochii. Dar acelaş militarism german a făcut mai mult, el a trimis armate şi în contra revoluţiei finlandeze. Aşa se aplică principiul — *admis la început* — că fiecare popor poate hotărî singur de soarta lui.

Jos ipocrizia imperialismului !...

Da, în toate aceste ţări, aşa zise civilizate, puşcăriile gem de condamnaţi şi deţinuţi politici.

Sistemul autocrat al ţarismului şi-a schimbat domiciliul. Astăzi Rusia lui Lenin este cea mai liberă ţară din lume pentru clasa celor obijduiţi. Jafurile maximaliste pe care le anunţa sistematic presa burgheză sunt neadevăruri obraznice. Minciuna şi te-

roarea au fost și sunt primele capitole din religia politică a clasei stăpânitoare din lumea întreagă.

Țărani și muncitori!

Deaceea dușmanii clasei noastre nu trebue căutați peste granițe; ei sunt lângă noi, în țara noastră de origină. Toți aceia care și în timp de pace ne-au lăsat flămânzi și goi sunt dușmanii noștri de clasă; toți aceia care ne-au târît în măcelul acestui groaznic război sunt călăii noștri. Iată dece ei nu merită decât ura și dispreţul nostru cel mai adânc.

La pușcărie cu ei!!

Prietenii noștri sunt numai muncitorii din toate țările.

Gândurile noastre trebue îndreptate către ora măreață când, întinzând mâinile peste granițe, vom striga alături de tovarășii noștri de suferinți:

Trăiască revoluția mondială!

Jos militarismul asasin! Trăiască Republica Română!

UN GRUP DE MAXIMALIȘTI

★

1918

★

5

1918

MARINARI ŞI SOLDAŢI ![1]

Marinarii din Sulina, după exemplul marinarilor ruşi, au ridicat drapelul revoluţiei.

Onoare primilor luptători pentru libertatea poporului român !

Mişcarea a fost înnăbuşită, dar asupra marinei româneşti va rămâne de-a-pururi gloria de a fi făcut primul pas spre o viaţă nouă.

Marinari şi soldaţi !

Războiul nenorocit pornit de stăpânitorii noştri, se termină cu pierderea a sute de mii de fraţi ai noştri, cu distrugerea bogăţiilor ţării şi cu sărăcirea ei completă.

Nenorocirile acestea nu ajung însă. Sângele n'a curs din belşug, poporul care moare de foame n'a sărăcit îndestul. Regele, guvernul şi oligarhia vă cer să sângeraţi mai departe. Ei luptă contra păcii,

[1] *Manifest editat la 11 Ianuarie 1918.*

pe care, ca şi voi, întreaga ţară o doreşte. Ei se tem de pacea care va aduce asupra lor judecata nemiloasă a poporului. Ei se aruncă acum într'o nouă aventură. In contra voinţei ţărănimii moldovene, ei au atacat Basarabia.

Marinari şi soldaţi !

Revoluţia rusă, care a adus pacea lumii şi este primul pas al muncitorimii de pretutindeni pentru emancipare, a fost atacată mişeleşte de stăpânirea românească, care totdeauna a asuprit şi ţinut în întuneric poporul român.

Marinari şi soldaţi !

Voi care v'aţi jertfit pe când stăpânitorii voştri furau şi vindeau ţara, voi care aţi suferit iarna în mizeria tranşeelor pe când boierii se desfătau în oraşe, voi care aţi fost totdeauna furaţi şi înşelaţi, voi care munciţi fără răsplată pe pământul boieresc, voi care aţi fost nesocotiţi şi consideraţi străini în ţara voastră, voi care prin munca voastră aţi făurit ţara românească şi toate bogăţiile ei, sculaţi-vă ca un singur om contra stăpânitorilor criminali care au pierdut România.

Marinari şi soldaţi !

In faţa lumii întregi sunteţi deslegaţi de orice jurământ. Legaţi-vă împreună a lupta de această dată pentru drepturile voastre, pentru drepturile şi libertatea ţării.

Marinari şi soldaţi !

Marinarii şi soldaţii ruşi au dat Rusiei libertatea. Asupra voastră apasă aceeaşi sarcină istorică.

Regimul care a dus la dezastrul militar şi la pierderea independenţei ţării trebue să fie înlăturat...

Jos monarhia ! Trăiască Adunarea Constituantă!
Trăiască Republica ! Trăiască Revoluţia !

COMITETUL DE ACŢIUNE SOCIAL-DEMOCRAT ROMAN

———★———

6

1918

SOLDAŢI, MUNCITORI ŞI ŢARANI ROMANI ![1]

Nu mai există nici rege, nici guvern în Ţara românească. Cei care au pornit războiul în contra Republicii basarabene şi au călcat mişeleşte pământul revoluţiei ruse sunt adevăraţii duşmani ai voştri şi ai ţării, sunt cei care întotdeauna v'au asuprit, v'au bătut, v'au asasinat şi care au furat tot rodul muncii voastre.

Ţara noastră este pe marginea prăpastiei. Războiul i-a răpit sute de mii de muncitori, precum şi bogăţiile anilor de belşug, tot ce crease munca românească în ultimii cincizeci de ani.

In loc de pace uzurpatorii dela Iaşi abat asupra României alte nenorociri şi alte dezastre.

[1] *Manifest editat la 12 Ianuarie 1918.*

Soldaţi, muncitori şi ţărani!

Cum a fost până acum nu mai poate merge. Conducerea ţării trebue luată din mâna duşmanilor poporului.

La arme!

Veniţi cu toţii în primul batalion revoluţionar român!

Soldaţi, muncitori şi ţărani!

Adunaţi-vă cu toţii în jurul steagului roşu al libertăţii, dreptăţii şi frăţiei dintre popoare.

Să formăm batalioanele şi regimentele care mâine vor libera România de sub stăpânirea de azi vitregă şi criminală.

Vestea (formării N. R.) primului batalion revoluţionar român va fi sunetul de alarmă pentru toţi fraţii voştri, soldaţii rămaşi în tranşeele şi în ţara regelui tiran şi criminalului său prim-ministru.

Soldaţi!

Voi toţi care aţi fost trimişi să muriţi pentru o cauză care nu era a ţării, care nu era a voastră, veniţi cu agerimea braţelor voastre şi cu hotărîrea voastră de luptă pentru a da libertate poporului român.

Un întreg popor vă va binecuvânta veacuri de-a-rândul.

Voi sunteţi făuritorii României de mâine, liberă şi democratică.

Veniţi la lupta cea mare, la lupta cea dreaptă, pentru doborîrea regelui şi a oligarhiei române...

Jos războiul! Jos regele şi oligarhia!
Trăiască revoluţia!

COMITETUL DE ACŢIUNE
SOCIAL-DEMOCRAT ROMAN
COMITETUL MILITAR REVOLUŢIONAR ROMAN

Odesa 12 Ianuarie 1918.

Nota. Inscrierile şi incazarmarea voluntarilor se face la cazarma din str. Prohorovscaia nr. 46, între orele 10—2 şi 4—6.

———★———

7

1918

SOLDAŢI ROMANI! [1]

Stăpânirea vitregă, acum un an şi jumătate, v'a ridicat din fabrici, ateliere şi dela munca câmpului pentru a vă porni la războiul nenorocit, în care sute de mii de fraţi ai voştri au dispărut, prin care bogăţiile ţării au fost distruse şi independenţa sa pierdută.

Voi care sunteţi robi pe pământul muncit pentru boieri, voi care de veacuri sunteţi furaţi, care sunteţi bătuţi şi asasinaţi când cereţi pământ şi libertate..., azi, când se apropie clipa ca regele, guvernul şi întreaga oligarhie să dea socoteală pentru crimele lor, sunteţi împinşi de ei într'un nou război, pentru a le cuceri noi pământuri şi noi bogăţii.

Ei v'au silit acum să luaţi armele împotriva fraţilor voştri moldoveni, împotriva poporului basarabean, căruia revoluţia rusă i-a dat drepturi, liber-

[1] *Manifest editat la 17 Februarie 1918.*

tăţi, făcând totodată ca pământurile să treacă dela boieri în mâinile celor care le muncesc.

Ei v'au minţit că Ruşii vor să înfometeze ţara, ...v'au minţit că sunteţi chemaţi să salvaţi Basarabia, unde sunt neorânduelì.

Astfel v'au dus la acest războì fratricid, făcând să dispară libertăţile pe care poporul basarabean şi le câştigase cu arma în mână sub oblăduirea revoluţiei ruse. V'au minţit că aţi fost chemaţi în Basarabia pentru a restabili ordinea.

V'au chemat ciocoii basarabeni, care nu vor să dea poporului pământ şi libertate, v'au chemat pentru a înnăbuşi revoluţia, care trebuia să cuprindă şi să libereze poporul şi ţara voastră însăşi.

Soldaţi!

Poporul român trece prin cele mai grave momente ale istoriei sale. Ciocoii duc de râpă ţara voastră, pe care au exploatat-o. Şi după acest războì ei continuă a exploata munca ţăranilor şi muncitorilor şi a înnăbuşi lupta pentru drepturi şi libertăţi a poporului român.

Intoarceţi armele împotriva acelora care v'au dus să vărsaţi sângele fraţilor basarabeni!

Intoarceţi armele împotriva comandanţilor voştri ucigaşi!

Intoarceţi armele împotriva acelora care i-au minţit, i-au exploatat şi i-au asasinat pe cei care în vremuri de pace cereau pământ şi libertate.

Intoarceţi armele împotriva acelora care trebue înlăturaţi, pentru a asigura ţării dezvoltarea sa liberă şi pentru a putea inscăuna şi la noi un regim politic liber ca în Rusia.

Arma pe care o ţineţi în mână este unealta prin care veţi da libertate poporului întreg şi vouă înşivă.

Acum e momentul pentru a pune capăt suferinţelor voastre, suferinţelor ţării.

Puterea este a voastră, pentrucă voi mânuiţi puştile, mitralierele şi tunurile.

Intoarceţi-le contra şefilor voştri.

Nu mai există rege, nu mai există guvern, căci nu trebue să mai recunoaşteţi pe acei care au trădat ţara şi azi v'au dus să înnăbuşiţi libertăţile şi cuceririle revoluţiei.

Numai astfel poporul român poate scăpa de clica necinstită şi criminală care de sute de ani cârmueşte ţara după pofta ei şi spre nenorocirea poporului român.

Soldaţi!

Acum e momentul să înfăptuiţi cu armele în mână libertatea ţării, libertatea voastră.

Rupeţi cu trecutul de umilinţi şi de robie, înfăptuiţi revoluţia mântuitoare!

Jos regele! Jos oligarhia! Trăiască revoluţia!

COMITETUL DE ACŢIUNE
SOCIAL-DEMOCRAT ROMAN
COMITETUL MILITAR REVOLUŢIONAR ROMAN

———★———

8

1918

MUNCITORI![1]

Pacea între popoare va veni în curând. Măcelul care a distrus jumătate din Europa va înceta. Dar nu din mila acelora care l-au deslănțuit, nu din convingerea lor că crimele sunt inutile se termină războiul. Războiul îl termină popoarele! Sătule de atâția ani de luptă, de atâta mizerie și jale, ele au început să-și deschidă ochii și să-și arunce forțele în balanța istoriei. După cum acum un an poporul rus, printr'un gest măreț, a pus capăt luptei între el și popoarele muncitoare vecine, tot așa acum, poporul bulgar, condus de „bolșevici", sătul de războí, a întors spatele inamicului, a ocupat câteva orașe în care a declarat republică și caută să ocupe întreaga țară pentru a pedepsi pe adevărații vinovați, a înlătura pentru totdeauna pe stăpânitori — cauza războaielor. Gestul splendid al poporului bulgar a făcut mai mult decât toate frazele și activitatea militarismului antantist.

Revoluționarii bulgari au doborît militarismul german. Astăzi acest militarism, urmașul țarismului, se clatină și dânsul și mai încearcă să-și mențină zilele recurgând la ajutorul așa zișilor „oameni din popor". Dar nici cozile de topor din Germania nu vor putea salva militarismul și capitalismul, după cum nici prietenii lor din Rusia Miliucov și Cherenschi n'au putut salva capitalismul rus. Toate aceste cârpeli nu mai pot ajuta azi la nimic, căci adevăratul popor muncitor german, ca și poporul englez, poporul francez și cel italian, care și-au ațintit ochii asupra Rusiei revoluționare, vor ști să-și sfărâme lanțurile prin propriile forțe și să aducă domnia socialismului în întreaga Europă.

[1] *Manifest editat în 1918.*

Muncitori, tovarăși!

Pe când toată lumea se schimbă, pe când vinovații din toate țările sunt pe punctul de a-și lua pedeapsa, la noi continuă domnia celei mai ticăloase oligarhii din Europa, continuă exploatarea cea mai nerușinată, continuă jaful din averea publică. Cu concursul militarismului german dela noi se fac legi reacționare, se impune munca obligatorie, se terorizează massele, iar acei care au curajul să protesteze sau numai să gândească altfel decât polițiile d-lor Marghiloman, Tzigara-Samurcaș, Mackensen și Pinkoffs sunt puși în subteranele umede și întunecoase, fără aer și fără mâncare ale fortului dela Jilava, cum, de pildă, în ultima vreme au fost trimiși muncitori dela fabricile metalurgice Vulcan, Wolff, Lemaître și dela atelierele căilor ferate.

Vinovată de dezastrul pe care l-a suferit țara... toată ciocoimea și cioclovimea noastră se simt în siguranță sub adăpostul baionetelor germane. Cu ajutorul acestor baionete, ei pot închide și teroriza, pot ucide în Basarabia zeci de mii de oameni care cer să li se respecte drepturile câștigate și pentru ei de către popoarele din Rusia. Mâine, însă, când armata germană va părăsi țara — șefii urmăriți de ura și disprețul nostru, iar soldații de urarea noastră de a ajunge într'o Germanie socialistă —, mâine d-nii Marghiloman, Averescu, Brătianu și Stere vor trebui să dea socoteală „bolșevismului" român, pe

care d-l general Averescu — cu toată promisiunea d-lui Marghiloman de a opri importarea bolşevismului din Ucraina... — nu-l va putea zdrobi aşa cum a zdrobit ţărănimea în 1907.

Cu toate ameninţările d-lui Marghiloman, cu toate promisiunile d-lui general Averescu şi cu toate minciunile d-lui Stere, poporul român dela sate şi dela oraşe trebue să ştie astăzi că singura lui salvare se găseşte pe calea pe care a mers poporul rus şi pe care se pregătesc să meargă toate popoarele din Europa. Poporul român trebue să se pregătească să smulgă puterea din mâna stăpânilor de azi şi de ieri, să smulgă din stăpânirea lor fabricile şi pământurile pentru a înlătura sărăcia, mizeria şi ignoranţa de azi, pentru a introduce şi la noi domnia adevărată a poporului muncitor şi pentru a face din România o *republică socialistă*...

Trăiască Socialismul !
Trăiască revoluţia !

MUNCITORII SOCIALIŞTI

9

1918

MUNCITORI ! [1]

Cu toate demonstraţiile uriaşe şi sincere făcute de către poporul muncitor cu scopul de a împiedica războiul, clasele noastre stăpânitoare, îmbătate de gloria de a învinge, l-au trimis la abator împotriva

[1] *Manifest editat în Iunie 1918.*

voinţei lui. Odată războiul declarat, datoria noastră era să-i punem capăt cât mai curând; primul semnal ni l-a dat *revoluţia rusă*, care a înălţat *farul ideilor socialiste*.

Oligarhia noastră n'a putut sta rece în faţa acestui act măreţ şi a ordonat o nouă expediţie — de astă dată însă în Basarabia, împotriva *revoluţiei ruse*. Politicienii din teritoriul ocupat au simţit un moment de bucurie. Dacă ar fi avut trenuri speciale la dispoziţie, ar fi zburat in Moldova să se sărute bot în bot cu salvatorii intereselor lor hrăpăreţe.

Nu numai guvernul Brătianu-Take Ionescu e vinovat de această crimă a războiului, ci şi Carp, Marghiloman, Stere, Beldiman împreună cu toţi ciracii lor, fiindcă şi ei au voit războiul. Alături de Germania sau împotrivă-i, ei voiau deopotrivă sângele a mii şi zeci de mii de părinţi, fraţi şi tovarăşi de-ai noştri, ei voiau ca jalea şi mizeria să dăinuiască încă multă vreme în casele şi sufletele noastre. Şi în ciuda acestei vini de neiertat, guvernul Marghiloman vine cu o nouă şi neruşinată obrăznicie, afirmând că el e salvatorul ţării. Dar muncitorimea hotărîtă şi cinstită ştie că nici din partea guvernului Marghiloman şi nici din partea oricărui alt guvern de gaşcă nu poate veni nici măcar vreo umbră de libertate, ci numai încătuşarea. Dovada cea mai bună ne-o prezintă însuşi tratatul de pace încheiat între acest guvern şi puterile centrale. Din el reiese clar că suntem încătuşaţi şi vânduţi pe viaţă militarismului german.

Tovarăşi !

Se anunţă *noi alegeri libere*. Oare fi-vor ele libere ?... Da, „libere". In teritoriul ocupat ele se vor

desfăşura sub baioneta soldatului german, iar în Moldova sub domnia jandarmului român. In aceste alegeri se anunţă *mari reforme* în chestiunea *agrară*, *a libertăţilor* etc. In discursul său, Marghiloman a făcut declaraţii importante, aşa cum ştiu să facă toţi politicienii, pentru a căpăta încrederea noastră, dar toate astea nu pot fi, bine înţeles, decât minciuni. Noi ştim că guvernul Marghiloman nu se deosebeşte întru nimic de faimosul guvern Brătianu-Take Ionescu...

Muncitori şi tovarăşi!

Impotriva acestei societăţi mizerabile trebue să luptăm cu toată energia. Numai o revoluţie va dărâma alcătuirea putredă a societăţii capitaliste, va primeni ideile tuturor,... intronând societatea socialistă...

Jos infama clasă stăpânitoare!
Trăiască revoluţia!

FEDERAŢIA MAXIMALISTĂ DIN ROMÂNIA

——★——

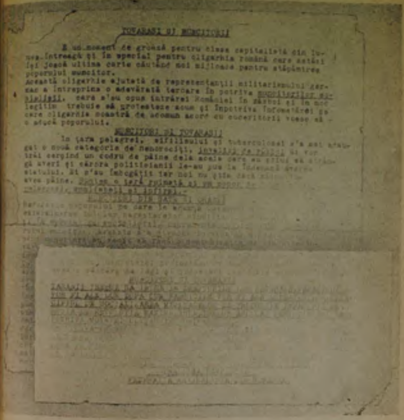
10

1918

TOVARĂŞI ŞI MUNCITORI![1]

E un moment de groază pentru clasa capitalistă din lumea întreagă şi în special pentru oligarhia română, care astăzi îşi joacă ultima carte, căutând noi mijloace pentru stăpânirea poporului mun-

[1] *Manifest editat în Iulie 1918.*

TOVARASI SI MUNCITORI!

E un moment de groază pentru clasa capitalistă din lumea întreagă şi în special pentru oligarhia română care astăzi îşi joacă ultima carte căutând noi mijloace pentru stăpânirea poporului muncitor.
Această oligarhie ajutată de reprezentanţii militarismului german a întreprins o adevărată teroare împotriva ...

MUNCITORI SI TOVARASI!

In ţara pelagrei, sifilisului şi tuberculosei s'a mai adăugat o nouă categorie de nenorociţi, invalizii de război ...

Manifest editat în Iulie 1918 în care se arăta teroarea sângeroasă deslănţuită de guvern împotriva mişcării revoluţionare din România.

citor. Această oligarhie, ajutată de reprezentanţii militarismului german, a întreprins o adevărată teroare împotriva *muncitorilor socialişti,* care s'au opus intrării României în război şi în mod legitim trebue să protesteze acum şi împotriva înfometării pe care oligarhia noastră, de comun acord cu cuceritorii, voiesc s'o aducă poporului.

Muncitori şi tovarăşi !

In ţara pelagrei, sifilisului şi tuberculozei s'a mai adăugat o nouă categorie de nenorociţi, *invalizii de război.* Ei vor trăi cerşind un codru de pâine dela aceia care au ştiut să strângă averi şi cărora politicienii le-au pus la îndemână averea statului. Ei s'au îmbogăţit, iar noi nu ştim dacă mâine vom avea pâine. ***Suntem o ţară ruinată şi un popor de tuberculoşi, pelagroşi, analfabeţi şi infirmi.***

Muncitori din sate şi oraşe !

„Reformele populare" pe care le anunţă guvernul Marghiloman se reduc la exterminarea tuturor oamenilor cinstiţi din această ţară şi in special a socialiştilor, adevăraţii reprezentanţi ai poporului muncitor. Aceasta s'a dovedit în ziua de 4 Iunie a. c., când muncitorii au venit să facă o demonstraţie de simpatie tovarăşilor arestaţi ce urmau să fie aduşi la tribunal pentru instrucţie. *Poliţia română, intovărăşită de patrulele germane, cu câini dresaţi,* înconjură Palatul justiţiei spre a aresta pe cei ce ar fi avut curajul să ovaţioneze pe arestaţi. Acest guvern, în înţelegere cu reprezentanţii militarismului german, vrea ca începutul guvernării sale să-l încoroneze cu o infamie, de teamă că va fi tras la

răspundere pentrucă a mințit acest popor o viață întreagă, așa cum îl minte și acum, când face declarații că îl va salva dela mizerie. Dar fantoma maximalistă îi urmărește pretutindeni. Cu siguranță că și în vis *se văd detronați* și averile lor împărțite poporului. Însă dece le este frică nu vor scăpa chiar dacă ar înfunda toate pușcăriile cu socialiști și și-ar asigura pe încă zeci de ani concursul militarismului german devenit și mai odios de când se îndeletnicește cu înnăbușirea revoluțiilor. Împotriva oricărei legi existente, guvernul Marghiloman a trimis judecătorul să instruiască pe tovarășii noștri chiar în închisoare. Protestăm cu toată energia în contra acestei încălcări a legii și procedurii ilegale a guvernului.

Muncitori și tovarăși!

Țăranii trebue să intre în drepturile lor naturale. Pământurile vor fi ale lor, după cum fabricile vor fi ale lucrătorilor. Principiul de socializare a mijloacelor de producție înfăptuit în Rusia de revoluția maximalistă trebue aplicat pretutindeni împotriva voinței oligarhiei universale.

Împotriva persecuției apărătorilor cinstiți ai cauzei revoluționare, noi trebue să reacționăm prin orice mijloc, să avem convingere în propriile noastre puteri, și armele ce le avem în mâini să le îndreptăm împotriva adevăraților noștri dușmani.

La datorie, tovarăși! Jos tirania capitalistă! Trăiască revoluția!

FEDERAȚIA MAXIMALISTĂ DIN ROMÂNIA

———★———

11

1918

Citește-l și dă-l și la altul!

ȚĂRANI ȘI LUCRĂTORI! [1]

Revoluția măreață a țăranilor și muncitorilor ruși a scos iarăși la iveală *problema păcii*. Încă înainte de izbucnirea războiului muncitorii socialiști din toate țările au jertfit totul pentru a-l împiedica, iar acum muncitorii socialiști de pretutindeni dau lupte uriașe pentru a sili guvernele capitaliste, stăpânirile boierești să înceteze măcelul.

Cel dintâi pas l-a făcut poporul rus. Prin lupta lui de o măreție cum nu s'a mai pomenit, el a răsturnat regimul țarist, a pus mâna pe puterea și conducerea țării, intronând *republica democratică*, care înseamnă : *nici domnitori, nici boieri*, ci numai domnia poporului, *domnia celor care muncesc*.

Pentru Țara românească venirea păcii înseamnă reîntoarcerea din Moldova a celor vinovați de zvârlirea noastră în războiu ; înseamnă reîntoarcerea celor vinovați de sărăcia noastră, celor care ani de zile ne-au sugrumat și ne-au jefuit de pământurile și de drepturile noastre ; venirea păcii înseamnă reîntoarcerea celor care în 1907, în frunte cu regele, au asasinat mișelește 11.000 de frați de ai noștri.

Țărani! Vom da noi voie ciocoilor să se întoarcă iarăși pe moșii, pentru ca acestea să rodească numai în folosul lor? Mai putem îngădui ca tocmai noi care muncim pământul să fim lipsiți de el?

[1] ***Manifest editat în 1918.***

Nu!

Aceasta nu trebue să se întâmple!

Nu trebue să îngăduim ciocoilor să ocupe moşiile care au fost ale strămoşilor noştri, dar pe care regele şi ciocoii şi le-au însuşit prin silnicii!

Trebue să ne pregătim ca să ne apărăm pământurile pe care le muncim, care sunt ale noastre şi care nu trebue să fie decât ale noastre.

Ţărani!

Exproprierea silită a ciocoilor — luarea pământurilor de sub stăpânirea lor — trebue înfăptuită cu toată hotărîrea şi prin toate mijloacele, chiar de către noi!

Exproprierea ciocoilor trebue înfăptuită cu sila, cu forţa!

Ţărani şi muncitori!

Criminalii care s'au ascuns în Moldova se vor întoarce în curând! Se apropie deci momentul când va trebui să ne încordăm toate puterile, pentru a ne scutura de aceste lipitori scârboase.

Vom mai da noi voie regelui şi boierimii, şleahtei acesteia de ucigaşi ai poporului, să ne încătuşeze din nou cu administraţia lor tâlhărească? Vom mai da noi voie să ni se arunce în spate mii de jandarmi care au menirea să apere averea ciocoilor, iar nouă să ne ia şi cenuşa din vatră?

Nu!

Jugul monarhic — al regelui şi slugilor lui — trebue scuturat!... Republica — adică adevărata domnie a poporului fără rege — republica trebue să înlocuiască stăpânirea putredă de până ieri.

Suferinţele îndurate de pe urma războiului să ne oţelească la luptă.

Lozincile noastre să fie:

Exproprierea silită a ciocoilor!

Pământul să fie al celor care-l muncesc cu adevărat!

Jos regele şi şleahta lui!

Trăiască Republica democratică!

Pregătiţi-vă pentru ca înfăptuirea să se facă de noi înşine cu orice preţ şi dacă va fi nevoie chiar cu armele.

Ţărani şi muncitori! Noi trebue să învingem! Puterea e în noi, şi vom învinge!

———★———

12

1918

MUNCITORI![1]

7 Noembrie! Zi pe care niciun muncitor nu trebue s'o uite! Ziua aceasta e o zi fără seamăn de mare şi frumoasă pentru clasa noastră! *Astăzi se împlineşte un an dela revoluţia bolşevică,* un an de când *muncitorii şi ţăranii ruşi au alungat pe boieri şi pe patroni de pe moşii şi din fabrici,* punând dânşii — proletarii dela oraşe şi dela sate — *stăpânire socialistă, stăpânire muncitorească pe ele.* Un an se împlineşte astăzi de când în Rusia cuvântul de „burghez" (trăitor din munca altuia) e

[1] ***Manifest editat în 1918.***

o insultă și de când, pentru întâia oară în istorie, *muncitorii, ei înșiși, cârmuesc statul, Republica socialistă.*

Acum un an, în primele zile ale lui Noembrie 1917, muncitorii și țăranii ruși — sătui de minciunile lui Cherenschi, trădătorul, și ale burgheziei exploatatoare — au doborît puterea acestora și au pus stăpânire în frunte cu Lenin... pe conducerea statului. Cu arma în mână, proprietatea obștească a pământului, a fabricilor, a căilor ferate, a vapoarelor s'a înfăptuit. *Socialismul trăiește.* Cu arma în mână, pe baricade, la cârma mitralierelor și a tunurilor, proletariatul rus a prefăcut în fapt idealul și speranțele sale și ale întregii clase muncitoare.

Deaceea muncitori, în pragul celui de al doilea an revoluționar, celui de al doilea an de stăpânire muncitoare în Rusia, e o datorie sfântă pentru noi să ne umplem inima de cântările revoluționare ce vin din Răsărit, pentrucă *revoluția poporului rus e și revoluția noastră.* Impodobiți-vă piepturile, muncitori, cu cocarde roșii, avântați pălăriile în văzduh, umpleți-l cu strigăte de bucurie și de victorie, pentrucă *viitorul clasei muncitoare de pretutindeni — socialismul — se înfăptuește.*

Toată Europa burgheză tremură de groază. *Socialismul, bolșevismul, se revarsă neînduplecat peste tot pământul :* ieri în Bulgaria, azi în Polonia și Austria, mâine în restul lumii. Deaceea burghezia, în agonie, își încordează ultimele puteri și cearcă să zdrobească avântul copleșitor al revoluției ruse.

Capitalismul și militarismul german, englez, francez, american și japonez au ocupat vaste teritorii din Rusia, au căutat să înfometeze *Republica Socialistă a Sovietelor,* au ucis sute de mii de mun-

citori maximaliști, au luat sub scutul lor pe toți reacționarii și toată burghezia rusească, au dus și duc împotriva Rusiei cea mai monstruoasă campanie de minciuni, și cu armate, cu bani, cu crime caută să doboare Republica socialistă rusă.

„Liga popoarelor", trâmbițată de Wilson — reprezentantul miliardarilor americani și cel mai mare demagog al secolelor —, în care vor intra toate statele burgheze, nu este decât o alianță sfântă a burgheziei de pretutindeni pentru doborîrea bolșevismului în Rusia și în toată lumea.

Dar nu vor izbuti !

Dimpotrivă ! *Incepută în Rusia, revoluția se va isprăvi în celălalt capăt al lumii.* Căci revoluția rusă e revoluția muncitorilor, și precum muncitorimea una este peste tot pământul, una trebue să fie, una va fi. Intr'adevăr : Un an, numai, se împlinește astăzi de când tovarășii ruși au aruncat în lume chemarea lor fierbinte și puternică de libertate și de luptă, și iată că vulcanul mâniei muncitoare începe să hurue în toate țările.

Tronurile se rostogolesc !

Peste tot burghezia — înnebunită de adâncimea crimei sale, zăpăcită de grozăvia și urmările războiului, pe care ea l-a deslănțuit — și-a pierdut capul. Ea se zvârcolește neputincioasă pe marginea prăpastiei...

Muncitori, tovarăși !

Pentru desrobirea noastră, numai un singur lucru ne poate ajuta, și acesta este : *revoluția !* Căci

numai cu arma în mână, ca muncitorii și țăranii ruși, vom putea ajunge stăpânii soartei noastre.

Trăiască revoluția socialistă rusă!
Trăiască revoluția socialistă mondială!
Trăiască proletariatul internațional!
Trăiască Republica Socialistă Română!

MUNCITORII SOCIALIȘTI

Citiți-l! Povestiți-l! Dați-l mai departe!

13

1918

UN AN DELA REVOLUȚIA RUSA[1]

PRECUVANTARE

Se împlinește un an dela victoria revoluției maximaliste din Rusia. Incă din prima clipă, din clipa în care muncitorimea rusă, în frunte cu Lenin, a pus mâna pe putere, i s'a prezis căderea pe a doua zi. Nu numai burghezia de pretutindeni, dar chiar și acei care se afișează cu numele de socialiști au luat de atunci în fiecare dimineață gazeta în mână și au căutat telegrama fatală care să vestească prăbușirea regimului maximalist.

Și revoluția maximalistă se menține încă; ba azi, după un an, situația ei este mai trainică ca oricând. Până și în cercurile mari capitaliste se recunoaște că, pentru moment, nicio forță nu-i capabilă să o combată cu succes și că nu există ni-

[1] *Broșură editată în 1918.*

Coperta broșurii „Un an dela Revoluția Rusă", semnată „Muncitorii comuniști din România", apărută în 1918

meni care să poată înlocui pe conducătorii ei de astăzi.

In acest an de revoluție, muncitorimea rusă a făurit o operă atât de mare încât toată istoria omenirii de până azi pălește la lumina ei. Maximalismul nu a prăbușit numai edificiul social din Rusia, n'a lucrat numai la clădirea noului edificiu social de acolo, ci în acelaș timp a săpat temelia alcătuirii sociale burgheze de pretutindeni.

Zguduirile interne ruse s'au resimțit în toate colțurile lumii, și azi capitalismul de pretutindeni tremură gata să se surpe. Intreaga clădire burgheză se clatină sub loviturile primite și nu se mai reazimă parcă decât pe un singur stâlp. E datoria muncitorilor ca acest stâlp de sprijin să-l lovească cu putere, pentru ca odată cu el să se prăbușească și ce a mai rămas din alcătuirea burgheză.

In toate colțurile lumii războiul și cortegiul de mizerii pe care l-a adus au silit pe oricine gândește să caute îndreptarea. Incapacitatea și criminalitatea conducătorilor de până azi a apărut limpede în mintea oricui, și, când revoluția rusă ne-a arătat și calea de urmat pentru a realiza îndreptarea, clocotirea surdă s'a transformat într'o mișcare mondială revoluționară. Pretutindeni maximalismul a prins rădăcini, pretutindeni răzvrătirea eliberatoare se manifestă, pretutindeni a sosit ajunul zilei celei mari.

Dar nici burghezia amenințată nu stă cu mâinile în șolduri. Cuprinsă de groaza celui care își vede moartea cu ochii, ea este hotărîtă la orice. Temnițele gem pretutindeni, și stăpânitorii cred că prin violență și ordonanțe pot opri mersul vremurilor.

Dar se înșeală. Vijelia odată deslănțuită nu se

va opri decât atunci când furtuna va fi curățat atmosfera. Numai fulgerile mai pot schimba ceva astăzi.

Lupta pe care o pregătesc stăpânitorii o primim. Ne vom bate și vom învinge. Nu avem altceva de pierdut decât lanțurile. Până la victoria finală vor cădea mulți, dar pentru fiecare căzut se vor ridica o sută care să poarte steagul roșu până la victorie. Alcătuirea socială de astăzi va cădea pentru totdeauna. Vom ține pe stăpânitori sub călcâiul nostru, așa cum îi țin muncitorii ruși.

Pentru lupta aceasta, însă, e nevoie de spirit de sacrificiu. Pentru noi nu trebue să mai existe... interese personale... Cu toții formăm astăzi un singur trup și un singur suflet.

E încă întuneric, dar știm sigur că soarele trebue să răsară. Peste puțin zorii unei lumi mai bune vor goni negurile. Nimic și nimeni nu poate opri soarele din cale.

I

Cauzele revoluției ruse sunt prea adânci, prea multe ca să poată fi cercetate aci cu amănuntul. Ne vom mărgini să indicăm câteva din cauzele imediate care au deslănțuit revoluția, făcând să se prăbușească regimul țarist, și care au dus la înlocuirea acestuia cu Republica socialistă federativă a sfaturilor din Rusia.

In primul rând, nu trebue să ne închipuim revoluția rusă ca o mișcare izbucnită în primele zile din luna Martie 1917. Regimul țarist, un regim în care feudalismul trăia în cârdășie cu marea industrie modernă, crease o stare de lucruri atât de apăsătoare încât încă dela sfârșitul veacului trecut

massele începură să se răzvrătească. Și țărănimea, îndobitocită de proprietarii rurali, și proletariatul industrial, jupuit de capitaliști, și întreaga pătură cultă a tineretului rus luptau încă de atunci, când în organizații secrete, când pe față, după cum le era cu putință, pentru prefacerea alcătuirii sociale din Rusia. Incă de atunci Rusia se afla de fapt în plină revoluție.

La sfârșitul veacului trecut încep in Rusia o serie de greve de massă, greve generale, unele înnăbușite în sânge, altele reușind să smulgă avantaje imediate, de altfel și acestea retrase a doua zi.

Dar înfrângerile acestea parțiale, departe de a frânge voința revoluționară, nu fac decât s'o oțelească.

Tot cuprinsul imperiului țarist e frământat de asemenea lupte. Abia se liniștesc lucrurile într'un loc, pentru ca focul să se reaprindă într'altul.

In timpul războiului cu Japonia, clasa stăpânitoare rusă dă dovadă de atâta cruzime și incapacitate încât massele, biciuite de nevoile aduse de război, pornesc la o acțiune mai mare împotriva asupritorilor. Ca și până aci, lupta se pornește când într'un colț al imperiului, când într'altul. In Octombrie 1905 mișcarea se aprinde deodată de pretutindeni, și regimul țarist se vede nevoit a bate în retragere. Pentru a nu fi măturat de revoluție, face concesii.

Dar abia s'au mai liniștit lucrurile, și reacțiunea se pornește din nou, mai aprigă ca până acum. Muncitorimea, după un răgaz de întremare, poate răspunde la noile provocări, și luptele încep din nou, durând neîncetat până la războiul mondial, care izbucnește în momentul când în Rusia au loc,

atât la Petrograd cât şi în Urali, greve uriaşe, lupte sângeroase.

Războiul european dovedeşte din nou incapacitatea conducătorilor şi aduce atâtea lipsuri şi suferinţe încât în Martie 1917, sub presiunea muncitorimii dela oraşe, care duce şi aci greul luptei, ţarul e silit să abdice...

Burghezia vrea ca şi de rândul acesta să transforme revoluţia purtată pe umerii muncitorimii într'o prefacere socială care să-i dea ei puterea, putere pe care s'o întrebuinţeze pentru exploatarea nestingherită a muncitorimii.

Dar lucrul acesta nu mai e cu putinţă. Muncitorimea conştientă de interesele ei, conştientă de forţa ei, cere întreaga putere. Trece peste toate piedicile puse de către unii dintre conducătorii ei care nu înţeleg chemarea momentului şi zdrobeşte pentru totdeauna regimul burghez, care abia cearcă să se consolideze. Odată singură stăpână pe putere, muncitorimea nu se culcă pe lauri. Ştie ce vrea şi trece imediat la înfăptuirea revendicărilor ei.

Strigătul de pace, care reprezenta prima cerere a soldaţilor, muncitorilor şi ţăranilor, îşi găseşte întruchiparea prin trecerea puterii în mâinile proletariatului. Cu o energie care nu-şi găseşte seamăn, comisarii poporului rup toate legăturile cu imperialiştii, până ieri aliaţi ai ţarului, şi încep tratativele de pace. Şi după cum nici făgăduelile, nici ameninţările Antantei nu putuseră să-i reţină de a face pace, nici nenumăratele piedici pe care puterile centrale imperialiste le pun în cale nu-i pot împiedica de a merge până la capătul drumului pe care au apucat, la capătul drumului care sigur poate duce la realizarea programului socialist. Şi pacea se încheie.

Dar republica sfaturilor nu se scutură numai de alianţele regimului ţarist, ci şi de datoriile contractate de acesta. Şi nici nu putea face altfel decât să treacă la anularea împrumuturilor. După cum muncitorimea nu înţelege să se bată pentru ţeluri care nu sunt ale ei, tot aşa nu înţelege să plătească împrumuturile contractate de alţii.

Odată pacea încheiată şi datoriile publice anulate, proletariatul trece imediat la înfăptuirea programului socialist integral.

Numai un an de zile a trecut de când muncitorimea rusă s'a pus pe lucru, şi rezultatele sunt atât de minunate încât întrec cea mai îndrăzneaţă închipuire. Intreaga revoluţie e încă prea aproape de noi ca s'o putem înţelege în toată măreţia ei. Şi apoi de unde am putea afla tot ce se petrece acolo când presa burgheză sau ascunde, sau denaturează totul.

In primul rând acolo s'a rezolvat chestiunea agrară. Nu mai există mare proprietate agricolă în Rusia. Pământul a trecut complectamente şi în mod gratuit în mâna celor care îl muncesc. Se desfăşoară o activitate uriaşă şi, cu toate greutăţile ce se ivesc în cale, se va ajunge la starea ideală, când întregul sol va aparţine obştii, va fi lucrat în mod raţional şi în interesul tuturor...

Deasemenea o luptă titanică se duce împotriva lipsei de alimente. Încă din primele luni, revoluţia maximalistă reuşise să îndrepte starea alimentară în aşa fel încât înseşi gazetele capitaliştilor din Apus recunoşteau că statul muncitorimii făcuse mai mult în această privinţă decât toate sforţările din timpul ţarului şi al lui Cherenschi. De atunci încoace, atât duşmanii dinăuntru, cât şi cei din afară, atât Antanta, cât şi puterile centrale au

căutat ca, înfometând muncitorimea, să răstoarne regimul maximalist. Au distrus podurile. Au stricat liniile ferate, au ars depozitele, au ocupat centrele de aprovizionare, au rechiziționat cerealele și au creat toate dificultățile posibile, dar n'au reușit să doboare sfaturile. Mai tare decât ura burgheziei a fost voința de a trăi a proletariatului. Incolțit de pretutindeni, s'a bătut cu toți dușmanii și acum îi răpune pe rând. După cum se comunică din Moscova, lucrurile stau azi, după noua recoltă, mai bine ca oricând. Hrana tuturor e asigurată. Iar la anul, dacă transporturile se vor putea face, se speră ca producția alimentară să atingă nivelul celei de dinaintea războiului.

Deasemenea s'au contopit toate băncile într'o singură bancă mare de stat, Banca poporului. Operațiunile ei nu mai sunt făcute în vederea câștigului, ci în vederea interesului general. Și aci sabotajul funcționarilor, și piedicile puse de capitaliști au fost înlăturate. Banca poporului realizează mereu activul preluat și din banii disponibili creditează industria, ajutând-o în dezvoltarea ei...

Comerțul a trecut și el în mâna... statului...

Deasemenea s'a început socializarea industriei. Ramuri industriale întregi sunt azi complect socializate ca: industria hârtiei, a zahărului, a tutunului, cea metalurgică, textilă, a chimicalelor, a cauciucului, a săpunului, a navigației etc.

Conducătorii tehnici, la început potrivnici regimului muncitoresc, s'au înapoiat azi în fabrici și ateliere și lucrează mână în mână cu muncitorimea desrobită. ...In cele câteva fabrici mari centralizate se produce mai mult și mai ieftin... Celelalte ramuri industriale se socializează pe măsură ce se poate, căci să nu uităm că sfaturile nu înțeleg să

dea decrete care să rămână literă moartă. Ele vor să realizeze în fapt programul lor, lucru ce nu se poate face de azi pe mâine...

O operă imensă a trebuit să fie începută pentru prefacerea învățământului. Școala, care până mai ieri era un instrument docil al statului burghez, care își crea prin-ea elementele necesare pentru menținerea alcătuirii sociale burgheze, trebuia refăcută pe-de-a'ntregul...

Birocratismul odată înlăturat, s'au creat nenumărate institute pedagogice după model universitar. Deasemenea s'au înființat multe universități populare și prima universitate socialistă. S'au deschis mii de școli froebeliene pentru copii între 4 și 8 ani, locuri comune de joc pentru copii, clase pentru lucru manual. Zilnic se împrăștie gratuit în toate unghiurile republicii trenuri întregi de cărți. Salariile profesorilor au fost înzecite. Toată tinerimea e atrasă în școli... Predarea religiei s'a desființat, deasemenea limba moartă bisericească. Intregul program școlar a fost refăcut și va servi mâine ca model țărilor celor mai înaintate din punct de vedere cultural. In bugetul pentru primul an, comisarii poporului au prevăzut 4 miliarde de ruble pentru școli primare. Așa se lucrează acolo pentru cultură, iar burghezia vede în maximalism un pericol pentru civilizație.

Deasemenea și armata țarului, bazată pe ascultarea oarbă, trebuia înlocuită. Batalioanele care luptaseră până mai ieri de frica pedepselor barbare nu puteau să corespundă cerințelor unei armate revoluționare. Pentru aceasta se cerea ca baza ei să fie alcătuită din elementele proletare, ofițerii fiind aproape toți reprezentanți ai burgheziei și nobili-

mii. S'au înființat școli militare, academii de război, în care proletariatul își călește armele cu care să apere revoluția. Rolul acestei activități se simte chiar azi. Victoriile trupelor revoluționare se înmulțesc mereu, și mâine aceste batalioane vor fi sprijinul desrobirii lumii întregi...

Să nu uităm însă că măsurile luate azi acolo sunt valabile numai pentru faza de trecere, pentru epoca provizorie, până ce noua formă socială va fi consolidată. Azi burghezia e pe de o parte combătută, iar de alta se iau măsuri ca ea să dispară ca clasă... Mâine, când aceasta se va fi întâmplat, idealul socialist fiind realizat, omenirea va putea să făurească o stare de lucruri în care toți să-și găsească loc pentru manifestările lor.

Nu se poate spune în spațiul de care dispunem decât foarte puțin despre revoluția rusă. Despre asanarea orașelor, secarea bălților, tăierea canalelor, ridicări de monumente abia putem pomeni. Despre expozițiile agricole plutitoare de-alungul râurilor care cutreieră satele, lămurind țărănimea despre metodele științifice de cultivare a pământurilor.

Se întâmplă deasemenea lucruri ce par mărunte, dar extrem de caracteristice. De pildă: pentru îngrădirea lipsei de locuințe, palatele burghezilor se împart familiilor muncitorești. Se înființează teatre pentru muncitori. Confiscările de alimente sunt întrebuințate pentru formarea de stocuri care se împart muncitorimii organizate... In Rusia clasa muncitoare aplică dictatura proletariatului...

Din sângele vărsat de revoluție se va naște însă o lume nouă, atât de fericită față de cea de azi, încât jertfele aduse de revoluție vor apare nespus de mici pe lângă cuceririle ei

II

Am văzut pe scurt opera uriașă care s'a făcut în Rusia în cursul anului care s'a scurs. Trebue să ținem însă seama că munca aceasta nu reprezintă decât o parte a activității revoluționare de acolo, deoarece pe lângă opera constructivă, muncitorimea a avut de luptat în primul rând pentru apărarea revoluției însăși. De pretutindeni s'au ivit dușmani, dușmani care n'au pregetat să întrebuințeze orice mijloace pentru a doborî regimul sfaturilor muncitorești.

Niciodată și nicăieri lupta socială nu a luat o formă din care să reiasă mai limpede lupta de clasă.

Burghezia din lumea întreagă se războiește pentru pieți de desfacere, pentru regiuni bogate în materii prime, pentru stăpânirea mijloacelor de transport, care să-i înlesnească profitul. Războiul mondial este o luptă izvorîtă din concurența diferitelor burghezii naționale, o luptă pentru pradă între membrii aceleiași clase. Dar iată că revoluția rusă trezește în acești concurenți gândul că, în afară de interesele deosebite care îi învrăjbesc, există o solidaritate de clasă care îi leagă. Amenințarea revoluției sociale le reamintește că la urma urmelor pericolul cel mai mare pentru ei nu-l reprezintă dorința unei burghezii de a o înlocui pe cealaltă. Lumina revoluției ruse le arată dintr'odată că amenințarea cea mare vine din adâncurile propriilor lor națiuni, din partea proletarilor, care vor să zdrobească domnia clasei burgheze de pretutindeni.

Și atunci asistăm la fenomenul curios că, deși războindu-se între ei pe un front, burghezii își întind mâna pe frontul celălalt, front format împotriva revoluției ruse, pe care o privesc, cu drept cuvânt, ca

prima manifestare a revoluției sociale internaționale. Impotriva revoluției ruse s'au unit toate burgheziile: cea rusă, cea franceză, germană, italiană, engleză, austriacă, sârbă, bulgară, română, ungară, turcă, americană, japoneză etc.

Burghezia rusă, rănită de moarte, își încordează ultimele puteri și luptă împotriva sfaturilor muncitorești. Ofițerimea organizează gărzi albe, ocupă centre de aprovizionare, dezorganizează pe cât poate mijloacele de transport. Burghezia rusă, fie că dă mâna cu burghezia țărilor aliate regimului țarist, fie că, așteptând din partea burgheziei puterilor centrale un ajutor mai eficace, se unește cu dușmanul ei de ieri, caută să se ridice de sub călcâiul sub care o strivește muncitorimea rusă.

Aliații de până mai ieri ai Rusiei țariste uită milioanele de Ruși căzuți pe câmpiile Poloniei pentru scopurile lor imperialiste și azi, când poporul cearcă să-și făurească o viață mai fericită, îi declară război.

Pe coasta Murmanscului, la Arhanghelsc, la Vladivostoc, pe țărmul Mării Caspice, pretutindeni unde le este cu putință, ei debarcă trupe, în jurul cărora vor să strângă toate forțele contrarevoluționare împrăștiate în imensitatea Rusiei. Sub masca fățarnică a ajutorului pe care-l aduc poporului rus împotriva puterilor centrale, ajutor necerut, ei caută să doboare revoluția. Iși fac socoteala că chiar dacă nu vor putea răsturna regimul Sfaturilor, în jurul căruia stau de strajă elementele cele mai hotărîte ale Rusiei, vor reuși totuși să pună mâna pe bogății destul de mari, să stoarcă de pe urma clasei muncitoare miliardele pe care finanța lor hrăpăreață le-a împrumutat regimului trecut pentru profit.

Astfel ei înaintează până unde pot, ocupă orașele Republicii ruse, omoară membrii sfaturilor și, totodată, pun mâna pe căile ferate, pe fabrici, pe tot ce le iese înainte. Deaceea sprijină ei mișcarea Cehoslovacilor cu bani, arme, muniții și ofițeri, se folosesc de orice unelte inconștiente care le ies în cale, le cumpără, le pun armele în mână și le trimit să asasineze pe apărătorii de azi ai revoluției ruse, pe făuritorii de mâine ai revoluției sociale internaționale.

Burghezia puterilor centrale, la rândul ei, își apără interesele de clasă, închizând cercul de fier care cearcă să sugrume revoluția rusă. La Brest-Litovsk impun Rusiei socialiste o pace în care poftele lor imperialiste se arată în lumina cea mai crudă. Profitând de faptul că Rusia se află în durerile prefacerii, se aruncă lacomi asupra ei și fură mai mult decât pot mistui. Curlanda, Lituania, Caucazul, Crimeea, Donețul, Ucraina, Polonia, Livlanda, Estonia, Finlanda, Georgia, Batumul, Astrahanul și Basarabia sunt smulse din trupul Republicii ruse. Centrele muncitorești din acele ținuturi care până mai ieri erau în prima linie a luptei împotriva burgheziei, alături de ținuturile din întreaga Rusie, fiind o pildă pentru proletariatul de pretutindeni, sunt rupte de trupul Republicii Federative Socialiste a Sfaturilor din Rusia, pentru înfăptuirea căreia ele au luptat ani de-a-rândul.

In ținuturile acestea armatele puterilor centrale umplu temnițele și presară drumurile cu cadavrele a sute de mii de revoluționari maximaliști. Intreaga revoluție rusă n'a costat nici măcar a suta parte din jertfele cerute de acești jandarmi ai Europei reacționare.

In aceste condiții, pacea odată încheiată, puterile centrale nu țin seamă de ea și cu armatele lor continuă să înainteze. Ele rechiziționează grânele,

ocupă minele de cărbuni, zăcămintele de petrol, pun mâna pe căile ferate, pe vapoare, cercând astfel să lovească însăşi inima revoluţiei. Şi apoi pentru înapoierea fiecărui petec de pământ furat astfel ele cer miliarde.

Dar dacă burghezia rusă, mână în mână cu burghezia din lumea întreagă, face tot ce-i este în putinţă pentru a răsturna regimul sfaturilor din Rusia, proletariatul nu stă nici el cu mâinile în sân.

Muncitorimea rusă dă dovadă de o energie care nu-şi găseşte seamăn de-a-lungul veacurilor. Trudită, istovită de foame, de mizerii, ...în mijlocul ruinelor, ea se apără pretutindeni victorioasă, trece hotărîtă la atac, doboară tot ce i se pune în cale. In vâltoarea luptei, ea mai găseşte timpul să pună piatră cu piatră temeliile alcătuirii sociale de mâine, să înfăptuiască visul atâtor generaţii de luptători, să făurească societatea în care clasele vor dispare...

Şi după cum burghezii de pretutindeni îşi întind mâinile în lupta împotriva Republicii ruse, tot aşa şi muncitorimea de pretutindeni luptă cot la cot cu proletariatul rus.

In rândurile armatei revoluţionare nu luptă numai gardiştii roşii de origină rusă. Muncitorii germani, austriaci, români, unguri, ba chiar cehoslovaci, toţi cei cuprinşi de valul revoluţiei stau de partea tovarăşilor lor ruşi. Sentimentul lor de solidaritate internaţională de clasă este mai puternic decât naţionalismul strâmt pe care statul, cu ajutorul şcolii şi bisericii, a căutat să li-l vâre în cap. Cu sângele lor ei pecetluesc frăţia proletariatului din toate ţările. Şi în fiecare ţară muncitorii duc o luptă pe viaţă şi pe moarte împotriva burgheziilor care cearcă să sugrume revoluţia rusă.

Dar burghezia nu se mărgineşte să ducă lupta împotriva Republicii ruse numai cu arma în mână şi pe faţă. Ea cearcă să izoleze Republica rusă de restul lumii, să împiedice pătrunderea ştirilor despre faptele ce se petrec acolo.

Burghezii ştiu că muncitorii de pretutindeni sunt cu ochii aţintiţi asupra tovarăşilor din Rusia, că ei abia aşteaptă să facă acelaş lucru la ei acasă. Şi pentrucă în veacul drumului de fier, al telegrafului şi al presei cu tiraje de milioane de exemplare, nu se poate ascunde tot ce se petrece in Rusia, clasele stăpânitoare caută să denatureze toate veştile ce vin de acolo. O campanie uriaşă de ponegrire se duce pretutindeni împotriva revoluţiei ruse. Oricum, clasele stăpânitoare de azi n'ar putea înţelege măreţia revoluţiei ruse. E neputinţa claselor care pier, a burgheziei, care poartă în sânul ei germenii morţii care o pândeşte, această nepricepere a forţelor noi care se ridică. Din fiecare ştire ce este adusă de presa burgheză iese la iveală toată reaua credinţă izvorîtă din neputinţă.

Datoria noastră însă este să fim preveniţi de lucrul acesta şi să căutăm a nu ne lăsa influenţaţi de presa burgheză.

Noi am văzut mai sus opera uriaşă pe care o făureşte revoluţia rusă... Burghezia priveşte stupidă cum opera ei, operă pe care o crezuse veşnică, se dărâmă. Şi în mintea ei, îngrozită de îndrăzneala revoluţiei, nici nu licăreşte măcar gândul că în locul putredei alcătuiri sociale de ieri s'a şi început măreaţa clădire a societăţii de mâine.

Noi însă o ştim cu toţii. Ştim că suntem chemaţi a face acelaş lucru la noi acasă. Ştim că din ruinele societăţii de ieri vom făuri o societate atât de fericită încât generaţiile viitoare vor recunoaşte că isto-

ria omenirii începe, după cum a spus-o Marx, abia cu înfăptuirea acestei societăţi

III

După ce am văzut ce se petrece în Rusia, chiar în inima revoluţiei, opera creatoare a revoluţiei şi greutăţile cu care ea trebue să se lupte, să încercăm a vedea care este influenţa ei peste hotarele Republicii federative socialiste a sfaturilor din Rusia.

E lesne de înţeles că zguduitura pricinuită de revoluţia rusă nu s'a oprit la... graniţele Rusiei; cutremurul se resimte până în colţurile cele mai îndepărtate. Am mai amintit în treacăt că burghezia e cuprinsă de groază la gândul zilei de mâine; vom dovedi-o din chiar spusele ei.

De curând ziarele ne-au adus vestea lansată de o agenţie americană că împăratul Carol al Austro-Ungariei, printr'un trimis special, a povăţuit pe Ferdinand, regele României, să încheie cât mai grabnic pacea, deoarece interesele monarhice cer ca domnitorii de pretutindeni să-şi întindă mâna spre a putea stăvili puhoiul bolşevic care bate cu putere în zăgazurile din Răsărit ale lumii capitaliste. Monarhii simt cum li se clatină tronurile.

Aceste vlăstare ale vremurilor medievale, în prejudecata lor de castă, cred însă că, unind sforţările lor şubrede, vor putea întoarce cursul vremurilor.

Carol, prinţul moştenitor al României, a declarat la Odesa, unde fugise ca să se însoare, că pierderea dreptului de moştenire la tron din pricina căsătoriei sale cu o burgheză nu e o durere prea mare pentru el. Tatăl său, fiind tânăr, spunea el, este sigur că până să-i vină şi lui rândul să se urce pe tron România va fi republică. Până şi acest ins destinat

domniei a învăţat din revoluţia rusă cât de şubredă este azi instituţia monarhică.

Dar monarhii nu sunt singurii îngroziţi. Burghezia întreagă este în stare de alarmă. La noi am văzut cum Stere în „Lumina" spunea că este o datorie a tuturor celor care nu şi-au pierdut capul să încheie pacea imediat spre a se putea salva civilizaţia de ameninţarea bolşevismului. Stere confundă civilizaţia cu burghezia. Civilizaţia, pentru el, e una cu alcătuirea socială care ne-a dus la măcel.

In Cameră la Iaşi, de câte ori un demagog ahtiat de reclamă cere vreo îmbunătăţire cât de mică, i se răspunde că e bolşevic şi astfel i se închide gura. Ba chiar conducătorii de azi ai Basarabiei, ridicaţi de revoluţie, o reneagă şi se apără de acuzarea de bolşevism, scoţând în relief lupta pe care au dus-o împotriva maximaliştilor.

Acelaş lucru îl vedem petrecându-se în lumea întreagă. In Germania, Erzberger, unul din fruntaşii burghezi ai pacifismului, socoate că interesul clasei lor avute le impune o pace cât mai grabnică, deoarece proprietatea privată e ameninţată de bolşevism şi ameninţarea devine mai puternică cu fiecare zi de prelungire a războiului. Erzberger, mai sincer ca Stere, nu mai vede ameninţată civilizaţia, ci de-a-dreptul proprietatea.

Impăratul Wilhelm II se simte nevoit să vorbească funcţionarilor şi muncitorilor dela fabrica Krupp pentru a-i îndemna la rezistenţă. Am ajuns vremea când, cu toată trufia lor, împăraţii sunt nevoiţi a recunoaşte puterea organizaţiilor muncitoreşti, căutând să-şi organizeze sindicate proprii şi cât mai galbene!

Hindenburg, la rândul său, lansează un manifest către trupă, îndemnându-o să se lepede de obo

seala războiului și să reînvie zilele de entuziasm din August 1914.

E zadarnic, mareșale! Mizeriile, lacrămile și sângele celor patru ani de grozăvie războinică nu le vei putea șterge cu câteva din rândurile tale!

In Franța, Clemenceau lansează un manifest către muncitorime, îndemnând-o să mai reziste, să nu zădărnicească ultima sforțare care trebue să aducă sfârșitul. Dar muncitorimea franceză, urmașii comunarzilor sunt sătui de vorbe. De patru ani li s'a repetat această făgăduială pe toate tonurile.

In Germania, sindicatele capitaliste lansează liste de subscripție pentru fonduri cu care să alimenteze contrarevoluția.

Caillaux, Landsdown, Grey, Solf, Czernin și Wilson, fiecare știe câte un mijloc de a pune capăt măcelului, îngroziți cu toții de furtuna care se apropie. Semnele prevestitoare ale furtunii se înmulțesc și groaza stăpânește pe cei care simt că vor fi măturați de vijelie.

Nevoia de pace este atât de mare încât sub presiunea masselor guvernele de pretutindeni făgăduesc o alianță a popoarelor, care să facă imposibil un nou războî.

Noi știm cu toții că războiul are cauzele sale adânc înfipte în alcătuirea burghezo-capitalistă... Numai dărâmarea alcătuirii sociale de azi, care duce fatal la războî, va face ca războiul să dispară.

Burghezia îngrozită crede că prin decrete poate schimba lucrurile, după cum crede că prin asasinarea și întemnițarea fruntașilor revoluționari va izbuti să sugrume răzvrătirea care clocotește pretutindeni. A căuta să rezolvi criza de azi prin arestări, înseamnă să pui poliția să cerceteze cauzele adânci

ale revoluției ce vine și să adopți teoria comisarilor de poliție că totul se datorește câtorva instigatori.

Instigatorii nu sunt cei câțiva martiri ținuți în lanțuri, instigatorii sunt mizeria, lacrămile și sângele vărsat, disperarea la care ne-au adus burghezo-capitaliștii în setea lor de câștig. Instigatori sunt... uneltele statului burghezo-capitalist, care ne spun că lumea de azi e bună și trebue să ne supunem ei...

IV

In România, Austro-Ungaria, Germania, Anglia, Franța, Italia, America, cei mai buni dintre noi, purtătorii noștri de cuvânt stau între zidurile reci ale temnițelor. Dar în spatele lor stă mulțimea, cei care simt apăsând pe grumajii lor toată greutatea nevoilor de azi, cei care nu vor să plătească mâine miliardele risipite de alții, cei care nu vor să ispășească crimele făptuite de clasele stăpânitoare. Intrebarea care se naște în mintea acestora este: Ce-i de făcut?

Răspunsul este numai unul...: revoluția rusă ne-a arătat drumul, singurul drum care trebue urmat.

Proletariatul va doborî, la el acasă, mână în mână cu proletarii din jur, alcătuirea socială capitalisto-burgheză. Vrem pace și o vom face noi. Singurii care au făcut pacea sunt Rușii. Pacea noastră, a României, nu este decât un dar, revoluția rusă ni l-a făcut.

De le-ar fi stat în putere, stăpânitorii noștri ne-ar fi dus în triunghiul morții, în stepele nesfârșite ale Rusiei, în ghețurile Siberiei. Pacea trebue să fie pacea popoarelor, pacea încheiată de popoarele desrobite. O pace încheiată de burghezo-capi-

taliști ar fi un armistițiu, un răgaz pentru pregătirea altui măcel.

Datoriile să le plătească cei care le-au contractat. Noi nu știm o altă socoteală de bani decât aceea care ne arată că cu sutele de miliarde aruncate în vâltoarea războiului o alcătuire socială socialistă ar fi putut transforma lumea într'un rai...

Noi nu mai cerem altora reforme, noi vrem să fim înșine conducători. Cu alte cuvinte suntem maximaliști, bolșevici.

Nu mai cerem reforme, ci vrem înfăptuirea programului nostru maximal integral. Nu mai cerem nimănui mila, ci vom lua singuri totul.

Maximaliști sunt în toate țările din lumea largă. Gândul că nu suntem singuri, că ori încotro ne-am întoarce privirea găsim milioane de proletari gata să facă laolaltă cu noi revoluția, gândul acesta ne ridică inimile. In fabrici, uzine, căi ferate, poștă, la sate, în armată, tot frați de ai noștri sunt. De fapt noi suntem puterea. Numai... lipsa de unire le-a îngăduit celor mari să ne jupoae și să ne trimită la moarte. Mâine, când îi vom mătura, ne vom mira singuri cum de nu i-am gonit mai demult.

Vom clădi atunci o viață nouă, o viață mai bună, o societate în care oricine să găsească locul necesar ca să poată răsufla în voie, ca să poata da tot ce are mai bun în el...

Omul nu va mai exploata pe om. Regulatorul lumii, câștigul câtorva nu va mai fi; hotărîtoare vor fi interesele celor mulți, fericirea tuturora.

Nedreptatea, neștiința, nevoia, crima, prostituția vor dispare odată ce vom mătura cauzele care le nasc.

...Popoarele înfrățite își vor întinde pretutindeni mâna. Clasele vor dispare și omenirea întreagă va

fi formată dintr'un singur bloc cu interese comune. Războiul va fi pomenit atunci ca un lucru al trecutului sălbatic, așa cum vorbim azi despre luptele dintre dihăniile dinainte de potop.

Tóate acestea le vom realiza desființând proprietatea privată asupra mijloacelor de producție. Pământul, zăcămintele de sub suprafața lui, cursurile de apă, fabricile, uzinele, vapoarele, căile ferate, ca și văzduhul, vor fi ale tuturora.

Să nu uităm însă că mai avem de făcut ultimul pas: revoluția. Ziua cea mare se apropie, bate la ușă.

Pregătiți-vă sufletele, înarmați-vă mâna pentru a ne arăta vrednici și inimoși mâine, când ne va chema semnalul la luptă. Fiecare să pregătească lupta la locul unde se află. Fiecare să facă dintre cei din jurul lui luptători care abia așteaptă ziua cea mare.

Iar când vom primi semnalul de luptă, când vom vedea că răzvrătirea a izbucnit într'un loc, atunci, tovarăși, vom trece la fapte.

Vom pune mâna pe arme. Vom pune stăpânire pe arsenale. Vom distruge și urmele celor care au fost stăpâni ieri. Nu vom strica nimic din bogățiile noastre de mâine. Nu vom arde grânele, gările, nu vom strica telefoanele, telegrafele, că sunt ale noastre.

Vom ocupa însă ministerele, gările, poșta, cazărmile. Vom goni pe toți cei care nu sunt cu noi.

Vom goni poliția, jandarmii, prefecții, primarii, perceptorii, deputații și regii.

Vom alcătui sfaturi de muncitori, de țărani, de soldați, sfaturi în care capitaliștii și ciocoii nu vor avea ce căuta.

In sfaturile acelea vom hotărî noi între noi ce este de făcut şi tot sfaturile vor fi cele care vor înfăptui cele hotărîte...

Fiţi cu privirea îndreptată spre revoluţia rusă! Fiecare ştire de acolo sorbiţi-o şi folosiţi-o ca un ajutor de mare preţ!

Fiţi treji pentru ca să ne ridicăm toţi deodată! Când se va mişca unul să putem sări cu toţii.
Trăiască revoluţia socială internaţională!
Trăiască maximalismul, care o va înfăptui!
Trăiască Republica sfaturilor din România!

MUNCITORII COMUNIŞTI DIN ROMANIA

———★———

14

1918

CATRE CLASA MUNCITOARE DELA ORAŞE ŞI SATE [1]

Pacea între puterile centrale şi România oligarhică a fost încheiată. Peste câteva zile Parlamentul lor se va întruni pentru ca să aprobe această pace, să consfinţească în mod legal robirea economică şi politică a poporului român de către cea mai vicleană şi oligarhică dintre puteri — Germania. Oligarhia română a adus poporului dezastrul şi mizeria, acum la contribuţiile enorme care apăsau pe grumajii acestui popor se adaugă una şi mai apăsătoare, şi mai nedreaptă — plata cheltuelilor de război şi a ruinei provocate de acesta. Clasa muncitoare dela oraşe şi dela sate a fost trimisă să sângereze pentru interesele oligarhiei. Crimele şarlatanilor noştri politici — Brătianu, Take Ionescu etc. — alături de cel mai incapabil dintre monarhii lumii, Ferdinand, ca reprezentant al oligarhiei române, vor fi iertate. Vinovaţii, pentrucă fac parte din clasa lor, nu vor fi pedepsiţi. Boierii se ceartă şi se înţeleg repede între ei când e vorba ca poporul să plătească. Pentru a se sustrage atenţiei publice şi pentru a masca adevărul, aşa zişii politicieni pacifişti de astăzi, în cap cu Stere, Marghiloman, Arion etc., se eschivează de răspunderea ce o atrage după sine provocarea războiului, uitând că şi ei au vrut acest război alături de puterile centrale. Dacă planul acestor politicieni nemţofili ar fi reuşit, poporul român, care nu poate aştepta nimic bun dela război, ar fi sângerat tot fără folos. Nu, nu, d-lor nemţofili, carpişti, marghilomanişti sau independenţi, nu aveţi dreptul să faceţi cor împotriva lupilor care au făcut războiul, şi voi sunteţi lupi, şi voi aţi urlat la fel ca şi ei, dar pe alt glas. Poporul vă cunoaşte marfa, nu-l mai puteţi înşela. Ca şi dânşii veţi fi pedepsiţi. Cu atât mai mult veţi fi pedepsiţi, pentrucă, speriindu-vă de manifestarea legală, redusă la o simplă petrecere a membrilor partidului socialist cu ocazia zilei de 1 Mai, aţi cerut, din cauza laşităţii voastre, arestarea lor, arestarea adevăraţilor reprezentanţi ai acestui popor, singurii ce vă mai stăteau în cale. Vă veţi convinge însă că mii, zeci de mii îi vor înlocui pentru a complecta opera de emancipare a acestui popor sugrumat de guvernarea voastră oligarhică şi brutală. Socialismul ca reprezentant al clasei muncitoare dela oraşe şi sate a luptat prin toate mijloacele pentru menţinerea păcii. ...Nimeni n'a dorit pacea mai sincer decât muncitorimea socialistă, dar de această pace nu poate fi făcut răspun-

[1] *Manifest editat în 1918.*

zător poporul muncitor, pentrucă ea este pacea oligarhiei române înfrânte de militarismul oligarhiei germane. Muncitorimea a dorit o pace democratică fără anexiuni teritoriale și despăgubiri de război. Brutala ipocrizie a militarismului german a ieșit la iveală acum cu ocazia încheierii acestei păci. Armatele germane au răpus revoluția finlandeză, au înaintat în Rusia maximalistă și, după ce s'au folosit de inconștiența guvernului Holubovici din Ucraina, au răsturnat guvernul social-democrat al acestuia, intronând din nou absolutismul în persoana unui hatman. Pretutindeni, sub masca ipocrită că aduce pacea și stabilește ordinea, militarismul german a supus popoarele forței sale brutale. Ne putem deci aștepta ca în România să se poarte altfel? Nu! Zeci de ani poporul român va simți apăsând greu pe grumajii săi încovoiați incapacitatea politicienilor care ne-au băgat în război, va simți „sinceritatea" acelora care se laudă că au încheiat o pace „fericită", apropiindu-și prietenia politicii puterilor centrale.

Muncitori ai orașelor și satelor!

Noi nu putem aproba o pace cu anexiuni și despăgubiri de război, pentrucă aceasta înseamnă robirea poporului român. O astfel de pace poartă într'însa germenul unor noi conflicte, unor războaie de care popoarele sunt sătule. Clasele muncitoare vor o pace de înțelegere, de prietenie cu toate popoarele, o pace democratică. Socialiștii români, în numele acestui popor, declină orice răspundere pentru această pace. Ei își iau angajamentul să lupte cu toată puterea, cu toate sacrificiile și prin toate mijloacele ca aceste contribuții să nu fie luate după

spinarea poporului nevinovat. Noi ne luăm angajamentul să luptăm alături de socialiștii lumii întregi pentru revoluția socială, pentru înfăptuirea societății socialiste.

Trăiască solidaritatea între popoare! Trăiască socialismul!

FEDERAȚIA MAXIMALISTA DIN ROMANIA

15

1918

BINE AȚI VENIT![1]

Ostași, bine ați venit; țărani și muncitori din fabrici și ateliere, bine ați venit de pe câmpurile de măcel la căminurile voastre triste, în mijlocul familiilor voastre îndurerate de griji și suferințe.

Muncitorii din orașe v'au așteptat să vă amintească luptele lor în contra războiului și să vă întrebe dacă nici acum nu vedeți și voi câtă dreptate au avut când vă spuneau că în urma lui nu rămâne decât jale și pustiu, sărăcie și desnădejde, umilire și jaf.

Bine ați venit, soldați!

Ca să vă spunem că stăpânitorii v'au mințit totdeauna ca să muriți cu miile pentru interesele clasei lor de trântori... V'ați întors să mai aflați că cele mai mari bogății ale țării sunt în mâna cotro-

[1] *Manifest editat în 1918.*

pitorilor noştri. Pe urmă ei v'au făcut să credeţi că din alte pricini au pierdut războiul; v'au asmuţit în contra Evreilor, arătându-vi-i ca pe cei mai mari trădători, fără să vă vorbească, în acelaş timp, de ofiţerii trădători şi de cei trimişi în Franţa cu aşa zise misiuni şi care, în timp ce voi mureaţi de boli şi gloanţe, ei se plimbau îmbuibaţi pe străzile Parisului. Da, stăpânitorii noştri războinici nu v'au vorbit de jafurile făcute în averea statului de toţi partizanii lor politici...

Soldaţi!

Nu, de toate astea nu le convenea să vă vorbească şi nici de rublele luate dela regimul ţarist de către şarlatanul nostru politic *Take Ionescu*. In urmă au găsit un alt ţap ispăşitor — *Revoluţia rusă*. Asupra ei au aruncat războinicii noştri toată vina...

Această revoluţie a dat pământurile ţăranilor şi fabricile muncitorilor. Ea a adus dreptate pe pământul Rusiei, udat de veacuri cu sângele nevinovat al atâtor revoluţionari.

Dar boierilor români le era frică ca nu cumva *revoluţia rusă* să se întindă şi în România, iar ei să rămână fără averile lor nemuncite.

Ei sunt duşmanii fericirii *ţăranului şi muncitorului român*. Deaceea ei v'au asmuţit în contra revoluţiei ruse. Noi suntem fraţi cu muncitorimea rusă. Jos minciuna sfruntată!

Muncitori!

Dar acum, întorşi la vetrele voastre, care vă e datoria? Datoria voastră e să n'aveţi încredere de-

cât în lupta îndrăsneaţă şi sinceră a *muncitorimii socialiste*. Carp, Marghiloman, Stere... sunt şi rămân boieri. Ei nu pot ţine cu poporul; ei sunt duşmanii noştri de clasă. Reformele pe care le vor face sunt numai râme în undiţa lor politică ca să ne facă să tăcem din gură...

Noi trebue să fim gata de lupta cea mare. *Revoluţia rusă să ne fie pildă şi model. România trebue să fie o republică socialistă!* Şi această gândire măreaţă se plămădeşte în toată lumea, căci în toată lumea sunt milioane de muncitori care au suferit, ca şi voi, din cauza acestui război desgustător.

Nu uitaţi că voi sunteţi când veţi voi cea mai mare putere!

Trăiască Republica Română!
Jos politicianismul trădător!
Trăiască socialismul!

SFATUL MUNCITORILOR
ŞI SOLDAŢILOR MAXIMALIŞTI

———★———

16

1918

PROIECT DE PROGRAM AL PARTIDULUI SOCIALIST DIN ROMANIA [1]

DECLARAŢIE DE PRINCIPII

Partidul socialist din România este un partid de clasă, care, inspirându-se din ideile socialismului ştiinţific, urmăreşte desfiinţarea sub orice formă a

[1] *„Socialismul" nr. 29 din 9 (22) Decembrie 1918.*

exploatării muncii, prin trecerea mijloacelor de producţie şi de schimb în stăpânirea societăţii. El este deci partidul clasei muncitoare care are istoriceşte chemarea de a înfăptui această socializare a pământului, a fabricilor şi uneltelor de muncă.

Partidul socialist din România se găseşte — prin firea lui — în opoziţie completă cu toate partidele politice burgheze, fie ele oricât de înaintate, a căror activitate nu poate trece de marginile societăţii actuale. Luptând pentru schimbarea totală a organizaţiei sociale burgheze, partidul socialist este un partid revoluţionar, pe când toate celelalte partide existente, cele reacţionare, cât şi cele democratice, întrucât vor menţinerea proprietăţii private, deci a claselor şi a robiei de clasă, sunt şi rămân partide de conservare ale societăţii de azi.

Născute... ca o necesitate a luptei de clasă dintre proletariat şi burghezie — partidele socialiste reprezintă şi apără în toate ţările interesele generale şi permanente ale proletariatului manual şi intelectual dela oraşe şi dela sate, din industrie, agricultură, comerţ, transport şi din întreprinderile particulare, cât şi din cele ale statului, făcând abstracţie de deosebirile profesionale, de neam, religie sau sex ale diferitelor categorii de proletari.

In România, ca şi în toate ţările moderne, mişcarea muncitoare este un rezultat firesc al dezvoltării economice, în cursul căreia capitalul, sub toate formele sale de capital cămătăresc, industrial, comercial sau agricol, zdrobeşte prin legea neînlăturabilă a concurenţei mica producţie, expropriază pe meseriaşi şi pe ţăranii proprietari, mărind astfel necontenit rândurile proletariatului.

Dezvoltarea capitalismului, operând această expropriere, tinde a împărţi tot mai mult întreaga societate în două mari clase: exploatatori şi exploataţi. Impingând în rândurile exploataţilor elemente din mica burghezie dela sate şi dela oraşe, ea măreşte armata celor care n'au nimic, deci a celor care nu au nimic de pierdut din desfiinţarea proprietăţii capitaliste. Adunând la un loc în vaste ateliere şi fabrici sute şi mii de muncitori, capitalismul dezvoltă în ei sentimentul de solidaritate, îi obişnueşte cu munca asociată şi creează astfel una din condiţiile necesare pentru organizarea unei producţii socialiste...

Războiul mondial, deslănţuit de burghezia internaţională şi pregătit de ea timp de decenii — pentru a-şi satisface poftele imperialiste de câştig — a pus în evidenţă în modul cel mai clar toată contradicţia care există la baza organizaţiei societăţii şi dovedeşte nu numai că burghezia a încetat de a fi o necesitate socială, ci a devenit chiar un pericol pentru dezvoltarea mai departe a societăţii.

Acest măcel dintre popoare, care a dus la distrugerea a aproape 20.000.000 de vieţi omeneşti, a peste 2.000 miliarde de lei, bani cheltuiţi în zadar şi muncă omenească risipită, care a nimicit sute de oraşe în care era acumulată civilizaţie şi muncă omenească de secole, dovedeşte completa incapacitate a burgheziei de a mai conduce destinele omenirii.

Astfel, capitalismul se dovedeşte incapabil de a mai stăpâni forţele economice şi sociale pe care el însuşi le-a deslănţuit, aşa că dintr'un factor de progres economic şi social, cum a fost odată, devine însăşi piedica lui cea mai mare. Forţele producătoare, care prin comerţ şi industrie au scos capitalismul din scutecele evului mediu, se răzvrătesc acuma împotriva lui, arătând că numai organizarea socialistă a producţiei este singura formă socială

care va asigura dezvoltarea lor armonioasă în folosul întregii omeniri.

Devenită clasă parazitară, odată ce a devenit un factor de frânare a progresului producţiei, burghezia, având în mână puterea politică, încearcă, servindu-se de ea, să-şi consolideze stăpânirea ei de clasă.

Falimentul politic la care a dus-o războiul a zdruncinat însă autoritatea ce o avea faţă de massele pe care le stăpâneşte, slăbindu-i puterea politică. Momentul prăbuşirii ei totale şi deci triumful proletariatului se apropie.

Revoluţia rusă a fost primul semnal. Pornită la început pentru doborîrea ţarismului, revoluţia rusă a creat condiţiile favorabile pentru ca proletariatul să pună mâna pe puterea politică şi să înfăptuiască republica socialistă. Rolul hotărîtor pe care proletariatul l-a avut în prima şi a doua revoluţie rusă, precum şi conştiinţa pe care o avea despre puterea şi misiunea sa istorică, l-au făcut să refuze a servi la introducerea unui regim burghez oricât de înaintat, l-au făcut să pornească la realizarea idealului socialist.

Această victorie a proletariatului nu este întâmplătoare, întrucât chiar înlăuntrul societăţii capitaliste s'au creat condiţiile obiective pentru transformarea ei, iar proletariatul rus a putut realiza această transformare datorită unui complex de împrejurări favorabile, precum şi propriei sale conştiinţe despre puterea sa economică şi politică, ca şi despre misiunea sa istorică, pe care le-a căpătat cu ajutorul însuşirii ideilor socialiste.

In ţările din Apus există deasemenea şi chiar mai dezvoltate condiţiile obiective (dezvoltarea forţelor de producţie), şi dacă revoluţia a întârziat

la unele şi încă nu s'a înfăptuit la altele, cauza este că proletariatul din aceste ţări nu a ajuns încă la conştiinţa puterii sale. Tactica oportunistă, reformistă a partidelor socialiste, lupta permanentă pentru reforme — paliative sociale — credinţa că transformarea socială se va înfăptui prin etape succesive fără zguduiri şi revoluţie, colaborarea cu partidele democrate burgheze, influenţa ideologiei naţionaliste au împiedicat şi întârziat dezvoltarea conştiinţei de clasă a proletariatului în vederea luptei pentru ţelul final, deci revoluţionarea masselor.

Sub influenţa războiului european, în care ideile burgheze de democraţie şi civilizaţie au dat faliment, sub presiunea marilor greutăţi de ordin economic şi a problemelor politice pe care războiul le ridică în faţa popoarelor, sub presiunea marilor nemulţumiri provocate în massele adânci ale poporului din cauza lipsurilor şi a mizeriei crescânde şi sub influenţa şi pilda dată de proletariatul rus, proletariatul european nu va întârzia să ajungă la gradul de conştiinţă necesar realizării idealului său de desrobire totală. Spre această cale el este astăzi condus de minorităţile socialiste, care, dela declararea războiului, n'au încetat un moment de a reprezenta şi apăra adevăratele interese ale clasei proletare, ridicându-se împotriva colaborării de clasă . . . . cenzurat . . . .
Aceste minorităţi căutând, încă dela început . . .
. . . . cenzurat . . . . a grăbi căderea societăţii capitaliste, sunt astăzi port-cuvântul idealului proletariatului şi pornesc lupta .
. . . . cenzurat . . . . .socialistă. Ţinta lor imediată, ca, de pildă, în Germania, este cucerirea puterii politice, intronarea dictaturii proletariatului, pentru a putea realiza socializarea

tuturor mijloacelor de producţie, care va aduce cu sine desfiinţarea claselor — deci şi a domniei de clasă —, pentru a realiza deci în fiecare ţară o republică socialistă încadrată în Federaţia republicelor socialiste.

Partidul socialist din România, pornind dela aceste constatări şi solidar cu Partidul Comunist Rus şi cu toate partidele socialiste revoluţionare din lumea întreagă, declară:

Că luptă pentru cucerirea . . . . . . cenzurat . . puterii politice din mâinile burgheziei.

cenzurat

Că pentru atingerea acestui scop Partidul socialist din România se va folosi de toate libertăţile politice . . . . . . cenzurat.

Că se va folosi de parlament, comună şi judeţ pentru a duce şi acolo critica . . . . . . cenzurat . . . . statului burghez.

Intr'un cuvânt, va depune toate sforţările pentru trezirea, educarea şi organizarea muncitorimii din oraşe şi sate, pentru ca făcând-o conştientă asupra idealului ei de clasă — idealul comunist, s'o pregătească pentru momentul decisiv al înfăptuirii societăţii socialiste.

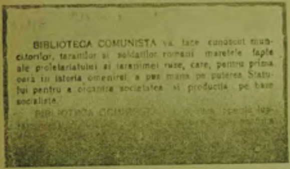
Acest proiect de program a fost însuşit de comitetul executiv al partidului socialist şi primit de Secţiunea Bucureşti. Restul secţiunilor din ţară urmează să ia cunoştinţă de dânsul şi să-l discute în vederea congresului din Ianuarie al partidului.

——★——

17

1918

Biblioteca comunistă[1] va face cunoscut muncitorilor, ţăranilor şi soldaţilor români măreţele fapte ale proletariatului şi ţărănimii ruse, care, pentru prima oară în istoria omenirii, a pus mâna pe puterea statului pentru a organiza societatea şi producţia pe baze socialiste.

BIBLIOTECA COMUNISTA va face cunoscut muncitorilor, taranilor si soldatilor romani maretele fapte ale proletariatului si taranimei ruse, care, pentru prima oară in istoria omenirei a pus mana pe puterea Statului pentru a organiza societatea si productia pe baze socialiste.

O parte din textul publicat pe pagina a doua a coperţii primei broşuri editată de „Biblioteca Comunistă" apărută în 1918.

Biblioteca comunistă va publica operele luptătorilor şi scriitorilor revoluţiei proletare ruse, pentru a dovedi că, prin partid şi alte puternice organizaţii de clasă, clasa muncitoare din orice ţară poate să cucerească puterea politică.

Biblioteca comunistă va analiza şi va lămuri cum au reuşit milioanele de muncitori, ţărani şi soldaţi să alcătuiască Puterea Sovietelor, această formă nouă a puterii de stat, prin care se va asigura introducerea socialismului.

[1] *Textul a apărut pe pagina a doua a coperţii primei broşuri editate de „Biblioteca comunistă"*

Biblioteca comunistă va fi şi o colecţie de pagini şi documente ale epocii noastre revoluţionare, unde se va exprima, reproduce şi analiza *tot ce a mai rămas omenesc după aceşti patru ani de masacru mondial şi tot ce mai are viaţă şi va trăi din civilizaţia europeană burgheză* ce dispare.

Biblioteca comunistă va pune la dispoziţia clasei muncitoare şi ţărăneşti materialul literar necesar, pentru a putea înţelege datoria şi misiunea sa istorică de a se alătura luptei gigantice pe care a început-o proletariatul internaţional împotriva regimului burghezo-capitalist.

COMITETUL COMUNIST REVOLUŢIONAR ROMÂN

———★———

18

1918

CĂTRE SOLDAŢI, MUNCITORI ŞI ŢĂRANI! CĂTRE POPORUL ROMÂN

Români!

Ştiţi cum s'a prăpădit ţara şi cine a prăpădit-o. Spuneţi acum ce se cuvine celor vinovaţi?

Trebue să recunoaşteţi cu bărbăţie că şleahta boierească în frunte cu regele nu mai are ce căuta în capul ţării. Locul ei este la puşcărie.

Trei ani şi jumătate ne-au amăgit că luptă pentru fericirea României, pentru desrobirea Românilor din Transilvania şi Bucovina. Trei ani şi jumătate au târguit şi vândut sângele poporului român... Iar acum, după ce au pierdut şi ceeace aveam, aceşti aventurieri disperaţi, care îşi văd privilegiile şi puterea în primejdie, nu se sfiesc să se dea de partea Nemţilor, Austriacilor şi Ungurilor, să uite de Transilvăneni şi Bucovineni şi să vă pună să întoarceţi armele contra poporului rus, care a pătimit şi şi-a vărsat sângele alăturea de noi, contra revoluţiei, contra ţăranilor basarabeni, pentru ca prin silnicie şi omor să le răpească pământurile.

Prea mult îndrăsnesc ciocoii din fruntea ţării. Prea îşi bat joc de popor. Oare soldaţii, muncitorii şi ţăranii români au ajuns într'o astfel de stare de decădere şi robie încât să îngădue ciocoilor să se joace cu viaţa lor, cu interesele şi viitorul ţării, cu uşurinţa cu care joacă la masa verde?

Soldaţi!

Nu săvârşiţi crima de a vă face părtaşii acestor nelegiuiţi. Nu întoarceţi armele împotriva revoluţiei ruseşti. Nu vă ridicaţi împotriva ţăranilor basarabeni. Nu le încălcaţi casa şi pământul. Ei nu vor pe ciocoii români, după cum nu i-au vrut nici pe cei ruşi; ei nu vor să-şi piardă libertatea şi pământul. Da, ei întind o mână frăţească spre voi, dar nu ca să fie înlănţuită de tiranii României.

...Nu vă faceţi sprijinitorii acelora care au săpat sute de mii de morminte pentru părinţii, fraţii, surorile şi tovarăşii noştri, pentru aceia care au prăpădit ţara.

In voi stă speranţa şi viitorul României. Un popor întreg va aştepta să-l mântuiţi.

Rupeţi cu trecutul de supunere oarbă, de robie. In mâna voastră stă puterea. Arestaţi şi dezarmaţi

[1] *Manifest editat în 1918*

pe călăii voștri. Puneți mâna pe generali și pe ofițerii cei răi. Răsturnați pe veneticul rege Ferdinand de Hohenzollern, pe Brătianu, pe Take Ionescu, pe toți trădătorii și întemeiați **Republica Română a Sovietelor muncitorilor, soldaților și țăranilor!**

Soldați, Muncitori și Țărani!

A sunat ceasul desrobirii României. Porniți lupta pentru dărâmarea oligarhiei. Să introducem dreptatea, egalitatea și frăția pentru toți. Pământul ciocoiesc, fabricile și băncile capitaliștilor să treacă fără niciun fel de răscumpărare în stăpânirea întregului popor muncitor. Să confiscăm averea tuturor îmbuibaților care au împins țara în război, care au nenorocit atâtea mame și atâți copii, care au sărăcit și pustiit țara. Din bănăritul lor să dăm pâine norodului înfometat.

Să aducem pacea mult zbuciumatei Românii!...

Ridicați-vă toți, soldați, muncitori și țărani ai României!

La arme și la revoluție contra asupritorilor, pentru pământ, pentru pace, pentru pâine și pentru libertate!

Afară cu regele și cu ciocoii!

Trăiască Republica, trăiască guvernul muncitorilor, soldaților și țăranilor români!

COMITETUL REVOLUȚIONAR
SOCIAL-DEMOCRAT ROMAN

———★———

19

1918

CATRE MUNCITORII DE PAMANT [1]

Tovarăși țărani,

Sunt zeci de ani de când stăpânirea vă făgăduește pământ. Dar pământ tot nu aveți.

In toată țara sunt peste 700 mii de frați de ai voștri care nu au nicio palmă de ogor.

Sunt alte câteva sute de mii care au câte o sfoară de jumătate hectar, unul sau două hectare.

Jumătate din țărănime este azi, ca și pe vremea Grecilor sau Turcilor, roaba proprietarilor și arendașilor, sluga vătafilor, batjocura jandarmilor. Când ați pierdut nădejdea în boieri și când v'ați ridicat să vă luați singuri pământul furat, atunci stăpânirea, ca în 1888, ca în 1907, a trimis pe ai voștri la ocnă. Dela intrarea în război, din August 1916, vi se făgăduește iarăși pământ.

Dar până acum nu v'ați ales decât cu sute de mii de morți și schilozi, cu sute de mii de orfani și văduve, cu sărăcie lucie.

Pentruce? Lucrul nu e greu de priceput.

Cei ce v'au făgăduit pământ sunt sau stăpânii voștri, sau uneltele stăpânilor voștri.

Ei nu se gândesc la nevoile voastre, ci la apărarea stăpânirii și câștigurilor lor. Ei nu vor să dea pământul din mână, pentrucă din pământul rodit cu sudoarea și sângele vostru ei adună aurul atotstăpânitor, iată dece vă țin pe voi în robie. Cu legile de tocmeli agricole, cu livrete, cu jandarmi, cu bi-

[1] *Manifest editat în 1918.*

ruri, cu serviciul militar pe trei ani, cu judecăţile strâmbe, cu băncile care fac camătă, cu casa rurală care jefuieşte, ei s'au îmbogăţit, iar pe voi v'au înşelat. Cine sunt înşelătorii? Toate partidele boierilor, adică sângerosul partid liberal al ucigaşului Brătianu, care împreună cu generalul Averescu a vărsat în 1907 în valuri sângele ţăranilor muritori de foame, partidul conservator al d-lui Marghiloman sau acela al d-lui Take Ionescu. Şi nu sunt mai breze nici partidele înjghebate în vremea războiului — adică Liga poporului a d-lui Averescu, partidul naţionalist al d-lor Iorga şi Cuza sau partidul ţărănist al d-lui Mihalache, care este partidul chiaburimii satelor şi nu al ţăranilor muncitori şi săraci. Ce vă făgăduesc boierii aceştia vechi sau noi? Pământ puţin cu plată multă. Ce înseamnă aceasta? Chiar cărturari de-ai stăpânirii au scris şi dovedit cu documente că înainte vreme tot pământul era numai al ţăranilor muncitori de pământ. Mai apoi boierii, cu sprijinul domnilor, au luat cu japca, cu judecăţile strâmbe, pământul ţărănesc.

Aşa s'au făcut ei mari proprietari de pământ şi au făcut din ţărani robii lor de muncă. Pentru pământul acesta furat, azi cer plată în loc ca ei să fie puşi la plată pentru câştigurile scoase din lucrarea pământurilor care nu erau ale lor, ci provenite din jefuirea ţăranilor. Ei vor să se îmbogăţească din nou din vânzarea cu preţuri mari a loturilor de împroprietărire şi vor să vă mai lege pe zeci de ani cu plata ratelor de despăgubire.

Tovarăşi ţărani,

... partidul muncitorilor dela oraşe, ca şi al muncitorilor de pământ şi al ţăranilor săraci, alcătuit nu

din ciocoi, ci numai din muncitori, ne ridicăm împotriva acestei escrocherii, acestor înşelăciuni. Noi zicem: Tot pământul fără plată trebue să intre de drept şi fapt în stăpânirea ţăranilor. Toate acareturile, uneltele, vitele, clădirile de pe proprietăţi trebue să intre şi ele în stăpânirea şi sub conducerea voastră. Nicio lescae ciocoilor, care au scos zeci de piei de pe ţărani şi milioane de aur de pe pământul furat. Datoriile vechi pentru pământ către stat, către particulari sau către bănci, care vă mai apasă trebue stinse. Banii din visteria ţării, care azi se risipesc pentru lefurile celor mari, pentru armată, adică pentru vărsarea de sânge, trebue să fie întrebuinţaţi pentru lucrarea înţeleaptă şi spornică a pământului de către ţărani — pentru seminţe, unelte, agronomi.

Ca urmare firească, ţara trebue să facă pace cu toţi vecinii şi să demobilizeze armata, pentru ca toţi soldaţii să se poată întoarce la casa şi pământul lor.

Jandarmeria rurală, această plagă mai rea decât cele 7 plăgi ale Egiptului, această unealtă de apăsare, batjocorire şi jaf, trebue desfiinţată. Liniştea şi paza la sate trebue ţinute de ţărani singuri.

Tovarăşi ţărani,

Niciodată să nu vă treacă însă prin gând că această mare reformă, singura reformă adevărată şi mântuitoare pentru ţărani, o vor face boierii sau partidele lor.

Ţăranii fără pământ, ţăranii săraci şi micii proprietari nu pot căpăta pământ şi nu se pot desrobi decât prin ei înşişi, ca toţi muncitorii. Numai unindu-se şi ei, ca şi muncitorii dela târguri, în sindi

cale, în societățile, în organizațiile lor de clasă economice și politice, în care să nu intre decât țăranii fără pământ și țăranii cu puțin pământ — săracii, care trăiesc din munca lor, nu din a altora, numai așa, unindu-se și luptând, ca și muncitorii dela orașe, și împreună cu ei, vor ajunge stăpâni pe pământ, pe soarta lor și pe țară.

Muncitorii uniți sunt o putere uriașă în fața căreia clasa stăpânitoare va trebui să se plece, pentrucă ea este neputincioasă și redusă ca număr. Vremea ei a trecut. Acuma a bătut ceasul noroadelor asuprite și îngenunchiate ca să se desrobească singure.

Uitați-vă la țăranii ruși. Ei au ajuns liberi și stăpâni din robi ce erau. Fiecare țăran are cât îi trebue. Pământul este al lor. Nimeni nu mai apasă și fură. Pentrucă ei, împreună cu muncitorii dela orașe, conduc țara stăpânită înainte de asupritori. La aceasta au ajuns prin lupta lor, și nu prin mila boierilor.

Și voi, tovarăși țărani, trebue să apucați pe calea organizării și luptei socialiste. Norodul muncitor român nu mai poate îngădui asuprirea, furtul și înșelăciunea călăilor și ciocoilor, care vor să-l ducă spre noi pagube și noi nenorociri.

Alăturați-vă mișcării fraților voștri — muncitorii dela orașe și scriți pe steagurile voastre roșii de adunare, de înfrățire și de luptă :

Tot pământul fără plată țăranilor !
Trăiască desrobirea muncitorilor !
Trăiască socialismul !

PARTIDUL SOCIALIST DIN ROMANIA
COMITETUL DE PROPAGANDA LA SATE
ILFOV

—★—

1919

★

20

1919

SOLDAŢI ROMANI ! [1]

Se împlineşte aproape un an de când stăpânirea română v'a trimis în Basarabia şi încă n'aţi putut să vă cuceriţi dragostea poporului din acest ţinut...

Dece nu vă iubeşte poporul moldovean ?

Pentrucă stăpânirea română nu v'a trimis aci ca pe nişte liberatori, pentrucă nici nu v'aţi purtat ca nişte liberatori. Aţi venit ca să stabiliţi o ordine de care poporul din Basarabia n'avea nevoie. In locul libertăţilor şi bunurilor pe care revoluţia rusă le-a dat ţăranilor şi muncitorilor basarabeni, voi aţi restabilit ordinea boierească.

Da ! camarazi. Boierii basarabeni sunt acei care au cerut dela guvernul român trimiterea voastră încoace pentru ca să înnăbuşiţi revoluţia care nu le era pe plac pentrucă revoluţia lua pământurile din mâinile lor şi le da întregii ţărănimi, lua privilegiile bogătaşilor dela oraşe şi dădea muncitorimii toate drepturile !

---

[1] *Manifest editat în Ianuarie 1919.*

Iată unealta cui aţi fost şi ce mare rău aţi făcut în această ţară. Din îndemnul ofiţerilor voştri aţi furat ultimele vite bieţilor ţărani, aţi dat foc la sate întregi. Aţi făcut ca din ţinutul Hotinului 50.000 de suflete să fugă... de groaza pe care aţi deslănţuit-o. V'aţi purtat ca cel mai rău cotropitor.

Şi toate acestea pentrucă boierii din Basarabia şi boierii şi bogătaşii din România vor ca orice dorinţă de libertate, de cârmuire prin sine însuşi a poporului de jos să fie înnăbuşită, pentru ca astfel ei să rămână cârmuitorii care se desfată în bunuri şi plăceri pe pământuri şi pe temeiul averilor făurite de munca ţăranului şi muncitorului, moştenite sau furate de boieri, ceeace e tot una, căci e furt să-ţi însuşeşti un lucru izvorît din munca altuia.

Acum acelaş guvern care totdeauna a fost vitreg faţă de poporul român, pentrucă e guvernul ales de ciocoii şi bogătaşii din ţara românească, vă îndeamnă să mergeţi împotriva armatei ţăranilor şi muncitorilor ruşi, armata sovietelor. Ce vrea această armată? Ea vrea să libereze Ucraina şi Basarabia de asupritori. Oraş după oraş, sat după sat sunt eliberate de această armată victorioasă. Pretutindeni ea dă pământul în proprietatea ţărănimii pentru munca şi folosinţa în devălmăşie. Pretutindeni atelierele, fabricile şi băncile devin proprietatea obştească. Ea aduce pretutindeni egalitatea şi libertatea.

Veţi lupta voi împotriva acestei armate? Muncitorimea din toată lumea este legată prin aceleaşi nevoi şi aceleaşi interese. Invrăjbirea muncitorimii, predicată de bogaţi şi care face ca muncitorii şi ţăranii de o naţie să se războiască cu ţăranii şi muncitorii de altă naţie, este bucuria bogaţilor şi a cârmuitorilor din slujba lor. Muncitorii n'au nimic de

împărţit între dânşii. Duşmanii lor sunt numai cei care îi asupresc. Ei trebue să ştie pentruce luptă şi trebue să lupte numai pentru propria lor libertate şi fericire. Legea muncitorimii trebue să fie unirea. Ţinta ei trebue să fie libertatea şi folosirea deopotrivă a nesfârşitelor bogăţii ale acestui pământ destul de mare, pe care toată lumea ar putea trăi fericită.

Soldaţii francezi, englezi, nemţi, greci etc. au înţeles bine toate aceste lucruri. Ei au refuzat să lupte contra armatei sovietelor. Ei s'au înfrăţit cu muncitorii şi ţăranii ruşi. Urmaţi pilda acestor camarazi, care şi-au dat seama că muncitorimea e una şi aceiaşi în toată lumea. Infrăţiţi-vă pretutindeni cu armata revoluţionară rusă, căci luptând contra ei însemnează să fiţi trădători. Boierii vă promit marea cu sarea. Dar plata trădării voastre vor fi noi biruri pentru a acoperi pagubele războiului, înmulţirea jandarmeriei şi a poliţiei ca să nu puteţi ridica niciodată glasul. Ca să vă amăgească ei vă promit câteva sute de mii de hectare de pământ atunci când aţi putea atât de uşor să puneţi stăpânire pe întreg pământul muncit de voi.

Fiţi mândri! Nu primiţi pomenile boierilor şi ale cârmuitorilor şireţi. Nu ascultaţi sfaturile mârşave ale ciocoilor şi gazetelor lor şi ale ofiţerilor care sunt în slujba lor. Uniţi-vă cu poporul basarabean care aşteaptă totul dela revoluţie, cu armata de muncitori şi ţărani ruşi. Daţi poporului basarabean putinţa să se cârmuiască singur. Mâine va veni şi rândul poporului român din România să se cârmuiască singur...

COMITETUL
GRUPULUI COMUNIST ROMAN
DIN ODESA

21

1919

SOLDAŢI ! [1]

Familiile şi copiii noştri mor de foame. Până când vom îndura noi suferinţele astea? Unii dintre noi am fost din nou concentraţi, altora nu ni s'a dat deloc drumul la vetrele noastre. Şi pentruce toate acestea? Stăpânitorii ne-au mobilizat ca să ne aibă gata pentru a ne trimite împotriva muncitorimii din oraşele şi satele noastre, când aceasta va încerca să scape *prin revoluţie* de trântori. Ei vor să ne trimită în Rusia, ca să înnăbuşim în sânge *republica muncitorilor şi ţăranilor săraci*. Noi nu trebue să ne ducem. Puterea stă în mâinile noastre. *Avem cu noi armele.*

Nu uitaţi că soldaţii francezi au refuzat să se ducă în Ucraina... Muncitorimea şi soldaţii americani nu vor să meargă împotriva eroilor revoluţionari din Ucraina şi Rusia mare.

Ofiţerii ne mint când ne spun că vom fi trimişi să luptăm împotriva bandelor din Rusia sau Ucraina. Ei vor să ne trimită împotriva *revoluţiei sărăcimii*, aruncată pe drumuri din cauza acestui războiu al boierilor, capitaliştilor şi al împăraţilor.

Deaceea hotărîţi-vă să luptaţi împotriva acelora care vor să ne trimită la noi suferinţe. Noi trebue să luptăm numai pentru libertăţile şi dreptatea muncitorimii şi ţărănimii din România.

România trebue să fie a celor care muncesc, nu a leneşilor, a boierilor şi a hoţilor de tot soiul.

Dacă părăsiţi cazarma, *luaţi armele cu voi.*

Trăiască Republica muncitorilor, soldaţilor şi ţăranilor!

Trăiască Republica Rusă!

Jos asupritorii noştri!

SOLDAŢII REPUBLICANI

Citiţi-l! Povestiţi-l! Daţi-l mai departe!

———★———

22

1919

SOLDAŢI, ŢĂRANI ŞI LUCRĂTORI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

CATRE TOŢI SOLDAŢII ROMANI DIN BASARABIA [1]

FRAŢI SOLDAŢI ROMANI!

Guvernul boierilor voştri v'a trimis în Basarabia să răpiţi cu forţa drepturile şi libertăţile ţăranilor şi muncitorilor, drepturi şi libertăţi căpătate prin fraţii lor ruşi care au fost aici. Uniţi în Soviete adică în Sfaturi de muncitori şi ţărani, ei au împărţit şi împart oriunde sunt pământul frăţeşte fără bani tuturor celor care ca şi voi au dreptul la el, pentrucă îl muncesc. Boierilor din Basarabia nu le-a convenit ca pământul să fie în mâna ţăranilor şi s'au plâns boierilor din România, iar boierilor din România le-a fost şi lor frică ca să nu faceţi şi voi la fel, adică să luaţi pământurile boierilor şi să le împărţiţi între voi. Văzând primejdia mare pen-

[1] *Manifest editat în 1919.*

[1] *Manifest editat în 1919.*

tru ei, v'au trimis aici să goniţi pe binefăcătorii acestei ţări, să luaţi înapoi pământul din mâna ţăranilor şi să-l daţi înapoi trântorilor de boieri. Boierii v'au înşelat întotdeauna şi voi tot îi mai credeţi şi îi ascultaţi. Ei vă îndeamnă prin jurnale şi prin gura ofiţerilor voştri care le sunt tot lor vânduţi, să vă bateţi cu bolşevicii, că aceştia sunt duşmanii voştri. Nu, fraţilor, aceasta e o nouă minciună. Bolşevicii sunt duşmanii boierilor din toată lumea şi prietenii sărăcimii din toate ţările asuprite de boieri; bolşevicii nu pot fi duşmanii voştri fiindcă şi ei sunt ţărani şi muncitori ca şi voi, numai că ei au văzut minciunile boierilor lor înaintea voastră şi i-au gonit dela bogăţiile ţării, ei sunt de acum liberi... Pot fi duşmanii lucrătorilor dela oraşe când predau fabricile şi atelierele în mâinile lucrătorilor care lucrează în ele? *Nu fraţilor.*

Ei sunt duşmanii boierilor şi marii voştri prieteni. Ei vor să vă libereze şi pe voi de sub jugul boierilor voştri.

Fraţi soldaţi români! Vă iertăm de greşelile făcute până acum, că n'aţi ştiut, dar acum când ştiţi adevărul despre ceeace vrea această armată de ţărani şi lucrători uniţi, numită armata bolşevică, *veţi mai lupta voi contra acestei armate?*

Gândiţi-vă. Boierii cu ce vă răsplătesc ei?

Ei mănâncă până se îmbolnăvesc şi fac chefuri împreună cu ofiţerii voştri, şi pe voi vă lasă flămânzi şi desculţi. Ei vă dau ciorbă cu mămăligă, care la boieri nici câinii n'o mănâncă, iar voi vă îmbolnăviţi de oftică şi de pelagră, voi muriţi cu miile pe câmpul de luptă şi în acelaş timp părinţii, nevestele şi copiii voştri se sting acasă de foame şi

mizerie. Cu asta vă răsplătesc boierii voştri. Acum judecaţi şi voi cine vă e prieten şi cine duşman.

Fraţi Români! Destul atâta sânge vărsat de muncitori pentru pofta boierilor! Deschideţi ochii şi vedeţi ce au făcut ţăranii şi muncitorii din alte ţări. Ei şi-au dat toţi mâna şi au doborît pe boierii trântori, luând ei singuri în mână conducerea ţării şi dând oamenilor putinţa de a-şi făuri o viaţă mai bună şi mai dreaptă. Aşa trebue să faceţi şi voi. Nu trebue să rămâneţi de râsul lumii, arătaţi că ştiţi să luptaţi şi pentru voi înşivă nu numai pentru trântorii boieri. Aţi văzut că soldaţii Francezi, Englezi, Americani şi Italieni nu vor să se mai bată cu bolşevicii, ei au văzut cine are dreptate. Alăturaţi-vă lor, faceţi şi voi Sfaturi de soldaţi ca soldaţii francezi şi ca ceilalţi soldaţi şi veţi scăpa pentru totdeauna de jugul boierilor. Când ofiţerii vor comanda foc să le spuneţi: *Noi nu mai tragem în ţărani ca în 1907.* Ei sunt fraţii noştri, ei vor binele nostru. Să n'aveţi frică, voi sunteţi mulţimea mare, ei nu pot să vă facă nimic. Să lupte boierii dacă vor. Faceţi aşa şi veţi scăpa şi voi de trântorii boieri cum au scăpat şi ţăranii din Rusia...

Trăiască înfrăţirea muncitorilor din toată lumea!

Trăiască Republica Sovietelor de muncitori şi ţărani Ruşi!

COMITETUL MUNCITORILOR ŞI ŢARANILOR COMUNIŞTI (BOLŞEVICI) DIN BASARABIA ŞI UCRAINA

23

1919

JOS MASCA ! [1]

Câţiva farsori politici, folosindu-se de teroarea desfăşurată de guvern, mai ales în Bucureşti, folosindu-se de lipsa bunilor tovarăşi aruncaţi în mormântul temniţelor, au crezut că a sosit vremea să-şi întindă mâna neruşinată asupra *socialismului*.

Punând mâna pe gazeta mişcării socialiste din Bucureşti, vor să producă zăpăceala în spirite, propovăduind întoarcerea înapoi către social-democraţia adormitoare şi trădătoare, care în multe locuri şi mai ales în Germania unde era mai puternică s'a făcut chezăşia clasei oligarhice burgheze. Zilnic ziarele ne glăsuesc despre isprăvile social-democraţiei germane, care, folosind resturile militariste puse sub comanda lui Hindenburg caută să înfrângă năzuinţele comuniste ale poporului muncitor. Mai ieri ea a ucis pe vrednicii apostoli ai Libertăţii, pe Karl Liebknecht şi Rosa Luxemburg. Zilnic ea ucide, închide sau sugrumă pe cei mai cinstiţi, pe cei mai hotărîţi dintre socialiştii revoluţionari, care nu vor reformarea putregaiului social burghez, ci înlăturarea lui.

Social-democraţia este cea din urmă nădejde a dominaţiei claselor bogate, este masca cu care vor să înşele omenirea muncitoare, căci prin ea se'ncearcă astăzi să se strecoare în rândurile muncii un socialism reformist, parlamentar şi ministeriabil.

Se înţelege însă că asta nu-i socialismul însuşi.

[1] *Manifest publicat în „Republica socială" nr. 8 din 24 Februarie 1919.*

Asta-i numai platforma şi viclenia câtorva parveniţi trădători, prin care aceştia cred că vor putea fi poftiţi la banchetul statului burghez, care le şi oferă cu dărnicie locuri în parlament, la comună şi în ministere. Trădătorii aceştia, ce-şi oferă serviciile claselor oligarhice, sunt coada de topor, pe care aceştia o folosesc pentru ca mai vârtos să poată lovi şi'ndurera pe bietul muncitor.

Muncitori, strângeţi-vă rândurile şi veghiaţi. Steagul mântuirii voastre este Socialismul comunist Revoluţionar.

Da, muncitori ! Socialismul cere socializarea proprietăţii şi a tuturor bogăţiilor pământeşti, întrucât toate sunt rodul şi numai rodul muncii noastre, din vecii vecilor şi până acum. Deaceea Socialismul este şi nu poate fi decât comunist şi revoluţionar.

Reformismul, chiar când se ascunde cu făţărnicie sub masca Socialismului social-democrat, nu trebue să mai înşele pe nimeni pentrucă reformismul este astăzi înscris în programele tuturor partidelor politice burgheze.

Burghezia îşi simte pământul sguduindu-se sub dânsa, îşi simte sosit ceasul judecăţii din urmă şi când prin minciuna reformelor ei vede că nu mai poate suci poporului capul, atunci aleargă la cea din urmă şiretenie a ei : *subvenţionează şi creează partide socialiste legalitare-reformiste*, aşa cum au pus la cale şi la Bucureşti.

Trădătorii dela noi să fie încredinţaţi că îşi vor lua plata, ca pretutindeni. Poporul nu mai poate fi înşelat. Zadarnice sunt zvârcolirile lor de şerpi veninaţi.

Muncitorimea din Galaţi şi Brăila ţine pururea sus steagul Socialismului Comunist Revoluţionar,

ca o călăuză, întru înfăptuirea Republicii Sociale a Muncii.

Jos masca trădătorilor!

Trăiască Revoluția Socială!

PARTIDUL
SOCIALIST COMUNIST REVOLUȚIONAR
ȘI SINDICATELE MUNCITOREȘTI
DIN GALAȚI ȘI BRAILA

———★———

24

1919

SOCIALISMUL ȘI PRINCIPIILE UNITĂȚII NAȚIONALE[1]

DECLARAȚIA ORGANIZAȚIILOR SOCIALISTE DIN PLOIEȘTI

In discuția privitoare la „declarația" comitetelor centrale provizorii, secțiunea din Ploiești a partidului a luat poziție votând următoarea moțiune:

Comitetul secțiunei Partidului Socialist din Ploiești, luând cunoștință de declarația privitoare la unire, semnată de comitetul executiv provizoriu și de comisia generală provizorie, apărută în „Socialismul", nr. 37 din 17 Februarie, constată următoarele:

1. Declarația aceasta conține afirmații și aprecieri în desăvârșită contrazicere cu concepția fundamentală a socialismului așa cum aceasta s'a manifestat... în special acum în urmă în declarația de principii publicată în nr. 29 al „Socialismului" din 10 (23) Decembrie 1918 — declarație pe care și-o

[1] „Socialismul" nr. 42 din 5 Martie 1919.

însușiseră și comitetul executiv al partidului și secțiunile din București, Ploiești, Brăila, Galați etc.

Instanțele noastre provizorii se pun în realitate, prin noua lor declarație, pe un teren care privește problema națională dintr'un punct de vedere îngust, mic-burghez, naționalist, oportunist, dela care împrumută în bună parte și termenii umflați și lipsiți de preciziunea necesară. Noua declarație care vorbește de „scuturarea lanțurilor robiei naționale", de „complecta emancipare a națiunilor subjugate", de „sfărâmarea jugului apăsător" și de „autodeterminare" nu arată însă că această emancipare națională se poate realiza numai prin triumful socialismului. Ba mai mult încă, declarația în chestie vorbește de rezolvarea problemelor naționale ca de ceva care ar avea loc chiar în momentul de față în „întreaga Europă", o rezolvare „impusă de războiul european, prin toate schimbările politico-sociale la care a dat naștere".

Aci războiul e prezentat ca un factor activ, fie și indirect, de rezolvare a problemelor naționale, pe câtă vreme noi am spus-o totdeauna, și realitatea o dovedește, că războiul de jaf și de exploatare are un caracter pronunțat imperialist — sub orice firmă înșelătoare s'ar ascunde el — și că „complecta emancipare națională" e posibilă numai în urma acelei complecte emancipări sociale, care va face să înceteze sub orice formă exploatarea omului de către om.

Schimbările teritoriale, care formează ținta războaielor, nu curmă măcar persecuțiile împotriva limbii, pentrucă teritoriile din preajma granițelor

sunt mai întotdeauna locuite de populații de diferite neamuri, așa că prin simpla deplasare a acestor teritorii se schimbă numai sensul în care se exercită apăsarea națională, nu însă și apăsarea însăși.

Concepția antiștiințifică și antimarxistă care stă la baza declarației duce la o adevărată idealizare a războiului actual imperialist și a societății capitaliste, a cărei vrednică odraslă este el. Această idealizare a războiului constitue o renegare a principiilor noastre ca și a atitudinii avute ani de zile în fața problemei războiului.

cenzurat

In fața unei asemenea catastrofe, trebue să ne dăm bine seama de răspunderea ce apasă asupra noastră, și să nu dăm concurs nici măcar indirect acestor tendințe, oricât s'ar ascunde ele sub eticheta de „desrobire" etc.

Nu prin războì, ci, dimpotrivă, prin înfrângerea războiului, ca rezultat al acelor „schimbări politico-sociale" despre care vorbește noua declarație și pe care noi le-am numit totdeauna : transformarea socialistă a societății, sau, mai scurt, revoluția socială — într'un cuvânt, numai prin triumful revoluției asupra războiului vom ajunge la acea societate, în care odată cu dispariția luptei dintre clase vor dispare antagonismele și subjugările naționale. Aceasta este menirea de azi și opera de mâine a muncitorimii conștiente socialiste...

—★—

25

1919

SOLIDARITATEA SECȚIUNILOR PARTIDULUI ȘI SINDICATELOR MUNCITOREȘTI CU TOV. INCULPAȚI PENTRU 13 DECEMBRIE [1]

Primim dela secțiunile din țară și dela sindicatele muncitorești o serie de declarații de solidarizare cu tovarășii inculpați în evenimentele dela 13 Decembrie.

E o înălțătoare manifestare de clasă care, intărind încrederea muncitorimii în luptătorii ei, spulberă în chip definitiv calomniile, insinuările și înscenările al căror obiect aceștia sunt.

Vom da treptat loc tuturor acestor acte de solidaritate.

MOȚIUNE

Adunarea generală a secțiunii București, întrunită în preajma procesului înscenat în legătură cu cele întâmplate la 13 Decembrie 1918, respinge încercarea vicleană a guvernului de a prezenta pe cei arestați ca elemente anarhice cumpărate de străini.

Secțiunea București nu vede în prigonirea membrilor săi, în loviturile îndreptate împotriva partidului și a sindicatelor, în campania de defăimare dusă împotriva mișcării socialiste, decât o formă cenzurat a luptei de clasă (cenzurat)

Prinse singure în cursa pe care ne-au întins-o la 13 Decembrie 1918, (cenzurat)

[1] *Moțiuni publicate în „Socialismul" nr. 42, 45, 47, 50 din 5, 12, 15 și 18 Martie 1919.*

Deaceea se înscenează un proces în care tovarășii noștri sunt acuzați de complot, îndemn la rebeliune etc. etc.

Ca un semn vădit că în lupta de clasă amintită tovarășii arestați n'au făcut altceva decât să exprime năzuințele întregii muncitorimi organizate, secțiunea București se solidarizează fără rezerve cu ei și respinge cu dispreț încercarea guvernului de a despărți activitatea lor de cea a partidului.

Verdictul, pe care cea mai caracteristică justiție de clasă e chemată să-l dea în acest proces, nu va putea schimba nimic din convingerile exprimate mai sus.

Secțiunea București transmite celor arestați salutul său tovărășesc, precum și asigurarea că roadele muncii lor nu vor fi pierdute. Conștiința de clasă pe care au sădit-o în sufletul masselor prin activitatea din trecut și pilda de azi e cea mai sigură chezășie că lupta începută de ei nu se va sfârși decât odată cu victoria deplină a proletariatului.

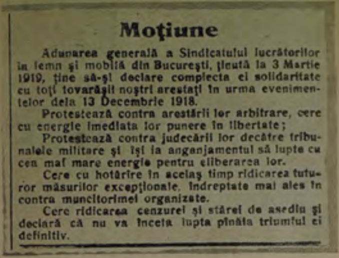
In ciuda tuturor samavolniciilor guvernamentale, tovarășii noștri arestați să fie convinși că steagul roșu, care le-a fost smuls din mâini pentru o clipă, se află și azi în mâini tot atât de hotărîte.

MOȚIUNE

Adunarea generală a Sindicatului lucrătorilor în lemn și mobilă din București, ținută la 3 Martie 1919, ține să-și declare complecta ei solidaritate cu toți tovarășii noștri arestați în urma evenimentelor dela 13 Decembrie 1918.

Protestează contra arestării lor arbitrare, cere cu energie imediata lor punere în libertate.

Protestează contra judecării lor de către tribunalele militare și își ia angajamentul să lupte cu cea mai mare energie pentru eliberarea lor.

Moțiune

Adunarea generală a Sindicatului lucrătorilor în lemn și mobilă din București, ținută la 3 Martie 1919, ține să-și declare complecta ei solidaritate cu toți tovarășii noștri arestați în urma evenimentelor dela 13 Decembrie 1918.

Protestează contra arestării lor arbitrare, cere cu energie imediata lor punere în libertate;

Protestează contra judecării lor decătre tribunalele militare și își ia anganjamentul să lupte cu cea mai mare energie pentru eliberarea lor.

Cere cu hotărîre în acelaș timp ridicarea tuturor măsurilor excepționale, îndreptate mai ales în contra muncitorimei organizate.

Cere ridicarea cenzurei și stărei de asediu și declară că nu va înceta lupta pînăla triumful ei definitiv.

Moțiune apărută în „Socialismul" din 12 Martie 1919.

Cere cu hotărîre în acelaș timp ridicarea tuturor măsurilor excepționale îndreptate mai ales în contra muncitorimii organizate.

Cere ridicarea cenzurii și a stării de asediu și declară că nu va înceta lupta până la triumful ei definitiv.

MOȚIUNEA MUNCITORIMII DIN GALAȚI

Muncitorimea gălățeană protestează împotriva înscenării guvernului îndreptată contra tovarășilor din Capitală.

Ne însuşim toată vina ce se aduce tovarăşilor arestaţi şi oricare ar fi pedeapsa o considerăm şi contra noastră.

Cerem guvernului să pună capăt prigoanei, să elibereze pe toţi tovarăşii arestaţi.

MOŢIUNE

Cercul tineretul muncitor, întrunit în adunare generală, astăzi 3 Martie 1919, trimite salutul său cald tuturor tovarăşilor închişi pentru cauza socialistă.

cenzurat

precum şi complecta solidarizare cu cei închişi la Văcăreşti.

Procesul inscenat de guvernul oligarhic din România nu este numai al tovarăşilor arestaţi, ci este procesul nostru al clasei muncitoare conştiente şi organizate în jurul steagului roş al socialismului desrobitor.

Ridicăm protestul nostru energic contra tuturor samavolniciilor, maltratărilor şi schingiuirilor la care sunt supuşi tovarăşii noştri de către un guvern care sfidează toate noţiunile elementare de libertate omenească şi chiar de constituţie burgheză.

Cerem justiţiei să arate — dacă există — altă vină în sarcina tovarăşilor noştri decât aceea de a fi luptat pentru cauza mare şi sfântă pentru care luptăm noi toţi, pentru cauza socialistă.

Iar tovarăşilor noştri vârstnici — dascălii noştri care sunt închişi — le spunem: In ziua când

justiţia de clasă îşi va fi dat sentinţa, noi cei tineri vom şti să continuăm lupta începută de voi spre deplina victorie.

—★—

26

1919

APEL
CATRE MUNCITORII ŞI SOLDAŢII ROMANI [1]

Prin înaintarea armatei de muncitori şi ţărani ruşi spre graniţele Basarabiei, iar pe de altă parte prin neînţelegerea ivită între Guvernul muncitoresc al Ungariei şi clasa stăpânitoare română, izbucnirea revoluţiei muncitorilor şi ţăranilor în România este o chestiune de zile, poate şi de ceasuri. Valul revoluţiei se apropie din ce în ce de ţara noastră şi el e menit să îngroape sub el clasa de ciocoi şi bogătaşi, care a ţinut până acum sub călcâi poporul român. Este o datorie sfântă pentru oricare muncitor, ţăran şi soldat român să se pună în slujba idealului de desrobire pentru care au murit atâţia din fraţii lor în marile răscoale ţărăneşti şi în mişcările muncitoreşti dela oraşe din România. In toată lumea muncitorimea dela oraşe şi sărăcimea dela sate ia rând pe rând în mână cârmuirea ţărilor şi pune stăpânire obştească pe întreg pământul şi pe toate bogăţiile produse de acesta sau create de mâna omului.

---

[1] *Apel publicat în „Comunistul", organul grupului comunist român din Odesa, an. I, nr. 1 din 19 Aprilie 1919.*

Poporul român nu poate să rămână departe de această ridicare generală a claselor de jos.

Mai ales muncitorii și soldații români aflători în Rusia au acum prilejul cel mai bun ca să intre în rândurile marii armate revoluționare a muncitorimii și a sărăcimii dela sate, una și singura în toată lumea. Când totul în jurul nostru se preface, când toată clădirea vechii orânduiri a societății omenești, întemeiată pe robia omului de către om, se prăbușește sub loviturile puternice... ale muncitorimii din toate țările, nu se poate ca țăranul și muncitorul român să nu-și pună puterile în slujba pregătirii unei vieți de libertate... și bunăstare pentru ei înșiși și pentru întreaga omenire.

Armata Sovietelor (Sfaturilor) de muncitori și țărani ruși, care dețin acum puterea în toată Rusia, așteaptă sprijinul muncitorilor și soldaților români aflători aci în războiul pe care această armată l-a început împotriva clicii de ciocoi, bogătași și a tuturor vânduților lor care stăpânesc acum țara românească. Ea așteaptă cu nerăbdare acest sprijin firesc pentru eliberarea poporului muncitor român.

Comitetul grupului comunist (bolșevic) român din Odesa, chiamă pe toți muncitorii și soldații români din acest oraș să se înscrie în rândurile armatei comuniste române. Inscrierile se fac în localul Biroului de Mobilizare al grupului comunist român — Odesa, din str. Carangozova 4, între orele 10 a. m. și 1 p. m.

COMITETUL GRUPULUI COMUNIST ROMAN
DIN ODESA

———★———

27

1919

REZOLUȚIA COLECTIVELOR COMUNISTE ROMANE [1]

Colectivele comuniste române, întrunindu-se astăzi 5 Aprilie 1919, au votat următoarea rezoluție:

Salută puterea Sovietelor și se angajează în lupta comună pentru sprijinirea revoluției ruse, care ne va ajuta în lupta comună pentru desrobirea proletariatului român.

Trăiască Puterea Sovietelor!
Trăiască Revoluția Rusă!
Jos oligarhia Română!
Trăiască Revoluția Română!
Trăiască Revoluția Internațională!

———★———

28

1919

INSTRUCȚIUNI PENTRU TOVARĂȘII ȘI ORGANIZAȚIILE COMUNISTE DIN ȚARĂ [2]

Baza propagandei comuniste trebue să fie în primul loc organizațiile politice și sindicale actuale.

Din sânul comitetelor și dintre restul membrilor organizațiilor trebue aleși tovarăși care stau în

[1] *Rezoluție publicată în „Comunistul" din 19 Aprilie 1919.*
[2] *Manifest editat în Iunie 1919.*

stânga partidului, au autoritate morală și sunt capabili de acțiune.

Impreună cu aceștia trebue începută în partid campania de curățire. Cazul celor dela Iași (Ghelerter, Gheler, Sion, Lambru) trebue judecat. In privința lor trebue să se ia o hotărîre. Să se propună comitetului executiv și în partid toate acțiunile care împing partidul spre stânga. Să se opună parlamentarismului principiul de organizare în Soviete. Alegerile trebue să fie considerate ca un mijloc de agitație revoluționară. Toată lupta politică în cadrul democrației burgheze trebue întrebuințată ca armă pentru revoluție, nu pentru reforme. Trebue cerut ca în toate ocaziile mișcarea din țară să se solidarizeze cu revoluția socialistă rusă. Critica politicii interne și externe a României. Cu tovarășii de încredere care se declară pentru comunism, nu numai în principiu, dar și în lupta imediată, să se întemeieze organizații comuniste secrete. In comitetele acestor grupări să fie puși numai oameni încercați, de absolută încredere și de preferință nu din cei mai tineri.

Aceste grupări vor face tot ce se poate in prezent, împărțind manifeste, broșuri, proclamații, ziare etc. Ele vor desfășura planul de acțiune comunistă în partid. Se vor feri de a face o ruptură. Existența grupărilor comuniste trebue să fie ținută în secret, până când se capătă o majoritate sau o minoritate însemnată în partid.

Trebue câștigate... elemente din comitetele executive ale partidului și comisiunea generală.

Să se folosească pentru agitație comunistă toate mișcările de massă, ca greve, manifestații, procese etc.

O atenție deosebită trebue dată propagandei printre țărani. Broșuri speciale, agitatori speciali, studierea cheștiunii agrare: tot pământul fără plată țăranilor.

Atenție deasemeni armatei. Puterea militară a burgheziei trebue descompusă. Manifeste pentru soldați. Să se ceară neamestecul armatei în contra socialismului din Ungaria și Rusia. Soldații să nu tragă în contra fraților lor. Critica regimului militar burghez. Campania pentru demobilizare. Sovietele în armată.

Atenție specială tineretului...

In cercul propagandei comuniste trebue cuprinși și invalizii din război.

———★———

29

1919

Muncitori și țărani din toate țările, uniți-vă!

MUNCITORI, ȚARANI ȘI SOLDAȚI ROMANI! [1]

Sunt aproape trei ani de când cunoașteți amarul tranșeelor și taberelor, de când trăiți sub jugul disciplinei ofițerilor voștri și de când mâncați pâinea neagră a milităriei sub ploi de gloanțe și obuze. Sunt aproape trei ani de când nu știți ce-i liniștea, și moartea vă pândește la fiecare pas.

Ați fost târîți până acuma pe zeci de fronturi. Gospodăriile voastre sunt lipsite de brațele voa-

[1] ***Manifest editat în Iunie 1919.***

stre. Sute de mii din fraţii voştri de luptă au căzut in război, lăsând în urma lor sărmane văduve şi nenorociţi orfani. Pentru ce şi pentru cine duceţi voi acest război, de pe urma căruia n'o să vă alegeţi decât cu noi biruri — din care statul să-şi plătească cheltuelile — cu gospodăriile sărăcite şi nimicite, cu moartea celor mai aproape de voi şi poate chiar cu moartea voastră? Pentru interesele şi fericirea clasei stăpânitoare...

Tovarăşi!

Ofiţerii voştri, uneltele boierilor şi bogaţilor vă spun că voi trebue să luptaţi acum cu bolşevicii, că aceştia ameninţă ţara. Dar cine sunt bolşevicii? Bolşevicii sunt luptătorii pentru desrobirea muncii. Bolşevicii sunt acei care luptă pentru domnia Sfaturilor de muncitori şi ţărani. Voi n'aveţi dece să vă temeţi de bolşevici. De bolşevici se tem şi au dece să se teamă numai bogaţii. Domnia Sfaturilor de muncitori şi ţărani însemnează cârmuirea poporului prin el însuşi, facerea şi aducerea la îndeplinire a legilor care folosesc tuturor... Domnia Sfaturilor şi bolşevicii nu pot să placă boierilor şi bogătaşilor, cu toate slugile lor, mari şi mici, care cârmuesc acum Ţara românească.

Iată dece ei vă trimit acum contra bolşevicilor — alături de alte armate contrarevoluţionare (care se împotrivesc revoluţiei) — să sfărâmaţi puterea acestora. Dar în timp ce voi staţi pe front pentru a vă lupta cu bolşevicii, bolşevismul creşte în toate ţările şi se ridică şi în propria voastră ţară. Muncitorii şi ţăranii din România luptă cu îndârjire împotriva clasei stăpânitoare; ei sunt pe cale să înfăptuiască revoluţia şi dacă voi sunteţi ţinuţi pe

front, este mai mult pentru ca, odată demobilizaţi, să nu vă uniţi cu dânşii.

Tovarăşi!

Pentru ca să scăpaţi de războiul acesta care nu se mai sfârşeşte, pentru ca să scăpaţi de jugul moşierilor, fabricanţilor, patronilor, miniştrilor, poliţiei, jandarmilor, ca să scăpaţi de tot ce vă despoaie şi vă suge sângele, nu este o altă cale decât să vă înfrăţiţi cu bolşevicii, să deveniţi şi voi bolşevici. Faceţi armată roşie. In locul drapelului mincinos al clasei stăpânitoare, ridicaţi drapelul roşu al revoluţiei. Intoarceţi armele împotriva ciocoilor, bogaţilor şi slugilor lor, împotriva ofiţerilor care nu vor să treacă de partea voastră. Intoarceţi-vă în ţară şi desrobiţi prin armele voastre pe fraţii voştri muncitori şi ţărani. Infăptuiţi domnia Sfaturilor de muncitori şi ţărani şi în România.

Voi purtaţi pe umerii voştri toată greutatea războiului. Voi sunteţi întregul sprijin al clasei stăpânitoare. Dacă voi nu i-aţi sprijini pe tâlharii care cârmuesc astăzi Ţara românească, ei s'ar prăbuşi într'o clipă. In voi e puterea, cinstea şi dreptatea. Goniţi-i din tronurile, palatele şi huzurul lor! Ce mai aşteptaţi, ce mai şovăiţi? In jurul vostru e numai revoluţie; tot ce îşi câştigă pâinea prin muncă şi cinste, tot ce e muncitor şi ţăran ridică steagul revoluţiei. In ţară, ai voştri aşteaptă ca voi să faceţi acelaş lucru. Dece nu rupeţi cătuşele când vă este aşa de uşor să le rupeţi?

La arme, pentru revoluţie!

Nu vă mulţumiţi cu făgăduelile bogaţilor şi slugilor lor. Ei nu se ţin niciodată de cuvânt. La

o parte cu cei şovăelnici şi cu cei care au suflet de slugă!

Trăiască înfrăţirea muncitorilor şi ţăranilor din toate ţările!

Trăiască puterea Sfaturilor de muncitori şi ţărani! Trăiască Revoluţia Socială!

GRUPUL COMUNIST ROMAN
DIN ODESA

———★———

30

1919

CATRE SOLDAŢII ROMANI! [1]

Soldaţi Români!

Din nou răsună strigătul de alarmă de la un capăt al ţării la celălalt. Colibele ruinate de războiul sângeros de care abia aţi scăpat sunt iarăşi turburate în liniştea lor de ţintirim. Sunteţi iarăşi chemaţi la arme.

Ciocoii lacomi şi nesătui, care veacuri de-a-rândul trăiesc din sângele şi sudoarea voastră, cred că poporul n'a suferit deajuns şi acum îl aruncă din nou în foc. Din nou cearcă să fâlfâie înaintea ochilor obosiţi ai poporului necăjit arătarea mincinoasă a României mari.

Aceia care, după capitularea României, şi-au bătut joc în modul cel mai josnic şi mai nevrednic de ţăranii ardeleni care au intrat în Armata Română astăzi vor începe să verse iarăşi lacrimi de crocodil, să plângă soarta „fraţilor noştri de dincolo"!

[1] *Manifest editat în 1919.*

Şi iată, pentru „eliberarea" acestor fraţi — care s'au îngrijit ei singuri să scuture jugul grofilor şi baronilor unguri sculându-se împreună cu celelalte popoare din acea ţară — pentru „eliberarea" acestor fraţi, vă vor face pe voi să vă părăsiţi iarăşi părinţii, copiii şi nevestele şi să luaţi din nou arma pe umeri.

Este minciună josnică tot ce vă spun ei.

Nu pentru Ardeal, şi nu pentru „fraţi subjugaţi" sunteţi chemaţi iarăşi sub arme. Nu, de o sută de ori nu! Altă pricină, cu mult mai adâncă, zace la rădăcină.

Jur împrejur fierbe lumea ca un cazan uriaş.

S'au ridicat pretutindeni desmoşteniţii şi oropsiţii sorţii ca să scuture jugul bogătaşilor, să zdruncine din temelii lumea veche, cu toate nedreptăţile ei, să o prăbuşească, făcând-o praf şi pulbere, pentru ca pe dărâmăturile ei să ridice zidirea măreaţă a vieţii celei noi, întocmirea comunistă (socialistă).

Revoluţia a cuprins astăzi nu numai Rusia, Ucraina, ci şi celelalte ţări care n'au ţinut de împărăţia ţarului Nicolae. Focul ei nimicitor a trecut în Austro-Ungaria, Germania şi Bulgaria şi acum ameninţă să cuprindă şi celelalte ţări.

Imperialiştii simţind această primejdie îşi strâng rândurile şi fac sforţări supraomeneşti ca să înnăbuşe acest foc. Ei vor să mai mobilizeze ce mai este de mobilizat, vor să mai arunce în foc ce se mai poate arunca, gândind că doar-doar vor putea scăpa de acest pârjol.

Iată pentruce vă trimit stăpânitorii la războı!

Iată pentruce luaţi voi direcţiunea spre miazănoapte şi răsărit: pentru ca împreună cu trupele de mercenari ale generalului Denikin, compuse numai

din foștii ofițeri, din copiii capitaliștilor și moșierilor, să frângeți mișcarea de desrobire a țăranilor și muncitorilor din Ucraina și Rusia.

Iată pentruce v'au aruncat iarăși peste Carpați! Nu ca să eliberați pe frații voștri, ci ca grumajii scăpați din jugul baronilor și grofilor unguri să-i siliți să intre în jugul pregătit lor de ciocoi, care nu se îndestulează cu sângele vostru, ci vor să mai sugă și alt sânge.

Iată pentruce v'au silit să vă părăsiți tot ce aveți mai drag: copii, părinți și nevastă!

Soldați Români!

Cei mai necăjiți țărani de pe suprafața pământului, îmbrăcați în uniforma de dorobanți, prind arma ca să înnăbușe răscoala altor frați de ai lor, țărani și muncitori, la fel de necăjiți și batjocoriți.

Nu este o batjocură aceasta?

Frate, tovarășe!

Inainte de a înfige baioneta în „dușman" uită-te bine la el: are fața suptă și palidă ca și tine, mâinile îi sunt cu bătături ca și ale tale, ochii îi sunt obosiți și scăldați în lacrimile suferinței ca și ai tăi: este un mucenic ca și tine!

Pentru ce luptă el? Pentru a scutura jugul celor bogați, jugul acelora care i-au stors toată vlaga din oase. Pentru a dărâma rânduiala nedreaptă a lumii vechi și pentru a pune în locul ei întocmirea comunistă.

Pentru ce lupți tu? Rușine! De zece ori rușine! Tu lupți pentru a apăra puterea celor care te țin pe tine în jug și robie.

Locul tău este alături de el! Dușmanul lui este și dușmanul tău.

Intoarceți arma împotriva acelora care vă dau ordin să mergeți înainte. Intoarceți arma în contra generalilor și ofițerilor. Năvăliți ca o lavină ca o furtună asupra ciocoilor din orașe... și nimiciți totul în calea voastră!

Numai pe calea aceasta veți putea pune capăt necazurilor, numai astfel veți putea pune mâna pe pământul care este al vostru și numai al vostru!

Soldați Români!

Urmați pilda celorlalți frați ai voștri, ridicați-vă ca un singur om în contra asupritorilor voștri, măturați-i de pe fața pământului și în locul lor, în locul stăpânirii ciocoiești, puneți stăpânirea Sfaturilor voastre țărănești și muncitorești!

Soldați Români! Țărani Români!

Boierii și ciocoii vă trimit în Ucraina împotriva muncitorilor și țăranilor ruși, care azi sunt stăpânii țării... Vă trimit în Transilvania ca să săvârșiți munca de călăi în contra fraților voștri, care abia au aruncat jugul și lanțurile grele ale boierilor și ciocoilor unguri, pentru ca să-i înlănțuiți din nou și pentru ca să le luați înapoi pământurile și fabricile spre folosul boierilor, ciocoilor și capitaliștilor români.

Veți asculta de ei? Veți face fapta nesocotită să dezarmați oare pe revoluționari?

Nu mai fiți o armă oarbă în mâna cârmuitorilor încetați de a vă mai supune tâlharilor!

Deşteptaţi-vă! Scuturaţi jugul ciocoiesc! Puneţi mâna pe pământul vostru! Fiţi voi stăpâni la voi acasă!

Luaţi toată puterea în mâinile voastre!

Trăiască înfrăţirea ţăranilor şi muncitorilor din toată lumea!

Trăiască lupta armată a tuturor celor asupriţi în contra tuturor asupritorilor!

Jos cu ciocoii!

Jos cu călăii!

GRUPUL COMUNIST ROMAN TRANSILVANEAN

———★———

31

1919

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

CATRE MUNCITORI, ŢARANI ŞI SOLDAŢI [1]

Tovarăşi,

In toate ţările astăzi burghezia sărbătoreşte pacea, dar proletariatul nu ia parte la astfel de sărbătoriri pentrucă el ştie că pacea asta n'are nicio garanţie, el ştie că până ce puterea burgheziei nu va fi distrusă, în orice clipă viaţa şi interesele sale sunt în primejdie.

Pacea nu poate fi recunoscută de proletariat. E o amăgire mai mult cu care burghezia îşi râde de voi şi de încrederea voastră. Daţi-vă bine seama de ce fel de pace e asta. Pe de-o parte vă chiamă să sărbătoriţi pacea, să scoateţi drapelul tricolor, iar pe de altă parte vă ţine înarmaţi ca să fiţi gata de război. Dar pretutindeni, azi, douăzeci şi unu Iulie, proletariatul internaţional aderă la a III-a Internaţională Comunistă din Moscova chemând pe toţi la greva generală, pentru a protesta împotriva intervenţiei armate a burgheziei, care voeşte să distrugă cele două republici comuniste.

Să ne unim şi noi ca ei şi să impunem, dacă-i nevoie cu arma în mână, dezarmarea generală, desfiinţarea graniţei de foc pe care ciocoimea a pus-o între noi şi tovarăşii noştri de peste Tisa şi Nistru şi să dăm semnalul distrugerii burgheziei internaţionale.

Să nu vă mai încredeţi în cele ce vă povestesc de bolşevici, cum că ei taie şi spânzură fără judecată. Bolşevicii au o armată proletară, compusă din muncitori şi ţărani,... armată care are un scop înalt: scopul să desrobească pentru totdeauna pe muncitori şi pe ţărani...

Tovarăşi soldaţi, când clasa stăpânitoare v'a chemat în Basarabia să puneţi ordinea, voi care sunteţi întunecaţi de instrucţiile ei v'aţi dus acolo să schingiuiţi pe fraţii voştri şi să-i împuşcaţi fără judecată, supunându-vă orbeşte ordinelor celor care nu-şi căutau decât interesele lor tâlhăreşti.

Noi trebue să ne unim cu armata bolşevică ca să distrugem pentru totdeauna pe vrăjmaşul nostru cel mai mare, care a împrăştiat moartea în rândurile noastre. Acum e momentul, acum trebue să batem fierul cât e roşu, să ne unim cu toţii... Să luăm steagul roşu, să ne unim cu cei de peste Tisa şi

---

[1] *„Revoluţia socială"*, ***organul grupărilor comuniste din România,*** *din 21 Iulie 1919.*

Nistru, să strigăm într'un glas: „Jos burghezia !", „Jos imperialismul !", „Jos samavolnicia !", destul v'ați îngrășat și desfătat din munca noastră. Azi noi suntem puterea, azi noi suntem valul copleșitor care năvălește cu mânie să vă distrugă.

Ora desrobirii ne-a sosit!

Trăiască dictatura proletariatului, trăiască comunismul, trăiască a III-a Internațională Comunistă, trăiască Sfaturile de muncitori, soldați și țărani.

Citiți-l! Povestiți-l! Dați-l mai departe!

———★———

32

1919

MUNCITORI![1]

Băgați de seamă!

Ofensiva în contra Ungariei comuniste a fost pusă la cale între Brătianu și ceilalți ipocriți dela Versailles. Aceasta reiese limpede nu numai din faptul că în timpul ofensivei române Budapesta se aștepta a fi ocupată de trupele lui Clemenceau și de cele sârbe, gata să dea concursul lor României militariste în caz de nevoie, dar și din telegramele anterioare care lăsau să se înțeleagă lămurit această mizerabilă intenție a capitaliștilor antantiști. Vă aduceți aminte cum, cu mult înainte de această banditească ofensivă, Brătianu făcuse slugarnica declarație — pe care presa reacționară din Europa a comentat-o cu laude — că România va forma zidul de baionete în contra invaziei în Europa capitalistă a mărețelor idei comuniste din Rusia. Și Brătianu, în legătură clandestină cu fățarnicii... Wilson, Lloyd-George și Clemenceau, și-au atins primul scop. Budapesta e ocupată de soldații români, iar în puncte mai îndepărtate stau la pândă *trupele republicii lui Poincaré*, și cele ale șubredului regat sârbesc.

Supărarea lui Brătianu pe conferința dela Versailles pare a fi mai mult o farsă desgustătoare. Mai degrabă ar trebui să credem că „cei trei" pontifi ai diplomației mondiale au spus lui Brătianu: „Tu, sluga noastră orientală, fă pe supăratul. Du-te în țara ta... și pregătește ofensiva împotriva Ungariei și Rusiei..."

Pentru acest act de victorie capitalistă Brătianu va primi noi aplauze din partea presei reacționare din Europa ca și din partea presei noastre susținute de liberali.

Și în timp ce armata română serbează în toată „România mare" prin „retragere cu torțe" această „ușoară" victorie, comuniștii din Ungaria, care cu atâta bravură au luptat în contra burgheziei capitaliste ne blestemă și ne disprețuesc.

Muncitori, băgați de seamă!

Ca mâine acelaș Brătianu, care la Mărășești a câștigat o victorie prin artileria rusă și concursul ofițerilor francezi, acelaș Brătianu care la 1913 a repurtat altă „victorie" în contra Bulgarilor obosiți de două războaie anterioare, acelaș faimos om de

[1] *Manifest editat de Batalionul revoluționar comunist al Românilor din Odesa în 1919.*

stat o să se îndrepte în curând poate împotriva Rusiei comuniste. Căci nu trebue să uităm : că cinicul şi prefăcutul ziar al guvernului, „Viitorul", declara că : „*Bolşevismul nu poate rezista dacă îl ataci serios*". Admiţând că o eventuală ofensivă a armatelor române în contra Sovietelor din Rusia ar avea succesul dorit de oligarhia română şi de capitalismul mondial ar trebui în acest caz să ne aşteptăm ca ministrul, înroşit de sângele ţăranilor dela 1907 şi de cel al muncitorilor dela 13 Decembrie, să-şi întoarcă ura sa înnăscută în contra mişcării noastre din România cu hotărîrea şi dorinţa, exclusiv brătienistă, de a o distruge.

Muncitori, băgaţi de seamă !

Presa oficioasă vorbeşte de multă vreme de alianţa anumitor puteri balcanice şi numără printre acestea numai statele monarhice. Atât Brătianu cât şi regele, care se susţin reciproc, vor să înjghebeze în Balcani o coaliţie monarhică, care să lupte şi să ţină piept tendinţelor republicane ce clocotesc în inimile muncitorimii din Serbia, Iugoslavia, Grecia şi din energica Bulgarie comunistă.

Dar comuniştii, ca republicani ce sunt, trebue să facă o energică propagandă împotriva formei monarhice de guvernământ.

Pe de altă parte, tot presa oficioasă anunţă că Bulgaria a fost ocupată de trupe franceze.

Pricepeţi ce însemnează aceasta ?

In timp ce armatele române s'au apropiat de Budapesta comunistă pentru a stabili „ordinea", tot pentru aceeaşi „ordine", trupele Franţei republicane au intrat în Bulgaria împreună cu cartierul

general pentru a dezarma poporul, nu numai ca o
garanţic că numai aşa se vor putea executa condi-
ţiile păcii impuse de generoasa antantă capitalistă,
ci şi pentru ca nu cumva revoluţionarii socialişti
din Bulgaria să dea vreun eventual concurs comu-
niştilor români atunci *când va veni timpul*...

Tovarăşi nu dormiţi !

Reacţionarii politicianişti antantişti lucrează
Toate aceste crime politice şi militare, îndreptate
în contra principiilor noastre comuniste, sunt rea-
lizate după un plan mai dinainte stabilit. Burghe-
zia mondială profitând de neînţelegerile dintre so-
cialiştii trădători şi cei sinceri, profitând de neînţe-
legerile dintre fricoşi, laşi şi comuniştii consecvenţi,
bătătoreşte drumul formelor monarhice de guvernă-
mânt, ca şi celorlalte neruşinate sisteme de exploa-
tare capitalistă.

Muncitori, treziţi-vă !

Dacă partidul social-democrat din România
n'are curajul faptelor, dacă el a privit cu toată in-
diferenţa sugrumarea Ungariei comuniste, voi tre-
bue să vreţi a-i impune adevărata conduită.

Grevele şi revendicările de salarii pot aduce fo-
loasele lor imediate proletariatului ; dar foloasele
generale, locale şi internaţionale, nu se pot cuceri
fără acţiuni cu revendicări politice.

Vi-i teamă de penalităţile curţilor marţiale, vi-i
teamă de moarte şi de bătaie ? Dar gândiţi-vă... că
în timp ce voi ezitaţi să vă faceţi datoria voastră, în
lagărele din Capitală ca şi în cele din restul „Ro-

mâniei mari", mii de comuniști unguri se gândesc cu dispreț la voi, muncitorii români...

Nu uitați nicio clipă lupta pe care tovarășii noștri din Rusia o duc împotriva atâtor dușmani...

Urmați glasul conștiinței voastre intime care e mai îndrăsneț decât atitudinea voastră nepăsătoare de acuma. Grevele să nu înceteze o singură clipă; formulați cu prilejul lor și revendicări politice... Intăriți conștiințele prin luptele politice și prin necontenite mișcări de stradă. Chiar dacă unii vor cădea, căderea lor va deștepta pe alții. In actualul război de clasă dintre noi și burghezie, când această burghezie vorbește tovarășilor noștri de pe Tisa și Nistru cu tunul și cu mitralierele, cuvintele n'au aproape nicio valoare.

Jos monarhiile!

Trăiască Republicile Sovietice!

GRUPUL COMUNIST

—★—

33

1919

SOLDAȚI! [1]

Cereți demobilizarea, căci sunt aproape trei luni de când stăpânii și șefii voștri v'au făgăduit-o.

Cereți demobilizarea, spre a putea rămâne fiecare la vatra sa, ca să vă puteți vedea de treburile voastre de *muncitori* și *țărani săraci*, ca să puteți îngriji de familiile și copiii voștri rămași de atât amar de vreme fără sprijinul sfânt al părinților lor.

[1] *Manifest editat în Decembrie 1919.*

Cereți demobilizarea definitivă, nu concedii, căci fără aceasta înseamnă că nu veți putea munci liniștiți și liberi la refacerea gospodăriilor voastre zdrobite atât de năvălirea armatelor dușmane, cât și de dușmanii voștri dinăuntru — *clasa bogaților.*

Soldați!

Cereți demobilizarea, căci granițele noastre nu mai sunt amenințate de niciun dușman din afară. Bolșevicii ruși, învingători pe toate fronturile, au propus fățarnicelor noastre guverne, de două ori până acuma, pacea prin care *Republica Sovietelor muncitorilor, țăranilor și soldaților din Rusia* recunoștea că Basarabia e liberă să hotărască singură de soarta ei.

Rusia Sovietică nu vrea să ia nicio palmă de pământ din România. Dimpotrivă. Ea ar dori ca fabricile să fie ale muncitorilor și pământurile ale țăranilor săraci, adică țara să fie a celor care vor să muncească, așa cum este acuma în *Marea Rusie.* Rusia Sovietică nu poate fi dușmana poporului român, căci Ea este *Republica celor trudiți, a muncitorilor și țăranilor săraci;* Ea dorește din toată inima sa revoluționară să vadă poporul român liber și fericit.

Cereți cu tărie demobilizarea, căci în toate țările soldații au fost demult trimiși la vetrele lor, au fost cu toții demobilizați...

Cereți cu bărbăție demobilizarea! Destul v'ați chinuit în tranșee, destul v'au plâns copiii de foame și de frig, destul ați apărat până acum averile și viața stăpânilor voștri îmbogățiți din nesfârșitele voastre suferințe.

Nu uitaţi că dacă veţi tăcea mereu din gură, stăpânii şi ofiţerii voştri vă vor ţine încă şi de aci înainte cine ştie cât timp cu ciorbă de fasole nefiartă, cu înjurături şi ghionturi, vă vor ţine mobilizaţi nu pentru duşmanii lor din afară, ci pentru cei dinăuntru: pentru *lucrătorii* şi *ţăranii săraci*, care doresc să se încheie odată pacea, să nu se mai verse din nou valuri de sânge din vinele uscate de suferinţe ale *lucrătorilor* şi *ţăranilor* din *România*.

Când toate popoarele au încheiat şi vor să încheie pace, dece numai voi să rămâneţi sub arme?

Puteţi voi îndura încă multă vreme greutatea şi umilirea de a rămâne singuri jandarmii, servitorii înarmaţi ai bancherilor, ai îmbogăţiţilor de război, ai proprietarilor din România şi Europa? Nu vedeţi, încă, că sunteţi ţinuţi sub arme ca să înnăbuşiţi în sânge luptele sfinte de desrobire ale muncitorilor şi ţăranilor săraci din România, ca şi pe ale fraţilor voştri de suferinţă din Rusia, Bulgaria şi Ungaria?...

Pacea stă în mâinile voastre. O puteţi cuceri printr'o energică unire, printr'o eroică hotărîre — hotărîrea de a voi să fiţi

numaidecât demobilizaţi

Trăiască socialismul! Trăiască pacea!
Trăiască înfrăţirea asupriţilor!

SOLDAŢII COMUNIŞTI DIN ROMANIA

1920

★

34

1920

TRAIASCĂ SOCIALISMUL[1]

Blocul împotriva Rusiei a fost spart.

Republica rusă a Sovietelor va putea răsufla în voie de aci înainte. Proletariatul rus va avea liniştea pe care şi-a câştigat-o printr'o eroică sforţare.

Printr'o uriaşă încordare a tuturor puterilor, muncitorii din Rusia au zdrobit rând pe rând toate încercările contrarevoluţionare, dela Cornilov şi Caledin şi până la Colceac şi Denichin. Toate înaintările spre Moscova roşie au fost oprite de hotărîrea neclintită a regimului Sovietelor roşii, a batalioanelor sale proletare.

Sunt tocmai doi ani de când cea mai formidabilă putere din lume, militarismul german, lovea prin pumnul trufaş al generalului von Hoffmann în masa verde dela Brest-Litowsk, unde trimişii muncitorimii ruse cereau o pace democratică fără anexări şi fără despăgubiri.

---

[1] *„Socialismul" nr. 13 din 25 Ianuarie 1920.*

Sub presiunea armatelor imperialiste germane, Guvernul Sovietic era obligat să semneze, fără a-l mai citi, un tratat de pace imperialist, în care Germania lui Wilhelm al II-lea pretindea să dicteze masselor muncitoreşti din Republica Socialistă a sfaturilor din Rusia.

...Dar oştile mândre ale lui Hindenburg şi Ludendorff, bătute de-a-rândul, se încovoiau cercând zadarnic să întârzie înfrângerea inevitabilă.

... Burghezia antantistă înţelegea acum să aducă ea la îndeplinire ceeace nu putuseră von Kühlmann şi Czernin : zdrobirea Republicii ruse sovietice.

Pe lângă armamentul de tot felul şi zecile de miliarde trimise condotierilor ţarişti, Antanta debarcă trupe la Arhanghelsc, Murmansc, Odesa, Bacu etc... etc..., izolând Rusia printr'o blocare a coastelor sale de restul lumii.

Din nou se păru că revoluţia rusă e sortită pieirii. Cine s'ar fi încumetat să se împotrivească atotputernicei Antante victorioase ?

Dar iată că, rând pe rând, oştile mercenare erau bătute de trupele revoluţionare. Aliaţii părăseau în grabă câmpul de luptă, iar generalii contrarevoluţionari ruşi îşi căutau scăparea prin fugă.

Azi i-a fost smulsă Antantei din mâna ultima armă îndreptată împotriva revoluţiei ruse : blocada. *Blocada a încetat.* In faţa stabilităţii regimului sovietic, a puterii sale armate invincibile... capitaliştii antantişti sunt siliţi să-şi plece şi ei capul.

Astfel s'au ciocnit... şi s'au zdrobit de forţa proletariatului revoluţionar cele mai uriaşe puteri ale lumii : militarismul imperiilor centrale, ca şi acela al Antantei.

E vremea ca socialismul să se înfăptuiască, şi

deaceea paşii istoriei nu-i poate opri nici tunul german şi nici crucişătoarele engleze. Cu atât mai puţin baioneta românească.

TRAIASCA SOCIALISMUL!

———★———

35

1920

CATRE TOVARAŞII MEMBRI AI SECŢIUNII BUCUREŞTI [1]

Tovarăşi !

... Sub îndoita şi gigantica înrâurire a războiului şi a revoluţiei, Europa şi restul lumii capitaliste au intrat în perioada revoluţiei sociale. Regimurile burgheze, cu temeliile surpate, dezorientate, se clatină şi vor fi măturate de suflarea care se apropie ; iar proletariatul se pregăteşte pentru venirea la putere, se înarmează cu mijloacele de luptă şi cu capitalul de cunoştinţe pe care evenimentele din ultimii ani i le-au pus la îndemână.

Ca urmare a acestui fapt, toate partidele socialiste ale Internaţionalei au trecut printr'un adânc proces de prefacere : elementele reprezentând adevăratul şi vechiul spirit revoluţionar socialist afirmat de Marx şi Engels... s'au deslipit de fracţiile burghezite şi au întemeiat partidul comunist.

Internaţionala, ca reprezentantă supremă a proletariatului conştient şi luptător din toată lumea,

[1] *Manifest editat în 1920.*

trebuia să sufere şi ea aceleaşi transformări. Deaceea, în faţa Internaţionalei a II-a, în agonie, se ridică Internaţionala a III-a Comunistă, în jurul căreia se grupează toate forţele vii şi de avangardă şi spre care se îndreaptă clasa muncitoare şi ţărănimea din toate ţările.

Partidele socialiste din Italia, Norvegia, Serbia, Bulgaria, Polonia, Austria, Ungaria, Finlanda, Germania (Spartachiştii), câteva din America şi altele s'au afiliat demult la Internaţionala Comunistă. In celelalte partide din Germania... din Franţa, din America, această chestiune e la ordinea zilei, şi secţiunile sau federaţiile acestor partide se rostesc tot mai hotărît pentru aceeaşi afiliere.

Socotim că a sosit vremea ca şi Partidul socialist român să părăsească atitudinea lui şovăitoare şi oportunistă, atât de plăcută clasei stăpânitoare, dar atât de dăunătoare demnităţii şi cauzei de desrobire a muncitorilor şi ţăranilor români.

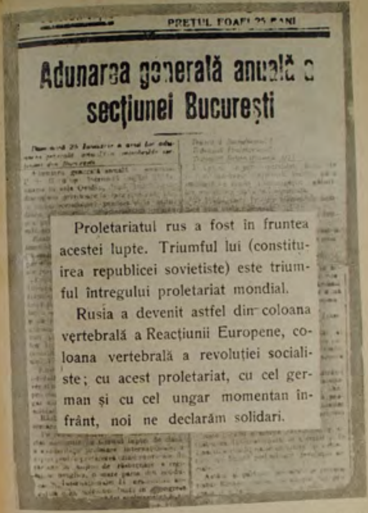
In această operă de curăţire, de afirmare şi de readucere a partidului pe drumul de pe care a alunecat, secţiunile au un rol deosebit. Ele sunt chemate să exprime curentul general din partid şi să indice organelor lui calea de urmat.

Iată dece socotim că e de datoria noastră să ne adresăm secţiunii din Bucureşti, cea mai mare secţiune a partidului, şi să invităm pe tovarăşii membri ca în adunarea generală de astăzi să se rostească asupra acestei importante chestiuni printr'un vot limpede şi hotărît.

Traiască Internaţionala Comunistă!

GRUPUL COMUNIST
DIN SECŢIUNEA BUCUREŞTI

———★———

PREŢUL FOAEI 25 BANI

Adunarea generală anuală a secţiunei Bucureşti

Proletariatul rus a fost în fruntea acestei lupte. Triumful lui (constituirea republicei sovietiste) este triumful întregului proletariat mondial.

Rusia a devenit astfel din coloana vertebrală a Reacţiunii Europene, coloana vertebrală a revoluţiei socialiste; cu acest proletariat, cu cel german şi cu cel ungar momentan înfrânt, noi ne declarăm solidari.

Pasaj din rezoluţiile adoptate în Adunarea generală anuală de către secţiunea Bucureşti a partidului socialist şi publicate în „Socialismul" din 27 Ianuarie 1920, în care se manifestă solidaritatea cu acţiunea proletariatului rus şi a proletariatului revoluţionar european în lupta lor contra exploatării capitaliste.

36

1920

ADUNAREA GENERALA ANUALA A SECŢIUNII BUCUREŞTI [1]

Duminică, 25 Ianuarie, a avut loc adunarea generală anuală a membrilor secţiunii din Bucureşti.

Adunarea generală anuală a secţiunii Partidului socialist Bucureşti, întrunită la 25 Ianuarie, în sala Ovidiu, după îndelungate discuţii privitoare la faza prin care trece socialismul, precum şi la atitudinea şi datoriile proletariatului român şi ale partidului său de clasă, a votat următoarea rezoluţie:

Războiul imperialist a zdruncinat adânc temeliile regimului capitalist. El a grăbit evoluţia socială şi a creat în mare parte condiţiile obiective şi subiective ale revoluţiei socialiste.

Proletariatul conştient şi luptător al Internaţionalei, după cum cerea datoria şi interesul său de clasă, s'a folosit de această împrejurare spre a deschide epoca revoluţiei sociale, prin participarea lui directă şi activă la lupta pentru înlăturarea regimului burghez, pentru introducerea domniei proletariatului.

Proletariatul rus a fost în fruntea acestei lupte. Triumful lui (constituirea Republicii Sovietiste) este triumful întregului proletariat mondial.

Rusia a devenit astfel, din coloana vertebrală a reacţiunii europene, coloana vertebrală a revoluţiei socialiste; cu acest proletariat, cu cel german şi cu cel ungar momentan înfrânt, noi ne declarăm solidari.

---

[1] *„Socialismul" nr. 15 din 27 Ianuarie 1920.*

Pentru muncitorime războiul a mai fost și o piatră de încercare.

Pe când o parte din muncitorime a stat neclintită pe terenul luptei de clasă, al solidarității proletare internaționale, al luptei pentru prefacerea crizei provocate de război în mijloc de răsturnare a regimului burghez, o mare parte din conducătorii Internaționalei a II-a, nesocotind angajamentele solemne luate în congresele internaționale, au trădat proletariatul și au întins mâna burgheziei. Aceștia sunt social-patrioții, oportuniștii, ministeriabilii care nu s'au sfiit să sprijine burghezia în acțiunea ei războinică și lupta feroce contra proletariatului revoluționar. Această situație a dus la despărțirea celor două curente, la constituirea partidelor comuniste afiliate Internaționalei a III-a.

A doua internațională a devenit Internaționala renegaților.

Ea anihilează spiritul revoluționar al clasei muncitoare și întârzie cucerirea puterii politice din mâna clasei stăpânitoare.

Proletariatul n'o mai recunoaște. Agonia ei nu va fi de lungă durată.

Internaționala a III-a, din contră, păstrând puritatea principiilor socialiste revoluționare, inspirate de Marx și Engels, chemând proletariatul la luptă efectivă pentru desrobirea lui, răspunde aspirațiilor muncitorilor și țăranilor asupriți, precum și ale vremii.

Astăzi, când urmările războiului și situația internațională au creat și în România condițiile obiective și subiective preliminare revoluției sociale, astăzi și Partidul socialist, și proletariatul român trebue să adopte un program și o tactică potrivită acestor situațiuni și să se afilieze la Internaționala a III-a.

Secțiunea din București se consideră ca afiliată la Internaționala a III-a. Ea invită comitetul executiv să facă, sub rezerva aprobării viitorului congres, aceeași declarație de afiliere. Invită secțiunile din țară să se pronunțe și ele în acelaș sens și să facă aceeași invitație C.E.

Secțiunea mai hotărăște ca o copie după această moțiune să se comunice comitetului executiv, precum și tuturor secțiunilor pentru a fi discutată în adunări generale.

Trăiască socialismul!
Trăiască proletariatul!
Trăiască Internaționala a III-a!

. . .

1. Cerem ca prin întruniri, manifeste și ziar să înceapă o campanie puternică pentru pace imediată cu Rusia și pentru stabilirea legăturilor economice cu Rusia Sovietică.

2. Propaganda printre elementele muncitorești prin toate mijloacele.

3. Activitatea intensă pentru editarea broșurilor comuniste.

4. Comitetul secțiunii este autorizat a întrebuința suma necesară întreținerii școlii socialiste.

5. Să se controleze toate bibliotecile și să se facă o casă de citit...

37

1920

CONSILIUL GENERAL AL PARTIDULUI SOCIALIST ŞI COMISIILE GENERALE ALE SINDICATELOR DIN TOATĂ ŢARA [1]

Consiliul general al partidului socialist şi comisiile generale ale sindicatelor din toată ţara, adunate în zilele de 31 Ianuarie, 1 şi 2 Februarie, au numit o comisie care să redacteze o serie de rezoluţii pe care le vom publica pe rând în „Socialismul".

Dăm astăzi rezoluţia privitoare la

AMNISTIE

Starea de război, curţile marţiale, cenzura şi cea mai sălbatică dictatură oligarhică şi militară introdusă în ţară au dat putinţă clasei stăpânitoare şi militarilor să vâre în închisoare zeci de mii de nevinovaţi.

Zeci de mii de soldaţi şi civili luaţi drept dezertori, spioni şi trădători au fost împuşcaţi, aruncaţi în temniţe şi în ocne spre a ispăşi vina înfrângerii care cade întreagă asupra comandamentului militar şi a guvernului.

Parchetele militare şi curţile marţiale au slujit însă în mâinile oligarhiei liberale în special ca instrument de răzbunare politică. Nenumăraţi sunt aceia care pentru convingerile lor politice potrivnice politicii finanţei liberale zac şi astăzi în temniţe, ocne sau lagăre.

[1] *„Socialismul" nr. 31 din 16 Februarie 1920.*

Consiliul General al Partidului Socialist şi Comisiile Generale ale Sindicatelor din toată ţara

Proletariatul din România cere amnestia generală, politică şi militară pentru toţi preveniţii, condamnaţii şi absenţii.

Consiliul general al Partidului şi Consiliile generale ale Sindicatelor însărcinează grupul parlamentar socialist să aducă chestiunea amnestiei înaintea Camerei, şi invită toate organizaţiile din ţară ca să convoace pentru DUMINICĂ 29 FEBRUARIE, MARI MEETINGURI, urmate de demonstraţii de stradă, cari să arate guvernului şi Camerei voinţa nestrămutată a clasei muncitoare de a obţine amnestia pentru toate victimele, militare şi politice, ale oligarhiei româneşti.

Consiliul general al Partidului şi Comisia Generală a Sindicatelor.

Fragment din Rezoluţia adoptată de Consiliul general al Partidului şi Comisiile generale ale sindicatelor publicată în „Socialismul" din 16 Februarie 1920 cu privire la amnistie

Starea excepţională din timpul războiului a creat condiţii de viaţă imposibilă atât în armată cât şi în restul populaţiei.

Ca urmare a prigonirilor din armată şi a mizeriei generale zeci de mii de soldaţi sau mobilizabili au fost siiiţi să-şi părăsească regimentele şi chiar ţara.

Toţi aceştia sunt astăzi ca şi în afară de lege, o parte din ei zac în închisori, condamnaţi sau nu, iar altă parte rătăcesc şi se pierd prin alte ţări.

Aceeaşi stare excepţională a făcut ca numeroşi lucrători socialişti, revoltaţi de crimele, fraudele şi fărădelegile comise de clasele stăpânitoare să-şi ridice glasul lor de protest împotriva acestor clase, iar unii dintre ei, găsindu-se în Rusia şi Ungaria în timpul marilor frământări ale proletariatului, s'au alăturat, ca socialişti, muncitorilor din aceste ţări, care duceau lupta grea de desrobire. Şi pe aceştia oligarhia îi consideră în afară de lege. Nici ei nu se pot reîntoarce în ţară decât înfundând pentru întreaga lor viaţă ocnele întunecoase.

Şi pe lângă toţi aceştia, al căror număr se urcă la peste 100.000, se mai adaogă alte zeci de mii de victime noi pe care dictatura noastră civilă şi militară le-au făcut în teritoriile cucerite.

In Banat, Ardeal, Bucovina şi Basarabia stau închişi zeci de mii de oameni care nu s'au supus poftelor noii stăpâniri absolutiste. Mulţi dintre cei închişi suferă, mai ales în Basarabia, chinurile cele mai grozave: li se înţeapă sau le sunt strânse degetele între ţâţânele uşilor, li se smulg unghiile.

Se tot vorbeşte de reintrarea în viaţa normală. Viaţa normală cere însă ştergerea tuturor efectelor stării excepţionale.

Proletariatul din România cere amnestia gene-

rală politică și militară pentru toți preventivii, condamnații și absenții.

Consiliul general al partidului și comisiile generale ale sindicatelor însărcinează grupul parlamentar socialist să aducă chestiunea amnestiei înaintea Camerei și invită toate organizațiile din țară ca să convoace pentru *Duminică, 29 Februarie, mari meetinguri* urmate de demonstrații de stradă, care să arate guvernului și Camerei voința nestrămutată a clasei muncitoare de a obține amnestia pentru toate victimele militare și politice ale oligarhiei românești.

CONSILIUL GENERAL AL PARTIDULUI
SI COMISIA GENERALA A SINDICATELOR

38

1920

AVALANȘA DE MINCIUNI IN CONTRA REPUBLICII SOVIETICE RUSE[1]

Presa capitalistă în totalitatea ei, ca și organele trădătoare de clasă ale social-patrioților, își dau toată osteneala de a inventa știri despre așa zisele schimbări și despre așa zisul „dezastru" din Rusia Sovietică.

Ba se vorbește de teroarea roșie, ba de foamete, de dezastre militare, de „neînțelegeri în sânul partidului comunist" sau între conducătorii lui, neînțelegeri care „vor duce la pieire" puterea proletariatului.

[1] *„Socialismul" nr. 31 din 16 Februarie 1920.*

In preziua revoluției proletare mondiale, vor să orbească și să înșele proletariatul apusean, ascunzând știrile adevărate și împrăștiind minciuni de tot felul. In ura lor contra bolșevicilor, vrând să vadă acest lăcaș roșu sfărâmat..., ei întind generalilor țariști, pătați de sânge, mâinile lor, pentru ca împreună să oprească victoria socialismului.

Când șarlatanii dictaturii capitaliste vorbesc despre teroarea și dictatura comunistă, ei uită să spună că teroarea se aplică numai contra acelora care se opun dictaturii proletare, care astăzi este exercitată de întreaga massă muncitorească și țărănească, contra acelora care vor să compromită puterea proletariatului și s'o facă cu forța să cadă.

Când o parte din ofițerii țarismului, uniți cu marii proprietari, fabricanți și popi, organizează conspirații, când în palatele diplomaților străini se descoperă planuri contrarevoluționare de înrobire, sau când sunt cumpărați de către capitalul străin canalii pentru a organiza atentate contra celor mai iluștri șefi ai poporului, să se mai poarte oare Puterea Sovietică cu mănuși față de aceștia?

Nu! Atât de proști nu sunt lucrătorii ruși. Ei știu că la violență nu se răspunde decât cu violență.

Ce au făcut agenții țarismului

Când ei vorbesc de regimul sângeros al bolșevicilor, uită cu totul că frații și complicii lor, Denichin, Colceac, Iudenici și ceilalți, care sunt susținuți moralicește și bănește de către capitaliștii întregii lumi, au organizat o stăpânire atât de sângeroasă cum nu s'a mai pomenit în toată istoria omenirii.

Nu credem să le fie necunoscut acestor ziare, care au bune legături cu acești aventurieri, faptul

că mii de țărani și lucrători au fost împușcați, că în Caschiov și în alte orașe sute de lucrători au fost arși de vii, că sângeroșii călăi ai lui Denichin, Colceac, înhăitați în bande, omoară în torturile cele mai grozave lucrători și țărani, că-și bat joc de fetițe și femei, ca pe urmă să le arunce dela ferestre în stradă, că țăranii și muncitorii sunt mobilizați cu forța dela 18 la 50 de ani, că aceste bande susținute de capitalul străin se aruncă asupra satelor, luând țăranilor ultima vită și ultimul car. Toate acestea, firește, burghezia le ține sub tăcere, pentru că, procedând altfel, totul fiind adevărat, prin aceasta s'ar compromite singură.

Faptul că în spatele lui Colceac și Denichin, unde toți comuniștii sunt exterminați, țăranii se răscoală necurmat și se pun în slujba Republicii Sovietice este cea mai bună dovadă a acestor afirmații.

Foametea în Rusia

Mai departe burghezia se referă la „foametea" din Rusia, dar nu pentru a arăta că toată vina e a ei, că dacă Rusia duce mari lipsuri e tocmai din cauza blocadei exercitate asupra ei de 2 ani de zile. Mulțumită însă activității extraordinare a serviciului de aprovizionare, care s'a întins până la cele mai mici sate, toți copiii, ca și cei inapți de muncă, sunt aprovizionați cu rații îndestulătoare, astfel ca să poată trăi. Lucrătorii au salarii destul de bune ca să se poată descurca.

Când se zbiară că pfundul de pâine costă 50 de ruble, untul 300 de ruble este o minciună sfruntată. Prețurile de mai sus trebue să le plătească numai

acele persoane care trăiesc din banii lor ascunși, care sabotează, care propagă contrarevoluția. Țăranul și lucrătorul plătește pfundul său de pâine (în Moscova 3/4) cu 1,30 ruble, și prețul hotărît al untului este de 22 până la 25 de ruble, un preț cu care fiecare lucrător poate să-și procure unt.

Salariul mijlociu al lucrătorului este între 1.400 și 1.600 de ruble lunar...

Armata Roșie

Cele 3 milioane de lucrători și țărani care compun Armata Roșie, bine disciplinată, nu reprezintă o massă inconștientă de carne de tun, ci o massă conștientă, care știe că luptă pentru o ordine comunistă a societății, care singură este în stare să elibereze massele muncitorești de exploatarea capitalistă și de cnutul ofițerilor țariști. Dacă bolșevicii cer astăzi pace, aceasta nu e ceva nou; de când există Rusia Sovietică, ea a fost întotdeauna gata să înceteze războiul. Cele mai bune dovezi de aceasta este pacea cu Germania...

Prin urmare, nu dezastrul militar îndeamnă Rusia Sovietică la pace, ci voința de fier de a retrimite pe țăranii și lucrătorii din tranșee în fabrici și la câmp pentru a organiza producția, atât de dezorganizată de războiul capitalist, pe baze comuniste.

E în firea capitalismului să înșele și să deruteze poporul.

Niciun mijloc nu i se pare nepotrivit pentru a face ca massele să-și părăsească interesele. De aci și ațâțarea rușinoasă contra lucrătorilor ruși.

Când se arată lucrătorilor apuseni că Republica Sovietică Rusă se sprijină numai pe guvernarea

câtorva terorişti, apoi aceasta este o minciună şi mai sfruntată.

Puterea Republicii Sovietice Federative Ruse dăinueşte prin însăşi încrederea în sine a proletariatului rus, prin credinţa în victoria revoluţiei proletare mondiale, în formarea ordinei comuniste a societăţii.

Adevărata situaţie

Datoria proletariatului apusean este să susţină această credinţă a poporului rus, alăturându-se şi unindu-se în lupta cu proletariatul rus, care s'a avântat în lupta de avangardă, gonind pe toţi ministerialiştii şi social-trădătorii de pe fotoliile lor ministeriale şi, peste capetele „şefilor" şovăitori, să înfăptuiască Republica Sfaturilor, pentru ca, printr'o administrare populară sănătoasă, să clădească statul socialist...

Pe lângă acestea se mai spune că ţăranii sunt contra regimului comunist. Tocmai contrariul este adevărat... Ţăranii pe timpul ofensivei bandelor lui Colceac contra Samarei şi a lui Denichin contra Saratovului veneau de pe câmpuri şi cereau arme spre a lupta contra acestor bande sângeroase. In sânul partidului comunist nu există nicio dezbinare. Unitatea şi disciplina nu a fost niciodată atât de puternică ca acum. Lenin se bucură şi acum ca şi înainte de cea mai mare încredere, încredere pe care şi-o merită de altfel pe deplin.

———★———

39

1920

PARTIDUL SOCIALIST DIN ROMANIA ŞI UNIUNEA GENERALA A SINDICATELOR[1]

— Pentru pace —

Din August 1916 clasa stăpânitoare ţine poporul muncitor dela oraşe şi dela ţară sub stare de război. De trei ani şi jumătate stafia vărsării de sânge pluteşte deasupra bordeelor şi colibelor, gata, cu concursul păsărilor hrăpăreţe ce ne stăpânesc, să aducă din nou pustiul, doliul, moartea în familia muncitorului şi ţăranului român.

După campania criminală din 1913 împotriva Bulgariei, după... vinovatul amestec în războiul european din 1916, care ne-a costat peste un milion de jertfe omeneşti şi ruinarea de miliarde a ţării fără niciun câştig,... după războirea cu Armata Roşie a muncitorilor şi ţăranilor ruşi, după înnăbuşirea în sânge, din ordinul finanţei internaţionale, a revoluţiei ungare şi înlocuirea Guvernului Sovietic de muncitori şi ţărani cu un guvern monarhic, guvernul celei mai cumplite terori, după toate acestea poporul muncitor român nu a dobândit încă dreptul de a fi lăsat în pace să-şi tămăduiască rănile deschise de război, să treacă la pregătirea unui viitor mai bun.

Gloata politicienilor, a speculanţilor, a bancherilor, a furnizorilor, a marilor proprietari, clica militarilor, adică, în scurte cuvinte, vitrega noastră stăpânire de clasă, care s'a înfruptat din gros în

[1] *„Socialismul" nr. 37 din 16 Februarie 1920.*

timpul războiului din restriştea şi ruina norodului, doreşte să păstreze la nesfârşit această stare de lucruri. Ea speră că frigurile şi nebunia războaielor cu tot şiragul lor nemărginit de afaceri, de silnicii şi de ferecare a mulţimii în lanţurile dictaturii militare mai pot încă scăpa guvernările păcătoase, mai pot adormi conştiinţa şi slăbi hotărîrea de luptă pentru desrobirea masselor şi mai pot propti tronurile pătate care se clatină.

Vitrega stăpânire mai are în vedere şi pregăteşte în taină cel puţin încă *două războaie*: un război cu Republica socialistă a muncitorilor şi ţăranilor ruşi şi un război cu Bulgaria, dacă şi acolo, se va face revoluţie şi vor veni la cârma statului muncitorii şi ţăranii. In acelaş timp ea este gata să se repeadă iar asupra Ungariei, dacă regimul proletar socialist s'ar intemeia acolo din nou.

Pentruce oare ciocoii noştri vechi şi noi vor să se războiască cu toată lumea?

Este mai întâi vechea, primitiva sete de pradă, de jefuire a celui învins, care a împins întotdeauna stăpânirile pe unele contra altora. Este apoi trebuinţa unei diversiuni, a unei abateri a atenţiei dela marile, grozavele greutăţi lăuntrice pricinuite tot de stăpânire: haosul politic, sărăcia şi scumpirea sângeroasă a traiului, criza financiară, strâmtoarea economică, falimentul adus de „victorie", precum şi ameninţătoarea explozie care se coace înăuntru. Pe urmă vine instinctul ei de conservare, căci, fireşte, dacă de jur împrejurul nostru, în Rusia, în Ucraina, în Bulgaria, în Serbia, în Ungaria muncitorii şi ţăranii răstoarnă criminalele şi asupritoarele stăpâniri ale boierilor şi înavuţiţilor şi intemeiază o rânduială nouă, a norodului muncitor desrobit şi ajuns insfârşit stăpân pe el şi pe soarta

Partidul Socialist din România

şi Uniunea Generală a Sindicatelor

Pentru pace

...LITICA REPUBLICII SOCIALISTE RUSE ESTE O POLITICA DE PACE. EA NU RIDICA ...

SA IMPUNEM CELOR DE SUS O POLITICA DE PACE şi să cerem ca o garanţie DEMOBILIZAREA GENERALA.

... JOS DIPLOMAŢIA SECRETA! ...

Jos războiul! Vrem demobilizarea generală şi grabnică! Trăiască pacea dintre popoare!

Consiliul General al Partidului şi Comisiile Generale ale Sindicatelor

Manifest al Consiliului general al Partidului şi al Comisiilor generale ale sindicatelor publicat în „Socialismul" din 16 Februarie 1920, chemând clasa muncitoare la lupta pentru pace.

lui; pilda aceasta va fi molipsitoare şi va îndemna şi pe truditul şi amărâtul popor muncitor român să se izbăvească şi el, răsturnând stăpânirea care-l împilează şi suge de veacuri şi întemeind şi în ţara lui guvernul muncitorilor şi ţăranilor români.

Dar cea mai hotărîtoare pricină care împinge clasa noastră stăpânitoare să fie atât de dornică de război este, în vremea de faţă, atârnarea ei şi a ţării, adusă de război şi de „victorie", faţă de bancherii şi capitaliştii europeni şi americani. România este astăzi o ţară vasală. Ea nu este stăpână pe hotărîrile ei. Soarta ei se hotărăşte la Paris şi Londra. Acolo se târgueşte astăzi sângele muncitorilor şi ţăranilor români. Vă dăm bani, declară nesăţioşii bandiţi internaţionali de acolo, vă dăm mărfuri, mătăsuri, locomotive, dar în schimb trimiteţi armata împotriva revoluţiei ruse. Dacă nu, „vă blocăm". Şi stăpânirea română, care altfel trebue să cadă, n'are încotro. Ea va executa şi de data aceasta ordinul, ca şi mai deunăzi, cu primirea la noi în ţară a „refugiaţilor" lui Denichin, a strigoilor ţarismului, zbirii muncitorilor şi ţăranilor ruşi, care fug de frica dreptei pedepse care-i aşteaptă.

Muncitori şi ţărani români!

Sângele vostru nu trebue să fie o marfă de vânzare. Cu el nu trebue să fie cumpărată asigurarea privilegiilor putredei noastre stăpâniri şi nici apărată domnia de jaf şi de crimă a capitalismului internaţional.

Crima care se pregăteşte în taină trebue să fie împiedicată cu orice preţ. Politica smintită a provocatorilor şi a războiului permanent trebue să înceteze. Ea creează poporului muncitor român duş-

mani de jur împrejur. Ea îi pregăteşte un dezastru sigur, căci nu ostenita şi apăsata noastră armată — ori cât de vitează e ea — ar putea să răpună, în nesfârşitele şi necunoscutele întinderi ale Rusiei, Armata Roşie de milioane a muncitorilor şi ţăranilor ruşi, pe care nu au putut-o doborî nici armatele militarismului austro-german, nici cele ale aliaţilor, nici Iudenici, nici Colceac, nici Denichin.

Noi avem interes şi, ca vecini şi în vederea înlăturării stării de sărăcie în care ne-a adus stăpânirea, să ne apropiem cât mai strâns de Rusia, care poate fi pentru multă vreme singurul izvor însemnat de aprovizionare a Europei, lucru pentru care şi caută guvernele europene să intre în legături comerciale cu Republica Sovietică. Şi apoi pentruce muncitorii şi ţăranii români s'ar duce să-şi verse sângele lor şi să verse şi sângele fraţilor lor, muncitorii şi ţăranii ruşi? Este o minciună că guvernul acestora vrea să atace România. *Politica Republicii Socialiste Ruse este o politică de pace. Ea nu ridică armele ca să se apere decât în contra acelora care vor s'o atace sau se pregătesc pentru aceasta.*

Să impunem celor de sus o politică de pace şi să cerem ca o garanţie *demobilizarea generală.*

Mobilizarea astăzi răpeşte sute de mii de oameni dela familiile şi munca lor, dezorganizează viaţa individuală, familiară şi socială şi contribue la dezorganizarea şi sărăcia generală.

Pe de altă parte, trebue combătută şi demascată orice înţelegere secretă ce se pune la cale între guvernele reacţiunii din Bucureşti, Sofia, Belgrad şi Atena pentru înnăbuşirea unei eventuale revoluţii muncitoreşti în Balcani. *Jos diplomaţia secretă!*

Interesul şi datoria cea mai mare şi sfântă a democraţiei muncitoare române este să se ridice cu toată puterea împotriva tainicelor pregătiri de război. Muncitorii şi ţăranii români prin glasul partidului lor de clasă, partidul socialist, trebue să spună răspicat guvernanţilor: ***„Nu mai vrem război! Nu vom mai merge la măcelărirea fraţilor noştri! Vrem pace cu toate popoarele! Vrem demobilizarea generală!***

In toate colţurile ţării, în oraşe, în târguşoare, în sate, adunaţi-vă cu sutele, cu miile, cu zecile de mii, afirmaţi-vă fără şovăire credinţa voastră în biruinţa apropiată a „socialismului" — desrobitorul celor împilaţi —, voinţa voastră neclintită de a întinde o curată şi frăţească mână popoarelor de muncitori şi ţărani din jurul nostru, de care ne leagă aceleaşi interese de viaţă şi aceeaşi obştească luptă de desrobire şi neclintită hotărîre de a nu îndrepta arma împotriva popoarelor care luptă, ca şi noi, împotriva jugului capitalist şi pentru biruinţa definită a muncii prin socialism.

Jos războiul! Vrem demobilizarea generală şi grabnică! Trăiască pacea dintre popoare!

CONSILIUL GENERAL AL PARTIDULUI
ŞI COMISIILE GENERALE ALE SINDICATELOR

———★———

40

1920

LUCRARILE CONSILIULUI GENERAL AL PARTIDULUI SOCIALIST DIN ROMANIA[1]

Un rezumat al dezbaterilor — Candidaturile — Comemorarea zilei de 1 Mai

In zilele de 11 și 12 Aprilie a fost convocat în Capitală Consiliul general al partidului socialist pentru a lua hotăriri definitive în privința luptei electorale și a rezolva chestiunile care erau la ordinea zilei...

HOTARIRILE

In linii generale s'a hotărît:

1. Amânarea congresului pentru după alegeri.
2. Chestiunea afilierii la Internaționala a III-a va fi hotărîtă de congres.
3. Ziua de 1 Mai va fi grandios comemorată în toată țara prin declararea grevei generale și manifestații de stradă.
4. Va fi înaintat primului ministru un protest în contra modului arbitrar în care înțelege că trebue să se facă alegerile, menținând starea de lucruri excepțională în provinciile noi și prigonind, prin organele sale administrative, muncitorimea organizată.
5. S'a aprobat atitudinea Comitetului Executiv, care s'a considerat desfăcut de Internaționala a II-a

[1] *„Socialismul" nr. 73 din 14 Aprilie 1920.*

galbenă încă din 1915 cu prilejul participării la congresul din Zimmerwald

---

41

1920

CATRE LUCRATORII ȘI LUCRATOARELE DIN R.M.S. BELVEDERE, CHIBRITURI ȘI TIMBRE[1]

Tovarăși și tovarășe!

Ceeace era de așteptat din partea unui guvern burghez s'a întâmplat. El își calcă în picioare cuvântul dat. Faptul acesta ne învață ca de astăzi înainte să nu mai avem încredere în promisiuni de sus, oricât de solemn date, ci să ne sprijinim totdeauna pe propriile noastre forțe, pe propria noastră solidaritate. Zece zile după reluarea lucrului teroarea domnește încă în fabrici și crește zi cu zi, ceas cu ceas. Trădătorii clasei muncitoare, ticăloșii care și-au vândut sufletul pe bani, ocrotiți și îndemnați de direcțiile fabricilor și de autorități, terorizează toată muncitorimea care a luptat și luptă pentru binele ei. Revendicările pe care clasa muncitoare le-a cucerit după aprige și îndelungate lupte cu prețul foamei, *comitetul de fabrică*, libertatea de a gândi și dreptul de a se apăra sunt în pericol. Se întrevede gândul clasei stăpânitoare de a introduce robia în fabrică. La Belvedere lucrătoarele și lucrătorii, pentru cele mai neînsemnate pretexte, sunt amenințați, suspendați pe 10, 15 și pe o lună de zile, ba chiar concediați definitiv. La fabrica de chi-

[1] ***Manifest editat în Iunie 1920.***

briturí întreaga direcție în cap cu Teodoru s'a transformat într'o adevărată bandă de teroriști, care, la adăpostul baionetelor și din ordinul directorului general, împing pe lucrători la marginile răbdării.

Tovarăși !

Când aveți în fața ochilor voștri un ideal măreț de înfăptuit — societatea socialistă —, când luptele voastre nici nu capătă preț decât în lumina luptei mari ce se apropie, veți lăsa voi oare ca din nou să cadă peste grumajii voștri jugul apăsător de dinainte de 1918 ? Intindeți oare de bunăvoie mâinile pentru a vi se pune din nou cătușele ? Nu ! Nu ! Nu !

In clipele acestea mărețe, când clasa muncitoare de pretutindeni, din Franța, Germania, Anglia, Italia și îndeosebi Rusia merge din victorie în victorie, neprecupețindu-și niciun moment sângele, clasa muncitoare din România, care a dat dovadă de forță și solidaritate

Nu va da îndărăt !

Acei care la 13 Decembrie 1918 au înfruntat gloanțele, temnițele și schingiuirile, aceia nu trebue să renunțe la libertățile și revendicările odată câștigate.

La intențiile guvernului de a desființa Consiliile muncitorești, la toate provocările direcțiilor, răspundeți tovarăși și tovarășe prin forța organizării voastre, prin solidaritatea voastră și apărați-vă demnitatea cu orice sacrificii.

Strângeți rândurile și fiți gata pentru cea dintâi chemare la luptă.

COMISIA LOCALĂ A SINDICATELOR-BUCUREȘTI.
24 IUNIE 1920

———★———

42

1920

A doua Internațională e moartă, moartă și îngropată[1]. Internaționala a III-a — ale cărei temelii au fost aruncate în chip fugar încă la Zimmerwald și Kienthal (Elveția) în timpul războiului mondial, dar a cărei întemeiere a fost consacrată deabia în Martie 1919 la Moscova, capitala revoluției proletare — trăiește sub ochii noștri și crește mereu în cuprindere, în vigoare și în prestigiu...

LUPTA DE CLASA

Editorial care arată necesitatea afilierii la Internaționala Comunistă, apărut în primul număr al „Luptei de clasă" din 1 Iulie 1920

Viața internă a mișcării muncitoare din România este astăzi dominată de acelaș spirit pe care se întemeiază și care formează puterea Internațio-

[1] ***Editorial apărut în „Lupta de clasă", anul I, nr. 1 din 1 Iulie 1920.***

nalei a III-a. Afilierea la Moscova este pivotul împrejurul căruia se învârtesc toate discuțiile din sânul organizațiilor noastre. Ba sfera discuției a trecut de granițele mișcării și a cuprins însemnate sfere burgheze. Din coloanele presei burgheze și dela tribuna parlamentului amenințările plouă. Insuși guvernul s'ar fi amestecat, dacă voința proletariatului organizat, ieșind impunătoare din hotăririle aproape unanime ale secțiunilor, n'ar fi tăiat aripile intenției sale.

Partizanii dela noi ai afilierii imediate, deși formând o majoritate zdrobitoare, numără încă prea puține elemente capabile să se documenteze asupra I.C. de-a-dreptul dela izvoare, din literatura apărută în *limbi străine*. Armamentul lor teoretic este deaceea inferior entuziasmului care-i însuflețește. Disproporția dintre acest armament și acest entuziasm explică, poate, îndeajuns exagerările în care unii, foarte puțini dintre dânșii, au căzut.

„Lupta de clasă" își propune tocmai, în primul rând, să furnizeze acestor elemente conștiente și militante din mișcarea muncitoare din România cât mai mult din armamentul de care ele au nevoie. Și deaceea *„Lupta de clasă"* va căuta să fie scrisă într'o limbă cât mai populară. Deasemenea: cum comunismul de care ea ține și pe care-și propune să-l propovăduiască este acelaș pe care Marx și Engels l-au așternut acum aproape trei sferturi de veac în *Manifestul Comunist*, cum *comunismul* nu-i decât *socialismul* consecvent și curățat de infiltrațiile ideologice oportuniste, liberale sau mic-burgheze, *„Lupta de clasă"*, căutând să lămurească învățăturile... comunismului, va explica și pune la îndemâna cititorilor săi, în acelaș timp... învățăturile socialiste. Căci cu cât mai adânc va pătrunde proletariatul conștient și militant în comoara acestor învățături, cu atât mai bine va putea dânsul folosi armele minunate pe care *experiența revoluționară* a Internaționalei Comuniste i le pune la îndemână...

———★———

43

1920

NOUA FAZĂ A LUPTEI DE CLASĂ [1]

Evenimentul cel mai de seamă la ordinea zilei pentru proletariatul din România rămâne șirul marilor greve din Aprilie, Mai și Iunie. Ele marchează începutul unei noi faze a luptei de clasă la noi. Depinde de faptul dacă vom ști să deslușim repede caracterul acestei faze noi ca mișcarea muncitorească să nu fie vătămată în capacitatea ei de luptă și de dezvoltare mai departe. Și cu cât mai repede vom ști să ne dăm noi seama, și vom ști să facem ca și proletariatul să-și dea seama de caracterul noului moment al luptei de clasă, cu atât mai repede proletariatul regrupat, potrivit acestui nou moment, va fi în stare să-și recapete poziția, avantajele strategice și de mișcare pe care le avea înainte.

Pe noi marxiștii, care știam că puterea și conștiința solidarității de interese și apoi organizarea acestei puteri în lumina acestei conștiințe nu vin decât în luptă — și odată lupta începută ele trebue să vină — pe noi, organizarea capitaliștilor împotriva proletariatului nu ne-a surprins. Când grevele se înmulțiră și luară proporții necunoscute până

[1] *„Lupta de clasă", anul I, nr. 1 din 1 Iulie 1920.*

atunci, noi ne-am dat îndată seama că, mai curând sau mai târziu, desfăşurarea lor liberă va întâlni piedici. Nu că aceste piedici le va ridica guvernul sau marele cartier general. Nici militarizările şi nici hotărîrile Consiliului de Miniştri — circulara privitoare la „încetarea grevelor în termen de 3 zile" — nu au putut împiedica grevele.

Dar piedicile pe care le prevedeam noi erau piedici de altă natură, şi anume: organizarea capitalului, a industriaşilor şi ofensiva lor organizată cu ajutorul statului (el însuşi cel mai mare patron) împotriva proletariatului.

Căci nu numai puterea şi conştiinţa solidarităţii de clasă a proletariatului se dezvoltă şi se organizează în luptă, dar, tocmai din pricina aceleiaşi lupte se dezvoltă şi se organizează solidaritatea de clasă a capitaliştilor.

Deosebirea era numai asta: puterea şi conştiinţa clasei muncitoare se dezvoltaseră înainte ca solidaritatea de clasă să fi ajuns destul de dezvoltată la capitalişti. De altminteri este şi firesc ca aceasta să se dezvolte în aceleaşi împrejurări, în aceeaşi luptă, în acelaş moment, mai repede la clasa muncitoare decât la clasa capitalistă, pentrucă cea dintâi, clasa muncitoare, este o clasă înăuntrul căreia sentimentele de solidaritate şi conştiinţa forţei colective au o bază materială: convieţuirea laolaltă, în fabrică, şi identitatea de interese împotriva aceluiaş duşman, patronul. Pe când clasa capitalistă este compusă din indivizi ale căror interese sunt potrivnice din pricina concurenţei capitaliste.

Dar conştiinţa puterii şi sentimentului de solidaritate se mai dezvoltaseră atât de repede la clasa muncitoare şi datorită unor condiţii speciale imediate: nevoia, scumpetea traiului, lipsurile.

De o parte la proletariat — puterea organizată şi conştiinţa de clasă; de altă parte la capital — lipsa de organizare... In astfel de condiţii se înţelege că grevele trebuiau să se termine, după o luptă mai scurtă sau mai îndelungată, cu succesul muncitorilor. Proletariatul era acela care avea şi lua iniţiativa; iar adversarul său era neorganizat, oarecum surprins de atac.

Grevele din Aprilie, Mai şi Iunie ne-au arătat însă că patronii, de nevoie şi învăţând dela noi, s'au organizat la rândul lor; s'au organizat între ei, şi-şi organizează acţiunea în cârdăşie cu statul.

Vor înceta oare grevele din pricina aceasta?

Nu! Căci grevele nu au fost provocate datorită lipsei de organizare a capitalului, ci acestei dezorganizări i se datora numai succesul lor uşor. Pricina grevelor este mai adâncă: este anarhia din producţie şi distribuţie, anarhia industrială, comercială, financiară. Şi organizarea capitaliştilor împotriva proletariatului nu vindecă această anarhie generală; ea dă, dimpotrivă, luptelor dintre capital şi proletariat un caracter mai aprig.

Grevele nu vor înceta. Nu stă în puterea voinţei noastre ca ele să înceteze. Ele nu pot înceta decât odată cu încetarea anarhiei capitaliste, adică odată cu sfârşitul domniei capitaliste.

Numai că formele noastre de luptă şi strategia noastră trebue modificate.

Şi anume: trebue aşezată odată pe temelii hotărîte organizarea pe fabrici (pe întreprinderi), care a luat — lucru vădit — locul organizării pe bresle. Căci sfaturile de delegaţi („delegaţii pe căprării") şi comitetele de fabrici („Consiliile muncitoreşti") nu au numai rolul care li se atribuia până acum de a servi ca legătură între sindicat şi fabrică şi de a

tranşa certurile dintre lucrători sau unele diferende cu patronii. Ele au un rol mult mai vast şi mai înalt, acela de a servi la închegarea unitară şi omogenă a clasei muncitoare şi de a da maximul de iuţeală şi de elasticitate în luptă.

Asta în primul rând. Iar în al doilea rând, organizarea pe întreprinderi trebue să servească de temelie controlului muncitoresc al producţiei.

Căci cu cât mai aprigă şi mai grea va deveni lupta cu capitalul, cu atât mai mult acesta va arunca asupra noastră vina scumpetei şi a anarhiei în producţie, pentru a justifica astfel scăderile de salar, sporirea orelor de muncă şi introducerea legislaţiei antimuncitoreşti, cu atât mai insistentă, mai arzătoare, mai imperioasă va trebui să devină, va deveni cererea noastră de a controla producţia împreună cu tehnicienii organizaţi în sindicate, pentru a demasca specula şi exploatarea neruşinată, de pe urma cărora societăţile, care se plâng de sporirea salariilor, realizează câştiguri de milioane.

Organizarea pe întreprinderi, ca o nouă formă de luptă, controlul muncitoresc al producţiei, ca idee centrală a acţiunii proletare: iată ceeace noua fază a luptei de clasă scoate la iveală, iată ce ne impune ea.

44

1920

RESTABILIRI DE FAPTE [1]

Secţiunea partidului socialist şi Comisia locală a sindicatelor din Bucureşti, fiind acelea care au luat cele dintâi atitudine pentru afilierea imediată la Internaţionala Comunistă, cred astăzi de datoria lor să vină, privitor la afirmaţiile neexacte ale raportului „reconstructorilor", publicat în nr. 145 din 5 Iulie al jurnalului nostru, cu următorul comunicat lămuritor:

Fără a intra în discuţia argumentelor de doctrină, lucru care va trebui să fie făcut prin lupta de păreri, la congres trebue să insistăm asupra afirmaţiilor privitoare la fapte, cuprinse sub titlul „Internaţionala a III-a", din raportul reconstructorilor, întrucât ele nu sunt susţinute de nicio argumentaţie şi sunt lipsite de temeiul dovezilor necesare.

Aceste afirmaţii făcute în chip apodictic înainte de congres prezintă pentru noi pericolul de a influenţa pe calea surprinderii... secţiunile şi sindicatele în hotărîrile ce sunt chemate să le ia în curând în vederea congresului.

Raportul afirmă: „Piatra de încercare a acestei Internaţionale a III-a e dictatura proletariatului şi principiul sovietic" (până aici exact). „Ambele, bine înţeles, aşa cum le interpretează şi le aplică bolşevicii". Asta e inexact. Circulara Executivei din Moscova din 5 Februarie 1920 spune: „Din pricina mulţimii raporturilor şi particularităţilor specifice dezvoltării revoluţiei (în diferite ţări) Comitetul Executiv al Internaţionalei Comuniste îşi dă seama că trebue ţinut socoteală de aceste particularităţi. Noi suntem bucuroşi să lărgim Internaţionala a III-a, să luăm în seamă experienţa mişcării proletare din toate ţările, să îndreptăm şi să complectăm programul Internaţionalei a III-a pe temeiul marxismului şi al experienţei luptei revoluţionare din întreaga lume".

[1] *„Socialismul" nr. 159 din 22 Iulie 1920.*

Raportul afirmă: „Afilierea imediată şi necondiţionată la Internaţionala Comunistă ar fi echivalentă cu transformarea mişcării proletare dela noi într'o mişcare bolşevică". Dacă mişcarea bolşevică înseamnă o mişcare care îşi pune ca ţintă comunismul şi socoteşte ca mijloc de trecere la comunism cucerirea puterii politice pe cale revoluţionară, la momentul oportun, pentru instaurarea dictaturii proletariatului, potrivit împrejurărilor specifice fiecărei ţări, atunci, da, mişcarea noastră prin afiliere devine bolşevică (sau comunistă cum e numele mai propriu). Dar dacă prin mişcarea bolşevică raportul înţelege o mişcare care să pornească imediat la insurecţie, asta-i un neadevăr. Dovadă că Partidul socialist italian, partidele comuniste din Bulgaria, Iugoslavia, Grecia, Norvegia, Suedia etc. sunt afiliate la Internaţionala Comunistă şi totuşi n'au ieşit cu violenţe în stradă la aşa zisul ordin al Moscovei. Dimpotrivă, atât Executiva din Moscova, cât şi Lenin personal au sfătuit aceste partide „să nu se pripească".

Raportul afirmă: „Internaţionala a III-a impune partidelor socialiste din afara Rusiei dictatori politici..." Acesta este un neadevăr şi nimeni nu poate aduce nici măcar o singură dovadă în sprijinul unei asemenea afirmaţii. Adunările generale ale secţiunilor şi congresele rămân acelea care-şi stabilesc linia de acţiune şi-şi aleg comitetele...

In toate aceste afirmaţii ale raportului pentru „reconstruire" nu există deci niciun motiv plauzibil care ne-ar putea îndemna să nu ne afiliem imediat şi pe baza manifestului şi rezoluţiilor votate la primul congres, la Internaţionala Comunistă.

Credem că în urma acestor explicaţii afirmaţiile raportului s'au dovedit inexacte. Adevăratul motiv care a determinat raportul să afirme aceste fapte nu poate să fie pe de o parte decât duşmănia sa împotriva dictaturii proletariatului aşa cum au înţeles-o Marx şi Engels, iar pe de altă parte dragostea sa pentru democraţia burgheză şi parlamentarism.

COMITETUL SECŢIUNII
COMISIA LOCALĂ

—★—

45

1920

AMÂNAREA CONGRESULUI. — DELEGAŢIA IN RUSIA [1]

Congresul general (al partidelor socialiste din regat şi din Ardeal şi al Partidului social-democrat din Bucovina) a fost amânat pentru o dată ce se va fixa ulterior; în chipul acesta, secţiunile partidelor din noile ţinuturi vor avea putinţa — cenzura şi starea de asediu fiind în sfârşit ridicate acolo — să se pregătească, dezbătând în chip public ordinea de zi a congresului. Din acest punct de vedere, credem că nimeni nu poate protesta împotriva faptului că unificarea tuturor partidelor muncitoreşti din România va fi proclamată cu două-trei luni mai târ-

[1] „Lupta de clasă", anul I, nr. 3 din 1 August 1920.

ziu. Ba credem chiar că e mai logic ca partidele să discute şi să ia atitudine în chestiunile arzătoare la ordinea zilei mai întâi la ele acasă, în mijlocul masselor; aceste discuţii şi hotărîri să fie apoi centralizate prin congrese provinciale, după care congresul general să le dea forma definitivă şi să proclame — în deplină claritate — unificarea.

Unificarea e sigură. Şi ea se orientează sigur spre stânga. Aproape unanimitatea mişcării din ţară... stă pe terenul Internaţionalei a III-a. Şi alături de această cvasi-unanimitate... restul şi social-democraţia bucovineană apar de secundară importanţă.

Dar tocmai pentrucă unificarea e sigură, şi sigură spre stânga, nu avem de ce ne teme să ţinem şi noi, mişcarea din regat, congresul nostru „provincial". Dimpotrivă, aşa cum s'au desfăşurat şi stau lucrurile, mişcarea noastră e cea mai în măsură să dea masselor de dincolo utile directive în chestiunile în dezbatere şi în special în chestiunea Internaţionalei a III-a. Hotărîrile ce le va lua congresul nostru vor avea o mare putere luminătoare şi propulsivă în Ardeal şi Banat.

Pe de altă parte, cum nu se poate şti dacă chiar şi peste trei luni de zile va veni, în sfârşit, vremea congresului general, şi cum mişcarea noastră are o puternică tendinţă spre luare de atitudine publică, hotărîtă şi precisă, iar massele noastre o irezistibilă nevoie de satisfacere a idealului lor revoluţionar proclamat, tendinţă şi nevoie peste care nu putem trece fără a nu vătăma coeziunea şi elanul proletariatului din regat, — congresul nostru apare şi mai necesar încă. Sunt apoi probleme sindicale şi politice de

organizare şi de îndrumare a căror rezolvare, chiar şi cu trei luni mai devreme, va folosi nemăsurat mişcării.

Pentru toate acestea credem că congresul mişcării din regat trebue convocat cât mai curând, cu ordinea de zi, bine înţeles, modificată.

* * *

Guvernul e pe cale să acorde delegaţiei partidului nostru paşapoarte pentru Rusia. E cu putinţă deci ca delegaţia să plece curând la Moscova. Plecarea aceasta ridică însă o chestiune importantă: pleacă delegaţia noastră la Congresul Internaţionalei a III-a sau pleacă ea în „anchetă" în Rusia Sovietelor?

In primul caz plecarea nu poate fi întârziată: delegaţii trebue să plece fără a mai aştepta ţinerea congresului nostru. Trebue însă oare să se prezinte dânşii la Congresul dela Moscova ca „oaspeţi" (la fel cu „reconstructorii" francezi, germani etc.)? Suntem noi un partid „reconstructor"? Votul secţiunilor nu s'a pronunţat în zdrobitoare majoritate pentru afilierea imediată? Putem noi în cazul acesta suferi ca la Congresul Internaţionalei a III-a delegaţii noştri să fie „oaspeţi" şi nu participanţi? Ar fi ceva nemaiauzit ca pentru o chestiune de formă (pentrucă congresul nostru nu a ratificat votul secţiunilor) noi să asistăm la Congresul dela Moscova nu alături de partidele afiliate, ci alături de cele contestate sau bănuite.

Comitetul Executiv trebue deaceea, aşa cum s'a făcut în Italia, Bulgaria, Iugoslavia etc., să procla-

me pe temeiul votului elocvent al secţiunilor, afilierea şi să dea delegaţilor mandat în acest sens.

In chipul acesta vom respecta voinţa massei (care-i şi a noastră) şi vom ridica din nou în faţa Internaţionalei prestigiul partidului nostru.

Dacă însă delegaţia nu pleacă pentru congres, ci în „anchetă" (în vizită), atunci ea trebue să-şi amâne plecarea: intâi, pentru a asista la congresul nostru „provincial" şi a căpăta instrucţiuni şi însărcinări eventuale (poate vor duce cu dânşii şi proclamaţia de afiliere, dece nu?); şi al doilea, pentru a nu ne face ruşinea de a se plimba pe străzile Moscovei în numele nostru acuma, în plină sărbătoare, cu prilejul Congresului Internaţionalei a III-a, vizitând ca nişte simpli „reconstructori" Rusia, fără a putea da lămuriri dece, după 18 luni dela primul Congres al Internaţionalei Comuniste, lumea socialistă nu ştie încă dacă noi suntem sau nu suntem afiliaţi.

Dacă comitetele centrale ale mişcării nu vor convoca de urgenţă congresul nostru şi nu vor proclama afilierea (în cazul plecării imediate a delegaţiei), ele vor dovedi că ocolesc o atitudine clară şi luarea unei hotăriri care nu poate decât servi la unificare... Ocolirea însă este caracterul dintâi al centriştilor... Şi comitetele ocolind vor da astfel dovadă că, cu intenţiile cele mai comuniste, ele sunt de fapt centriste în practica politică.

———★———

46

1920

CATRE INTREAGA MUNCITORIME DIN PETROL [1]

Tovarăşi lucrători, funcţionari şi tehnicieni!

Puternica forţă pe care o reprezintă organizaţiile noastre sindicale, trezirea clasei muncitoare la viaţă şi la înţelegerea adevăratelor ei interese provoacă o adâncă îngrijorare în rândurile capitaliştilor, care s'au deprins să ne considere ca o turmă de robi supusă, în sonde, ateliere şi birouri, care prin munca braţelor şi a minţii lor le făuresc averi fantastice.

Deaceea, privind cu ură solidaritatea şi conştiinţa noastră, capitalismul a pornit împotriva organizaţiilor sindicale o ofensivă bine pregătită, pe două fronturi: unul economico-capitalist, altul politico-administrativ.

Ţinta principală a acestor atacuri patronale este împiedicarea obţinerii revendicărilor din memoriul de îmbunătăţire a salariilor şi condiţiilor de muncă pe care Uniunea noastră l-a înaintat tuturor societăţilor petrolifere.

Inceputul l-a făcut direcţia societăţii „Steaua Română" din Câmpina, care, în scopul de a desfiinţa Consiliul muncitoresc, chezăşia muncitorilor pentru păstrarea revendicărilor obţinute şi pentru cucerirea altora noi, a provocat greva terminată zilele trecute.

Paralel cu şicanele patronale, pentru dezbina-

[1] *Manifest editat în 1920.*

rea noastră şi favorizarea cozilor de topor, se produce hărţuiala şi prigonirea din partea organelor administrative. Aceasta, tovarăşi, fiindcă în regimul burghezo-capitalist statul nu poate să fie decât de partea acelora care deţin puterea economică, deaceea şi funcţionarii, dela cel mai înalt demnitar al ţării şi până la ultimul sergent de stradă sunt instrumente ascultătoare la ordinele capitaliştilor.

Astfel se explică dece la organizarea muncitorilor şi la luptele pe care le duc cu patronii lor statul a răspuns cu mărirea şi întărirea aparatului poliţisto-militar pus la dispoziţia societăţilor petrolifere.

Ce dovadă mai grăitoare decât zelul cu care agenţii brigăzii de siguranţă încearcă să împâneze regiunea petroliferă cu sindicate galbene, prezentate ca apărătoare de Patrie, neam şi steag? Ce dovadă mai evidentă decât încercarea coruperii muncitorilor slabi de înger şi a celor fără caracter, decât insultarea mişcării muncitoreşti socialiste prin gazetele şi manifestele tipărite cu banii statului şi împrăştiate în toate părţile?

Ce dovadă mai elocventă ca purtarea comandanţilor militari, care arestează după bunul lor plac, şi a direcţiilor, care schingiuesc şi bat cu sacul de nisip pe spinare pe cei mai buni tovarăşi ai noştri?

Tovarăşi salariaţi din petrol!

Foamea însă nu se astâmpără prin bătaie, iar drepturile şi libertăţile nu pot fi înnăbuşite prin baionete sau gloanţe! Dacă am înaintat memoriul cerând îmbunătăţirea salariilor, nu am făcut-o de plă-

cere, ci împinşi de greutăţile mari ale vieţii, cărora nu mai putem să le facem faţă cu lefurile noastre de astăzi. Prea ne hrănim insuficient, prea ne îmbrăcăm prost şi ne încălţăm cum nu trebue, noi şi familiile noastre!

Şi când mai ştim peste toate că prin munca noastră ridicăm munţi de avere capitaliştilor, după cum se dovedeşte la fiecare încheiere de bilanţ, se înţelege că nu mai putem suporta o asemenea situaţie.

Deaceea Uniunea a înaintat memoriul cu revendicările cerute de voi de peste cinci săptămâni, fără ca patronii să dea vreun răspuns până acum. In tot acest timp ei au pus însă la cale diferite înscenări pentru a ne descuraja şi dezbina. La greva bravilor noştri tovarăşi dela uzina electrică din Câmpina, declarată pentru susţinerea memoriului, patronii şi statul, în loc de răspuns, au trimis în afară de o sumedenie de agenţi, şi armata, care, pentru a-i descuraja, continuă cu îndârjire să-i terorizeze.

Dela declararea acestei greve, în *Câmpina* teroarea militară e în toi. Bătăile cu saci de nisip pe spinare au fost introduse de către căpitanul Părăşcoiu, comandantul garnizoanei.

Funcţionarii socialişti, care nici nu erau în grevă, au fost concediaţi. Familiile greviştilor care locuesc în curtea uzinei au fost somate să evacueze locuinţele. In sfârşit, sunt întrebuinţate toate mijloacele pentru a înfrânge greva dela uzină, crezând că astfel ne vor face să renunţăm la cererile din memoriu. In spatele tovarăşilor dela uzină trebue să stea întreaga muncitorime din petrol, căci lupta lor este a noastră, a tuturor.

Pentru susținerea luptei începute e nevoie, tovarăși, să avem fonduri de rezistență. In acest scop, Uniunea a lansat liste în întreaga regiune, pe care sunteți datori a subscrie, la fiecare plată, cel puțin salariul pe o zi.

Tovarăși!

In fața frontului capitalist, bine organizat, care nu numai că intenționează să ne respingă memoriul, dar pune la cale desființarea delegaților și consiliilor muncitorești, știrbirea zilei de opt ore de lucru și readucerea noastră la starea de înjosire și robie din trecut trebue să formăm frontul nostru unitar și gata de luptă. Deaceea nu întreprindeți nicio acțiune izolată chiar atunci când sunteți provocați.

Nu duceți niciun fel de tratative separate. Lucrați numai după indicațiile trimise dela Uniune comitetelor și delegaților. Sus inimile, salariați din petrol! Strângeți puternic mâinile și cu încredere în puterea organizării voastre, fiți gata ca atunci când toate mijloacele întrebuințate nu vor determina capitaliștii să ne acorde revendicările drepte cerute prin memoriu, la cuvântul de ordine al Uniunii să încrucișați brațele, impunând prin forță ceeace de bunăvoie vi s'a refuzat!

Pentru a vă pune în curent cu noile fapte survenite între timp, veniți cu toții la marea adunare care va avea loc Vineri, 13 August, ora 6 seara, în sala sindicatelor...

UNIUNEA MUNCITORILOR DIN PETROL

———★———

47

1920

UN AN DELA CADEREA REPUBLICII PROLETARE UNGARE[1]

Zilele acestea s'a împlinit un an dela căderea Republicii Sovietice Ungare...

* * *

Pe lângă acest eveniment trist în sine și pentru noi, socialiștii români, căderea Republicii proletare Ungare apare și mai dureroasă tocmai pentrucă versaillezii acestei comune au fost armatele oligarhiei române.

Intrucât armata română a lucrat ca mandatară a capitalismului european — și alături de ea a fost și armata cehoslovacă și sârbă — guvernanții români sunt tot atât de vinovați ca și ceilalți antantiști.

Când vedem însă ce situație s'a creat astăzi, după intervenția împotriva poporului ungar, și când adăugăm la acest rezultat pe cel al politicii externe românești — potrivit căreia guvernanții noștri ne împuie în fiecare zi urechile cu „pericolul ungar", cu mașinațiile șoviniștilor unguri, nu numai la graniță, dar și în interiorul Transilvaniei, în sfârșit, cu continua lor alarmă despre mobilizarea Ungariei, atunci ne putem da seama de imensitatea vinii

[1] *„Socialismul" nr. 174 din 8 August 1920.*

care apasă în mod particular asupra guvernanţilor noştri, a vinii de a fi oferit tocmai armata română pentru înnăbuşirea unui regim ...cu care am fi putut trăi în pace, dat fiind că era lipsit de orice tendinţe şoviniste.

Dar ştim că din punct de vedere al intereselor străine şi egoist-capitaliste, oligarhia română preferă un duşman şovinist, un duşman naţional decât un duşman de clasă. Fireşte, însă, că din punctul de vedere al intereselor poporului român era şi este mai important a avea la hotarele noastre un stat proletar, lipsit de şovinism şi pofte de cucerire... un stat care nu apucă armele decât atunci când duşmanii capitalişti, naţionali sau internaţionali, caută să-l doboare.

*
* *

Dar popoarele iau tot mai mult cunoştinţă de drepturile şi de puterile lor. Avangarda lor socialistă e sprijinită tot mai deaproape şi mai eficace de grosul masselor.

Ceeace nu a reuşit ieri va reuşi mâine, fiindcă întregul regim capitalist nu mai poate satisface nevoile sociale, fiindcă, ca şi în Ungaria, unde bântue acum teroarea albă, ...din lecţiile trecutului, proletariatul trage învăţături pentru viitor.

——★——

48

1920

NICIUN TUN, NICIUN OM PENTRU POLONIA ! [1]

O ştire transmisă de postul de radio Moscova, la 23 Iulie, chiamă pe proletarii din toate ţările să interzică prin orice mijloace trimiterea de trupe şi muniţii Poloniei.

Iată principalele pasaje :

Supraveghiaţi în modul cel mai riguros toate trenurile îndreptate spre Răsărit, lucraţi după cum reclamă împrejurările. Niciun vagon, niciun vapor pentru Polonia ! Proletari din toate ţările, amintiţi-vă acum de Polonia albă ! Momentul actual cere acum de a dobori acest inamic ! Proletari din toate ţările, nu vă lăsaţi înşelaţi de discursuri trădătoare !

Dacă astăzi Rusia Sovietică ar acorda un răgaz gărzilor albe poloneze, dacă le-ar lăsa să-şi restabilească armata înfrântă şi să ia din nou arme din magaziile Antantei, Rusia Sovietică s'ar vedea iarăşi obligată să smulgă dela munca paşnică sute de mii de fii pentru a-i îndrepta spre front într'un nou război defensiv.

Lucrători, dacă canalia capitalistă din lumea întreagă, în scopul de a pregăti o nouă campanie contra Rusiei, ţipă că independenţa Poloniei este ameninţată, să ştiţi bine că una din coloanele regimului lor reacţionar se prăbuşeşte. Ei se tem că dacă Polonia contrarevoluţionară cade sub loviturile

[1] *„Socialismul" nr. 174 din 8 August 1920.*

Armatei Roşii, dacă lucrătorii polonezi iau puterea, atunci lucrătorii germani, austriaci, francezi şi italieni vor căuta şi ei să se elibereze de exploatatorii lor. Să lăsăm canalia capitalistă să geamă din cauza aşa zisului pericol care ameninţă independenţa poloneză. Scopul muncitorilor din toate ţările constă în a se opune cu toate forţele lor guvernelor Angliei, Franţei, Italiei şi Americii, pentru a le împiedica de a susţine în vreun fel pe albii polonezi.

Muncitori din ţările Antantei!

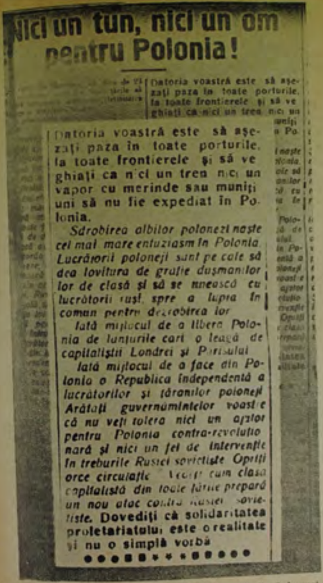
Datoria voastră este să aşezaţi paza în toate porturile, la toate frontierele şi să veghiaţi ca niciun tren, niciun vapor cu merinde sau muniţiuni să nu fie expediat în Polonia.

Sdrobirea albilor polonezi naşte cel mai mare entuziasm în Polonia. Lucrătorii polonezi sunt pe cale să dea lovitura de graţie duşmanilor lor de clasă şi să se unească cu lucrătorii ruşi spre a lupta în comun pentru desrobirea lor.

Iată mijlocul de a libera Polonia de lanţurile care o leagă de capitaliştii Londrei şi Parisului.

Iată mijlocul de a face din Polonia o republică independentă a lucrătorilor şi ţăranilor polonezi. Arătaţi guvernămintelor voastre că nu veţi tolera niciun ajutor pentru Polonia contrarevoluţionară şi niciun fel de intervenţie în treburile Rusiei Sovietice. Opriţi orice circulaţie. Vedeţi cum clasa capitalistă din toate ţările prepară un nou atac contra Rusiei Sovietice. Dovediţi că solidaritatea proletariatului este o realitate şi nu o simplă vorbă.

——★——

Nici un tun, nici un om pentru Polonia!

Datoria voastră este să aşezaţi paza în toate porturile, la toate frontierele şi să veghiaţi ca nici un tren nici un vapor cu merinde sau muniţiuni să nu fie expediat în Polonia.

Sdrobirea albilor polonezi naşte cel mai mare entuziasm în Polonia. Lucrătorii polonezi sunt pe cale să dea lovitura de graţie duşmanilor lor de clasă şi să se unească cu lucrătorii ruşi spre a lupta în comun pentru desrobirea lor.

Iată mijlocul de a libera Polonia de lanţurile care o leagă de capitaliştii Londrei şi Parisului.

Iată mijlocul de a face din Polonia o Republică independentă a lucrătorilor şi ţăranilor polonezi. Arătaţi guvernămintelor voastre că nu veţi tolera nici un ajutor pentru Polonia contra-revoluţionară şi nici un fel de intervenţie în treburile Rusiei sovietiste. Opriţi orice circulaţie. Vedeţi cum clasa capitalistă din toate ţările prepară un nou atac contra Rusiei sovietiste. Dovediţi că solidaritatea proletariatului este o realitate şi nu o simplă vorbă.

Fragment dintr'un articol publicat în „Socialismul" din 8 August 1920, prin care se cere împiedicarea în mod activ a intervenţiei panilor polonezi îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

49

1920

SĂ SE DEA ȚĂRII PACEA ![1]

Guvernul a primit o notă din partea guvernelor francez şi englez, prin care se cere ca armata română să treacă Nistrul în Rusia şi, aproape în acelaş timp, o nouă ofertă de pace din partea lui Cicerin.

Guvernul se află, aşa dar, în aceste momente între o ofertă de război şi una de pace.

N'o să întrebăm pe care din două o va accepta guvernul. Insuşi faptul că au trecut patru zile dela acceptarea acestor note fără să răspundă reiese că guvernului nu i-ar repugna să se hotărască pentru război.

Noi ştim ce vor massele largi ale poporului român, ce interese are ţara în această privinţă, şi această voinţă trebue s'o proclamăm, aceste interese trebue să le punem în faţa guvernului.

Ţărănimea şi muncitorimea cea multă, care va trebui să ducă tot greul unui nou război — fie prin cei care vor merge pe front, fie prin cei care vor rămâne acasă —, nu mai vrea război, *vrea pace !*

Nu mai vrea război clasa muncitoare a acestei ţări, fiindcă, aşa cum toate războaiele de până acum n'au rezolvat nicio problemă, nici războiul la care suntem împinşi nu va rezolva ceva !

Nu mai vrea război poporul român, fiindcă poporul rus, care astăzi se conduce singur, fără stă-

---

[1] *„Socialismul" nr. 176 din 11 August 1920.*

pâni, care are destul pământ și e stăpân pe dânsul, ca și pe fabricile sale, *vrea pace*, ca să-și vadă de muncă și de bunăstare!

Nu vrea război Țara românească... fiindcă interese în acest nou război are numai capitalismul antantist, care, pe de altă parte, ne subjugă și vrea să pună mâna și pe bogățiile țării noastre, fiindcă dacă formidabila coaliție europeană de până acum, cu milioane de soldați, a fost învinsă, cu atât mai mult slabele forțe românești vor fi nimicite!

Nu mai vrem război, fiindcă și de astădată Antanta... nu intervine decât cu arme și bani sau cu „trupe coloniale" (negre), pe când România trebue să-și trimită brațele ei de muncă, să pună în pericol toată bogăția și viitorul ei.

Poporul român vrea pace, fiindcă de acum numai tratativele raționabile pot soluționa conflictele dintre state!

Massele muncitoare române vor pace, fiindcă massele muncitoare ruse le-o oferă cu stăruință și sinceritate!

Țara Românească vrea pace, fiindcă are nevoie să-și vindece rănile, să se refacă din catastrofa în care a aruncat-o oligarhia sa; să-și adune toate forțele ca să se apere nu contra poporului rus, care-i oferă pacea, ci contra capitalismului intern și extern, care-i oferă... numai război.

Aceasta o poruncesc cele mai vitale nevoi ale Țării românești și poporului său..

———★———

50

1920

CATRE TOȚI SOLDAȚII DIN ARMATA ROMANA[1]

Tovarăși soldați!

Timp de trei ani și mai bine muncitorii și țăranii Rusiei Sovietice au avut de luptat cu hoardele contrarevoluționare, înarmate și susținute de marile puteri imperialiste din Apus. Niciun mijloc n'a fost cruțat pentru a înnăbuși cea dintâi republică socialistă, în care toată puterea este în mâna muncitorilor dela orașe și dela sate. In ciuda tuturor imperialiștilor din afară și ai partizanilor vechiului regim țarist dinăuntru, Rusia revoluționară s'a împotrivit din răsputeri, și, după lupte uriașe, rezultatul e vădit: izbânda Republicii socialiste e desăvârșită, cele din urmă rămășițe ale bandelor de generali și ofițeri țariști au fost izgonite din Crimeea, ultimul cuib al contrarevoluționarilor. Invingătoare asupra dușmanilor săi, Rusia și-a pus de gând să refacă gospodăria țării, așa de zdruncinată în urma războiului imperialist și luptelor civile dinăuntru.

Antanta însă — și mai ales Franța — nu poate vedea cu ochi buni întărirea economică a Rusiei și, deaceea, cu toate pățaniile din trecut, nu se poate lepăda de gândul de a duce mai departe războiul împotriva Rusiei. Burghezia din străinătate își dă seama că prosperarea revoluției ruse înseamnă prăbușirea capitalismului internațional. Deaceea caută mijloace noi de luptă împotriva Republicii Sovietice.

[1] *Manifest editat în 1920.*

Ştiind că soldaţii lor nu se vor învoi să fie călăii revoluţiei, capitaliştii din Apus recurg la ţările vecine cu Rusia.

Acuma a venit rândul României de a se război cu Rusia.

... Take Ionescu, a fost la Paris şi la Varşovia, unde a încheiat o alianţă (legătură) militară cu Polonia. Această alianţă a fost consfinţită şi întărită prin vizitele generalului Haller şi a ministrului de externe polon, prinţul Sapieha, la Bucureşti. In ultimele zile, în urma vizitei la Paris a preşedintelui Poloniei, mareşalul Pilsudsky, toate gazetele vorbesc deschis de o alianţă militară româno-polonă împotriva bolşevicilor.

Tovarăşi soldaţi !

Cârmuitorii voştri nemernici, care, împotriva voinţei voastre, v'au târît în războiul din 1916, care a costat ţara vieţile unui milion de muncitori şi ţărani şi a dus România la dezastru, vor să vă trimită din nou la măcel. De data aceasta ei nu vă mai pot vorbi de „idealul naţional". „Idealul naţional" a fost de-a-cum înfăptuit, adică teritoriile alipite se bucură azi de aceleaşi binefaceri ca şi România, adică curtea marţială, cenzura, starea de asediu şi siguranţa generală.

Acuma stăpânitorii voştri vitregi vă sperie cu stafia bolşevismului.

Tovarăşi soldaţi !

Bolşevismul nu e duşmanul vostru !

Bolşevicii sunt numai împotriva boierilor, hoţilor şi trântorilor.

Bolşevism înseamnă trecerea pământului în mâinile ţăranilor şi a fabricilor şi uzinelor în mâna statului muncitorilor.

Bolşevismul cere socializarea tuturor mijloacelor de producţie, pentru ca toată lumea să aibă parte de cele produse.

Bolşevismul cere nimicirea orânduirii burgheze şi introducerea unei noi orânduiri, care are ca bază (temelie) sistemul Sovietelor (sfaturilor) de muncitori, ţărani şi soldaţi şi în care nu mai există exploatatori.

De bolşevism se înfricoşează bogătaşii, care se tem să nu-şi piardă averile îngrămădite pe urma împilării poporului.

De bolşevism se tem toţi proprietarii de pământ, toţi bancherii, speculanţii şi îmbogăţiţii de război.

De bolşevism se tem toţi ofiţerii, care tremură după epoleţii lor.

De bolşevism se tem toţi poliţiştii şi agenţii siguranţei generale.

De bolşevism se teme mănunchiul de criminali care sunt sau au fost la cârmă, împreună cu părtaşii lor.

Voi, însă, tovarăşi soldaţi, nu trebue să vă temeţi de bolşevism, vouă el nu vă poate lua nimic în afară de lanţurile de robie.

Tovarăşi soldaţi !

In curând veţi fi trimişi împotriva bolşevicilor ruşi. Stăpânitorii voştri s'au legat de Franţa să facă război Rusiei.

Războiul v'a arătat la ce răsplată vă puteţi aştepta dela boierii voştri.

Un război cu Rusia va aduce din nou în țară foame, mizerie și teroare. Din nou cei mai voinici feciori ai țării își vor da viața de hatârul bogaților. Din nou vor rămâne zeci de mii de văduve și orfani fără adăpost și un codru de pâine. Din nou curțile marțiale vor condamna mii de nevinovați, iar ofițerii își vor bate joc de toată lumea.

Din nou va domni pretutindeni jalea și amarul, doliul și lacrimile.

Tovarăși soldați!

Veți îngădui voi oare stăpânirii voastre aceasta? O veți lăsa să prăpădească din nou țara? Nu, nu, de o mie de ori nu. „Jos războiul", acesta trebue să fie strigătul nostru. Cu niciun chip război împotriva Rusiei Sovietice! Totuși, dacă cârmuirea nu va ține în seamă dorința de pace de care suntem toți însuflețiți, nu avem decât o singură soluție: *Să nu luptăm împotriva Armatelor Roșii ale muncitorilor și țăranilor. Niciun glonte contra soldaților revoluției! Să întoarcem armele împotriva asupritorilor noștri și, unindu-ne cu armatele revoluționare ruse, să răsturnăm puterea și ticăloasa stăpânire română.*

Dacă guvernanții noștri vor cerca să ne vâre din nou în foc, să le arătăm că se înșeală amar dacă cred că vom rămânea pe veci unelte oarbe în mâinile lor, pătate în sângele norodului.

Tovarăși soldați!

Trebue să punem în vedere cârmuirii române că — dacă nu va pleca urechea la strigătul nostru de pace și va suna din nou mobilizarea — noi nu vom lupta, ci, împreună cu bolșevicii ruși, vom întrona

și la noi bolșevismul. Atunci ea nu ne va mai putea speria cu bolșevismul, căci îi vom arăta noi ce înseamnă bolșevism, alungându-i dela cârma țării și întemeind Republica Sovietică Română.

Jos alianța militară româno-polonă!

Jos războiul împotriva Rusiei Sovietice!

Trăiască înfrățirea dintre Armata Roșie rusă și armata română revoluționară!

Trăiască bolșevismul!

COMITETUL REGIONAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN
DIN BASARABIA — CHIȘINAU — 1920

———★———

51

1920

PESTE 30.000 DE MUNCITORI PROTESTEAZA IN FAȚA CAMEREI IMPOTRIVA TICALOASEI LEGI A LUI TRANCU ȘI CER RETRAGEREA EI [1]

...Ieri Capitala a avut o grevă aproape generală de două ore. E primul efect al legii încă nenăscute a d-lui Trancu-Iași.

C.F.R.-ul, Arsenalul, fabricile de tutun și chibrituri, pirotehnia, confecția, fabricile metalurgice, tâmplăriile, toate au încetat lucrul pentru două ore, manifestând contra încercării de a sugruma libertatea muncii. Demonstrația hotărîtă din fața Camerei a fost efectul unei frământări intense de o săptă-

[1] *„Socialismul" nr. 178 din 13 August 1920.*

mână întreagă. De cum a pătruns în massă știrea că actualul guvern pregătește și a depus pe biroul Camerei un proiect de lege pentru sugrumarea libertății muncitorești câștigate de muncitorime cu prețul a nenumărate jertfe, de cum massa muncitorilor organizați a luat cunoștință de lupta aproape titanică dusă de grupul socialist în contra unei turme de reacționari, frământarea masselor a crescut continuu, culminând cu hotărîrea luată de a se manifesta în contra legii. Consiliul comun a sancționat această hotărîre, căutând să canalizeze nemulțumirea crescândă... și să orienteze acțiunea massei într'un dublu scop : primul — să secondeze prin activitatea extraparlamentară acțiunea deputaților noștri, al doilea — să arate guvernului că muncitorimea este ferm alături de mandatarii ei în cererea de respingere a legii scelerate. Intrunirile de marți seara au arătat clar nemulțumirea generală a muncitorimii, asigurând în acelaș timp succesul demonstrației.

In ședința delegaților de marți noaptea s'a hotărît itinerariul, care a fost întocmai respectat. Porniți din fabrici la orele 9 dimineața, muncitorii s'au adunat foarte însuflețiți în următoarele puncte :

Muncitorii din cartierul Filaret la Piața „principesa Maria", — din Dealul Spirei la Piața Izvor, strada Puișor, — din Grivița la sala Grivița, — din Tabacă la rondul Anișoarei, — din Obor la sala Ovidiu, — din Dudești la sala Dudești, — dela Pirotehnie și Confecții direct spre parlament...

Primul grup care a sosit este C.F.R.-ul, care, într'o impresionantă ordine, a parcurs drumul până în fața Camerei, unde staționau, în afară de grupul

deputaților socialiști cu insigna roșie la butonieră, și deputați din minoritate și majoritate.

Cortegiul a parcurs strada Franklin, oprindu-se în dosul Ateneului, cântecele revoluționare răzbeau până'n incintă.

Revolta acestor muncitori n'a putut fi de nimic oprită, și cu toate că generalul Nicoleanu cerea să nu se strige nimic, cu toate că deputații noștri au cerut și ei să se păstreze liniștea, strigătele: „Jos legea scelerată împreună cu autorul ei !" străpungeau zidurile Camerei, făcându-l pe d-l Trancu să trăiască o oră de neliniște. Timp de o oră și jumătate a trecut impunătorul cortegiu prin fața Ateneului fără a produce cea mai mică învălmășeală sau dezordine. Deputații majoritari și minoritari au putut să vadă poate pentru prima oară aspectul muncitorilor supți de foame, dar hotărîți întru apărarea drepturilor lor...

După manifestație, care, începând dela ora 11 fără un sfert, a durat până la 12 și un sfert, a avut loc în fața clubului din centru un mare meeting...

* * *

După meetingul din fața clubului... muncitorii din cartierul Grivița, C.F.R., R.M.S., Confecții etc. s'au îndreptat spre Piața Victoriei, unde, într'un nou meeting,... au înfierat încă odată atitudinea provocătoare a guvernului.

———★———

52

1920

ATENEU-CREMLIN [1]

Ambele noastre siguranțe — cea de jos, adică cea polițistă, și cea de sus, adică cea ministerială, — au devenit în ultimul timp mai active ca oricând. Dar pe când una — cea polițistă — întrebuințează mijloace mitocănești, cealaltă, ministerială, — are la dispoziție mijloace, în aparență, poate mai „nobile" — aurite și împodobite cu pojghița de aur a „democratismului" sau a diplomației — și deaceea în fond mai perfide, mai criminale și mai periculoase.

Și una și alta, lucrând cu instrumente diferite, urmăresc aceeași țintă : un complot contra mișcării noastre.

Un complot contra ideii noastre înseamnă însă... un complot contra poporului întreg. Din păcate, nu fiecare pricepe încă la noi acest lucru, și trebue să intervină exemple brutale ca s'o dovedească.

Spre a evidenția aceasta, să luăm numai ultimele două comploturi ale oligarhiei noastre : legea d-lui Trancu-Iași și complotul războinic pe care diplomații noștri îl țes în cabinetele lor secrete. Ambele sunt dictate de către interesul capitalului nu — ferească sfântul, a acelui național, ci, bine înțeles, a acelui din străinătate —, dar în timp ce legea contra grevelor este îndreptată spre inima proletariatului organizat și mai ales conștient, complotul războinic țintește și în întreaga massă neorganizată dela orașe și sate.

[1] *„Lupta de clasă" anul I, nr. 4 din 16 August 1920.*

Reprezentanții oligarhiei noastre fac o deosebire între muncitorii ziși naționaliști și cei internaționaliști numai în discursurile lor „patriotice", în realitate, însă, ei consideră atât pe cei conștienți cât și pe cei inconștienți drept carne de tun a capitalului.

Insă că de data aceasta nu le va mai reuși acest număr din programul lor războinic, ne asigură nu numai protestul energic al proletariatului nostru organizat și al massei neorganizate, ci mai mult încă, muncitorii și țăranii ruși, desrobiți, care împrăștie azi cu tunurile lor la porțile Varșoviei toate visurile d-lui Take Ionescu și ale feldmareșalului Joffre, care a venit să jertfească pe altarul unui nou război român... trei medalii de tinichea veritabilă.

Europenismul cavalerului nostru Take Ionescu se va găsi poate ofensat, dar cuvântul în politica externă nu-l are azi d-l Millerand ci... comisarul afacerilor străine al Republicii Sovietice de peste Nistru. Aceasta cu privire la politica noastră externă. Cum se prezintă însă influența Sovietelor asupra politicii noastre interne ?

Cum se știe, în actualele împrejurări se pot elibera de sub jugul greu al diplomației externe capitaliste numai acele popoare care au trecut printr'o revoluție socialistă. Regatul României... din această cauză mai e încă un prea plecat și supus servitor al Antantei. Ca răsplată pentru această robie i s'a dat o oarecare „autonomie" în administrația interioară a țării. Dar această autonomie este numai de formă, căci propriu zis guvernele au dreptul s'o utilizeze numai în scopurile cele mai reacționare. Oligarhia

noastră se înşeală amar dacă crede că libertatea şi administraţia internă care i-a fost acordată de către stăpânii ei este o garanţie suficientă ca ea să poată păstra orânduirea reacţionară şi neagră cât are plăcere.

Marşul victoriosului proletariat rus găseşte ecou in inima proletariatului nostru, care începe şi el să păşească în acelaş ritm.

Ca răspuns legii d-lui Trancu-Iaşi, am scos deputaţi din parlament şi i-am trimis la Moscova.

Soarta noastră nu se decide la Ateneu... ci în Capitala... Internaţionalei a III-a.

—★—

53

1920

JOS RAZBOIUL![1]

Este cert că vizita mareşalului Joffre are un scop diplomatic, şi încă unul destul de evident: schimbarea atitudinii României în chestiunea conflictului polono-rus, dacă nu chiar schimbarea atitudinii noastre cu privire la întreaga chestiune rusă.

Oricât de mare ar fi „dragostea Franţei" pentru România — dragoste care a apărut totuşi în toată goliciunea ei în diversele tratative de pace unde s'au precupeţit până la centimă nevoile ca şi bogăţiile ţării — nu se trimite un om de importanţa oficială a mareşalului Joffre decât în cazuri grave. Asemenea trimişi şi în asemenea cazuri nu vin să discute — ei vin să ordone. Mareşalul Franţei, care nu e un diplomat, ci un militar, aduce, de-

[1] *„Socialismul" nr. 184 din 20 August 1920.*

sigur, dela Paris o poruncă — amabil şi cu menajamente redactată — dar totuşi o poruncă.

O gazetă de dimineaţă a şi lansat versiunea din sursă diplomatică că Joffre a fost aruncat în balanţa tratativelor ruso-române, pentru ca „Sovietele să nu se creadă *prea sigure* din această parte".

Va să zică voinţa ţării de a trata *fără gânduri* ascunse cu poporul rus este intenţionat zădărnicită de diplomaţia antantistă.

Aşa dar, nu suntem independenţi? Politica externă a României se dictează făţiş dela Paris? Şi încă o politică de învrăjbire cu vecinii, o politică războinică?

Dacă guvernul nu va şti să apere politica de care ţara are nevoie, politica de pace vor şti să o facă massele muncitoare.

Pace cu Rusia Sovietică!

Jos războiul!

—★—

54

1920

CONGRESUL PARTIDULUI SOCIALIST ŞI AL SINDICATELOR DIN ARDEAL ŞI BANAT ŢINUT LA CLUJ IN ZILELE DE 15 şi 16 AUGUST[1]

MOŢIUNE

Intâiul congres al Partidului socialist din Ardeal şi Banat, întrunit la Cluj în zilele de 15 şi

[1] *„Socialismul" nr. 184 din 20 August 1920.*

16 August 1920, în momentele când Armata Roșie, după ce a nimicit contrarevoluția lui Colceac—Denichin, cum și pe a lui Iudenici etc., culege fructele victoriei sale împotriva Poloniei clericale, militariste și imperialiste, trimite eroicului proletariat rus salutul frățesc al proletariatului din Ardeal și Banat și declară că oricât de înverșunată ar fi campania capitalistă de calomnii împotriva revoluției ruse, proletariatul internațional trebue să rămână și va rămâne mereu solidar cu opera Revoluției Sovietice, în care vede garanția înfăptuirii idealului socialist, a idealului desrobirii proletare pentru muncitorimea din lumea întreagă. Deasemenea, congresul, cu prilejul comemorării unui an dela îngenunchierea Republicii Sfaturilor din Ungaria, salută memoria proletarilor căzuți pentru comunism pe frontul ungar al Revoluției Socialiste, protestează împotriva teroarei albe, exercitată sângeros de regimul lui Horty cu ajutorul capitalismului internațional, căreia i-au căzut până acum victimă 9.000 de muncitori, și își exprimă credința că proletariatul ungar... va fi în curând iarăși stăpânul destinelor sale...

MOȚIUNE

Congresul partidului socialist din Ardeal și Banat, întrunit la Cluj la 15 și 16 August 1920,

își declară toată simpatia sa pentru Internaționala a III-a, care a reușit astăzi să strângă iarăși rândurile proletariatului, risipite în timpul războiului de social-patrioți, și care este o garanție a desrobirii apropiate a proletariatului de sub jugul capitalist,

și lasă congresului general al partidului, la care vor fi delegați din întreaga țară, de a hotărî afilierea definitivă la Internaționala a III-a și de a ne pune alături de proletariatul revoluționar din întreaga lume...

———★———

55

1920

„PENTRU PACE IMEDIATĂ!"[1]

...Zilnic ni se semnalează transporturi de trupe sau material de război pentru trupele țariste ale aventurierului Vranghel. Deasemeni guvernul se prezintă acompaniat în exhibițiile sale diplomatice cu personalități ale diplomației țariste.

Or, Vranghel și Poclewschy Coziel reprezintă nu numai un regim actualmente adversar al Rusiei Sovietice, față de care guvernul și-a declarat neutralitatea, nu numai regimul imperialist rus, fie țarist, fie capitalist..., dar aceștia reprezintă reacțiunea cea mai neagră, care, odată victorioasă, ar înneca în sânge nu numai proletariatul rus, dar întreg proletariatul european.

Proletariatul din Anglia, Franța, Italia, Germania și Austria s'a ridicat ca un singur om pentru apărarea revoluției ruse și a declarat guvernelor respective că nu va permite niciun fel de război împotriva Rusiei muncitorești și nu permite sub niciun chip aprovizionarea Poloniei și a contrarevoluționarilor.

[1] *„Socialismul" nr. 186 din 22 August 1920.*

Polonia reacţionară, unealtă a intereselor capitalismului internaţional în general şi a *Franţei reacţionare în special, este astăzi boicotată de muncitorii din toată lumea.* Proletariatul nu permite niciun fel de transport pentru Polonia reacţionară.

Proletariatul din România, atât de apropiat de Rusia Sovietică, trebue să se ridice cu toate puterile sale să împiedice ajutorul pe care oligarhia noastră, inconştientă faţă de interesele generale şi permanente ale ţării, il dă reacţiunii şi contrarevoluţiei europene.

Intrigile Franţei reacţionare şi cămătare, care şi-a trimis la noi mareşalii ca să ne bage în război, trebue demascate.

Proletariatul din România, toate popoarele din această ţară au nevoie de pace, ele nu trebue să fie unealta reacţionarilor dela noi şi de peste graniţă.

Proletariatul dela noi trebue să fie alături de proletariatul internaţional.

Este în interesul masselor muncitoare din ţara noastră, în interesul proletariatului internaţional, în interesul socialismului. Proletariatul din România nu trebue să lipsească dela această supremă datorie.

Datoria lui este să oprească orice transport de trupe, de material de război, să împiedice orice ajutor pe care guvernanţii inconştienţi l-ar da Poloniei reacţionare sau lui Vranghel.

Secţiunile partidului şi sindicatele sunt invitate să demaşte orice ajutor clandestin dat de guvern reacţiunii şi să convoace meetinguri şi demonstraţii de stradă împotriva intrării României în război.

Din piepturile muncitorilor, ţăranilor şi funcţionarilor ;

din piepturile femeilor, care au suferit odată de pe urma războiului şi care vor suferi acum din nou;

din piepturile bătrânilor, care îşi vor pierde fiii într'o luptă fratricidă cu muncitorii din Rusia ;

din piepturile copiilor, care îşi pierd părinţii ,

din sute de mii şi milioane de piepturi trebue să iasă strigătul :

Jos mâinile !

Jos războiul !

Vrem pace imediată cu Rusia !

COMITETUL EXECUTIV AL PARTIDULUI SOCIALIST DIN ROMANIA
COMISIA GENERALA A SINDICATELOR DIN ROMANIA

———★———

56

1920

JOS DICTATURA BURGHEZIEI! TRAIASCA DICTATURA PROLETARIATULUI! [1]

Şedinţa de luni noaptea a Camerei, prin care majoritatea guvernamentală a trecut legea islazurilor, fără să admită o discuţie mai largă din partea opoziţiei..., majoritatea împiedicând cu violenţă orice discuţie, întăreşte fără putinţă de răstălmăcire afirmaţia noastră că parlamentul nu mai e azi decât un instrument docil în mâna burgheziei dictatoriale. Când burghezia nu reuşeşte să obţină majorităţi de felul aceleia de acum, dânsa preferă să dicteze prin simple decrete-legi.

[1] *„Socialismul" nr. 190 din 27 August 1920.*

Nici nu se putea ca şi în ţara noastră — care nu e doar înconjurată de ziduri chinezeşti — să nu se manifeste această decadenţă a parlamentarismului când politica României este fatalmente influenţată de politica internaţională şi când parlamentul a ajuns ori neputincios să lucreze, fiind lipsit de majorităţi dictatoriale — cum se întâmplă în Germania, Italia, Austria, şi chiar în ţara clasică a principiului parlamentar Anglia, unde cele mai vitale chestiuni se hotărăsc acum în afară de parlament, prin meetinguri publice, manifestaţii, greve etc. —, ori cu majorităţi burgheze, care-i asigură un pronunţat caracter capitalist.

De fapt toate regimurile politice în istorie, de când există clase şi cât timp vor mai exista clase antagoniste, au fost şi vor fi regimuri de dictatură mai mult sau mai puţin pronunţată, după cum clasele oprimate erau mai conştiente sau mai inconştiente asupra drepturilor lor. Dictaturii unei clase i-a succedat dictatura alteia, fără ca dictatura în sine să fi putut împiedica dezvoltarea forţelor productive ale societăţii, care dădeau naştere claselor noi ce se succedau.

Ceeace-i ipocrit este că clasa capitalistă şi, mai mult, oligarhia noastră, ignorând acest fapt istoric continuă a încerca să înşele clasa muncitoare cu libertăţile şi democratismul său de vorbe, sau numai pe hârtie, în fapt exercitându-şi voinţa de clasă prin dictatura cea mai sfruntată cum a făcut-o şi în şedinţa de luni noaptea.

Noi nu vom înceta însă de a demasca această ipocrizie, aceste înşelăciuni, dovedind masselor române, cu înseşi actele guvernanţilor, că sub firma instituţiilor democratice se practică împotriva lor cea mai deşănţată dictatură, dictatura intereselor

unei minorităţi, ba adesea a unei simple clici politicianiste, — care abuzează în folosul ei de faptul că deţine puterea.

In faţa acestei minorităţi, acestor clici, noi opunem majoritatea imensă a păturilor muncitoare din România; în faţa intereselor egoiste şi exclusive ale lor, noi opunem interesele masselor muncitoare, care formează adevărata ţară, reprezentată prin pătura lor conştientă: proletariatul; în faţa dictaturii oligarhice şi capitaliste, noi opunem dictatura proletariatului...

Jos dictatura burgheziei!

Trăiască dictatura proletariatului!

—★—

57

1920

MANEVRELE ASCUND RĂZBOIUL [1]

Toate gazetele au publicat alaltăieri un comunicat pornit dela Ministerul de război, prin care cetăţenii României, abia scăpaţi de un groaznic războiu, sunt încunoştiinţaţi că la toamnă vor fi chemaţi la mari „manevre regale".

Vor fi mobilizaţi 600.000 de oameni, vor lua parte toate „corpurile de armată din vechiul regat şi cele din provinciile alipite", vor coopera vasele marinei militare „şi vasele engleze de război din Bosfor şi Marea Neagră", în sfârşit, *„Luptele angajate vor fi dintre cele mai mari"* — aşa spune categoric şi brutal comunicatul Ministerului de război.

[1] *„Socialismul" nr. 191 din 28 August 1920.*

Acestea nu mai sunt manevre — acesta e război în toată regula.

Nu se fac manevre acum, după ce cetățeanul-soldat, în urmă cu doi ani, a făcut mai mult decât manevre, a făcut război. Nu se fac manevre de 600.000 de oameni acum, când visteria statului e secătuită și când brațele de muncă sunt necesare muncii productive.

Nu se fac manevre acum, când țăranul și muncitorul sunt istoviți..., când starea sanitară a țării e atât de rea încât molimile ar reveni cu o furie îndoită.

In sfârșit, ce fel de nevoi militare, ce fel de nevoi de desăvârșire a pregătirii militare cer asemenea manevre, când doar Joffre a declarat că armata română i-a făcut o splendidă impresie?

Asemenea cheltueli enorme nu se fac pentru manevre, se fac — după cum arată fraza scăpată de războinicul comunicat — pentru „lupte mari", lupte ce vor fi de fapt un război.

In ce direcție va fi oare îndreptat războiul?

Tot comunicatul ne-o spune: „Marile manevre vor avea loc în județele: Suceava, Dorohoi, Botoșani, Iași", și, dacă adăugăm aci colaborarea flotei engleze din Marea Neagră, se vede limpede că obiectul războiului e Rusia comunistă.

Așa dar, misiunea lui Joffre a reușit pe deplin! Un vasal nici că se putea opune voinței nobilului său stăpân.

In ciuda voinței unanime de pace a țării, în disprețul marilor ei interese de a trăi prietenește cu toți vecinii, guvernanții care au robit-o capitalismului antantist, și în special reacțiunii franceze,

vor s'o angajeze într'un război despre care putem spune că va fi cu adevărat un război fără sfârșit de lung.

* * *

Că acest război va începe sigur la toamnă sau că amenințarea cu războiul urmărește deocamdată numai un scop diplomatic — acela de a impresiona Sovietele atât în condițiile păcii cu Polonia cât și cu România — aceasta este o chestiune de mică importanță. Războiul va rămâne însă ultimul cuvânt al guvernului român față de Soviete atâta cât ele vor dura în Rusia. Orice pace s'ar încheia ea n'ar fi decât un armistițiu mai lung sau mai scurt, după cum vor dicta interesele capitalismului.

Spunem asta pentrucă un guvern nu amenință cu ceeace n'ar fi gata să îndeplinească; altfel ar risca să se păcălească grozav. Antanta, după ce s'a asigurat de starea armatei române, după ce a asigurat guvernului capitalul necesar acestei manevre și criminale cointeresări — în care capitalismul internațional pune paralele și Țara românească carnea de tun —, a autorizat desigur guvernul român să lanseze amenințarea care la toamnă sau mai târziu va trebui să se înfăptuiască, fiindcă capitalismul nu poate admite în mijlocul lui un stat proletar, o societate comunistă, pildă și sprijin a proletariatului mondial.

Firește că perspectiva amăgitoare a respingerii Armatei Roșii nu poate să aprindă decât speranțe nebune în spiritul bolnav de groază al burgheziei și în special al oligarhiei noastre.

Dar dacă capitalismul în general nu contează pe rezistența proletariatului internațional — și nici

oligarhia noastră pe opoziţia proletariatului din România —, cu atât mai rău pentru socotelile sale:
Noi nu vom înceta să strigăm:
Trăiască pacea!
Nu manevre, nu războaie, nu măceluri, ci reorganizarea vieţii!

58

1920

CĂTRE MUNCITORII ŞI ŢĂRANII DIN ROMÂNIA [1]

...Boierimea şi burghezia română au exploatat în primul rând deosebirile de naţionalitate, de limbă şi de religie. Ele au scos din lege pe toţi muncitorii şi ţăranii care nu vorbesc limba română, închizându-le şcolile, persecutându-i şi batjocorindu-le limba, negându-le dreptul de a hotărî de propria lor soartă. In acelaş timp capitalismul român despoae de drepturile lor şi pe muncitorii români, aplicând în rândurile lor teroarea albă.

Măcelul din 13 Decembrie 1918, organizat de liberali cu ajutorul militarilor, împuşcarea muncitorilor dela Petroşani, a celor dela Arsenal, nenumăratele intervenţii ale armatelor în Basarabia, Ardeal, Banat, Dobrogea şi în Regat chiar cu ocazia diferitelor greve, legea infernală a lui Trancu-Iaşi, care suprimă de fapt dreptul de grevă, percheziţiile şi închiderile periodice ale sindicatelor şi cluburilor muncitoreşti, arestarea zilnică a celor

[1] *Manifest editat în 1920.*

mai conştienţi şi mai cinstiţi conducători ai clasei muncitoare, dizolvarea întrunirilor de către şefii militari, aplicarea bătăii în beciurile poliţiei, desânţuirea urgiei militariste sunt mijloacele obişnuite la care recurge capitalismul român pentru a sugruma clasa muncitoare şi a o sili să renunţe la lupta ei de desrobire.

Aceeaşi politică de înnăbuşire a glasului poporului muncitor urmăreşte ciocoimea şi burghezia română şi la sate. Acolo nu sunt lăsate libere să-şi desfăşoare propaganda decât partidele ciocoieşti şi burgheze.

Astăzi, ca şi în trecut, cu toate că acum există aşa zisul sufragiu universal, la sate nu se poate ajunge, fiindcă acolo domneşte atotputernicia jandarmului sălbatic. In regimul capitalist şi ciocoiesc chiar votul universal, adică recunoaşterea dreptului muncitorilor şi ţăranilor de a lua parte la conducerea statului, este o minciună sfruntată.

Burghezia, având la dispoziţia ei toată presa, toată poliţia, întregul aparat birocratic, armata, mijloacele de transport, îşi bate joc de acest drept al muncitorului şi, prin corupţie, prin minciună, prin ameninţare şi violenţă, alege parlamentul care-i place, iar dacă muncitorii şi ţăranii reuşesc să strecoare câţiva reprezentanţi de ai lor, burghezia îi invalidează...

O altă încercare grosolană de a înşela poporul muncitor, şi în special ţărănimea, a fost promisiunea cu darea de pământuri. Se'ntreceau partidele burgheze — liberal, averescan, ţărănist — lăudându-se că vor împroprietări pe ţărani. La ce se reduce darea de pământ la ţărani, acuma ştim: deoarece şi aşa boierii trebuiau să vândă o parte din pământurile

lor, neputând găsi brațe de muncă, statul le-a venit în ajutor cumpărându-le pământurile cu un preț ridicat pentru a le vinde pe urmă țăranilor bogați. Astfel, dacă dispar câțiva proprietari mai mari, în locul lor se vor crea câteva mii de țărani chiaburi, formând la țară un strat nou de ciocoi, care vor jupui și despuia țărănimea săracă. Așa că toată reforma agrară n'are alt scop decât de a întări statul burghezo-capitalist român prin cimentarea tuturor elementelor burgheze și exploatatoare.

Acelaș reacționarism și aceeași nesocotire a clasei muncitoare și a țărănimii la sate au arătat burghezia și ciocoimea românească și în politica externă. Mâinile lor sunt încă umede de sângele muncitorilor și țăranilor unguri, pe care i-au măcelărit pentru a sugruma Republica Sovietică Ungară. Asupra ciocoimii și burgheziei române sunt îndreptate acum speranțele imperialismului mondial pentru a intra în luptă cu Republicile Sovietelor din Rusia și Ucraina. Numai frica de a nu păți ceeace a pățit Polonia a reținut pe Take-Ioneștii, Avereștii și Brătienii dela un război deschis cu Sovietele. Ei însă au făcut totul pentru a ajuta Polonia albă, pe generalul Vranghel, banditul Petliura și pe toți dușmanii Republicii Sovietice. Declarând pe de o parte că rămâne neutră, România burgheză a făcut de fapt din teritoriul ei o bază de operațiuni împotriva Sovietelor.

In România se formau bande care apoi treceau Nistrul, în România se organiza spionajul, prin România treceau armatele lui Bredov, îndreptându-se din Polonia în Crimeea, prin România au trecut trenuri cu muniții transmise Poloniei...

Muncitori și țărani!

V'am arătat cine este dușmanul vostru, unde stă puterea lui și prin ce apucături și mijloace se menține.

Muncitorii și țăranii români trebue să aibă acum un singur gând, să doboare acest dușman, care le fură munca și libertatea și care-i sugrumă.

Muncitorii și țăranii nu au de urmărit decât un singur scop — să smulgă din mâinile acestui dușman bogățiile pe care el le-a furat dela popor, să-i smulgă din mâini moșiile, fabricile, băncile, minele.

Cum veți ajunge la aceasta?

Printr'un singur mijloc: gonind dela putere clasa burgheză și ciocoiască și luând conducerea țării în propriile voastre mâini!

Burghezia se menține prin forța armatei, poliției; la această forță va trebui să opuneți forța revoluției!...

Pentru conducerea acestei lupte trebue să se pună în fruntea muncitorilor și țăranilor partidul comunist.

—★—

59

1920

TOVARĂȘI ȘI MUNCITORI [1]

O nouă crimă, un nou asasinat.

Nesătulă de sânge muncitoresc, clasa stăpânitoare și militarismul sângeros au făptuit încă un asasinat în massă împotriva clasei muncitoare.

[1] *Manifest editat în 1920.*

Zbirul Boian, subdirectorul Arsenalului-București, a ucis și rănit cu mitraliera zeci de muncitori ai Arsenalului care cereau dreptul lor.

Pentru a menține muncitorimea sub jugul exploatării, îndrăzneala guvernanților n'are margini, cinismul lor întrece închipuirea.

Partidul Socialist și Comisia Locală

Tovarăși și Muncitori

O Nouă crimă, un nou asasinat

MARELE MEETING

MERCURI 1 SEPTEMBRIE 1920

Curtea Sindicatelor din Strada Ghica-Vodă No. 32

Cine e muncitor, cine simte muncitorește are datoria de a-și alătura glasul și puterea sa de a noastră.

Chemarea Comitetului Secțiunii partidului socialist și a Comisiei locale a sindicatelor din Iași la meetingul de protest împotriva monstruosului asasinat provocat în 1920 de guvernul burghezo-moșieresc la Arsenalul Armatei din București

La Arsenalul armatei din București s'a tras cu mitralierele în muncitorime, frați de ai noștri de luptă și suferință au fost asasinați fără nicio vină.

Pentru a protesta împotriva crimei monstruoase săvârșite de clasa capitalistă, pentru a cere pedepsirea acestor noi fărădelegi comise împotriva clasei muncitoare, care este menită de burghezie tuturor suferințelor, veniți cu toții la

MARELE MEETING

care se va ține

MIERCURI, 1 SEPTEMBRIE 1920

— ora 6 seara —

Curtea sindicatelor din strada Ghica-Vodă nr. 32...

Cine e muncitor, cine simte muncitorește are datoria de a-și alătura glasul și puterea sa de a noastră.

COMITETUL SECȚIUNII PARTIDULUI SOCIALIST
COMISIA LOCALĂ A SINDICATELOR
DIN IAȘI

—★—

60

1920

VICTORIA SOVIETELOR [1]

Glorioasele Armate Sovietice, care din cauza contraofensivei franco-polone — contraofensivă pentru care a fost nevoie de cel mai bun comandament al Antantei, de cantități enorme de material de război, de constituirea unei noi armate ruse contrarevoluționare ca a lui Vranghel și chiar de sprijinul nostru „neutral" — nu numai că n'au mai putut înainta, ci au fost silite să lase dușmanului teren. Dar prin retragerea lor, Armatele Sovietice

[1] *„Lupta de clasă" anul I, nr. 5 din 1 Septembrie 1920.*

pregătesc armatelor lui Pilsudski o nouă înfrângere, asemenea aceleia de pe vremea ofensivei lor vijelioase.

In războiul modern cedarea de teren are puţină însemnătate şi foloseşte adesea pentru a prinde puteri noi. Pentru Ruşi, care au condiţii geografice potrivite pentru astfel de manevrări, retragerea provizorie e o operaţie strategică tradiţională.

Armata rusă, având la spatele ei nesfârşitele stepe — care, deşi primitoare pentru Ruşi, devin morminte pentru duşmani — poate zice oricând ca şi Voievodul Sciţilor, stăpân pe vremuri peste acele ţinuturi : „Incearcă de a prinde o broască în stepă"...

E mult însă până la „împrăştierea în stepe", căci deocamdată luptele se dau în industrialele ţinuturi ale Poloniei.

Şi chiar pe acest pământ polonez se desenează de pe acum pe fondul roşu al trupelor sovietice o ofensivă nouă, care va fi probabil mai uriaşă ca cea dintâi. In această luptă, însă, factorul hotăritor nu e numai câştigul de teren, nici măcar rezervele de oameni, ci starea morală a luptătorilor, ideea care îi însufleţeşte.

In zadar se încearcă a se tâlmăci în diferite chipuri bolşevismul ca o idee pur rusească, — el este şi rămâne cea mai uriaşă concepţie a vremurilor noastre, concepţia care câştigă pe zi ce trece tot mai mult teren.

Rusia socialistă... a fost silită — deşi principial duşmană de moarte a războiului — să ridice o armată care să lupte fără răgaz. Altfel Rusia n'ar fi putut să-şi îndeplinească înalta însărcinare pe care a luat-o asupră-şi, misiunea de avangardă a proletariatului mondial. Admirând eroicele jertfe pe care armata proletară le-a adus pe altarul comunismului, victoriile pe care le-a avut şi le va mai avea, trebue totuşi să spunem că armata este cea mai slabă dintre armele de luptă ale Sovietelor, care au la îndemână o armă mult mai puternică : — cuvântul bolşevic. Iată de ce e ridicolă toată gălăgia burgheziei în jurul aşa zisei „victorii polone"...

Cunoscând spiritul moderat al proletariatului englez, putem înţelege mai bine cât de mare e influenţa Sovietelor asupra lui, dacă s'a hotărît la o măsură atât de radicală, cum este comitetul de acţiune, care printr'o simplă chemare poate să provoace greva generală politică sau chiar ieşirea în stradă pentru a-şi impune vederile sale.

Dictatura proletariatului — acesta este răspunsul pe care proletariatul mondial îl dă azi celui rus...

—★—

61

1920

5 SEPTEMBRIE [1]

Răspunzând apelului Comitetului Executiv al Internaţionalei tineretului comunist, C.C., organul oficial de conducere al Tineretului socialist din România, a hotărît să adere la demonstraţia Tineretului socialist mondial, fixând pentru ziua de 5 Septembrie mari meetinguri şi demonstraţii în toată ţara.

[1] *„Tineretul socialist" nr. 32 din 1 Septembrie 1920.*

Deci şi la noi în ţară se va serba şi respecta ziua de 5 Septembrie, ziua noastră, a Tineretului socialist muncitor.

Publicăm în altă parte a gazetei noastre comunicatul C.C. către cercurile din toată ţara cu instrucţiunile necesare pentru organizarea şi reuşita zilei noastre.

Este ziua noastră...

Da! 5 Septembrie este ziua noastră. Este ziua noastră, a tinerilor care muncim din greu, istovindu-ne puterile, pentru ca alţii să se lăfăiască în desfrâu, belşug şi lux; este ziua noastră, a celor care de timpuriu avem parte numai de suferinţi, mizerii, lipsuri şi lacrămi; este ziua noastră, a celor care îngrăşăm câmpurile de măcel pentru apărarea arginţilor şi a burţilor unei minorităţi parazitare; este ziua noastră, a micilor eroi ai muncii, care, încălziţi de focul sacru al marelui ideal şi luminaţi de razele calde şi binefăcătoare ale socialismului, ne-am organizat, luptăm şi murim pentru libertate, dreptate şi egalitate; este ziua noastră, a celor care sperăm şi credem în izbânda apropiată a ideii de dezrobire umană...

Este ziua noastră!...

Şi vom şti să fim la înălţimea chemării şi menirii ei; vom şti să ne facem datoria către noi înşine, către fraţii noştri din alte ţări şi către socialism.

In ziua noastră de 5 Septembrie, noi, tinerii muncitori socialişti români, vom întinde deasupra oligarhiei învechite în rele şi crime, deasupra uneltirilor sale criminale pentru un nou măcel, — mâna noastră zdravănă şi bătătorită, în semn de solidaritate şi frăţie, fraţilor ruşi, care duc cea mai eroică luptă pentru liberarea tuturor popoarelor.

Ziua de 5 Septembrie va fi o uriaşă demonstraţie contra războiului. Din piepturile a sute de mii de vieţi tinere va răsuna ca un strigăt puternic:

Vrem pace cu Rusia Sovietică!

Va fi o impunătoare manifestaţie de solidaritate conştientă, întru servirea aceleiaşi măreţe şi sfinte cauze.

Şi noi cei din România vom mai spune tinerilor care intră în această toamnă în oştire: Nu uitaţi a vă face datoria de socialişti şi oameni...

Afară de acestea, noi, tinerii socialişti români, vom ridica energicul nostru protest contra legii scelerate, de silnicie a muncii prin răpirea dreptului de grevă, pe care încearcă să o introducă guvernul „ordinei sociale" al generalului Averescu.

Vom ridica cuvântul nostru contra acestei mizerabile încercări de a ne răpi drepturile cucerite prin lupte grele şi chiar prin sânge. Şi vom spune oligarhiei corupte şi parazitare dela noi că nu ne vom supune acestei legi reacţionare...

Deaceea, mobilizaţi-vă şi pregătiţi-vă astfel ca ziua noastră să aibă o complectă reuşită.

Şi'n ziua de 5 Septembrie, dela un capăt la altul al ţării, glasul nostru să se unească cu acel al fraţilor de pretutindeni într'un glas puternic, impunător şi hotărît:

Jos războiul!
Vrem pace cu Rusia Sovietică!
Jos legile scelerate!
Trăiască tineretul socialist mondial!
Trăiască socialismul revoluţionar!

———★———

62

1920

PENTRU 5 SEPTEMBRIE 1920 [1]

Tovarăşi,

Comitetul Executiv al Internaţionalei tineretului comunist, în urma hotărîrii luată la Congresul internaţional din Iunie, a adresat o circulară organizaţiilor Tineretului socialist din toate ţările, invitându-le să organizeze şi să pregătească mari meetinguri şi demonstraţii pentru ziua de *5 Septembrie*, care este Ziua tineretului.

Şi tineretul muncitoresc din România, ca şi tineretul muncitoresc din celelalte ţări, va ţine întruniri şi demonstraţii pentru a se declara solidar cu tineretul muncitoresc din celelalte ţări.

Tovarăşi,

Pentrucă tocmai acum guvernul oligarhiei române unelteşte în umbră un nou măcel; pentrucă el face negoţ cu sângele şi carnea poporului român, *şi în primul rând a tineretului acestei ţări;* pentrucă... guvernul ciocoilor şi al capitaliştilor pregăteşte un nou război contra poporului-frate rus, care, în luptă contra coaliţiei reacţiunii internaţionale, face sforţări uriaşe pentru libertatea tuturor popoarelor şi apărarea socialismului revoluţionar, tinerii muncitori, copiii şi fiii poporului român, vor striga sus şi tare: *Jos războiul; vrem pace cu Rusia Sovietelor!*

---

[1] ***Manifest editat în 1920.***

Cu această ocazie vom mai demonstra contra militarismului, cerând dezarmarea generală. Şi pentrucă se apropie luna când o mulţime de fraţi ai noştri vor intra în cazărmi, să le spunem: Oriunde vă duceţi, tovarăşi şi fraţi, nu uitaţi un moment că sunteţi fiii poporului care suferă şi geme sub lanţul exploatării; *Deci nu uitaţi a vă face datoria către el, nu uitaţi să vă faceţi datoria de oameni, de socialişti şi de fii ai poporului!*

Tovarăşi,

Vom mai cere demobilizarea şi amnistia generală, pentrucă nu mai putem permite ca pentru o vină fără însemnătate sau chiar fără nicio vină, părinţii şi fraţii să putrezească în fundul ocnelor, şi cei cu adevărat vinovaţi, hoţii, pungaşii şi traficanţii tuturor afacerilor necinstite să se plimbe liberi!

Totodată, vom mai ridica cuvântul nostru energic şi hotărît contra legii scelerate de silnicie a muncii, contra legii reacţionare şi poliţiste care încearcă a ne răpi nouă, tinerilor, ca şi celor vârstnici, dreptul de grevă. Vom spune oligarhiei: nu ne vom supune acestei legi reacţionare şi vom lupta contra ei!

Pe lângă aceste toate, vom mai cere: şcoli şi lumină. Vrem să învăţăm, să ne luminăm. Deaceea vrem pacea: pentrucă vrem să trăim. De cât să se cheltuiască sute de milioane pentru armată şi poliţie, mai bine pentru şcoli şi cultură, ca să putem trăi ca oamenii, bucurându-ne de toate bogăţiile ştiinţei şi culturii.

Deaceea noi, comitetul cercului local, invităm tot ce este tânăr, muncitori şi şcolari, tot ce este tânăr şi dornic de viaţă să răspundă acestei chemări, să luăm cu toţii parte la

MAREA INTRUNIRE
din sala din centru strada Sft. Ionică nr. 12
DUMINECA, 5 SEPTEMBRIE 1920 (ora 2 p. m.)

Niciun tânăr să nu lipsească dela această sfântă datorie.

Jos războiul!
Vrem pace cu Rusia Sovietică!
Jos legile scelerate!
Trăiască tineretul socialist internaţional!
Trăiască socialismul dezrobitor!

COMITETUL
TINERETULUI SOCIALIST DIN ROMANIA
SECŢIUNEA BUCUREŞTI

—★—

63

1920

STRIGATUL TOVARAŞILOR DELA JILAVA [1]
CATRE MUNCITORIMEA DIN ROMANIA

Tovarăşi,

La Jilava domneşte teroarea.

După călcarea flagrantă a legilor ţării — ţinerea noastră, delicvenţii politici civili, într'o închisoare militară — izolarea noastră complectă, după jignirile de tot felul care multă vreme ni s'au adus de personalul administrativ, după tortura morală la care am fost supuşi — timp de aproape o lună nu ni s'a îngăduit să citim nimic — după ţinerea noastră în celulă zi şi noapte mai bine de o lună!.. după tragerea de focuri de armă... în noaptea de 13 August..., azi intervine un nou fapt: justiţia militară introduce mijloace inchizitoriale în instruirea faptelor. Teroarea şi tortura au căpătat din nou drept de intrare în practica juridică.

Astăzi, Marţi 31 August 1920, maiorul Cernat, comisarul regal care instrueşte „afacerea" noastră, a bătut crunt pe tovarăşii noştri... Maiorul Cernat, trist emul al col. Bujoreanu, călăul soldaţilor din regimentele basarabene, încearcă prin torturi să smulgă declaraţii imaginare, care să formeze pivotul rechizitoriului contra noastră...

După cum gemetele martirilor libertăţii din închisorile ţariste cutremurau toată conştiinţa Rusiei, strigătul nostru... să pătrundă în rândurile cele mai depărtate ale clasei muncitoare din România.

Proletariatul român prin partidul său de clasă constitue singurul şi firescul nostru apărător la care recurgem.

COMUNIŞTII DIN FORTUL JILAVA

—★—

[1] *„Socialismul" nr. 198 din 6 Septembrie 1920.*

64

1920.

5 SEPTEMBRIE IN ROMANIA[1]

Bucureşti

MOŢIUNE

Tineretul muncitoresc din Capitală, adunat azi în întrunire publică, în urma invitaţiei Internaţionalei tineretului comunist, alătură protestul său de acel al tineretului muncitoresc din toate ţările contra războiului şi odată cu el îşi afirmă solidaritatea neţărmurită cu revoluţia rusă. Protestează contra încurajării armatelor contrarevoluţionare poloneze, care, ajutate de capitalismul internaţional, în care trebue inclus şi cel românesc, vor să doboare Republica Sovietelor.

Afirmă că va lupta cu toată energia sa tânără pentru *Pace imediată cu Rusia Sovietică şi pentru demobilizare generală.*

Jos războiul!

Trăiască Republica Socialistă Rusă!

Trăiască Tineretul socialist. Trăiască socialismul revoluţionar.

Moreni

MOŢIUNE

Tineretul socialist întrunit azi în sala sindicatelor protestează contra samavolniciilor săvârşite la

[1] *„Tineretul socialist" nr. 33 din 20 Septembrie 1920.*

Arsenal de armata recrutată dintre muncitori şi pusă în slujba capitalismului azi la putere.

Protestează contra legii criminale Trancu-Iaşi, prin care se caută a se răpi muncitorilor cele mai elementare drepturi.

Protestează contra noului război plănuit de oligarhia română în contra Rusiei proletare şi asigură clasa noastră stăpânitoare că tinerii organizaţi care fac parte din contingentul 1921, intrând acuma în armată, vor şti să-şi facă datoria către clasa proletară şi către socialism.

Trăiască socialismul!

Trăiască Internaţionala Comunistă a tineretului!

Buştenari

MOŢIUNE

Având în vedere că capitalismul recrutează armata din clasa muncitoare şi caută s'o întrebuinţeze tocmai contra muncitorimii, cum e cazul cu lucrătorii Arsenalului, Tineretul socialist-secţiunea Buştenari, întrunit astăzi, ţine să declare că membrii săi — mulţi din contingentul 1921 — intrând în armată, vor şti să-şi îndeplinească datoria faţă de clasa din care fac parte şi faţă de idealul care-i călăuzeşte.

Protestează contra noului război pe care oligarhia il pregăteşte în taină contra Rusiei Sovietice.

Protestează contra legii scelerate a lui Trancu-Iaşi şi contra samavolniciilor dela Arsenal.

Trăiască socialismul!

Trăiască Tineretul socialist!

Trăiască Internaţionala Comunistă a tineretului!

Piatra-Neamț

MOȚIUNE

Tineretul socialist, întrunit astăzi, 5 Septembrie, în grădina Continental, își afirmă solidaritatea cu întregul tineret din țară și străinătate.

Protestează cu energie contra intenției criminale a oligarhiei, care complotează în umbră contra Rusiei și proletariatului organizat din țară.

Protestează contra legii polițiste a lui Trancu-Iași, care răpește dreptul cel mai sfânt al muncitorului — dreptul de grevă, și declară că nu se va supune ei.

Trimite salutul frățesc tineretului din întreaga lume, în special eroicului tineret rus, care luptă pentru dezrobirea întregului proletariat din lume.

Trimite salutul de îmbărbătare tuturor martirilor proletariatului care zac în temnițele oligarhiei, asigurându-i că nu va înceta o clipă de a lupta contra regimului burghezo-moșieresc și pentru întronarea dictaturii proletare.

Trăiască socialismul revoluționar!
Trăiască tineretul socialist mondial!

Fălticeni

MOȚIUNE

Tineretul socialist din Fălticeni, convocat la întrunirea de astăzi 5 Septembrie 1920 pentru a demonstra conform circularei Internaționalei Tineretului comunist, își asociază protestul său Tineretului socialist din țară împotriva tendinței războinice a clasei stăpânitoare, înfierează regimul de prigoană înființat de guvernul d-lui Averescu, veștejește legea polițistă Trancu-Iași și cere pacea cât

mai grabnică cu Rusia Sovietică, aduce omagii tineretului rus care a căzut jertfă în timpul revoluției și strigă din adâncul inimii.

Jos războiul!
Trăiască Internaționala tineretului comunist!

Galați

MOȚIUNE

Tineretul socialist din secțiunea Galați, întrunindu-se astăzi în meeting, în urma convocării Comitetului Executiv al tineretului comunist, în sala secțiunii locale, protestează cu cea mai mare energie contra tuturor samavolniciilor și maltratărilor ce s'au îndreptat în contra mișcării socialiste și a tovarășilor noștri cei mai buni, contra încătușării noastre forțate prin „legea scelerată" a lui Trancu-Iași. Totodată declară și dă toate *garanțiile* că-și va pune toate forțele în sprijinul mișcării socialiste și va face toate sacrificiile de-a opri orice război îndreptat contra proletariatului comunist din Rusia, de către oligarhiile capitaliste din toate țările.

Tineretul se declară solidar cu tovarășii arestați... cărora le trimite salutul socialist. Totodată trimite salutul frățesc tineretului comunist din întreaga lume, cuvânt de curaj și îmbărbătare proletariatului comunist din Rusia, care luptă pentru libertatea tuturor popoarelor.

Trăiască tineretul comunist!
Trăiască revoluția socială!
Jos războiul!
Vrem pace cu Rusia Sovietică!

———★———

65

1920

PARTIDUL SOCIALIST DIN ROMÂNIA CATRE MUNCITORIMEA CAPITALEI [1]

Tovarăşi !

Inchisorile din România... gem de muncitori, de socialişti pentru simplul motiv că luptă pentru libertatea clasei muncitoare şi pentru dărâmarea societăţii păcătoase.

Inchisoarea militară Jilava a devenit o inchiziţie spaniolă, unde deţinuţii politici sunt supuşi la o tortură morală şi fizică îngrozitoare.

Tovarăşi de-ai noştri taie sare în ocne, pe câtă vreme deţinuţii din clasa stăpânitoare, condamnaţi pentru furturi şi crime, se bucură de un regim de favoare.

Singurii chemaţi să ia apărarea celor schingiuiţi şi ameninţaţi cu moartea sunteţi voi, muncitorii.

Veniţi la marele meeting care va avea loc dumineca, 26 Septembrie, ora 3,30 p.m. fix în *Arenele Romane* din *Parcul Carol* (expoziţie), unde vom cere cu energie:

Liberarea tuturor deţinuţilor socialişti din închisorile burgheziei;

Desfiinţarea curţilor marţiale, care nici nu au dreptul de a exista, dar care sunt menţinute numai împotriva noastră;

Incetarea teroarei militare.

---

[1] *Chemare publicată în „Socialismul" nr. 214 din 25 Septembrie 1920.*

...Muncitori, veniţi cu mic cu mare pentru a salva viaţa tovarăşilor noştri şi pentru a elibera întreaga ţară de teroarea militară.

SECŢIUNEA BUCUREŞTI

—★—

66

1920

...Lupta va fi grea [1]. Avangarda proletariatului, partidul comunist, trebue deci să se formeze şi să lucreze. El este într'adevăr în formaţie. Revoluţionarea tot mai adâncă a masselor noastre şi pregătirea proletar-revoluţionară tot mai temeinică a conducătorilor ei împreună cu exemplele şi influenţele din afara ţării îmboldesc tot mai mult partidul socialist spre reorganizare, purificare şi acţiune. Necesitatea afilierii la puternica Internaţională Comunistă îl face să considere cu pasionat interes tot ce se petrece în sânul Internaţionalei a III-a, pentru care s'au pronunţat până acum toate secţiunile din ţară. Acum că se cunosc condiţiile exacte de afiliere şi tezele admise cu ocazia celui de al II-lea congres al Internaţionalei Comuniste, secţiunea Bucureşti a cerut ca congresul partidului să se fixeze pentru o dată apropiată. Până atunci, şi pentru complecta lămurire a membrilor ei, această secţiune a deschis discuţia asupra condiţiilor. S'au dezbătut şi aprobat, până la punerea sub tipar, primele şapte condiţii...

—★—

---

[1] *„Lupta de clasă", anul I, nr. 7 din 2 Octombrie 1920.*

67

1920

ULTIMATUM-UL MUNCITORIMII CATRE GUVERN [1]

— REZOLUŢIA CONSILIULUI GENERAL AL PARTIDULUI SOCIALIST ŞI AL MIŞCARII SINDICALE DIN INTREAGA ŢARĂ

Consiliul general al partidului socialist şi al organizaţiilor sindicale din întreaga ţară, întrunit în Bucureşti, a votat, în şedinţa dela 11 Octombrie, următoarea

REZOLUŢIE

Consiliul general al partidului socialist şi al mişcării sindicale, compus din delegaţi ai tuturor organizaţiilor politice şi sindicale din vechiul regat, Ardeal, Banat şi Bucovina, întrunit la Bucureşti în ziua de 11 Octombrie în şedinţa plenară, luând în discuţie regimul de teroare inaugurat de guvern, şi prin care acesta tinde nu numai la tăgăduirea celor mai esenţiale drepturi cetăţeneşti ale clasei muncitoare, ci chiar la desfiinţarea organizaţiilor de apărare a muncitorilor contra exploatării capitaliste, după discuţiile urmate, constată că :

1) Promisiunile făcute de către şeful guvernului comitetelor centrale ale mişcării cu ocazia reluării lucrului în întreprinderile statului, că nu se va ştirbi nimic din drepturile câştigate şi că se vor lua îndeaproape în cercetare revendicările formulate de muncitori, nu au fost respectate ; mai mult, consiliile muncitoreşti şi delegaţii lucrătorilor recunoscuţi până atunci de direcţiunile instituţiilor respective au fost pur şi simplu înlăturaţi, muncitorii organizaţi în sindicate au fost persecutaţi şi concediaţi fără motive juste ; armata a fost menţinută în fabrici şi pusă la dispoziţia elementelor turbulente, care, încurajate de direcţiunea respectivă, terorizează pe muncitori.

[1] *„Socialismul" nr. 230 din 14 Octombrie 1920.*

In speranţa că acest regim de teroare va intimida muncitorimea, determinând-o să renunţe la cererile ei drepte, comisiile promise pentru cercetarea revendicărilor muncitoreşti în cele mai multe instituţii nici nu s'au constituit ; iar pentru instituţiile în care s'au constituit şi au funcţionat, hotărîrile luate în favoarea lucrătorilor nu au fost nici până azi aduse la îndeplinire. Din această cauză a continuat şi continuă în rândurile muncitorilor o vie agitaţie, iar comitetele de conducere au reuşit cu multă greutate să înlăture deocamdată noi şi grave conflicte.

Consiliul mai constată :

2) Că această atitudine a guvernului, departe de a fi întâmplătoare, formează unul din punctele cardinale ale politicii sale faţă de clasa muncitoare. Intr'adevăr, pentru tranşarea atât a conflictelor amintite cât şi a celor ce s'ar naşte ulterior, guvernul a venit cu o lege monstruoasă, cum este legea reglementării conflictelor colective de muncă, prin care i se tăgădueşte muncitorului cel mai elementar drept de apărare şi însuşi dreptul de muncă. Toate protestele făcute de clasa muncitoare, fie direct, fie prin reprezentanţii ei autorizaţi, au rămas fără ecou, guvernul înţelegând să consfinţească prin lege domnia teroarei instituite în mod arbitrar. Şi acea-

sta a provocat o nemulţumire şi mai mare, întrucât muncitorimea se vede despuiată de orice mijloc de apărare prin faptul că comitetele de conducere ale organizaţiilor profesionale, care de ani de zile, atât în regat, cât şi în teritoriile alipite, chiar sub regimurile anterioare, au avut o largă competenţă şi au fost recunoscute la tranşarea diferendelor dintre capital şi muncă — au fost înlăturate. Acest sistem arbitrar, astăzi legiferat, muncitorimea nu-l poate accepta sub nici o formă.

Consiliul mai constată că:

3) Decizia luată de guvern, în urma protestelor clasei muncitoare din toată ţara, de a desfiinţa starea de asediu şi cenzura nu s'a aplicat efectiv.

In primul rând, curţile marţiale continuă a judeca pe civili, delictele politice şi de presă, deşi Constituţia le interzice aceasta în mod formal, numai pentru ca guvernul să aibă un mijloc mai sigur de presiune şi intimidare a clasei muncitoare. In ceeace priveşte, în special, teritoriile alipite, acest regim militar este instituit ca regim de autoritate pentru întreaga viaţă civilă, politică şi socială a cetăţenilor de acolo.

Cu toate memoriile şi protestele adresate guvernului central de către organizaţiile muncitoreşti din aceste provincii, situaţia nu numai că nu s'a ameliorat, ci se înrăutăţeşte mereu. Sute de lucrători sunt arestaţi şi schingiuiţi la comandamente pe simple bănueli sau înscenări ale siguranţei generale. Libertatea de asociaţie, întrunire şi presă este lăsată la bunul plac al comandanţilor militari locali. Din această cauză, aresturile preventive ale curţii marţiale deţin de luni de zile o mulţime de muncitori, care, după schingiuirile îndurate, aşteaptă zadarnic să fie judecaţi.

Dar acest regim de teroare a căpătat în timpul din urmă o extensiune şi mai mare din cauza ordinului care s'a dat către autorităţi de a evacua, expulza şi preda guvernului Horthy pe anumiţi locuitori din teritoriile alipite. Acest ordin se execută de către autorităţile locale ca un mijloc de prigonire contra lucrătorilor socialişti. Oameni, care de ani de zile sunt stabiliţi în anumite oraşe, sunt trimişi fie peste graniţă, fie la locul lor de naştere, unde n'au posibilitatea să-şi câştige existenţa. Toate intervenţiile făcute pe lângă guvern — căruia i s'a atras atenţia în special asupra sălbăticiilor ce se comit în Banat — ca această stare de lucruri să înceteze au avut acelaş rezultat negativ.

Luându-se în discuţie situaţia creată clasei muncitoare prin desfiinţarea autonomiei casselor cercuale de asigurări sociale din Ardeal şi Banat, precum şi prin sporirea cotelor impuse muncitorilor din vechiul regat în proporţii exagerate;

Considerând că autonomia casselor cercuale constitue unica garanţie a unei echitabile funcţionări a acestor instituţii de asigurare şi că este just ca acei care suportă sarcinile asigurărilor să aibă în mână conducerea şi administrarea lor efectivă;

Considerând că în vechiul regat cassa centrală a meseriilor de sub conducerea directă a statului n'a corespuns niciun moment adevăratei ei meniri şi că fondurile strânse din cotele muncitorilor, în loc să servească la asigurarea lor pentru cazuri de boală, invaliditate şi accidente, au fost destinate unor întrebuinţări străine scopului pentru care au fost luate, iar muncitorii n'au avut niciodată posibilitatea să controleze gestiunea milioanelor adunate din salariile lor;

Considerând că urcarea cotelor cu aproape 200

la sută este, față de rezultatele pe care le-a dat până în prezent cassa centrală, o sfidare a răbdării cu care muncitorimea a suportat acest greu impozit;

Considerând că numai autonomia casselor de asigurare este singurul mijloc ca aceste instituții să fie de folos real pentru clasa muncitoare;

Consiliul general cere ca guvernul să redea autonomia casselor cercuale din Ardeal și Banat, iar printr'o modificare a legii meseriilor din vechiul regat pe baza principiului de autonomie să unifice legislația asigurărilor sociale în tot cuprinsul țării. Și'ntrucât modificarea acestei legi nu este posibilă imediat, Consiliul general cere ca în consiliul de administrație al cassei centrale, să fie numiți reprezentanți aleși de lucrători în locul celor numiți de guvern, notificând acestuia că lucrătorii sub niciun motiv nu înțeleg a mai plăti cotele ce li se impun.

Consiliul general, în urma acestor constatări, văzând că intervențiile împăciuitoare prin cereri, memorii, proteste etc. n'au dat nici un rezultat, decide... că dacă până la 20 Octombrie 1920 nu se vor realiza în mod efectiv următoarele:

1) Respectarea dreptului de asociațiune și recunoașterea delegațiilor și consiliilor muncitorești în toate întreprinderile;

2) Retragerea armatei din toate fabricile, uzinele și atelierele;

3) Interzicerea strictă pentru direcțiunile din întreprinderile statului de a se amesteca sub orice formă în chestiunile referitoare la organizarea muncitorilor, și reintegrarea în serviciu a tuturor lucrătorilor concediați sau suspendați;

4) Acordarea revendicărilor formulate de muncitorii din instituțiile statului, atât acolo unde au funcționat comisiuni de arbitraj (C.F.R. și „Monitorul Oficial"), cât și acolo unde asemenea comisii nu au fost încă instituite;

5) Suspendarea aplicării legii pentru reglementarea conflictelor colective de muncă până la întocmirea unei alte legi care să respecte drepturile câștigate cu mari sacrificii de clasa muncitoare;

6) Desființarea efectivă și complectă a stării de asediu și a cenzurii prin:

a) recunoașterea dreptului și libertăților complecte de asociațiune, întruniri și presă;

b) desființarea curților marțiale și trecerea tuturor proceselor privitoare la civili, a delictelor politice și de presă, în instanțe civile;

c) scoaterea armatei din administrația civilă a teritoriilor alipite;

d) încetarea sistemului expulzărilor și a evacuărilor forțate.

7) Redarea autonomiei casselor cercuale din Ardeal și Banat și modificarea legii asigurărilor din vechiul regat pe baza principiului de autonomie, cu consultarea clasei muncitoare prin reprezentanții ei autorizați.

Muncitorimea organizată din toată țara va fi chemată ca printr'o grevă generală să obțină toate aceste drepturi și libertăți de care sunt legate interesele ei cele mai vitale.

CONSILIUL GENERAL

68

1920

TOVARĂȘI MUNCITORI ![1]

Prin lupte vajnice de fiecare zi, muncitorimea din Țara românească a câștigat bruma de revendicări economice și libertăți politice, care laolaltă îi dădeau putința să se organizeze și să năzuiască tot mai mult spre adevărata democrație, care nu este alta decât domnia poporului.

Totuși clasa stăpânitoare criminală și asasină, în loc să asigure libertăți cât mai largi și un trai omenesc muncitorului, a întrebuințat și întrebuințează toate mijloacele pentru a ne răpi și pe cele câștigate până astăzi, necum să mai acorde ceva din cererile drepte și justificate ale muncitorimii, cereri a căror satisfacere ar asigura producția și liniștea acestei țări.

Față de aceste tendințe ale clasei oligarhice, față de nepriceperea generalului Averescu, care, asemenea unui padișah, crede că această țară e un pașalâc turcesc, față cu noile crime puse la cale și înfăptuite chiar contra muncitorimii din Țara românească, față de nevoile lucrătorilor C.F.R., R.M.S. și ale tuturor celorlalte bresle, nevoi ce se impun imediat și total satisfăcute, muncitorimea din întreaga țară a hotărît

declararea *grevei generale*.

Minele de aur și cărbuni din Ardeal vor încremeni, trenurile se vor opri, regiunile petrolifere vor îngheța, uzinele nu vor mai dudui, atelierele vor fi

[1] *Manifest editat în 1920.*

cufundate în tăcere, totul se va opri, iar odată cu această tăcere sinistră și înspăimântătoare pentru cei de sus, muncitorul, cu brațele încrucișate, scrâșnind din dinți, își va arăta puterea sa, puterea binecuvântată a muncii, care va înceta prin declararea *grevei generale*.

Când ? în ce zi ? și unde ?

Pretutindeni unde munca e atotputernică, pretutindeni unde muncitorimea e conștientă, pretutindeni unde clasa muncitoare e o forță, pretutindeni unde muncitorimea e oprimată, pretutindeni unde nevoia, foamea și dorul de mai bine mână pe muncitori în luptă, se va declara

Greva generală

E marea bătălie ce ne așteaptă, e viitorul ce ne împinge, e sărăcia ce nu ne mai dă răgaz.

Ascultați, muncitori, cum din zgomotul uzinelor, din respirația coșurilor de fabrică, din bubuitul ciocanelor, din colibele noastre sărăcăcioase, din nevoile noastre de fiecare zi, din beciuri, din temnițe, din închisori și din cazărmi se desprinde și se înfige în sufletul nostru strigătul de

Trăiască greva generală !

. . .

Greva generală

..se apropie, se anunță, din piepturile noastre trebue să iasă în iureș de bătălie, un singur strigăt

Trăiască greva generală !

La luptă și la datorie !

COMISIA LOCALĂ
A SINDICATELOR DIN IAȘI

69

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

1920

CEFERISTUL ROŞU [1]

organ al organizaţiei ceferiştilor comunişti din Basarabia.

Nr. I, Noembrie 1920

Scrisoarea Comitetului regional comunist (bolşevic) din Basarabia către tot proletariatul ceferist din Basarabia.

Tovarăşi! Toată lumea burgheză icneşte şi se clatină sub lovitura gigantică a proletariatului din lumea întreagă. In Italia şi Franţa, în Serbia şi Bulgaria, în Anglia şi America, în Germania şi Austria, pretutindeni lupta a luat un caracter ascuţit, pretutindeni lupta se duce sub lozincile, unice pentru toţi, ale Guvernului Sovietic, ale dictaturii proletariatului şi ale comunismului. Şi în mijlocul întregii masse populare, care simte jugul capitalismului ferecat cu fier şi oţel, în primul loc, pe primele baricade stă proletariatul industrial cu detaşamentul său înaintat — muncitorii din transporturi, feroviarii.

Capitalismul îi exploatează pentru scopurile sale josnice în chipul cel mai îngrozitor şi îi constrânge să transporte armate mânate să distrugă milioane de proletari, să distrugă oraşele şi să prefacă oameni vii în munţi de carne omenească. Dar cu cât apăsarea este mai puternică, cu atât mai puternică este izbucnirea nemulţumirii, care a contopit tot proletariatul lumii într'un singur entuziasm

[1] *Gazeta a fost împrăştiată prin trenuri, în Basarabia.*

Cine dacă nu feroviarii refac transporturile în Rusia, aceste artere în care pulsează sângele ţării, punându-şi toate puterile lor în slujba luptei cu grozava ruină? Cine dacă nu feroviarii l-au făcut pe Lloyd George şi toată burghezia engleză să tremure, printr'o gigantică şi organizată grevă? Cine dacă nu feroviarii, dând ascultare proclamaţiei statului-major general al revoluţiei mondiale, Internaţionalei a III-a, au oprit trenurile cu muniţii cu care burghezia Europei apusene şi a Americii aproviziona din belşug Polonia şi pe Vranghel pentru a înnăbuşi cât mai curând Republica muncitorească şi ţărănimea din Rusia?

Tovarăşi! Revoluţia devine mondială, contradicţiile pe care se află construită întreaga lume capitalistă încep să iasă tot mai mult la iveală. Războiul imperialist al anilor 1914 — 1918 a adâncit foarte mult aceste contradicţii, foarte clar s'a conturat diferenţa dintre situaţia burgheziei şi a sărăcimii. El a îmbogăţit peste măsură de mult câteva zeci de oameni pe socoteala sutelor de milioane, a arătat foarte clar incapacitatea burgheziei de a lichida groaznicele urmări ale războiului şi neclintita lege istorică care a adus proletariatul la trebuinţa de a lua puterea în mâinile sale, pregătind terenul pentru aceasta.

Şi Basarabia n'a rămas departe de mersul revoluţiei începute. N'a trecut niciun an după ocupaţie, şi floarea proletariatului basarabean s'a organizat într'un partid comunist, care, înfruntând dictatura militară a burgheziei, cu mari sacrificii, păşeşte din biruinţă în biruinţă, tinde neclintit spre atingerea scopului fixat, se dezvoltă tot mai mult şi atrage în mişcare masse tot mai largi ale proletariatului.

Tovarăşi ceferişti din Basarabia! Cu puţine excepţii, toată vremea aţi stat alături de mişcare. Sindicatul naţionalist galben ceferist existent cu fiecare ocazie potrivită şi-a exprimat simţimintele sale de credinţă lui Ferdinand. Noi ştim tovarăşi că voi nu vă închinaţi până la pământ vampirului cu învoirea şi după porunca căruia tovarăşii noştri au fost împuşcaţi, înnecaţi în Nistru şi chinuiţi. Aceasta o fac diferiţi funcţionari, lingători de blide, directori, şefi şi comandanţi de staţie. Nu lor ne adresăm noi. Nu ei trebue să meargă în lupta de eliberare, căci ei şi aşa sunt liberi să vă exploateze pe voi. Nu ei trebue să lupte umăr la umăr pentru biruinţa ideilor proletare. Nu! Noi ne adresăm către maşinişti, conductori, fochişti, ungători, lucrătorii depourilor, căci numai în inimile lor proletare răsună semnalul de luptă.

Tovarăşi ceferişti! Răspundeţi chemării tovarăşilor voştri. Ar fi ruşinos să priviţi cu indiferenţă această gigantică luptă. Organizaţia este mama revoluţiei. Daţi afară din sindicatele voastre pe lichelele clicii burgheze guvernamentale, faceţi grupe comuniste, uniţi-vă într'o organizaţie puternică comunistă a ceferiştilor basarabeni. Citiţi literatura noastră comunistă, faceţi o largă propagandă comunistă.

Tovarăşi! revoluţia şi odată cu ea libertatea tuturor muncitorilor se apropie... Să nu ne găsească nepregătiţi.

Fiţi gata! Trăiască ceferistul roşu.
Trăiască Basarabia sovietică!
Trăiască Internaţionala a III-a!
Trăiască revoluţia mondială!

CU SALUTARI COMUNISTE
COMITETUL REGIONAL COMUNIST
AL PARTIDULUI BOLŞEVIC DIN BASARABIA

———★———

70

1920

TOVARĂŞI! MUNCITORI![1]

Sunt două săptămâni de când, sătui de mizerie şi de înjosire, am încercat să ne luptăm cu duşmanul nostru dintotdeauna: cu burghezia românească, cu stăpânirea acestei ţări...

Greva generală de acum două săptămâni a fost numai o încercare din şirul lung de lupte pe care le avem de dat pentru *triumful socialismului.*

Siliţi să ne întoarcem azi la muncă în condiţiile vechi sau în condiţii şi mai rele, siliţi să locuim în câmp deschis sub asprimea iernii, siliţi să hoinărim pe străzi pentru acelaş codru de pâine acră, vom şti să strângem venin în inimi şi învăţăminte pentru viitor.

Să nu uităm că lupta muncitorilor socialişti trebue dusă cu ajutorul ţăranilor iobagi şi al soldaţilor...

Avem de luptat contra unei lumi nedrepte şi putrede, pentru o lume nouă.

Avem de luptat contra clasei stăpânitoare, care a ştiut să se înarmeze până'n dinţi; avem de luptat pentru triumful clasei muncitoare, pentru domnia muncitorilor, soldaţilor şi ţăranilor săraci, luptăm pentru *dictatura proletariatului.*

Muncitori, membri ai partidului socialist!

Dacă guvernul a fost în stare să deslănţue această teroare contra noastră, dacă greva generală nu

[1] *Manifest editat în 1920.*

s'a putut termina cu câştig, *vina este a noastră.* Din cauză că ne-a lipsit curajul, am fost blânzi, prea blânzi, partidul nostru a rămas un partid de paie, fără program, fără tactică, fără disciplină, fără puterea de a da educaţie revoluţionară marilor masse de muncitori. Din cauză că nu am ştiut la timp să impunem partidului afilierea la Internaţionala a III-a, pentru a-l transforma într'un partid comunist, partidul s'a dovedit incapabil să conducă o mare massă. Cei mai buni tovarăşi zac în închisori, pentru ca oportuniştii, reformiştii şi duşmanii revoluţiei de teapa lui Pistiner, Dunăreanu şi Voinea să plângă şi să implore mila guvernului prin coloanele ziarului *„Socialismul"*.

Tovarăşi, fiţi atenţi! Guvernul şi cu social-democratul Grigorovici pun la cale un atentat contra partidului nostru!

Trăiască Partidul socialist revoluţionar român!
Trăiască Internaţionala Comunistă!
Trăiască tovarăşii arestaţi şi prigoniţi!

UN GRUP DE MEMBRI
DIN PARTIDUL SOCIALIST

Acest manifest să umble din mână'n mână.

—★—

71

1920

TOVARAŞI MUNCITORI! [1]

Se împlinesc două luni de când noi, clasa muncitoare orăşenească, am cutezat să intrăm în lupta contra duşmanului nostru de totdeauna, contra clasei capitaliste, contra burgheziei acestei ţări. Împinşi de nevoile noastre, conştienţi de ceeace facem, am declarat greva generală.

Teroarea albă cea mai crâncenă a fost întrebuinţată de către guvernul soldăţoiului Averescu...

Lucrătorii dela Arsenalul armatei, pirotehnie, confecţii, regie, chibrituri, C.F.R. şi din alte ateliere au fost concediaţi, daţi pradă foamei şi frigului. Şi, ca urmare, s'au impus regulamente noi de muncă, consiliile muncitoreşti au fost desfiinţate, munca în acord, care sleieşte puterea muncitorimii şi măreşte câştigul stăpânilor, s'a reintrodus, ziua de muncă s'a fixat la cel puţin 10 ore. Peste 2.000 de lucrători din toate unghiurile ţării au fost arestaţi, bătuţi până la sânge şi ucişi. Lucrătorii din Câmpina, Bacău, Iaşi, Timişoara, Cluj, Braşov au simţit pe propria lor piele „dragostea naţională" a stăpânilor noştri. Aproape toate localurile noastre de întrunire au fost distruse, bani şi mobilă furate, bibliotecile arse.

Dar nu-i numai atât!

Curţile marţiale, special instituite, şi tribunalele civile, din ordin, au condamnat la zeci de ani de muncă silnică pe tovarăşii noştri.

Cenzura sugrumă presa socialistă.

Dreptul de întrunire pentru muncitorime nu există.

Dictatura burgheză şi teroarea albă se exercită pe toată linia.

Desrobirea clasei muncitoare nu poate veni decât prin luptă continuă şi hotărîtă contra clasei capitaliste din propria ţară, prin înfrângerea burgheziei şi alungarea ei dela conducerea statului, prin dictatura proletariatului, prin domnia clasei mun-

[1] *Manifest editat în 1920.*

citoare, cu ajutorul Sovietelor de muncitori, țărani săraci și soldați, prin socializarea tuturor mijloacelor de producție, prin confiscarea pământului și darea fără nicio plată la țărani, pentru lucru în devălmășie.

Din greșelile făcute, noi trebue să tragem învățăminte pentru viitor. Lupta noastră n'a luat sfârșit. Poziția slabă trebue întărită și armele îmbunătățite. Partidul socialist trebue transformat într'un *puternic partid politic comunist.* Lașii, trădătorii și nehotărîții trebue scoși afară din rândurile noastre...

Greva generală de acum două luni și procesul din București, în special, ne învață multe...

...Procesul a dat la lumină cârdășia care a avut loc între guvern și unii conducători ai partidului socialist. După grevă, mai ales, ziarul partidului, „Socialismul", a ajuns tribuna tuturor oportuniștilor, reformiștilor, contrarevoluționarilor, organul teoretic al social-democratismului, care demult se află pe patul de moarte.

Greva generală și urmările ei ne arată că muncitorimea trebue să rupă cu sistemul vechi. Insăși lupta pentru reforme mici și imediate nu se mai poate da decât prin lupta deschisă contra burgheziei, prin acțiuni de massă, prin demonstrații, prin mișcări de stradă. In haosul din care nu poate ieși sistemul de producție capitalist, reformele n'au nicio valoare reală pentru clasa muncitoare, sindicatele muncitorești sunt nevoite să se preschimbe din organizații pentru îmbunătățirea imediată a vieții lucrătorilor în organizații revoluționare, care luptă cot la cot cu partidul comunist. Muncitorii din sindicate și partid trebue să înlocuiască pe toți „șefii" de acum prin tovarăși conștienți și hotărîți, gata de jertfă, adevărați revoluționari. Trădătorii, contrarevoluționarii și șovăitorii ca *Dragu, Dunăreanu, Pistiner, Grigorovici, Șerban Voinea* etc. nu trebue să mai existe în partidul proletariatului. Pentru viitorul mișcării noastre, pentru idealul nostru, pentru viitorul revoluției universale, muncitorimea conștientă a acestei țări trebue să fie alături de muncitorimea revoluționară a întregii lumi, în *Internaționala roșie a sindicatelor și în Internaționala a III-a Comunistă,* trebue să fie strânsă într'un partid comunist.

Trăiască Partidul Comunist din România!

Trăiască dictatura proletariatului!

Trăiască Puterea Sovietelor de muncitori, țărani și soldați din România!

COMITETUL CENTRAL
AL GRUPURILOR COMUNISTE
DIN PARTIDUL SOCIALIST

72

1920

PROGRAMUL AGRAR AL PARTIDULUI SOCIALIST-COMUNIST DIN ROMÂNIA [1]

MOTIVARE

Primul pas pentru schimbarea sistemului capitalist, pentru desființarea cu desăvârșire a exploatării sub orice formă — ceeace constitue scopul Partidului socialist-comunist din România — e preluarea puterii politice de către proletariat pe cale revoluționară...

[1] *Manifest editat în 1920.*

Condiţii favorabile pentru preluarea puterii politice de către proletariat sunt acum în toată lumea. Minciunile, suferinţele războiului imperialist, anarhia ce a urmat şi producţia care nu poate restabili echilibrul economic au provocat o nemulţumire şi o creştere a conştiinţei revoluţionare a masselor la un grad nemaiîntâlnit până acum. Menirea cea mai de căpetenie a celui mai conştient strat al proletariatului — partidul socialist-comunist — este a... conduce în spirit revoluţionar massele... pentru a înfrânge puterea burgheziei şi pentru a trece puterea în mâna proletariatului organizat...

Lupta pentru preluarea puterii se poate duce cu succes... numai dacă... proletariatul e pătruns complect de scopul final al luptei proletariatului...

...Partidul socialist-comunist din România priveşte cu cea mai mare atenţie către populaţia ţărănească, care reprezintă 85% din populaţia ţării, pentrucă fără revoluţionarea unei părţi a ţărănimii şi fără neutralizarea alteia nu se poate lua puterea politică.

Populaţia ţărănească a României în descompunere socială se află acum în faţa unui mare antagonism de clasă... Acum a devenit inevitabilă exproprierea unei părţi din marea proprietate. România se află acum în faţa realizării reformei agrare, fapt de care trebue să ţie cont şi partidul socialist-comunist.

Se impune deci alcătuirea unui program agrar care să servească drept directivă membrilor partidului în contactul lor cu elementele ţărăneşti în munca lor pentru revoluţionarea unora. Pentru crearea unui program agrar într'o ţară cu caracter agrar ca România trebue cunoscută experienţa făcută de proletariatul învingător din Rusia Sovietelor.

PROGRAMUL AGRAR

Pământul e al celor ce-l muncesc de secole întregi, al celor care prin sudoarea feţii lor au creat pământ productiv din pădurile sălbatice, din tufele de mărăcini şi bălţi sau din lacuri şi mlaştini.

Pământul e al ţăranilor agricultori

Inainte cu secole fiecare locuitor avea drept egal la pământ, dar boierii (nobilii), prin înşelăciuni şi viclenie, cu ameninţări şi cu forţă brutală, au lipsit pe agricultori de pământul lor. Aşa dar, pe vremuri ţăranii erau liberi, dar boierii şi ciocoii i-au prins în jugul iobăgiei, iar pământul lor a căzut în mâinile ciocoilor, care, devenind mari proprietari, i-au pus pe ţărani să le muncească moşiile ca vitele înjugate. Mai târziu i-au încărcat şi cu poverile impozitelor (dările). Toate paginile istoriei sunt pline cu groaznicele suferinţe ale ţăranilor.

Partidul socialist-comunist consideră ca misiune a sa principală desfiinţarea acestei nedreptăţi.

REFORMA AGRARA

Pe baza motivelor de mai sus, partidul socialist-comunist pretinde realizarea reformei agrare, demult promisă, dar până acum neînfăptuită, pe baza principiilor următoare:

1. Să se exproprieze toate proprietăţile (moşiile) mai mari de 50 de holde cadastrale (30 de hectare); tot asemenea sunt expropriabile moşiile bisericeşti şi cele ale statului, în toată întinderea lor, împreună cu clădirile, vitele, instrumentele agricole şi ce le aparţin.

2. Pentru moşia expropriată şi pentru instrumentele agricole nu *se cuvine nicio despăgubire* marilor proprietari.

3. Pământul expropriat trebue dat în posesia ţăranilor agricultori în următorul mod:

a) In lucrarea colectivă a acelora care se prezintă de bună voie pentru aceasta şi aleg singuri forma aceasta de cultivare a pământului.

b) In proprietatea individuală a tuturor acelora care doresc să aibă proprietatea lor.

4. Sunt îndreptăţiţi toţi muncitorii agricoli în mod egal, fără deosebire de neam, religie, sex sau etate, a căror avere existentă e mai mică de 5 holde (3 hectare).

5. Improprietăririle, atât cele obşteşti cât şi cele individuale, trebue făcute *absolut gratuit,* scutite fiind de poveri, de timbre sau altele. Pământul trebue deci să fie în posesiunea adevăraţilor proprietari.

6. Statul e dator să aprovizioneze pe agricultori cu uneltele agricole necesare, pentru acei care lucrează în obştii, uneltele vor fi gratuite, iar pentru proprietarii individuali să se dea împrumut fără camătă, care se va plăti în rate în 20 de ani.

7. Atât exproprierea cât şi împroprietărirea să se facă de o comisie compusă din oamenii de încredere ai agricultorilor interesaţi, aleşi de către aceştia în mod liber.

Partidul socialist-comunist va desfăşura cea mai largă propagandă pentru a lămuri massele ţărăneşti asupra faptului că acest partid e singurul care pretinde exproprierea complectă şi fără răscumpărare a moşiilor marilor proprietari şi împărţirea gratuită la ţărani şi e gata să lupte sincer pentru aceasta.

Partidul socialist-comunist constată că atât proiectul guvernului, cât şi al opoziţiei nu satisfac pretenţiile juste ale ţăranilor agricultori şi, călcând în picioare principiile descrise mai sus, anulează (de acum) scopul drept al reformei agrare.

Iată cum:

a) Expropriază numai o parte a moşiilor boiereşti care trec peste 200—500 de holde în Ardeal şi peste 200—500 de hectare în vechiul regat.

b) Pentru pământul expropriat, pe care d-nii proprietari n'au săpat niciun ceas şi care a fost luat în proprietatea lor cu înşelăciune şi forţa cea mai brutală, statul plăteşte sume mari ca despăgubire (cadouri naţionale) acestor domni proprietari.

c) Uneltele agricole nu le expropriază, şi astfel pământul ce se cuvine n'are valoare pentru bietul agricultor, căci n'are cu ce-l munci.

d) Pământul îl vinde pe bani agricultorului căruia i se cuvine pe gratis.

e) Uneltele agricole se dau agricultorilor numai în cazuri excepţionale, după sistemul protecţiei.

f) In consiliile care fac exproprierea şi împroprietărirea, ţăranii nu au deloc oameni de încredere (cum e în Ardeal) sau sunt foarte puţini, într'un număr neînsemnat (cum e în regat).

Din cauza aceasta, partidul socialist-comunist duce lupta cea mai aprigă contra proiectului de lege al reformei agrare, pentru a impune să se legifereze proiectul său.

Intrucât ar deveni lege, proiectul guvernului sau al opoziţiei, partidul socialist va continua lupta pentru legea agrară în sensul programului său.

CONTROLAREA LEGII

Proiectele reformei agrare lasă o poartă largă deschisă pentru înşelarea agricultorilor.

Partidul socialist-comunist se simte dator să aducă la cunoştinţă agricultorilor drepturile ce le asigură legea, pentru a-i lumina când boierii vor eluda [indescifrabil] legea în dauna lor, şi să organizeze rezistenţa agricultorilor faţă de organele care aplică rău legea.

Pentru acest scop partidul va înfiinţa un birou central de apărare juridică şi o foaie ţărănească. Biroul central de apărare va primi şi aduna toate jalbele şi plângerile, dându-le publicităţii, punând în curent şi uniunea lucrătorilor agricoli, pentru ca să se poată dezvolta o mişcare unitară în jurul revoluţionării proletarilor agricoli.

UNIUNEA MUNCITORILOR AGRICOLI

Prima misiune a partidului socialist-comunist e a începe şi a sprijini organizarea economică a muncitorilor agricoli. E necesar să ne străduim ca atât micii proprietari, muncitorii zilieri, cât şi argaţii să se organizeze în sindicatele lor, iar aceste sindicate să fie conduse de comunişti.

Formarea uniunii va fi sprijinită materialiceşte de partidul socialist-comunist.

GENERALIZARI

Partidul socialist-comunist... va sprijini din toate puterile sale străduinţele şi luptele muncitorilor agricoli duse contra marilor proprietari de pământ şi contra statului de clasă. Partidul însărcinează elementele cele mai de valoare să creeze legături permanente între proletarii dela oraşe cu cei ai satelor pentru a cunoaşte nevoile satelor, să observe continuu frământările lor şi să le ajute în lupta până la izbândă.

Partidul socialist-comunist va veghia permanent la lupta satelor.

1921

73

1921

MUNCITORI ŞI MUNCITOARE, ŢARANI ŞI SOLDAŢI ![1]

... După ce muncitorii au muncit cu sudoare şi au umplut hambarele lumii cu mărfuri, fabricile sunt închise, iar ei aruncaţi pe drumuri, pradă foamei şi frigului. In Anglia ca şi în America, în Franţa ca şi în Belgia, în Germania ca şi în Italia, milioane de muncitori vor şi nu pot să muncească, pentrucă mărfurile lucrate de ei sunt prea scumpe, iar lefurile lor prea mici pentru ca să le poată cumpăra.

Băncile au încetat plăţile, falimentele se ţin lanţ, criza cea mare se apropie. In România lucrurile nu stau altfel : şi aici scumpete, lipsuri, muncitori fără lucru...

Ce-i de făcut ?

Să ne întoarcem privirea către Republica comunistă din Rusia !...

Muncitori, ţărani şi soldaţi !

Gândiţi-vă şi pregătiţi-vă pentru ziua de mâine ! Trăiască revoluţia ! Numai ea ne poate scăpa de

[1] *Manifest editat în 1921.*

scumpete şi lipsuri! Numai munca într'o lume nouă fără stăpânitori şi stăpâniţi poate fi o muncă în folosul tuturor.

Pentru o astfel de schimbare socială, e nevoie de *partid comunist...*

In lumea întreagă sunt partide comuniste. Fără un partid comunist, muncitorimea şi ţărănimea din România vor avea soarta din 1907. Partidul Comunist din România va trebui să aibă organizaţii în oraşe, orăşele, sate şi armată. Fraţii noştri din armată nu pot fi decât şi ei contra stăpânilor, ei trebue să mânuiască armele alături de noi, pentru :

Desrobirea noroadelor muncitoare! Dictatura proletariatului! Guvernul sfaturilor de muncitori, soldaţi şi ţărani săraci!

Revoluţia mondială! Internaţionala Comunistă!

Muncitori!

Fiţi de veghe! Guvernul român concentrează trupe la graniţa Basarabiei, în timp ce guvernul comunist al Rusiei vrea pace. Ciocoimea românească vrea să declare război Rusiei socialiste, vrea să vă facă sugrumători ai libertăţilor poporului muncitor rus.

Refuzaţi să ucideţi pe soldaţii ruşi!... Cereţi pace cu poporul rus! *Pace cu Republica Socialistă Federativă a Sovietelor din Rusia!*

COMITETUL CENTRAL
AL GRUPURILOR COMUNISTE DIN ROMANIA

Răspândiţi manifestul din mână în mână

———•———

74

1921

APEL CATRE TOVARAŞII IMBRACAŢI IN HAINE DE SOLDAŢI*

Cei care vă vorbesc prin aceste rânduri îşi zic comunişti. Auzita-ţi de dânşii? Cine sunt comuniştii? Mulţi dintre voi au făcut poate de gardă pe la închisorile şi ocnele unde comuniştii zac în lanţuri, bătuţi şi nemâncaţi. Alţi mulţi dintre voi au păzit casele muncitoreşti, unde se adună sau se adunau şi comuniştii, dar de unde stăpânirea i-a alungat cu poliţia şi jandarmii. In sfârşit, mulţi au fost aduşi, poate de multe ori, în stradă echipaţi şi înarmaţi ca de război pentru a risipi şi chiar pentru a răni cu mitralierele rândurile comuniştilor, care se adunaseră acolo să strige lumii întregi durerile şi năzuinţele lor. Mulţi dintre voi au văzut, aşa dar, comuniştii.

Aţi putut să vă daţi seama atunci ce fel de oameni sunt dânşii. Acei dintre voi, tovarăşi soldaţi, care nu aţi fost de gardă la închisorile şi casele comuniştilor şi nici nu aţi tras într'înşii în stradă, întrebaţi pe ceilalţi care au fost acolo şi veţi afla că *comuniştii sunt muncitorii dela oraşe, care lucrează prin ateliere şi fabrici, care îşi istovesc puterea şi sănătatea, pentru ca din sudoarea lor, stăpânitorii fabricanţi să-şi făurească palate şi să adune la casele lor de fier aur şi giuvaericale.* Dar ce vor aceşti muncitori cu aceeaşi sărăcie, suferinţă şi nevoie? Ce vor aceşti muncitori, care îşi

---

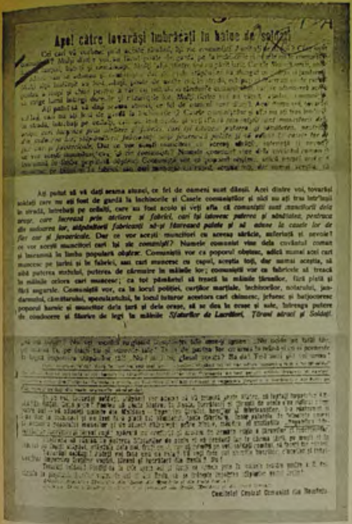
* *Manifest editat în 1921.*

zic *comunişti?* Numele comunist vine dela cuvântul *comun* şi înseamnă în limba populară *obştesc*. Comuniştii vor ca poporul obştesc, adică numai acei care muncesc pe ţarini şi în fabrici, sau care muncesc cu capul, aceştia toţi, dar numai aceştia, să aibă puterea statului, puterea de cârmuire în mâinile lor; comuniştii vor ca fabricile să treacă în mâinile acelora care muncesc; ca tot pământul să treacă în mâinile ţăranilor, fără plată şi fără angarale. Comuniştii vor ca în locul poliţiei, curţilor marţiale, închisorilor, notarului, jandarmului, cămătarului, speculantului, în locul tuturor acestora care chinuesc, jefuesc şi batjocoresc poporul harnic şi muncitor dela ţară şi dela oraşe, să se dea în oraşe şi sate întreaga putere de conducere şi făurire de legi în mâinile *Sfaturilor de lucrători, ţărani săraci şi soldaţi.*

Dar ce vor comuniştii să facă cu armata?

Tovarăşi soldaţi,

Să vă mai zugrăvim cât de chinuitoare şi nesuferită este viaţa de soldat? Nu o cunoşti tu singur, tovarăşe soldat, tu care ai fost smuls din braţele familiei tale, ale mamei tale sau ale dragei tale pentru a fi dat legat şi fără putere de împotrivire pe mâna ofiţerului scrintit la minte de beţii şi chefuri, pe mâna plutonierului major şi a sergentului instructor cu obiceiurile de om prefăcut în fiară, pe mâna „superiorilor" tăi plătiţi de boieri şi fabricanţi cu lefuri grase, pentru ca să facă din tine o unealtă oarbă împotriva ta şi a familiei tale însăşi? Mâine, când mama ta, tovarăşe soldat care vii dela ţară, va veni să ceară pâine sau dreptate

Apel către tovarăşi îmbrăcaţi în haine de soldaţi

Fragmente din apelul publicat în anul 1920 şi semnat „Comitetul Central Comunist din România". Prin apel se cere soldaţilor români să nu participe la intervenţia împotriva tânărului Stat Sovietic

pentru tatăl şi fraţii tăi, tu vei fi trimis ca să „înnăbuşi" răscoala din satul tău cu funia udă, cu baioneta sau cu mitraliera. Mâine, când părinţii şi fraţii tăi, tovarăşe soldat care vii dela oraş, vor face grevă, adică vor înceta lucrul pentrucă nu mai pot lucra fără pâine, tu vei fi trimis să înnăbuşi greva la fel cu răscoala ţăranilor. Şi ca nu cumva în faţa piepturilor deschise alor tăi tu să şovăi şi să asculţi mai mult glasul inimii tale de ţăran şi lucrător, decât comanda de „daţi foc" a superiorului, tu nu vei fi trimis să înnăbuşi în satul tău, ci în satul sau în oraşul camaradului tău.

Vei putea tu, tovarăşe soldat, să faci o aşa nelegiuire? Nu vei asculta tu glasul conştiinţei tale, care-ţi spune: „Nu ucide pe tatăl tău, pe mama ta, pe fraţii tăi şi surorile tale! Treci de partea lor cu arma în mână şi cu ei porneşte la luptă împotriva stăpânilor tăi!" Nu auzi tu glasul acesta? Ba da! Tu-l auzi şi-l vei urma!

Dar, tovarăşe soldat, dacă în tine nu vor mai avea încredere stăpânii tăi, ei vor aduce împotriva ta şi alor tăi soldaţi din afară cum se întâmplă acum. Impotriva ţăranilor şi lucrătorilor din Germania au fost trimişi soldaţi francezi şi englezi. Impotriva celor din Finlanda, Estonia, Letonia au fost trimişi soldaţi germani şi împotriva ţăranilor şi lucrătorilor din Rusia au fost trimişi soldaţi din toate neamurile pământului.

Şi pe voi, tovarăşi soldaţi, stăpânii vor acum să vă trimită peste Nistru, să luptaţi împotriva ***ARMATEI ROŞII.*** Dece oare? Pentrucă peste Nistru, în Rusia, lucrătorii şi ţăranii de acolo s'au

ridicat acum patru ani, vă aduceți aminte din Moldova, împotriva țarului, boierilor și fabricanților, i-au răsturnat și i-au dus în închisori și au luat fără plată tot pământul, toate fabricile, toate palatele în folosința numai și numai a poporului muncitor, și de atunci dăinuește peste Nistru, mândră și neclintită *„Republica Sfaturilor de lucrători și țărani ruși"*, apărată cu credință și eroism de Armata Roșie a țăranilor și lucrătorilor.

Pentru ca să răstoarne puterea sfaturilor de acolo și să readucă iar la cârma țării, pe moșii și în fabrici, pe foștii stăpâni, stăpânii dela noi, frați cu ei, vor să vă trimită pe voi, soldați români, să faceți iar război.

Tovarăși soldați! Puteți voi face una ca asta? Vă veți face voi unealta boierilor, ciocoilor și fabricanților împotriva fraților voștri, țărani și lucrători din Rusia? Nu!

Tovarăși soldați! Gândiți-vă la cele spuse aici și faceți ca armele puse în mâinile voastre pentru a fi descărcate în piepturile fraților voștri de aici și din Rusia să se îndrepte împotriva stăpânilor voștri înșiși!

Trăiască Republica Sfaturilor din Rusia, din România și din toată lumea!

Trăiască Armata Roșie a lucrătorilor și țăranilor din Rusia, România și din toată lumea!

COMITETUL CENTRAL COMUNIST
DIN ROMANIA

—★—

75

1921

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CATRE TOȚI SOLDAȚII DIN ARMATA ROMANA[1]

Tovarăși soldați,

Boierii noștri, la îndemnul Franței, vor să ne arunce într'un nou război. Cu toate că uneltirile fără de număr ale bancherilor și capitaliștilor din Paris și ajutoarele date de aceștia tuturor contrarevoluționarilor n'au fost în stare să înnăbușe revoluția socialistă a muncitorilor și țăranilor ruși, ei încă nu s'au lepădat de gândul de a pune pe tronul Rusiei un țar. Capitaliștii francezi nu pot lăsa Rusia Sovietelor în pace, căci prin aceasta ei își văd periclitată însăși existența lor. Fiecare zi de existență a Puterii Sovietelor apropie și în Franța revoluția. In afară de aceasta, Franța e ruinată. Ea are nevoie de miliardele împrumutate sângerosului țar Nicolae al II-lea, pentru ca acesta să ducă războiul care a nenorocit toată omenirea, dimpreună cu oropsitul... neam românesc. Bolșevicii ruși nu vor să recunoască datoriile țarului, și iată încă un prilej ca Franța să se războiască cu Rusia. Soldații francezi sunt însă destul de conștienți. Cu niciun chip n'ar consimți ei să fie uneltele oarbe în mâinile bancherilor francezi și să-și verse sângele pentru a le spăla aurul. Aceasta o știu bancherii francezi și deaceea ei recurg la țările mici din jurul

[1] *Manifest editat în 1921.*

Rusiei, pe care le ațâță împotriva acesteia și le împing în război împotriva ei

Tovarăși soldați,

Nu demult Franța a pus la cale o alianță militară între România și Polonia cu scopul de a ataca Rusia. Atât stăpânitorii din Polonia, cât și cei din România au început să ațâțe poporul împotriva Rusiei și să se pregătească zi și noapte de război. Toate fabricile din Franța lucrează necontenit muniții pentru armatele poloneză și română, muniții care sosesc în fiecare zi, în cantități uriașe, la noi, în mod secret.

In țara noastră au loc iarăși concentrări de ofițeri și soldați în vederea pregătirii războiului. În acelaș timp, burghezia română răspândește știrea că Rusia ar fi declarat mobilizarea și că ar fi concentrat la frontiera română Armata Roșie. *Acestea sunt minciuni sfruntate.* Rusia nici nu se poate gândi acum la războaie. Ea caută să-și refacă gospodăria țării, pentru a putea face față foametei care s'a abătut asupra Republicii muncitorilor și țăranilor ruși din pricina acestui război. Dar tocmai această stare grea dinăuntrul Rusiei vor s'o folosească capitaliștii români și polonezi, împinși de cei francezi pentru a răpune Republica Socialistă Rusă. Polonia dă tot sprijinul său bandelor contrarevoluționare ale generalului Savincov, iar România adăpostește și ajută pe contrarevoluționarul ucrainean Petliura și îi întreține pe soldații lui Vranghel. Iată câteva dovezi cum nu se poate mai limpezi de gândurile războinice ale nemernicilor noștri cârmuitori.

Tovarăși soldați,

Pericolul e mare, războiul se apropie. Armatele române vor fi trimise să înnăbușe revoluția rusă. Așa doresc bancherii francezi, iar cârmuirea noastră în frunte cu regele i se supune ca o slugă plecată. Soldații români vor fi trimiși din nou în foc spre folosul bancherilor străini. Ce avem noi împotriva Rusiei și a revoluției sale? Ce ne-au făcut mulțimile de muncitori și țărani ruși, care nu ne cer altceva decât să-i lăsăm în pace? Pentru cine și pentru ce să ne vărsăm sângele? Care ne va fi răsplata?

Tovarăși soldați,

Planurile criminale ale celor ce vor să aprindă din nou țara trebue dejucate. Știți voi, tovarăși soldați, dece boierii români vor cu orice chip război? Iată dece: Ei au adus țara la sapă de lemn. *Trenurile nu merg, banul românesc a pierdut prețul de altă dată, iar traiul se face din ce în ce mai scump.* Pretutindeni domnește sărăcia și mizeria. Muncitorii suferă de foame. Invalizii, văduvele și orfanii cerșesc degeaba la porțile bogătașilor un codru de pâine pentru ca să-și astâmpere foamea, nimeni nu se îngrijește de soarta lor. Ostenii au fost buni numai atunci când puteau fi folosiți drept carne de tun. Acum, când sunt invalizi, nimeni nu se mai uită la ei. In acest timp, parlamentul român se ține numai de scandaluri și bătăi și nu face nimic pentru îmbunătățirea acestei crunte stări de lucruri. Poporul este cu drept cuvânt desnădăjduit și revoltat. Această situație poate duce numai la revoluție. Stăpânitorii români știu toate astea și, pen-

tru a împiedica revoluţia în România, ei vor să aducă din nou războiul în ţară. Ei cred că războiul îi va scăpa de furia poporului, care în cele din urmă va trebui să izbucnească şi să se reverse asupra asupritorilor.

Tovarăşi soldaţi,

Niciun pic de sânge de soldat român nu trebue să curgă pentru apărarea intereselor boierilor români şi a aurului bancherilor francezi. Am văzut şi am simţit cu toţii grozăviile războiului şi nu dorim ca ele să se repete.

Noi nu avem nimic împotriva poporului muncitor rus şi împotriva revoluţiei sale, care l-a scăpat de jugul sclaviei. Dimpotrivă, muncitorii şi ţăranii ruşi au dreptul la recunoştinţă şi ajutor din partea noastră pentrucă ei ne-au arătat calea desrobirii.

Tovarăşi soldaţi,

Boierii voştri vor să vă prefacă în călăi ai revoluţiei ruseşti. Vă veţi învoi cu această ruşine? „Nu!" Iată care trebue să vă fie răspunsul. Nu înnăbuşirea revoluţiei muncitorilor şi ţăranilor ruşi trebue să fie gândul vostru. Dimpotrivă, luaţi pildă dela muncitorii şi ţăranii ruşi care, prin revoluţie, au alungat pe asupritorii lor de veacuri şi pregătiţi-vă şi voi de acea zi măreaţă când veţi putea arunca jugul oligarhiei române şi deveni liberi.

Niciun glonte împotriva Armatei Roşii şi a revoluţiei socialiste ruse!

Jos războiul împotriva Rusiei muncitorilor şi ţăranilor!

Trăiască înfrăţirea dintre muncitorii şi ţăranii ruşi şi români împotriva asupritorilor!

Trăiască pacea!

COMITETUL PARTIDULUI COMUNIST (bolşevic) DIN BASARABIA

★

76

1921

CATRE COMITETELE ŞI MEMBRII SECŢIUNILOR CATRE GRUPURILE COMUNISTE![1]

Tovarăşi!

Ţinem să vă atragem atenţia asupra a ceeace se întâmplă în partid şi'n întreaga mişcare muncitorească socialistă. Aceasta o facem, convinşi fiind că în lupta noastră de desrobire acest aparat — partidul — trebue să fie pe deplin perfecţionat, pentru a ne putea servi cât mai bine cauza.

Intrucât de aproape un an, secţiunile întregii Românii s'au declarat pentru *Internaţionala a III-a comunistă*, pentru principiile şi tactica ei, atitudinea şi activitatea Comitetelor Centrale actuale sunt o sfidare adusă nouă tuturora.

Să nu uităm că înfăptuirea începutului de desrobire a clasei muncitoare concordă numai cu o singură acţiune decisivă: cucerirea puterii politice de către proletariat, acţiune pentru care ne pregă-

[1] *Manifest editat în Februarie 1921.*

tim de zeci de ani, ne pregătim şi ne vom pregăti încă, atât prin luptele de zi cu zi contra clasei stăpânitoare, cât şi prin pregătirea noastră politică, ideologică şi organizatorică — prin critică şi autocritică. Fără această critică şi autocritică în sânul mişcării şi organizaţiilor noastre, noi nu vom putea propăşi niciun pas.

Iată dece facem apel la toţi tovarăşii care au votat pentru afilierea la *Internaţionala a III-a comunistă*, şi în special ne adresăm grupurilor comuniste din secţiuni şi sindicate (acolo unde asemenea grupuri nu există încă, ele trebue să se formeze şi să intre în legătură cu noi), pentru a readuce Comitetele Centrale ale mişcării la realitate şi pentru a reda viaţa partidului.

1) Comitetele Centrale au decis încă dinaintea grevei ca până la congres (?) să nu apară în ziarul central niciun articol de polemică. Intre altele, aceasta ar însemna ca chestiunile destinate a fi dezbătute la viitorul congres să nu poată fi lămurite. Această măsură loveşte special în noi, comuniştii, care ne dăm seama de confuzionismul masselor din partid, ceeace ne îndreptăţeşte să cerem ducerea de polemici cât mai multe.

2) Apoi nu se permite publicarea în *„Socialismul"* a niciunui articol de critică referitor la revista lui Şerban Voinea. Această măsură este unică în lume, mai ales dacă avem în vedere că Partidul socialist din România nu reprezintă majoritatea, mai mult chiar, are o majoritate ostilă principiilor de doctrină şi de tactică expuse în acea revistă. In acelaş timp, însă, ziarul *„Socialismul"* face *reclamă* susnumitei publicaţii...

3) Fantoma socialistă a grupului parlamentar împreună cu Comitetele Centrale provizorii au admis că fiecare deputat socialist poate avea păreri *personale*... în chestiuni mai puţin însemnate! Iar în ceeace priveşte chestiunile cele mai însemnate, un exemplu apreciat îl constitue anemicul răspuns la mesajul citit de juristul Dragu, care răspuns este o splendidă operă de politicianism românesc.

Tovarăşi!

Ne mărginim deocamdată la atât.

Acţiunea noastră trebue să fie imediată şi energică.

Aduceţi la cunoştinţă muncitorilor *calitatea* revistei lui Şerban Voinea (care apare acum fără cenzură, în timp ce „Lupta de clasă" nu poate să apară), criticaţi în şedinţele publice activitatea partidului şi îngrijiţi-vă ca cel puţin cu o oră mai curând să câştigăm pe muncitori pentru comunism şi lupta comunistă.

Urmaţi lozincile noastre, care sunt ale *Internaţionalei a III-a Comuniste*.

COMITETUL CENTRAL COMUNIST

—★—

77

1921

SE PREGATEŞTE O OFENSIVA CONTRA REPUBLICII SOVIETELOR? [1]

Succesivele înfrângeri ale atacurilor pornite împotriva Republicii Sovietelor nu par a fi cumințit pe cei care complotează contra acestei republici.

[1] *Articol publicat în „Socialismul" din 5 Februarie 1921.*

Având mari fonduri la dispoziţie, având complicitatea mai mult sau mai puţin făţişă a tuturor guvernelor burgheze, aventurierii care şi-au făcut din doborîrea primului stat muncitoresc un izvor de îmbogăţiri fac planuri, organizează „armate" şi pregătesc noi ofensive pentru la primăvară. „Daily Herald" publică în această privinţă un semnificativ reportaj care dezvălue complotul ale cărui fire par a se trage deodată din Budapesta, Bucureşti, Praga şi Paris.

Reportajul dă în această privinţă următoarele amănunte:

„Aflu din Bucureşti — scrie corespondentul vienez al ziarului „Daily Herald" — că primul ministru al Bulgariei, Stambulinschi, a avut o conferinţă secretă în Capitala României cu generalul polon Haller. Delegaţi ai ministerului de război român au luat şi ei parte la conferinţă. Stambulinschi a declarat că e dispus să pună la dispoziţia Varşoviei şi a Bucureştilor, armata bulgară".

El a cerut ca în schimb Bulgaria să fie admisă în alianţa polono-română.

In acelaş timp, prin presă, guvernul ungar pregăteşte în mod activ populaţia în vederea unui război maghiar contra Rusiei Sovietice. Ziarele din Budapesta publică zilnic articole senzaţionale despre intenţia Rusiei de a năvăli în Ungaria. Mulţi ofiţeri superiori din armata lui Vranghel se află acum la Budapesta şi poartă fără întrerupere convorbiri cu şefii armatei maghiare. Noul ministru de externe al Ungariei, doctor Gustav Gratz, a declarat într'un discurs public că sarcina principală a Ungariei este pregătirea militară contra Rusiei bolşevice.

cenzurat

După informaţii din Cehoslovacia, ministrul Angliei la Praga a primit oferta de a echipa cei 80.000 de soldaţi ucraineni care fuseseră internaţi în Boemia după înfrângerea lui Petliura.

Ucrainenii, spune corespondentul, lucrează într'un mod foarte activ la Viena, Budapesta şi Paris, făcând propagandă pentru pregătirile militare ce propun. Ei cer în schimb crearea unui stat tampon format din Galiţia răsăriteană şi Ucraina. Ungurii sunt gata să sprijine pe Ucraineni, cu condiţia să li se admită anexarea teritoriului situat la Nord de Beregszász-Munkács.

„Chicago Tribune", la rândul său, revine cu noi amănunte asupra propunerii lui Ludendorff împotriva Rusiei. El confirmă că Reichberg a scris cu aprobarea lui Ludendorff memoriul care a fost înaintat Marilor Puteri ale Antantei şi în care se expune, după cum se ştie, planul unei alianţe militare Antanto-Germane împotriva bolşevismului.

Ludendorff declară că regretă mult publicarea acelui memoriu înainte ca Englezii şi Americanii, care sprijină ideea sa, să fi putut interveni în favoarea proiectului...

Complotiştii leagă firele complotului lor criminal pe deasupra popoarelor.

Republica Sovietelor şi-a manifestat în repetate rânduri dorinţele-i de pace şi în privinţa aceasta nu mai încape nicio îndoială.

Neţinând socoteală de această dorinţă, neţinând socoteală de voinţa clar exprimată a tuturor popoarelor de a pune capăt războiului, intriganţii, doritori de sânge, vor avea a se lovi mai întâi de rezistenţa dârză a maselor.

Şi înainte de a da piept cu Armatele Roşii, neclintite în voinţa de apărare a Republicii sfaturilor, suntem siguri că planurile lor se vor risipi...

———★———

78

1921

MUNCITORI![1]

Iarăşi au fost arestaţi tovarăşi din fruntea mişcării socialiste acuzaţi iarăşi de complot contra Siguranţei statului ciocoiesc şi iarăşi vor fi condamnaţi la zeci de ani de puşcărie.

Prigonirile făptuite cu prilejul grevei generale trecute nu sunt îndestulătoare pentru guvernul sângerosului general Averescu.

Pentru a ascunde pungăşiile şi escrocheriile unui guvern în fruntea căruia stau oameni de afaceri ca Tăzloanu-Henţescu-Argetoianu-Suler, se încearcă o nouă lovitură contra mişcării socialiste.

Pentru ca cetăţenii producători ai acestei ţări să nu tragă la răspundere pe acei care au înlesnit ca mii de funcţionari ai statului să se închiaburească, pe acei care au întocmit noi biruri de miliarde pe spinarea înflămânzitului popor, pe acei ce au adus ţara într'un dezastru economic şi financiar, guvernul, cu ajutorul poliţiei, a inventat un nou complot.

Muncitori!

Aceste zvârcoliri ale burgheziei parazitare, ale capitalismului în faliment arată noua epocă revoluţionară în care a intrat omenirea.

[1] *Manifest editat în 1921.*

Guvernele de exploatatori nu se mai pot susţine la putere decât prin suprimarea oricărei legalităţi burgheze, prin teroare, prin crime, prin condamnarea muncitorilor revoluţionari.

Sub guvernul Argetoianu-Suler, parlamentul a ajuns un aparat legal de inchiziţie; libertatea de păreri politice nu mai există.

Sub guvernul generalului terorist care a ucis în 1907 peste 11.000 de ţărani, pământ nu s'a dat decât la foarte puţini — pământ pe care îl vor plăti foarte scump eroii dela Mărăşeşti — din care cauză *răscoalele ţărăneşti au izbucnit ici-colea.*

Răscoalele ţărăneşti, zecile de mii de muncitori fără lucru, pâinea scumpă, lipsa caselor de locuit, birurile noi ce se pun mereu, furturile de milioane din partea miniştrilor şi prietenilor lor, câştigurile de zeci de milioane ale băncilor şi fabricanţilor; acestea sunt motivele care fac guvernul să fie setos de sânge.

In Germania, aceleaşi cauze au adus astăzi clasa muncitoare din nou pe baricade, la lupta cu arma în mână pentru cucerirea puterii politice în stat. Aceleaşi cauze împing, de luni de zile, muncitorimea italiană în lupta sângeroasă cu stăpânirea ţării. Pretutindeni fierbe, pretutindeni clocoteşte revolta, pretutindeni se arată zorile lumii noi, pentru înfăptuirea căreia se strădueşte de 4 ani de zile proletariatul rus!

Muncitori!

Nouă, clasei muncitoare, ne e dat să înfăptuim această lume nouă. Numai noi putem şi trebue s'o înfăptuim.

Pentru ea trebue luptă, pentru luptă trebue organizare, şi organizarea de azi înseamnă făurirea unui partid comunist, a unui partid revoluţionar care să-şi făurească mijloace noi de luptă.

Nicio teroare nu va putea opri muncitorimea să-şi făurească o nouă soartă.

Suflecaţi-vă mânecele, înălţaţi-vă pumnii strânşi şi loviţi, loviţi cu putere, căci numai astfel se poate lupta pentru :

Partidul Comunist din România!
Internaţionala a III-a Comunistă!
Revoluţia mondială!

COMITETUL CENTRAL
COMUNIST DIN ROMANIA
ŞI COMITETUL EXECUTIV
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN BASARABIA

—★—

79

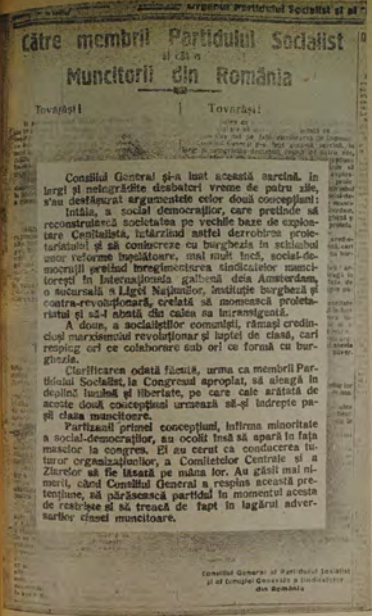
1921

CATRE MEMBRII PARTIDULUI SOCIALIST ŞI CATRE MUNCITORII DIN ROMANIA [1]

Tovarăşi!

In momentul când Partidul socialist din România se găseşte la o răspântie, iar dintre căile ce-i stau deschise înainte are de ales numai una singură, pe aceea care duce clasa muncitoare la desrobire, în acest moment istoric Consiliul general al

[1] *„Socialismul" nr. 17 din 6 Februarie 1921.*

Către membrii Partidului Socialist şi către Muncitorii din România

Tovarăşi!

Consiliul General şi-a luat această sarcină. In largi şi neîngrădite desbateri vreme de patru zile, s'au desfăşurat argumentele celor două concepţiuni:

Intâia, a social democraţilor, care pretinde să reconstruiască societatea pe vechile baze de exploatare Capitalistă, întârziind astfel desrobirea proletariatului şi să comisereze cu burghezia în schimbul unor reforme înşelătoare, mai mult încă, social-democraţii pretind înregimentarea sindicatelor muncitoreşti în Internaţionala galbenă dela Amsterdam, o sucursală a Ligei Naţiunilor, instituţie burgheză şi contra-revoluţionară, creiată să momească proletariatul şi să-l abată din calea sa intransigentă.

A doua, a socialiştilor comunişti, rămaşi credincioşi marxismului revoluţionar şi luptei de clasă, cari resping ori ce colaborare sub ori ce formă cu burghezia.

Clarificarea odată făcută, urma ca membrii Partidului Socialist, la Congresul apropiat, să aleagă în deplină lumină şi libertate, pe care cale arătată de aceste două concepţiuni urmează să-şi îndrepte paşii clasa muncitoare.

Partizanii primei concepţiuni, infima minoritate a social-democraţilor, au ocolit însă să apară în faţa maselor la congres. Ei au cerut ca conducerea tuturor organizaţiunilor, a Comitetelor Centrale şi a Ziarelor să fie lăsată pe mâna lor. Au găsit mai nimerit, când Consiliul General a respins această pretenţiune, să părăsească partidul în momentul acesta de restrişte şi să treacă de fapt în lagărul adversarilor clasei muncitoare.

Manifest publicat în „Socialismul" din 6 Februarie 1921, chemând proletariatul român la luptă pentru făurirea unui partid de clasă revoluţionar — comunist.

organizaţiilor socialiste şi sindicale din România ţine să lumineze împrejurările actuale şi să lămurească clasei muncitoare atitudinea sa în faţa acestor împrejurări.

Trădat la sfârşitul veacului trecut de către conducătorii săi, care au trecut cu steagurile deschise în tabăra burgheziei, Partidul socialist din România a reînviat.

cenzurat

Alături de partidele socialiste internaţionaliste şi revoluţionare din toată lumea, credincios rezoluţiilor hotărîte de congresele Internaţionalei, la Stuttgart, Basel şi Copenhaga, Partidul socialist din România s'a ridicat cu vigoare împotriva războiului imperialist mondial. Tot alături de partidele rămase credincioase socialismului revoluţionar el a depus toate sforţările pentru a se înfiripa, la Zimmerwald, Kienthal şi Stockholm, Internaţionala în locul celei prăbuşite sub loviturile de tun ale războiului mondial şi trădate de către conducătorii social-patrioţi.

cenzurat

Tovarăşi !

Trezite şi atrase în arena vieţii politice şi a luptelor sociale, massele muncitoare din România s'au strâns atunci cu zecile de mii împrejurul steagului partidului socialist.

Dar în noile graniţe date ţării de războiul imperialist, Partidul socialist nu mai stătea singur în rândurile de avangardă. Alături de el două partide social-democrate, în Transilvania şi în Buco-

vina, cereau să conducă şi ele clasa muncitoare în lupta ei împotriva burgheziei. Departe însă de a-şi face datoria socialistă şi de clasă, conducătorii acestor partide social-democrate au dat mâna cu burghezia, ba chiar au intrat în guvernul ei, ca în Transilvania, de pildă, aducând confuzie şi dezbinare în rândurile muncitorimii, a cărei încredere au înşelat-o.

Partidul socialist din România, conştient că în lupta pentru înfăptuirea socialismului numai unitatea revoluţionară a clasei muncitoare constitue singura chezăşie a izbânzii, şi-a concentrat toate sforţările pentru a aduce proletariatul din noile ţinuturi în cadrul unic şi unitar al unei singure armate socialiste.

Zadarnice au fost însă, tovarăşi, concesiile făcute de partidul socialist din vechiul regat pentru a întoarce pe aceşti conducători din drumul greşit şi vinovat al colaborării de clasă şi al compromisului cu burghezia. In timp ce massele din spatele acestor conducători, sub influenţa mizeriei provocate de descompunerea progresivă a societăţii burgheze şi sub influenţa frământărilor sociale care au cuprins întreg globul, şi-au însuşit ideile şi năzuinţele noastre, conducătorii acestor masse din noile provincii au găsit de cuviinţă să încerce să ademenească şi partidul socialist din vechiul regat în apele stătătoare ale democratismului burghez.

Tovarăşi!

Nu se putea ca această situaţie păgubitoare acţiunilor socialiste să mai dureze: îndată ce aceste intenţii s'au dat pe faţă, clarificarea se impunea.

Consiliul general şi-a luat această sarcină. In largi şi neîngrădite desbateri vreme de patru zile s'au desfăşurat argumentele celor două concepţiuni:

Intâia, a social-democraţilor, care pretinde să reconstruiască societatea pe vechile baze de exploatare capitalistă, întârziind astfel desrobirea proletariatului, şi să conlucreze cu burghezia în schimbul unor reforme înşelătoare, mai mult încă, social-democraţii pretind înregimentarea sindicatelor muncitoreşti în Internaţionala galbenă dela Amsterdam, o sucursală a Ligii naţiunilor, instituţie burgheză şi contrarevoluţionară, creată să momească proletariatul şi să-l abată din calea sa intransigentă.

A doua, a socialiştilor comunişti, rămaşi credincioşi marxismului revoluţionar şi luptei de clasă, care resping orice colaborare sub orice formă cu burghezia.

Clarificarea odată făcută, urma ca membrii partidului socialist la Congresul apropiat să aleagă în deplină lumină şi libertate, pe care cale arătată de aceste două concepţiuni urmează să-şi îndrepte paşii clasa muncitoare.

Partizanii primei concepţiuni, infirma minoritate a social-democraţilor, au ocolit însă să apară în faţa masselor la congres. Ei au cerut ca conducerea tuturor organizaţiunilor, a Comitetelor Centrale şi a ziarelor să fie lăsată pe mâna lor. Au găsit mai nimerit când Consiliul general a respins această pretenţiune, să părăsească partidul în momentul acesta de restrişte şi să treacă de fapt în lagărul adversarilor clasei muncitoare.

Tovarăşi !

Social-democraţii au rămas credincioşi ideilor lor de colaborare şi compromis cu burghezia, demascându-se definitiv în faţa masselor.

Odată cu plecarea social-democraţilor, unitatea partidului nu este atinsă. Toţi muncitorii conştienţi vor rămâne împrejurul steagului înălţat cu cinste în atâtea bătălii.

Tovarăşi din noile ţinuturi, din Bucovina, Ardeal şi Banat!

Voi, care aţi silit pe conducătorii voştri să facă împotriva voinţei lor, un pas după celălalt către unificarea revoluţionară cu proletariatul din vechiul regat, nu vă veţi întoarce din calea aleasă.

Acei care se mai pretind şi azi conducătorii voştri v'au înşelat speranţele. Ei s'au demascat.

Indepărtaţi pe aceşti conducători care se împotrivesc să meargă pe calea pe care voi v'aţi ales-o!

Cu forţe unite, înăuntrul unui singur şi puternic partid socialist, să opunem încercărilor de dezbinare ale social-democraţilor şi loviturilor furioase ale burgheziei solidaritatea de oţel a proletariatului de pe tot întinsul României.

Trăiască solidaritatea revoluţionară a proletariatului din România !

3 Februarie 1921.

CONSILIUL GENERAL
AL PARTIDULUI SOCIALIST
ŞI AL COMISIEI GENERALE
A SINDICATELOR DIN ROMANIA

———★———

80

1921

UNITARII [1]

Bifurcarea ideilor în sânul mişcării muncitoare dela noi nu datează nici dela ultimul Consiliu general şi nici dela greva generală din Octombrie. Desfacerea ideologică a partidului socialist nu a fost pricinuită, deasemenea, nici de întoarcerea delegaţiei noastre „cu ordin" dela Moscova. Prezenţa a două tendinţe, a două curente datează de multă vreme. Dacă am vrea să urcăm până la izvor, ar trebui să deschidem paginile prăfuite ale manifestelor revoluţionare răspândite la Iaşi şi dezavuate de un pumn de tovarăşi din jurul „social-democraţiei". Ar trebui să dăm înlături scoarţele cu stema Kaizeristă ale dosarelor alcătuite la Bucureşti de justiţia militară sub ocupaţia germană, împotriva tovarăşilor care nu au stat cu mâinile în sân, atunci când peste Milcov oastea rusească ridicase în locul stindardului ţarist drapelul revoluţiei. Ar trebui să deschidem şi celulele dela Cercul militar pentru a descifra pe zidurile lor zilele de închisoare şi de foame ale tovarăşilor noştri.

Dar suişul până la aceste îndepărtate vremi este poate prea anevoios astăzi, când evenimentele se rostogolesc vertiginos, îngrămădind în doi ani ceeace nu se adunase mai înainte în douăzeci. Pentru a arăta că divergenţele de idei, de metodă şi de tactică nu datează numai de o săptămână sau de o lună, ajunge să amintim numai de două evenimente,

[1] *„Socialismul" nr. 20 din 11 Februarie 1921.*

de două fapte, diametral opuse şi care vădeau încă de acum doi ani două tendinţe de neîmpăcat.

De o parte, declaraţia de principii elaborată de un grup de tovarăşi din vechiul regat încă în cursul toamnei 1918 şi publicată în „Socialismul" din Decembrie acelaş an. Şi simultan, de cealaltă parte, declaraţia a doi social-democraţi din guvernul burghez din Transilvania. Aceste două atitudini arată că chestiunea „sciziunii" are un trecut, o istorie. De bună seamă că trecutul acesta nu-i eroic şi nici măreţ nu e, deşi el a fost zugrăvit mereu, nu ca un mers spre sciziune, ci ca un mers spre unificare.

...Mişcarea noastră deci, membrii de partid, membrii sindicatelor, ca şi muncitorii din afara rândurilor proletare organizate, ştiau de prezenţa a două curente: dreapta şi stânga, sau în formulare simplistă de: „a doua" şi „a treia".

Iată însă că acum apare o nouă tendinţă care se grupează aparte, luându-şi numele de „socialişti-unitari". Până la ultimul Consiliu general se părea, în confuzia şi confuzionismul general, că cu toţii suntem „unitari". Cu toţii, cei de dreapta ca şi cei de stânga, ne străduiam pentru unitate, pentru unificare. Ba străduinţa asta mergea aşa departe încât ocoleam, ascundeam deosebirile de vederi şi ciocnirile dintre tendinţe, numai şi numai pentru a da iluzia unei unităţi, care de fapt nu exista şi nici nu se putea realiza. Cu alte cuvinte, cu toţii eram unitari, deşi nu ne luasem această nobilă şi umanitară titulatură.

Acuma, însă, deosebirile prea s'au adâncit, pentru ca străduinţele spre unitate să nu fie înfrânte şi dezgolite ca zadarnice şi inutile. In timp ce în partidele socialiste din toate ţările procesul de clarificare, de selecţionare, de regrupare se terminase prin desfacerea şi debarcarea, prin excluderea elementelor devenite o frână în mersul proletariatului spre revoluţie, la noi sforţările întârziate spre unificare ne-au reţinut în drum. Am rămas în urmă.

...Social-democraţii noştri au înţeles cum stau lucrurile. Ei ştiau că la congres, unde proletariatul conştient va avea de ales între a se alia cu proletariatul revoluţionar din toată lumea sau a rămâne la braţ cu cei câţiva social-democraţi, foşti sau viitori miniştri în guvernele M. S. Regelui Ferdinand, proletariatul din România va prefera alianţa cu cel dintâi şi se va afilia la Internaţionala Comunistă. De frica congresului, pentru a nu apărea acolo, aşa cum sunt, adică infimi şi ridicol de puţini, au grăbit lucrurile şi au ieşit din partid tocmai acuma când aveau de partea lor cenzura, starea de asediu, simpatia şi sprijinul guvernului.

„Sciziunea" s'a produs, împotriva voinţei majorităţii zdrobitoare a Consiliului general (30 de voturi din 39), care voia să dea lupta cu social-democraţii în faţa congresului. In cursul dezbaterilor consiliului, care arătau în chip vădit că social-democraţii se tem a da piept cu comuniştii la congres şi că ei au hotărît înainte de consiliu s'o ia la fugă, s'a format un grup, care urmărea să reţină pe fugari, până la congres, în partid. Pentrucă voia să menţină provizoriu unitatea, grupul acesta şi-a dat numele de „unitar"...

...Urmăreşte el oare propagarea unui program deosebit şi de cel comunist şi de cel social-democrat? Atunci, da, grupul ...să se numească, de pildă, grup centrist, aşa cum ar merita-o după declaraţia publică...

In niciun caz nu înțelegem titulatura aceasta născătoare de confuzie „unitari"...

★

81

1921

DUPA CONSILIUL GENERAL[1]

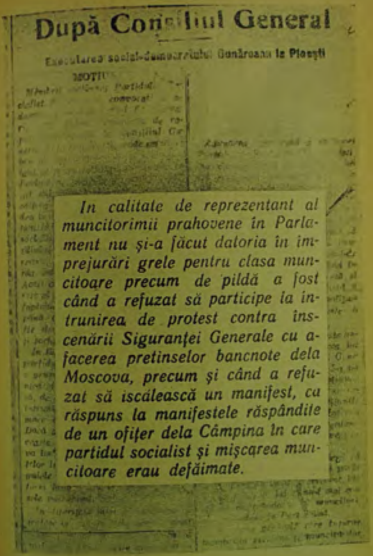
MOȚIUNE

Membrii secțiunii Partidului socialist din Ploești convocați în adunare generală astăzi 6 Februarie 1921, luând cunoștință de raportul delegației la Consiliul general dela București, unde un membru al secțiunii locale și reprezentant al muncitorimii prahovene în Parlament, Al. Dunăreanu, a călcat disciplina socialistă prin iscălirea unei moțiuni care tinde să dea pe mâna elementelor oportuniste întreaga mișcare sindicală și socialistă, consideră părăsirea Consiliului general de către Al. Dunăreanu ca echivalentă cu însăși trădarea intereselor clasei muncitoare.

Acest act nu este decât consecința firească a moralei pe care acesta și-a însușit-o, ca și a faptelor mai jos arătate, săvârșite până astăzi și care trebue să fie denunțate opiniei muncitoare și socialiste.

In 1910 Al. Dunăreanu a părăsit partidul socialist pentru a trece la o grupare de mici patroni potrivnică ideii socialiste și luptei de clasă, de unde prin manifeste și prin întruniri a dus campanie de

¹ „Socialismul" nr. 20 din 11 Februarie 1921.

După Con[illegible]liul General

In calitate de reprezentant al muncitorimii prahovene în Parlament nu și-a făcut datoria în împrejurări grele pentru clasa muncitoare precum de pildă a fost când a refuzat să participe la întrunirea de protest contra înscenării Siguranței Generale cu afacerea pretinselor bancnote dela Moscova, precum și când a refuzat să iscălească un manifest, ca răspuns la manifestele răspândite de un ofițer dela Câmpina în care partidul socialist și mișcarea muncitoare erau defăimate.

Moțiunea din 6 Februarie 1921 a secției partidului socialist din Ploești privitoare la demascarea și excluderea lui Dunăreanu din secțiune

defăimare contra partidului socialist. Dacă a fost reprimit în partid, aceasta s'a făcut cu credinţa că se va îndrepta, şi în urma angajamentelor luate de el, că va observa regulile statutare şi va lucra conform hotărîrilor luate de congresele partidului.

In diferitele misiuni potrivit cărora trebuia să trateze cu autorităţile, nevoile muncitorimii prahovene, acesta n'a observat nici cele mai elementare reguli ale moralei socialiste... nepermiţând niciun control din partea organelor competente ale mişcării asupra tratativelor conduse de el.

In calitate de reprezentant al muncitorimii prahovene în Parlament nu şi-a făcut datoria în împrejurări grele pentru clasa muncitoare, precum, de pildă, a fost când a refuzat să participe la întrunirea de protest contra înscenării Siguranţei generale cu afacerea pretinselor bancnote dela Moscova, precum şi când a refuzat să iscălească un manifest, ca răspuns la manifestele răspândite de un ofiţer dela Câmpina în care partidul socialist şi mişcarea muncitoare erau defăimate.

cenzurat

Adunarea generală a secţiunii Partidului socialist din Ploieşti, considerând lipsa de interes a lui Al. Dunăreanu pentru propaganda ideilor socialiste, precum şi desconsiderarea nevoilor muncitorilor din Prahova, ale căror fonduri a intenţionat să le folosească pentru a atrage întreaga mişcare din Prahova în cadrul politicii social-democrate reformiste, răspândind în acest scop zvonuri prin presă şi verbal, precum că Federaţia socialistă a Prahovei ar fi aderat la politica social-democrată, ceeace este o sfruntată minciună ;

Considerând deci toate aceste antecedente, precum şi purtarea lui Al. Dunăreanu la Consiliul general dela Bucureşti, pe care l-a părăsit atunci când nu s'a primit moţiunea social-democraţilor, în care se cerea, între altele, ca organizaţiile sindicale să se afilieze la Internaţionala galbenă dela Amsterdam, dovedită ca potrivnică intereselor clasei muncitoare.

Adunarea generală consideră că Al. Dunăreanu nu mai face parte ca membru din această secţiune, blamează purtarea lui şi nu-l mai consideră ca mandatar al muncitorimii ploieştene în parlament.

Adunarea generală cere tuturor membrilor secţiunii şi muncitorilor organizaţi în sindicate să nu mai considere pe Al. Dunăreanu nici ca reprezentant al lor, nici ca membru al secţiunii.

Adunarea generală a hotărît excluderea definitivă a lui Al. Dunăreanu din secţiune.

———★———

82

1921

CĂTRE COMITETELE CERCURILOR CĂTRE TINERI [1]

Tovarăşi !

Situaţia precară materială creată în urma grevei generale prin închiderea localurilor şi reducerea activităţii şedinţelor noastre, face ca astăzi

[1] *„Socialismul" nr. 28 din 19 Februarie 1921.*

după 5 luni dela desfăşurarea grevei generale, să devină imposibilă reapariţia ziarului „Tineretul socialist".

Cum însă reapariţia „Tineretului socialist" se impune, facem un călduros apel la toţi tovarăşii care au posibilitatea să-şi trimită contribuţia lor, pentru a grăbi astfel reapariţia ziarului. Până atunci şi eventual şi după aceea, în urma bunăvoinţei comitetelor centrale şi a redacţiei „Socialismului", ne vom folosi de cele două coloane care ne-au fost puse la dispoziţie odată pe săptămână.

In acest scop, atragem atenţia comitetelor, cercurilor, cât şi membrilor noştri că regulat, în fiecare duminecă, vom publica, sub rubrica *„Tribuna tineretului"*, chestiuni de organizare, cât şi de educaţie în general.

In acest caz, datoria membrilor din comitetele cercurilor este ca să ceară fie direct administraţiei „Socialismului", fie prin Secretariatul Comitetului Central un număr de foi care să fie vândute în rândurile Tineretului muncitoresc...

Partidul socialist din România, clădit pe o temelie putredă, partid oportunist şi reformist, partid nehotărît, şubred, a crescut un copil — Uniunea tineretului — tot atât de debil, de şubred, de incapabil.

Tinerii muncitori, istoviţi de muncă, corupţi de educaţia din şcoală şi de educaţia străzii, stăpâniţi de ideile religioase ale mamelor lor, plini de naţionalism şi şovinism, lipsiţi de orice autonomie de organizare şi de muncă propagandistică în sânul cercurilor lor, n'au putut asimila cultura ştiinţifico-filozofică dată de şefii partidului şi de gazeta „Tineretul socialist".

Nu s'a făcut apel la entuziasmul, îndrăsneala, puterea de sacrificiu, idealismul tineretului dela noi şi mai puţin încă s'a încercat cultivarea acestor calităţi.

In timp ce în alte ţări, datorită epocii revoluţionare prin care trecem, Tineretul socialist... a dat lupte şi jertfe pentru desrobirea clasei muncitoare, în timp ce tineretul din Rusia duce acum greul înfăptuirii vieţii comuniste, în timp ce tineretul italian — în contra tuturor dascălilor bătrâni şi tineri — este mâna dreaptă a tânărului şi viguroasului Partid Comunist Italian, ...tineretului socialist din România, dădăcit, crescut în cultul a tot ce e bătrân şi în special a tot ce e vechi în mişcare, i-a fost ucis până şi spiritul viu de critică, spirit atât de necesar mişcării noastre pentru educarea masselor...

Tot ce e revoluţionar cu adevărat, aproape un milion de tineri din toate unghiurile lumii, tineri de rasă albă, neagră şi galbenă, formează Internaţionala Comunistă a Tineretului. Organizaţiile comuniste ale tineretului au ca scop de a da „educaţie comunistă tineretului muncitor, de a lua parte activă la lupta pentru înfrângerea capitalismului (apărarea dictaturii proletariatului şi instituirea sistemului sovietic — după cucerirea puterii politice), de a lupta pentru reorganizarea muncii şi a culturii după noi metode socialiste. După posibilitate, organizaţiile tineretului comunist încurajează dezvoltarea culturală a tineretului muncitor în spiritul concepţiei marxiste şi încurajează educaţia fizică, care, pentru moment trebue să servească la pregătirea militară".

Internaţionala Comunistă a Tineretului va ţine, peste o lună, un congres mondial, la care vor lua parte peste 50 de organizaţii. Intre altele, se vor

dezbate probleme despre: 1) situaţia politică mondială, 2) lupta economică a tineretului proletar, 3) educaţia comunistă a tineretului, 4) metodele de agitaţie ale organizaţiilor, 5) chestiuni de organizare, 6) tactica antimilitaristă a tineretului comunist şi multe altele.

Care este datoria tineretului socialist din România faţă de acest congres?

Pentrucă Comitetul Central al Tineretului (din vechiul regat) e incapabil, e contra revoluţiei şi revoluţionarilor, fiecare cerc de tineri socialişti trebue să discute chestiunea Internaţionalei Comuniste a Tineretului, să se declare pentru afilierea imediată, să aprobe programul ei (publicat anul trecut în „Tineretul Socialist") şi să numească delegaţi pentru apropiatul congres mondial.

—★—

83

1921

PENTRU INTERNAŢIONALA A III-a [1]

Ca o confirmare a informaţiei date de noi că la Cluj s'a format, din sânul mai multor bresle, un comitet de acţiune împotriva social-democraţilor, citim în organul tovarăşilor din Târgu-Mureş, „Marosvölgyi Munkás" următoarea decizie luată la o şedinţă comună a Comitetelor partidului şi Uniunilor sindicale din Târgu-Mureş. Iat-o:

„Comitetele partidului şi ale Uniunilor sindicale din Târgu-Mureş află cu indignare că comitetul exe-

[1] *„Socialismul" nr. 37 din 29 Februarie 1921.*

cutiv și Comisia generală a sindicatelor din Ardeal de luni de zile sabotează hotărîrile congresului (din Ardeal), ba chiar lucrează pe față împotriva lor.

Ele constată că delegații comitetului executiv și ai Comisiei generale din Ardeal au părăsit ședința Consiliului general, au înființat un partid nou, cu numele de Partidul social-democrat din România, în care l-au ales pe Jumanca Iosif ca membru în Comitetul Central și ca redactor.

Mai departe constată, cu aceeași indignare, că comitetul executiv și Comisia generală din Cluj rămân și mai departe alături de acești delegați renegați, care au părăsit partidul și ideile sale, că se solidarizează cu actele acestora, care sunt în contradicție cu cele hotărîte în Consiliul general, că se solidarizează cu amenințarea social-democraților de a exclude din partid majoritatea.

In urma celor arătate, persoanele acestea sunt privite ca ieșite din partid, și ne mirăm de îndrăzneala ce au de a se mai numi și mai departe comitet executiv și comisie generală și de a se adresa în calitatea aceasta muncitorimii ardelene. Adunarea comitetelor din Târgu-Mureș declară că persoanele de mai sus nu mai sunt primite ca membri în comitetele conducătoare și rupe orice legături cu dânșii.

Declară apoi că recunoaște numai comitetul executiv și comisia generală alese din rândul grupelor credincioase congresului ca organe supreme provizorii ale partidului și ale mișcării sindicale ardelene și că se supune directivei și hotărîrilor lor".

Comentariile care însoțesc această declarație în „Marosvölgyi Munkás" spun următoarele:

„Tovarăși, comitetele noastre conducătoare au lămurit numai cele mai arzătoare chestiuni la ordinea zilei. De azi înainte niciun ban, nicio ascultare renegaților. Nu uitați că adevărata lor vină este refuzul de a da ascultare declarației făcute în favoarea Internaționalei a III-a.

Inainte! La luptă!

Trăiască Internaționala a III-a!"

84

1921

CONFERINȚA ORGANIZAȚIILOR COMUNISTE ILEGALE DIN ROMANIA

Conferința ținută la Iași în strada Sărăriei

Luna aceasta într'un colț al țării s'au adunat în conferință organizațiile comuniste ilegale din România. La această conferință au fost reprezentate următoarele organizații: Partidul Comunist din Basarabia, fracțiunea comunistă din Bucovina, fracțiunea Evreilor comuniști din Bucovina și grupurile comuniste din vechiul regat, Dobrogea și Banat.

Conferința s'a deschis sub președinția de onoare a doi lucrători comuniști, care zac în celulele sângeroasei reacțiuni române. Fără formele obișnuite în congrese, s'a intrat în ordinea de zi, delegații diferitelor organizații depunându-și rapoartele. Cu deosebit interes au luat notă delegații diferitelor „colonii române" de progresul făcut de mișcarea comunistă din România. Din aceste rapoarte s'a putut constata că reacțiunea se manifestă în toate regiunile României la fel. Pretutindeni comu-

niştii sunt urmăriţi şi persecutaţi, dar acolo unde comuniştii depun o activitate mai intensă şi reacţiunea atinge formele celei mai brutale inchiziţii spaniole. In această privinţă, Partidul Comunist din Basarabia, care prin activitatea sa stă în fruntea organizaţiilor comuniste din România, are de îndurat şi prigonirile cele mai revoltătoare. Comuniştii sau bănuiţii de comunism arestaţi în Basarabia sunt torturaţi fără milă; li se scot unghiile, sunt arşi cu fierul roşu, bătuţi la tălpi, li se smulge părul din cap, apoi la proces sunt condamnaţi la moarte şi sute de ani muncă silnică. In combaterea comunismului, reacţiunea română stă alături de teroriştii albi din Finlanda şi Ungaria.

Ascultând raportul delegaţilor Comitetului Central din România şi al delegaţilor regionali, conferinţa votează următoarea rezoluţie:

Conferinţa găseşte că C.C.C. (Comitetul Central Comunist N. R.) din România n'a depus sforţări suficiente pentru unirea şi subordonarea tuturor tovarăşilor comunişti din mişcarea legală, ca: fracţiunea parlamentară, comitetul executiv etc., că a dovedit o slabă activitate în rândurile ţăranilor şi soldaţilor, luând în considerare timpul scurt de când activează Comitetul Central, cât şi greutăţile activităţii provenite din lipsa de elemente, de mijloace materiale, din cauza teroarei burgheze etc., recunoaşte că linia generală de conduită a fost păstrată cu consecvenţă şi îşi exprimă mai departe încrederea în el.

După raportul delegaţilor Partidului Comunist din Basarabia se votează următoarea rezoluţie: Delegaţii mişcării comuniste din România, adunaţi în conferinţă, ascultând rapoartele tovarăşilor din Basarabia... le dau deslegare pentru întreaga lor

activitate şi-şi exprimă încrederea în cei care au condus Partidul Comunist din Basarabia.

Conferinţa admiră revoluţionarismul, intransigenţa, disciplina şi sacrificiile comuniştilor, dând aceste calităţi drept pildă întregii muncitorimi din România.

Conferinţa subliniază că din raportul Partidului Comunist din Basarabia reiese rolul mare al tineretului muncitor şi intelectual în lupta de desrobire a proletariatului.

Conferinţa regretă însă că, din cauza reacţiunii turbate deslănţuite de guvernul burgheziei române, care a limitat posibilităţile Partidului Comunist din Basarabia numai la o existenţă cu adevărat ilegală, partidul n'a putut să se folosească îndeajuns de toate mijloacele de propagandă legală şi, în special, n'a putut folosi campaniile electorale din 1919—1920 pentru propaganda comunistă.

Raportul delegaţilor Comitetului regional din Bucovina a stârnit o vie discuţie, întrucât conferinţa n'a fost de acord cu mijloacele propuse de delegaţii bucovineni pentru lupta împotriva social-democraţiei. După lungi discuţii se votează următoarea rezoluţie: Delegaţii Partidului Comunist din Basarabia, Partidului Comunist din Bucovina şi a grupelor comuniste din România, adunaţi în conferinţă, ascultând raportul detailat al tovarăşului din Bucovina, îşi exprimă indignarea faţă de politicianismul şi politica trădătoare a şefilor social-democraţi din Bucovina; salută cu bucurie faptul că muncitorii provinciei din Nordul României nu se lasă atraşi de reformismul şi oportunismul social-democrat şi-şi exprimă dorinţa ca în curând tovarăşii să poată anunţa, la lumina zilei, alungarea contrarevoluţionarilor din fruntea mişcării.

Conferința accentuează că este de datoria C.C. regional bucovinean de a organiza în partidele social-democrate o aripă stângă legală din toți partizanii *Internaționalei a treia*.

Datoria aripei stângi va fi de a propaga dela tribunele partidelor comunismul, de a cere afilierea la *Internaționala a treia*, ca și imediata afiliere la Partidul socialist din România.

Conferința a salutat declarația delegaților bucovineni care confirmă că ei lucrează în acest sens și că este o chestiune de câteva săptămâni ca sindicatele din Bucovina să se afilieze Comisiei generale a sindicatelor din România.

Ascultând apoi raportul delegatului Evreilor comuniști, conferința își exprimă dorința ca organizația Evreilor comuniști să se contopească cu partidul comunist, considerându-se ca o fracțiune comunistă pentru propaganda în sânul proletariatului evreu; conferința dă însărcinare în acest sens delegaților Evreilor comuniști.

Cea mai vie discuție a provocat chestiunea formării unui partid comunist centralizat pentru toată România. Coordonarea activității comuniste, formarea unui partid comunist unic pentru toată România a devenit demult o necesitate...

Toți delegații conferinței au scos în relief lacunele activității descentralizate. Delegații din vechiul regat au arătat în special că grupurile comuniste n'au destulă autoritate ca să îndrumeze proletariatul pe calea revoluției socialiste, pentru aceasta este nevoie de un partid comunist; numai acesta va fi în stare să impună disciplina, să ceară sacrificii clasei muncitoare în lupta pentru dictatura proletară, pentru realizarea comunismului.

După o matură discuție, conferința ținând cont

că nu ne mai desparte decât puțin timp de congresul partidului socialist, care se va declara probabil pentru *Internaționala a treia*, a amânat luarea unei hotărîri, votând următoarea rezoluție:

Dezbaterile delegaților grupurilor comuniste din România și a Partidului Comunist din Basarabia au stabilit că existența separată a organizațiilor comuniste din România, Basarabia și Bucovina micșorează foarte mult forța lor și nu corespunde cerințelor *Internaționalei Comuniste*.

Luând însă în considerație piedicile care se pun formării unui partid comunist în România veche înainte de a cunoaște rezultatele congresului partidului socialist (Mai 1921), delegații de mai sus, pe baza disciplinei de partid, cu asentimentul conferinței, hotărăsc ca acest punct să fie scos de pe ordinea de zi, urmând să se ceară instrucțiuni Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste.

Până la primirea răspunsului partidele din Bucovina, Basarabia și grupurile comuniste din România, Dobrogea și Banat continuă existența autonomă, stabilind în acelaș timp legături strânse între ele.

Un deosebit interes a arătat conferința față de viitorul congres din Mai al Partidului socialist din România; toate fracțiunile comuniste au declarat în unanimitate că sunt gata să dea tot concursul și să ajute partidul socialist să intre pe drumul trasat de *Internaționala Comunistă*. In mod concret, conferința propune următoarea linie de conduită fracțiunii comuniste din vechiul regat:

Conferința recunoaște că chestiunea atitudinii față de mișcarea socialistă până la congres este una din cele mai arzătoare chestiuni ale momentului și trebue pusă pe primul plan al activității.

Pentru aceasta se va urmări:

1) Organizarea în sânul partidului socialist a unei *fracțiuni legale comuniste*, care să se manifesteze în mod unitar în toate chestiunile care se pun în mișcarea socialistă. Organizarea fracțiunii va înlesni identificarea forțelor cu adevărat comuniste.

2) Cu ajutorul fracțiunii, tovarășii comuniști vor face cea mai energică critică centriștilor de pe tribuna publică a sindicatelor și partidului, ca și prin întreaga presă legală a țării.

C.C.C. din România invită pe această cale elementele comuniste din partidul socialist să înceapă organizarea fracțiunii indicate în rezoluția de mai sus.

In chestiunea legăturii cu *Internaționala Comunistă și Federația partidelor comuniste din Balcani*, conferința votează următoarele rezoluții:

Delegații Partidului Comunist din Basarabia, ai grupurilor comuniste din România veche, Banat și Dobrogea și ai organizației comuniste din Bucovina, adunați în conferință... pentru centralizarea întregii mișcări comuniste din țară, luând cunoștință de statutele și rezoluțiile celui de al doilea Congres al Internaționalei Comuniste și de cele 21 de condiții, reînnoiesc afilierea lor și salută *Internaționala Comunistă* ca pe singura și adevărata conducătoare a proletariatului revoluționar.

Conferința salută prin comitetul executiv al Internaționalei Comuniste jertfele de trei ani ale poporului rus, jertfele proletariatului de pretutindeni date în lupta pentru izbânda revoluției mondiale, iar eroicului proletariat rus îi exprimă asigurarea

că vom lupta pentru a-l feri de noi jertfe într'o luptă cu burghezia română.

* * *

Conferința Partidului Comunist din Basarabia, a grupurilor comuniste din România, Banat și Dobrogea și a fracțiunii comuniste din Bucovina salută Federația Comunistă din Balcani și a Țărilor dunărene și-și exprimă regretul că dela această conferință lipsește reprezentantul Federației.

Conferința își exprimă dorința de a se stabili un contact mai strâns între comitetul executiv al Federației și organizațiile comuniste din România întreagă, cât și între organizațiile din fiece țară aparținând Federației; Federația va deveni astfel un adevărat centru de conducere a tuturor forțelor comuniste din Balcani.

Se votează apoi tezele care indică atitudinea comuniștilor în toate chestiunile importante. Subliniem dintre acestea tezele cu privire la armată, prin care tinerii comuniști sunt obligați să intre în armată și să-și facă acolo datoria de comuniști.

In cuvântarea de închidere se subliniază că, deși discuția a avut câteodată un caracter violent, totuși s'a căzut la sfârșit de acord prin faptul că toți participanții stau pe aceiași platformă, — platforma Internaționalei Comuniste. Delegații se despart urându-și ca viitoarea conferință să nu mai fie nevoiți s'o țină ilegal, înconjurați de sentinele, ci în Republica Sfaturilor de muncitori și țărani din România.

———★———

85

1921

Din Ardealul muncitoresc

MUNCITORIMEA ARDELEANA CONSIDERA CA EXCLUŞI DIN RANDURILE SALE PE SOCIAL-DEMOCRAŢI [1]

In legătură cu noul Comitet Central Provizoriu din Ardeal, ziarul tov. bănăţeni publică moţiunea votată la şedinţa de constituire a comitetului, precum şi apelul lansat către muncitorimea din Ardeal.

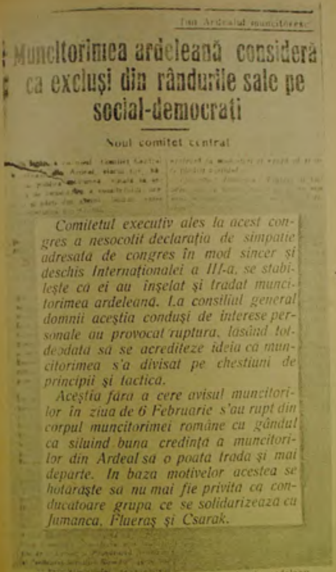
Moţiunea cuprinde următoarele :

Delegaţii diferitelor bresle împreună cu acei membri ai comitetelor conducătoare care au rămas credincioşi hotărîrilor congresului din 1920, în şedinţa comună ţinută în ziua de 12 Februarie curent stabilesc :

Comitetul executiv ales la acest congres a nesocotit declaraţia de simpatie adresată de congres în mod sincer şi deschis Internaţionalei a III-a, se stabileşte că ei au înşelat şi trădat muncitorimea ardeleană. La consiliul general domnii aceştia conduşi de interese personale au provocat ruptura, lăsând totdeodată, să se acrediteze ideea că muncitorimea s'a divizat pe chestiuni de principii şi tactică.

Aceştia, fără a cere avizul muncitorilor, în ziua de 6 Februarie s'au rupt din corpul muncitorimii române cu gândul ca, situind buna credinţă a muncitorilor din Ardeal, să o poată trăda şi mai departe. In baza motivelor acestea se hotărăşte să nu mai

[1] **„Socialismul" anul al XV-lea, nr. 44, Joi 10 Martie 1921**

Din Ardealul muncitoresc

Muncitorimea ardeleană consideră ca excluşi din rândurile sale pe social-democrati

Noul comitet central

Comitetul executiv ales la acest congres a nesocotit declaraţia de simpatie adresată de congres în mod sincer şi deschis Internaţionalei a III-a, se stabileşte ca ei au înşelat şi tradat muncitorimea ardeleană. La consiliul general domnii aceştia conduşi de interese personale au provocat ruptura, lăsând totdeodata să se acrediteze ideia că muncitorimea s'a divisat pe chestiuni de principii şi tactica.

Aceştia fără a cere avisul muncitorilor în ziua de 6 Februarie s'au rupt din corpul muncitorimei române cu gândul ca situind buna credinţa a muncitorilor din Ardeal să o poata trada şi mai departe. In baza motivelor acestea se hotarăşte sa nu mai fie privita ca conducatoare grupa ce se solidarizeaza cu Jumanca, Flueraş şi Csarak.

Fragment din moţiunea Consiliului provizoriu ardelean al Partidului socialist Român, publicată în „Socialismul" din 10 Martie 1921, cu privire la demascarea elementelor trădătoare din partid şi excluderea lor.

fie privită ca conducătoare grupa ce se solidarizează cu Jumanca, Flueraş şi Csarak.

In continuare, adunarea constată necesitatea unei conduceri centrale a mişcării, ia cunoştinţă de dorinţa muncitorimii din Braşov, Târgu-Mureş, Oradea Mare, Cluj, precum şi a comitetului executiv din ţară şi primeşte sarcina de a conduce în mod provizoriu mişcarea din Ardeal până la congresul pe care-l pregăteşte. Comitetul provizoriu şi-a luat titlul de „Consiliul provizoriu ardelean al Partidului Socialist Român" şi va lucra pe baza principiului pe care l-a obţinut majoritatea la Consiliul general din Bucureşti.

* * *

Apelul adresat muncitorimii conţine următoarele:

„Partidul Socialist din România, la care s'a alipit şi Partidul Socialist din Ardeal la congresul din August 1920, a convocat în şedinţă de Consiliu general pe toţi reprezentanţii muncitorilor din întreaga Românie. In această şedinţă, Jumanca şi Flueraş, foşti miniştri burghezi, şi Ion Csarak, secretar de organizaţie, au declarat că se despart de partidul nostru, au părăsit şedinţele şi s'au întrunit împreună cu social-democraţii din Bucovina ca să formeze un nou partid.

Noul partid s'a format sub titlul de „Partidul social-democrat Român", având în comitetul conducător pe Jumanca. Această asociaţie, care a părăsit partidul în momentele cele mai grele, profitând de sprijinul autorităţilor, profitând de faptul că localurile, ziarul, fondurile organizaţiilor sunt în mâinile lor, apelează la muncitori şi neagă că ei ar fi părăsit partidul.

Tovarăşi! Jumanca, Flueraş şi toţi acei care se solidarizează cu ei nu mai sunt membrii Partidului socialist din Ardeal! Nu au dreptul să vorbească în numele lor!

(Cenzura a şters 10 rânduri)

„S'au înşelat domnii aceştia când au crezut că muncitorimea e redusă la neputinţă pentru multă vreme şi că nu va îndrăzni să le zvârle în faţă trădarea. Numai cei meschini la suflet se pot îndoi de puterea muncitorimii. Muncitorimea ardeleană în unanimitate a rupt orice legături cu fosta conducere.

Breslele: metalurgia, tipografia, lucrători în piele, în lemn, îmbrăcăminte, construcţie, vopsitori, funcţionari civili din Cluj, întreaga muncitorime din Braşov, Târgu-Mureş, Oradea Mare, toate ziarele de partid din provincie au luat poziţie împotriva uzurpatorilor şi cer izolarea lor.

Muncitorimea de pretutindeni şi-a manifestat dispreţul faţă de această bandă social-patriotă".

———★———

86

1921

ORDINEA DE ZI A CONGRESULUI [1]

In Consiliul comun, întrunit marţi seara, 17 Martie, s'a fixat ordinea de zi definitivă a congreselor din Mai.

[1] *„Socialismul" nr. 64 din 13 Aprilie 1921.*

ORDINEA DE ZI A CONGRESULUI PARTIDULUI

1. Darea de seamă morală şi materială
2. Raportul delegaţiei care a fost în Rusia
3. Afilierea şi programul
4. Problema agrară
5. Cooperativele
6. Presa şi propaganda
7. Modificarea statutelor
8. Chestiunea naţionalităţilor
9. a) Mişcarea tineretului
   b) Mişcarea feminină
10. Alegerea comitetelor
11. Diverse

ORDINEA DE ZI A CONGRESULUI SINDICAL

1. Darea de seamă morală şi materială
2. Afilierea
3. Organizarea
4. Modificarea statutelor
5. Raporturile dintre sindicate şi partid
6. Alegerea comitetelor
7. Diverse

* * *

Congresul partidului va avea loc în zilele de 8, 9, 10 şi 11 Mai, iar în zilele de 12, 13 şi 14 Mai congresul sindicatelor.

Punctele comune se vor discuta în ultima zi.

———★———

87

1921

MUNCITORI ŞI ŢARANI![1]

...Să ne gândim la soarta noastră, la mărimea clasei noastre şi la misiunea noastră!

Trebue să înţelegem că eliberarea noastră de sub jugul politic şi economic nu va veni cât timp nu vom alunga pe stăpânii de azi prin confiscarea tuturor averilor şi bogăţiilor lor — pământ, fabrici, case, bănci, magazine şi prin trecerea tuturor acestora în mâinile celor ce muncesc!

Clasa muncitoare din România nu se va putea dezrobi decât cucerind puterea politică şi izgonind pe boieri şi pe slugile lor dela conducerea statului, adică numai prin înfăptuirea dictaturii proletariatului şi prin conducerea cu ajutorul Sfaturilor de muncitori şi ţărani şi cu ajutorul unei Armate Roşii care să apere aceste Sfaturi.

Clasa muncitoare din România se poate elibera numai prin revoluţie, împreună cu muncitorii din celelalte ţări.

Pentru această revoluţie trebue să ne pregătim. Nu vom putea ajunge la izbândă cât timp nu vom avea un partid comunist şi nu vom fi membri ai acestui partid. Pretutindeni, în oraşe şi sate, pe ogoare şi în munţi vor trebui să fie organizaţii ale partidului comunist.

Pretutindeni unde există muncitori şi ţărani săraci, pretutindeni unde se află soldaţi, căutaţi să faceţi să pătrundă ideea comunismului.

[1] *Manifest editat în Aprilie 1921.*

Muncitori şi ţarani!

La începutul lunii Martie, într'un colţ al ţării, s'au întrunit delegaţii organizaţiilor comuniste din toate provinciile României pentru a întemeia un partid comunist unic pentru întreaga Românie. Având în vedere apropiatul congres al Partidului socialist, am hotărît să dăm tot concursul nostru pentru a realiza un adevărat partid comunist.

Mai grea este situaţia pentru noii noştri tovarăşi din Banat, Transilvania şi Bucovina. Printre voi numărul social-democraţilor, care caută să împace pe muncitori cu stăpânii lor, este mai mare.

In Transilvania, foştii miniştri Flueraş şi Jumanca, ajutaţi de alţi naţionalişti şi social-patrioţi, ţin sub înrâurirea lor o bună parte din muncitorimea română.

Social-democraţii din Bucovina au moştenit tot ce era mai oportunist din cel mai oportunist partid al social-democraţilor Internaţionalei a II-a, cel din fostul imperiu Austro-Ungar. Social-democraţii din Bucovina de teapa lui Grigorovici şi Pisner, care au pus mâna pe toate funcţiile în partid, sindicate şi cooperative, au mers până acolo cu nemernicia lor încât au denunţat poliţiei guvernamentale pe toţi tovarăşii de stânga care au avut curajul să se declare partizani ai Internaţionalei a III-a, susţinători ai revoluţiei ruse sau luptători pentru comunism.

Tovaraşi revoluţionari din Bucovina!

Nu trebue să precupeţiţi jertfele pentru a zdrobi, în sfârşit barca plină de ideologie mic-burgheză — şcolile social-democrate din Cernăuţi.

Tovarăşi din Transilvania şi Bucovina!

Loviţi fără cruţare în trădătorii clasei muncitoare! Intraţi în toate sindicatele şi secţiunile partidului! Chemaţi pe muncitori în Internaţionala sindicală Roşie şi pentru Internaţionala a III-a Comunistă! Cu sau fără vrerea şefilor laşi de astăzi, întindeţi mâna muncitorilor din *România veche precum şi eroicului proletariat din Basarabia: formaţi o singură mişcare sindicală, un singur partid comunist!*

Acesta este cuvântul de ordine al congresului nostru.

Trăiască dictatura proletariatului!

Trăiască sfaturile de muncitori, ţărani săraci şi soldaţi!

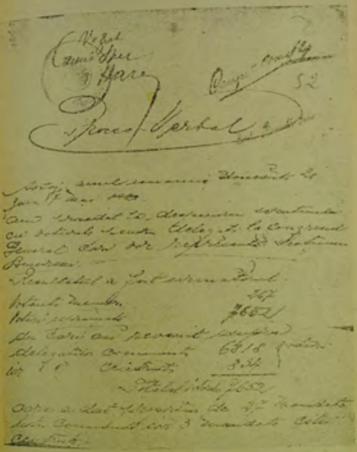
Trăiască Internaţionala a III-a Comunistă!

Trăiască poporul muncitor din Rusia socialistă!

Trăiască revoluţia mondială!

COMITETUL EXECUTIV AL PARTIDULUI COMUNIST DIN BASARABIA
COMITETUL CENTRAL AL GRUPURILOR COMUNISTE DIN ROMANIA VECHE, DOBROGEA ŞI BANAT.
COMITETUL CENTRAL AL BUCOVINEI

———★———

Facsimilul procesului verbal al şedinţei din 7 Mai 1921 a secţiunii din Bucureşti a partidului socialist prin care se aleg delegaţi pentru congresul partidului.

88

1921

PROCES-VERBAL

Astăzi anul una mie nouă sute douăzecişiunu ziua 7 Mai

Am procedat la despuierea scrutinului cu voturile pentru delegaţi la Congresul General care vor reprezenta Secţiunea Bucureşti.

Rezultatul a fost următorul:

Votanţi membri [1]	267	
Voturi exprimate	7.652	
din care au revenit asupra		
delegaţilor comunişti	6.818	voturi
iar delegaţilor centrişti	834	
totalul voturilor	7.652	

care a dat proporţia de 27 mandate listei comuniste iar 3 mandate celei centriste.

—★—

89

1921

CATRE TOŢI LUCRATORII TIPOGRAFI DIN CAPITALA [2]

Tovarăşi,

In zilele de 12, 13 şi 14 Mai a. c. se ţine Congresul general al sindicatelor din vechiul regat şi teritoriile alipite.

[1] Membrii cu drept de vot erau de fapt delegaţi a diverse grupuri, având mandat să voteze pentru una din liste.

[2] *Manifest editat în 1921.*

Chestiunea principală în discuția Congresului este afilierea la Internaționala a III-a...

Burghezia, stăpânitorii și exploatatorii noștri pentru a ne subjuga, este constituită în asociații cu capitaluri de zeci și sute de milioane de lei, și afară de aceste societăți, burghezia de pretutindeni este constituită dintr'o vastă asociație internațională: „Liga națiunilor", prin care își întinde stăpânirea și exploatarea peste tot globul ca o pânză de păianjen.

In fața acestor vaste organizații ale burgheziei, muncitorimea n'are altă cale de apărare decât o puternică organizație internațională, prin mijlocirea căreia să-și poată apăra interesele.

Până la război exista Internaționala dela Amsterdam. In timpul războiului conducătorii ei s'au aliat cu burghezia, luând parte la declararea măcelului, iar azi colaborează la făurirea legilor de sugrumare a muncitorimii. Internaționala dela Amsterdam a trădat cauza muncitorimii, din care cauză a fost părăsită de muncitorii afiliați.

Alta i-a luat locul. Este Internaționala a III-a dela Moscova, către aceasta se îndreaptă azi muncitorimea din toată lumea, către Internaționala a III-a se îndreaptă năzuințele și speranțele muncitorimii mondiale... E o datorie pentru întreaga muncitorime a se afilia la Internaționala a III-a.

Amintiți-vă că în toamna trecută ați votat cu mare entuziasm afilierea.

Faceți-vă datoria, tovarăși tipografi, când veți primi Listele-Plebiscit.

UN GRUP DE LUCRATORI TIPOGRAFI

———★———

90

1921

PROCES-VERBAL

Ședința din 7 Mai 1921 (București)

Subsemnații, membri ai sindicatului artelor grafice din Capitală, constituiți în Comisia însărcinată să constate rezultatul plebiscitului printre lucrătorii tipografi organizați, privitor la afilierea la Internaționala a III-a, am constatat, după semnăturile proprii pe liste, următorul rezultat

96 de voturi pentru afiliere
34 de voturi contra afilierii.

Menționăm că după regula stabilită pentru congres, la numărul membrilor sindicatului nostru avem dreptul de a trimite 10 delegați să ne reprezinte la congres și că, conform condițiilor de participare la congres, mandatele se repartizează proporțional curentelor reprezentate.

Subsemnații au hotărît astfel :

7 mandate pentru afiliere
3 " contra afilierii.

———★———

91

1921

DIN DOCUMENTELE INTOCMITE DE CONGRESUL PARTIDULUI *8—9 Mai 1921*

MOȚIUNI [1]

1. Pentru proletariatul rus

Congresul partidului socialist, întrunit în București în ziua de 8 Mai, consideră ca una dintre cele dintâi și mai sfinte datorii ale sale să-și exprime adânca sa admirație față de proletariatul rus, care, atât prin opera măreață care a înfăptuit, cât și prin sacrificiile nenumărate aduse cauzei comuniste, formează astăzi avangarda proletariatului mondial în războiul său de desrobire de sub jugul capitalist.

Trăiască Republica Sovietelor!

2. Salut Internaționalei Comuniste

Congresul partidului socialist, întrunit în București în zilele de 8 Mai și următoarele, trimite salutul său frățesc de solidaritate Internaționalei Comuniste, care întrunește în sânul său pe proletarii din lumea întreagă, conștienți de menirea lor de clasă.

Congresul își exprimă speranța de care e însuflețit că lupta hotărîtă dusă de Internaționala Comunistă pentru doborîrea regimului capitalist și înlocuirea lui prin regimul sfaturilor de muncitori și

[1] *„Socialismul" nr. 85 din 11 Mai 1921.*

țărani săraci va triumfa în curând, deschizând omenirii o eră fericită de dezvoltare și cultură.

Trăiască Internaționala Comunistă!

3. Pentru pace, contra războiului

Congresul partidului socialist, întrunit în București în ziua de 8 Mai 1921, considerând că războaiele duse de statele capitaliste au în realitate scopuri de pradă, de jaf și de subjugare a claselor muncitoare, atât în afară cât și înăuntrul acestor state, că războaiele sunt îndreptate în primul rând împotriva popoarelor muncitoare din propria țară și că aceeași politică războinică și antipacifică duc guvernanții noștri prin diplomația lor secretă, se ridică în numele clasei muncitoare din România împotriva unei asemenea politici de provocare și ațâțare la războiu, cere grabnica încheiere a păcii cu Rusia și Ucraina Sovietică și reluarea relațiilor pașnice cu toate statele vecine...

4. Pentru cei închiși

Congresul partidului socialist, întrunit în ziua de 8 Mai 1921;

înainte de a-și începe lucrările sale destinate întăririi mișcării socialiste și asigurării unei izbânzi cât mai grabnice, se simte dator să aducă prinosul său de recunoștință vouă, tovarăși, bărbați și femei, care suferiți cu bărbăție toate lipsurile și rigorile ocnelor și închisorilor, și vă încredințează că lupta noastră, care e și a voastră, va urma hotărîtă mai departe, așa ca toate suferințele voastre să fie spre binele clasei muncitoare și întru grăbirea liberării sale.

5. Pentru cei loviţi de grevă

Congresul partidului socialist, întrunit în Bucureşti în ziua de 8 Mai, trimite salutul său de îmbărbătare muncitorilor, bărbaţi şi femei, dela regie, chibrituri, pirotehnie etc., care se află în grevă şi lock-out, şi-i asigură de sentimentele sale de frăţie şi solidaritate. Jertfele aduse de ei cauzei socialiste vor da roadele aşteptate, ne vor ajuta în lupta grea a clasei muncitoare şi vor grăbi astfel triumful marelui ideal socialist.

—★—

92

1921

PROCLAMAŢIE[1]

CATRE GRUPELE COMUNISTE LOCALE.

Tovarăşi,

... In acest timp de teroare feroce, creându-se un regim cu adevărat inchizitorial, clasa muncitoare a fost pusă în imposibilitate de a acţiona pe cale legală; sălile de întrunire fiind închise, puţina noastră presă definitiv suspendată, muncitorii duşi să lucreze sub baionetă, iar cu conducătorii mişcării umplându-se puşcăriile.

Nenumăratele proteste cu greva foamei ş.a. au rămas aproape zadarnice.

Tot în acest timp toţi corifeii şi traficanţii ca Voinea, Dunăreanu, — oameni care sunt în graţiile Siguranţei generale — dau mâna împreună cu acei care se numesc „centrişti", căutând a înşela buna credinţă a lucrătorilor şi silindu-i a se organiza după legea poliţistă Trancu. Aceasta este situaţia clasei muncitoare acum, când, după lunga pauză făcută, ridicăm din nou flamura înroşită de sânge a luptei neobosite.

Tovarăşi, între noi şi clasa capitalistă este un războí crâncen, război care va trebui să se sfârşească cu zdrobirea duşmanilor noştri; ori noi ştim că în război va învinge acea parte care este mai bine organizată, mai disciplinată, care este hotărîtă în orice moment, fie pe timp de furtună, fie pe timp frumos, de a fi străjer neadormit al idealului, al revoluţiei...

...Tovarăşi, odată cu reînceperea activităţii, toată atenţia trebue îndreptată către o solidă şi puternică organizare, fără de care nu vom putea dispune de vitalitatea necesară în lupta ce o vom duce. Fără un corp bine organizat, ale cărui celule să fie bine coordonate şi centralizate într'un tot, care formează sistemul cerebral al corpului, burghezia va putea nesupărată şi pe viitor să-şi urmeze opera de teroare inaugurată. Acţiunile izolate trebue să înceteze, versiunile necontrolate nu trebue crezute şi fiecare tovarăş trebue să stea cu hotărîre la post, aşteptând disciplinat cuvântul de ordine. Fiecare tovarăş care are onoarea de a lupta într'o grupă comunistă trebue să ştie că este soldat devotat al revoluţiei, şi

[1] *După un manuscris semnat „P. Comitetul local al grupelor comuniste — Iorgu"* atribuit lui Leonte Filipescu. La concluzia că sub numele de Iorgu semna Leonte Filipescu s'a ajuns pe baza declaraţiilor arestaţilor Alexandru Grigorescu şi Dumitru Tutulus zis Uriaşul (pescar) implicaţi în procesul din Dealul Spirii. Primul a declarat că Leonte Filipescu care se mai numea şi Iorgu a scris această proclamaţie (Dosarul Procesului Dealul Spirii LIX pag. 14—15). Al doilea într'o declaraţie a sa îl numeşte pe Filipescu, Iorgu Filipescu (Dosarul Procesului Dealul Spirii LIX pag. 97—99).

pentru acest ideal nu trebue să cruţăm nimic, dar nimic.

Şi în mişcarea sindicală se simte o completă nedumerire. Comuniştii fac abstracţie de a intra în sindicatele create conform legii Trancu, ceeace e o completă greşală; odată sindicatele constituite, este necesar ca comuniştii să intre în sindicate ca de la tribuna galbenă şi în mijlocul demagogiei centriste sau democrate, în acest întuneric să strălucească superioritatea propagandei comuniste.

Comuniştii trebue să fie în mijlocul întunericului, scânteile care, luminând la început puţin, se vor transforma într'un foc mare la lumina căruia se va încălzi întreaga lume muncitoare. Partidul comunist trebue să devină partid de masse, nu un cerc restrâns care se închide în granițe strâmte, şi pentru acest lucru trebue să lucrăm ceas cu ceas, prin toate mijloacele...

...Tovarăşi, trebue să arătăm burgheziei că încercarea ei de a distruge mişcarea muncitorească a eşuat definitiv, că lupta cea mare deabia acum începe. Pornind la luptă cu mai multă abnegaţie, hotărîre şi jertfă de sine, chemăm la adevărata realitate tot ce a fost pentru un moment înşelat.

Intr'o broşură a sa, Lenin analizează astfel problema revoluţiei: „Revoluţia este posibilă atunci când ies din rândul massei muncitoare elemente care simt revoluţia ca o necesitate şi sunt gata să moară pentru ea".

Iată tovarăşi spiritul de care trebue să fim călăuziţi pentru a fi la înălţimea momentului şi a ne îndeplini menirea noastră istorică.

... Drumurile care duc către o lume nouă sunt presărate cu obstacole, lupta va fi grea, vom fi însă cu toţii mulţumiţi, atunci când fiecare ne vom fi făcut cu prisosinţă datoria...

Trăiască Internaţionala Comunistă!

Trăiască avangarda conştientă a proletariatului român!

Trăiască revoluţia mondială!

COMITETUL LOCAL
AL GRUPELOR COMUNISTE

93

1921

LA CARE INTERNAŢIONALĂ SINDICALĂ SĂ ADERĂM?[1]

„Partidul celor care frânează" din Cluj — Cernăuţi şi diferitele lui slugi cu caracter slab,... cu trecerea timpului, se îndepărtează tot mai mult dela lupta de clasă. Nu e mult de când aceştia au afirmat că vor sindicate „neutre", care nu fac politică, deoarece nu au avut curaj să spună, să mărturisească muncitorimii, că vor o politică social-democrată.

In loc să lupte, ei au preferat să rumege paşnic lozincile... reacţionare, reformiste ale capitalismului. Acum ei încep deodată să fie duşmanii activi ai revoluţiei, se dau deschis de partea contrarevoluţiei.

Aceleaşi „voinţe ale poporului", aceiaşi jordaki, ujhelyi şi alţi mărunţei de soiul lor, care nu demult în perioada de luptă n'au putut declara şi mâzgăli decât fraze despre „*unitate*" şi despre „spărgătorii

[1] *„Marosvölgyi Munkás" nr. 35 din 28 August 1921.*

de unitate", iată că acum, deodată, descoperă că sindicatele trebue să facă politică, dar, bine înțeles, așa cum vor ei : politică galbenă sau cel puțin roză.

Tot e bine că am ajuns și aci.

Și acum hai să facem un pas înainte, domnilor democrați.

Așa dar, sindicatele nu pot fi lipsite de politică. In acest caz vă întrebăm ce politică trebue ele oare să facă? Există două feluri de uniuni sindicale internaționale : cea galbenă din Amsterdam și cea roșie din Moscova. La care trebue să adere sindicatele din Transilvania, Banat etc., adică sindicatele din România ? La sindicatul galben a lui Jouhaux-Quedegest-Fiminev-Thomas dela Amsterdam, care caută pretutindeni înțelegerea, împăcarea, compromisul cu patronii, sau la Internaționala sindicală roșie, care s'a format acum o lună și care are ca lozincă : „Niciun fel de compromis, ba chiar nici față de aceia care caută rezolvarea problemei sociale în înțelegerea cu burghezia"...

Să vedem ce inseamnă **aceste două asociații?**

Ce înseamnă Amsterdam ?

Conform Statutului, sarcinile ei sunt următoarele:

a) schimbul știrilor importante ale mișcării muncitorești ;

b) întocmirea unei statistici unitare ;

c) ajutorare reciprocă ;

d) ajutorarea agitației sindicale la dorința centralei țării respective ;

e) aplanarea divergențelor din sânul mișcării ;

f) ajutorarea mișcării din acele țări care încă nu au aderat la o uniune internațională ;

g) colecționarea de legi social-politice și sprijinirea legiferării social-politice ;

h) reglementarea emigrării muncitorilor în diferite țări ;

i) asigurarea prin contract a trecerii dela organizațiile unor țări la cele ale altor țări ;

k) editarea unei reviste internaționale.

CE VREA MOSCOVA ?

1. O propagandă și agitație pe scară largă pentru lupta de clasă revoluționară, pentru revoluția socială, pentru dictatura proletariatului, pentru acțiuni de massă revoluționare, cu scopul de a dobori sistemul capitalist și organizațiile sale teroriste.

2. Luptă împotriva înțelegerii cu burghezia, împotriva ulcerului gangrenos al mișcării sindicale, a acelora care își fac iluzii că există o trecere pașnică dela sistemul capitalist la cel socialist.

3. Organizarea elementelor revoluționare ale mișcării internaționale sindicale și luptă hotărîtă împotriva biroului muncii, al Ligii națiunilor și al uniunii sindicale galbene din Amsterdam.

4. Organizarea de acțiuni internaționale în legătură cu evenimentele importante ale luptei de clasă, colecte pentru susținerea acțiunilor mișcării greviste.

5. Informarea tuturor grupelor despre situația economică a diferitelor țări.

6. Editarea unei literaturi care se ocupă cu mișcarea sindicală internațională.

Diferența între cele două programe o văd și orbii ! Uniunea galbenă nu are de fapt alt scop decât de a sluji burgheziei în vederea înrobirii proletariatului. Ea nu suflă nicio vorbă despre eliberare, des-

pre sistemul de sclavaj salariat şi nici despre ideea de luptă împotriva lui. „Trebue să ne resemnăm!". „Suntem condamnaţi pentru totdeauna" — se desprinde din orice cuvânt al ei, din orice propoziţie.

In cel mai bun caz, bătrânii domni cu ochelari dela Amsterdam se fac admiraţi prin fraze frumoase.

Faţă de acest program, dincolo, de partea cealaltă, cât elan tineresc de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare! Acolo e acţiunea vie, şi nu rumegarea datelor statistice, care nu sunt un scop în sine, ci folosesc numai pentru a indica drumul spre acţiune.

Terminăm cu cuvintele înflăcăratei revoluţionare Rosa Luxemburg: „Sindicatele, ca şi toate organizaţiile de luptă ale proletariatului, nu pot să se susţină decât prin luptă şi în luptă".

Şi anume, nu în acele lupte pe care le duc broaştele şi şoarecii din apele stătătoare, mlăştinoase, ale epocii burgheze, ci în cele din perioada revoluţionară a violentelor acţiuni de massă. Concepţia rigidă, birocratică este silită să recunoască dreptul la luptă numai atunci când organizaţia are o oarecare putere. Şi de fapt lucrurile se petrec aşa: Organizaţia ia naştere din luptă, ca produs, ca rezultat al luptei"... Numai dacă proletariatul va simţi ce însemnă pentru el sindicatele, numai dacă va lupta pentru ele, dacă la nevoie îşi va da şi viaţa pentru organizaţiile lui, numai atunci vor creşte, vor spori şi îndeosebi vor fi ele tari şi invincibile!

—★—

94

1921

CATRE TINERETUL DIN ROMANIA[1]

Comitetul Executiv al Internaţionalei Comuniste a Tineretului adresează tineretului proletar din întreaga Românie următorul apel:

Tovarăşi,

Comitetul Executiv al Internaţionalei Comuniste a Tineretului vă invită a face dovada credinţei voastre revoluţionare şi de a împlini activitatea de până acum, înfăptuind unirea tuturor forţelor comuniste care lucrează în sânul tineretului proletar din România într'o federaţie comunistă unică.

Lupta violentă între capitalism şi proletariat nu poate fi dusă fără organizaţii sever centralizate, depăşind toate deosebirile naţionale pe care burghezia încearcă să le cultive artificial în rândurile proletariatului.

Lupta de clasă cere tinerilor comunişti, ca detaşament al proletariatului, o cât mai temeinică însuşire a programului comunist şi o luptă cât mai energică contra oportunismului şi a oricărei atitudini nehotărîte. Această luptă nu va izbuti însă, dacă nu va grupa largile masse ale proletariatului sub steagul comunismului. Mişcarea comunistă a tinerilor din România trebue să ia calea organizaţiilor de massă. Grupurile şi tovarăşii comunişti care lucrează acum în organizaţiile centriste şi social-democrate vor face deci de acum înainte tot ce e

[1] *„Tineretul socialist" nr. 8 din 25 Septembrie 1921.*

cu putinţă pentru a realiza prin munca lor sistematică, cât mai repede posibil, transformarea acestora în organizaţii comuniste.

Internaţionala Comunistă a Tineretului chiamă toate grupele şi toate organizaţiile comuniste ale tinerilor proletari din România să lucreze în sensul acesta şi să pregătească congresul unificării, care trebue să creeze Federaţia tinerilor comunişti din România. Ea nu se îndoieşte că tinerii tovarăşi români tot aşa de bine ca şi tovarăşii noştri din Cehoslovacia vor lua cu curaj şi hotărîre calea unităţii revoluţionare, care este totodată şi calea victoriei finale.

——★——

95

1921

4 SEPTEMBRIE ! 7 NOEMBRIE ![1]

Pretutindeni, în toate colţurile lumii, acolo unde există organizaţii muncitoreşti revoluţionare, ziua de *4 Septembrie* a fost în acest an o zi de demonstraţie şi de agitaţie.

Acum 7 ani, în toamna anului 1915, după un an de măcel european, tineretul socialist a pornit lupta deschisă contra războiului fratricid în care au fost târîţi muncitori din diferitele ţări. Prin muncă continuă, prin entuziasm şi cu sacrificii, micul şi tânărul grup a crescut an cu an, a izbutit să facă o intensă propagandă chiar în ţările aflate în război. El a dus această propagandă nu numai printre tinerii muncitori îmbrăcaţi în haina militară şi cu arma în mână sau printre viitori soldaţi, dar şi printre muncitorii vârstnici, şi, ceeace e mai important, printre membrii partidelor social-democrate, înhămate complect, dela izbucnirea războiului, la carul burgheziei.

Războiul este în parte terminat. Poporul rus s'a desrobit politiceşte şi economiceşte. Rusia socialistă, ajutată de mişcarea revoluţionară din lumea întreagă, luptă de 4 ani contra duşmanilor dinăuntru sprijiniţi de duşmanii din afară. Tineretul revoluţionar se numără azi cu milioanele, iar *Internaţionala Comunistă a tineretului* pregăteşte pe conducătorii societăţii de mâine.

Ziua de 4 Septembrie a rămas *Ziua tineretului*. Azi ea nu mai este o simplă zi de demonstraţie şi agitaţie contra războiului, ci o zi de agitaţie pentru unirea întregului tineret proletar revoluţionar, zi de demonstraţie pentru cucerirea unui trai mai bun al tineretului muncitor.

4 Septembrie 1921 a avut o deosebită însemnătate. Alături de tineri au demonstrat şi manifestat în toate ţările fraţii şi părinţii noştri, surorile şi mamele noastre, tovarăşii vârstnici. Anul acesta, alături de strigătul: Jos războiul!, Pace între popoare!, Pâine şi ***Şcoală !,*** s'a mai auzit şi strigătul : *Vrem să ajutăm poporul muncitor din **Rusia !**, Trebue să ajutăm **Revoluţia Rusă !***

Acest strigăt a fost şi este auzit. Milioane de muncitori din Europa şi America, din Africa şi Oceania ajută din răsputeri milioanele de familii muncitoreşti din Rusia, ameninţate cu moartea prin foame. Milioane de muncitori dau bani şi îmbrăcăminte, alimente şi medicamente, căci poporul muncitor rus a luptat şi luptă pentru muncitorimea de pretutindeni, iar foametea poate duce la sugruma-

[1] *„Tineretul socialist" nr. 11 din 16 Octombrie 1921.*

rea primei revoluţii socialiste, şi revoluţia rusă este revoluţia noastră.

...Se apropie ziua de 7 Noembrie, ziua aniversării a 4 ani de existenţă a Republicii socialiste, a 4 ani de când muncitorimea rusă e stăpână şi guvernează.

Ziua de 7 Noembrie 1921 trebue să fie o zi de agitaţie şi de demonstraţie pentru amnistia politică şi militară, pentru libertate şi pâine, pentru ajutorarea din plin a muncitorimii ruse, pentru solidaritate cu revoluţia rusă şi cu proletariatul revoluţionar internaţional.

La muncă, tineri muncitori, pentru ziua de 7 Noembrie!

La muncă de pe acuma!

—★—

96

1921

O GREVA GENERALA... A FOAMEI[1]

Probabil că este una din cerinţele democraţiei, ca oameni fără vină să fie ţinuţi în stare de arest ani întregi, făcându-li-se o instrucţie inchizitorială, cu bătăi şi torturi, pentru ca până la urmă să fie găsiţi nevinovaţi şi totuşi să nu aibă parte nici de judecată şi nici de achitare. Aceasta este libertatea individuală în statul burghez.

Dela un timp încoace s'a anunţat mereu că va avea loc procesul comuniştilor deţinuţi în preventie. Intr'adevăr, instrucţia s'a terminat, nimic nu mai poate servi de pretext amânării acestui proces. Şi, totuşi, procesul se amână mereu. Această situaţie scandaloasă întrece orice margini. Işi poate cineva închipui o atingere mai gravă a libertăţii decât menţinerea fără niciun rost în stare de arest a unor oameni care nu cer decât să fie judecaţi, pentru a-şi dovedi nevinovăţia şi a arăta în faţa lumii întregi sub ce pretexte stupide au fost închişi şi torturaţi luni întregi? Unde rămân recomandaţiile domnului ministru de justiţie? Pe hârtie, ca şi frazeologia despre democratism a guvernului.

Azi, joi 20 Octombrie, trebuia să înceapă, definitiv şi după toate amânările, procesul comuniştilor. Aşa anunţaseră cu mare zgomot toate gazetele. Şi asta a fost însă o minciună ca atâtea altele.

In semn de protest toţi comuniştii arestaţi, atât cei dela Jilava, cât şi cei dela Văcăreşti, *au hotărît* să declare pe ziua de azi *greva generală a foamei*.

Dacă guvernul vrea să-i lase pe tovarăşii noştri să moară în închisoare fără judecată, apoi cel puţin să ştie lumea întreagă...

Incepând de azi *zeci de oameni*, închişi în mod samavolnic şi lipsiţi de prilejul de a veni în faţa judecăţii, *vor înceta să mănânce*.

Este o crâncenă grevă a foamei, după cum crâncenă este şi neruşinarea celor răspunzători de situaţia de ilegalitate prin care se abuzează de răbdarea muncitorilor.

Muncitorimea să ştie!
Să dea tot sprijinul!

—★—

[1] *„Tineretul socialist" nr. 12 din 20 Octombrie 1921.*

97

1921

MUNCITORI, MUNCITOARE! [1]

Greul care s'a abătut asupra noastră, a tuturor, ne omoară. Greu trebue să muncim pentru o pâine. Iarna bate la uşă, scumpetea amarnică nu ne iartă. Pe când noi ne zbatem în nevoie, pe când noi înghețăm, pe când nouă ne mor copiii de scarlatină şi de mizerie, îmbogățiţii, patronii noştri se lăfăesc în lux şi desfrâu.

Cenzurat

Muncitori, tovarăşi,

Nu prin leneşă răbdare, ci *prin luptă îndârjită* vom putea ajunge la *un trai mai omenesc*. Dar singur nu poate nimeni să lupte. *Numai uniţi vom putea răzbate prin mocirla mizeriei.* Numai organizaţi vom putea-o scoate la capăt.

Tovarăşi, tovarăşe,

...Guvernul

Cenzurat

să ne

recunoască organizaţiile sindicale.

[1] *„Tineretul socialist" nr. 17 din 19 Noembrie 1921.*

Folosiţi-vă de acest câştig. Inscrieţi-vă în sindicate. Nu lăsaţi să treacă zadarnic nicio zi.

Nu uitaţi că unirea face puterea. *Trăiască solidaritatea proletară.*

„TINERETUL SOCIALIST"

Daţi această foaie mai departe.

1922

*

98

1922

Un apel al tovarăşilor tineri dela Jilava

CATRE TINERETUL MUNCITOR DIN ROMANIA [1]

Tineri muncitori şi tinere muncitoare!

Ecoul slab al frământărilor din lumea liberă care a putut străbate până'n fundul subteranelor în care ne-a aruncat reacţiunea ne-a adus vestea că primul cerc al Tineretului socialist s'a reorganizat în Bucureşti. Bucuria nestăpânită care ne-a cuprins la aflarea acestei veşti ne face să vă adresăm aceste rânduri ca o mărturie a statorniciei noastre în lupta comună şi a încrederii noastre nezdruncinate în triumful socialismului.

Suntem aruncaţi în această temniţă subterană, umedă, rece şi întunecoasă 36 de membri ai Tineretului socialist din Capitală şi provincie... Cei mai mulţi smulşi din mijlocul familiilor noastre de a-

[1] *„Tineretul socialist" nr. 24 din 6 Ianuarie 1922.*

proape zece luni; unii dintre noi, în trecerea lor pe la Siguranţă, au fost torturaţi într'un chip sălbatic, de nedescris. Noi nu am pierdut însă nicio clipă încrederea în dreptatea drumului apucat şi în victoria luptei noastre, nu am regretat niciun moment sacrificiile pe care le aducem pe altarul revoluţiei: libertatea, sănătatea, familia şi poate chiar viaţa noastră.

In clipa când am intrat în focul luptei de clasă, unii dintre cei închişi aci, membri ai Comitetului Central, luptând în primele rânduri, am ştiut că, până la izbucnirea revoluţiei, va trebui să cădem, poate, în luptă. Dar această eventualitate, am spune: această probabilitate nu ne-a intimidat. Aveam doar înaintea noastră pilda eroică a Tineretului socialist din alte ţări, a Tineretului socialist din Rusia, a Tineretului socialist din trecutul mişcării noastre însăşi. Şi pildele tovarăşilor noştri de aiurea, pildele din trecutul mişcării noastre, ne-au întărit nu numai pe noi, cei deja căzuţi în ghiarele teroarei albe; am avut mulţumirea nespusă să vedem că aceste pilde au rămas lumină conducătoare şi pentru voi, tovarăşi din Tineretul socialist, şi v'au încurajat şi susţinut în lupta aprigă şi sângeroasă cu burghezia.

Intr'o vreme când burghezia — sub masca înşelătoare a democraţiei — exercită cea mai sălbatică dictatură de clasă împotriva muncitorimii dela oraşe şi dela sate; într'o vreme când libertatea şi viaţa muncitorului este la discreţia brutei militare; într'o vreme când o vorbă pronunţată împotriva barbariilor ce se comit în subteranele forturilor, în celulele temniţelor româneşti, te duce în faţa justiţiei militare; într'o vreme când cuvântul „organizare" este o crimă împotriva Siguranţei statului! — într'o asemenea vreme de neagră teroare scoaterea unui ziar socialist, care să proclame cu hotărîre idealul nostru revoluţionar, este o faptă de înalt curaj, care va rămâne neuitată în istoria mişcării muncitoreşti din România.

Tovarăşi şi tovarăşe!

O asemenea faptă a săvârşit-o Tineretul socialist, făcând să reapară tocmai acum ziarul nostru...

Faptul că Tineretul socialist s'a putut menţine şi că acum, în urma lui, cercurile se organizează pentru a continua lupta începută înainte de aruncarea noastră în temniţă dovedeşte că lupta noastră, lupta Tineretului socialist, are aprobarea miilor, a zecilor de mii de tineri din fabrici şi ateliere, că aspiraţiile Tineretului socialist nu sunt numai aspiraţiile unui mic grup, ci aspiraţiile maselor largi de tineri muncitori şi tinere muncitoare dela oraşe şi sate.

Deaceea, din dosul gratiilor groase ale închisorii noastre, vă trimitem salutul nostru frăţesc şi de încurajare, îndemnând pe acei tineri care nu s'au organizat încă să-şi facă datoria, intrând fără întârziere în cercurile Tineretului socialist.

Tovarăşi! Numai prin organizare puteţi deveni o forţă şi numai în organizaţie vă veţi putea cultiva, vă veţi putea forma o educaţie socialistă revoluţionară şi veţi putea deveni folositori clasei voastre şi idealului ei: desrobirea de sub jugul capitalist şi desfiinţarea exploatării omului de către om.

Dar nu uitaţi în acelaş timp cuvintele care ne învaţă că „realitatea este cel mai bun învăţător".

Realitatea, viaţa, lupta, iată marele făuritor de caractere şi de luptători. Deaceea, odată cu ridicarea voastră culturală, aruncaţi-vă cu toată ardoarea tinereţei voastre în primele rânduri ale luptei proletare.

Tovarăşi şi tovarăşe!

Şi nu numai în mijlocul tineretului muncitoresc şi ţărănesc trebue să lucraţi voi. Nu trebue să uitaţi că o greşală mare a noastră a fost că nu ne-am îndreptat spre tinerimea intelectuală, elevi şi studenţi. Şi acolo, în mijlocul acestor tineri, doarme o sete nebănuită de ideal, doarme o putere generoasă de luptă şi de sacrificiu... Elevi şi studenţi, intraţi în organizaţiile noastre, formaţi organizaţii socialiste în lumea voastră intelectuală şi alături cu noi să eliberaţi omenirea de robia economică şi de robia intelectuală, de mizerie şi ignoranţă.

Tovarăşi şi tovarăşe!

In mişcarea socialistă vârstnică au loc acum frământări adânci. Congresul partidului socialist, care a avut loc în luna Mai a.c., a hotărît afilierea la Internaţionala Comunistă, s'a fixat în mod definitiv linia de conduită a partidului nostru. Pentru a sublinia acest act istoric, congresul a hotărît schimbarea numelui partidului în acela de Partidul socialist comunist. O parte din foştii *conducători*, făcând pe pocăiţii, caută astăzi prin tot felul de mijloace, apelând chiar şi la justiţia burgheză, dând în judecată „Socialismul", să semene confuzia şi neîncrederea în sânul masselor, tocmai astăzi când e nevoie de mai multă încredere şi hotărîre ca niciodată.

Lăsând la o parte faptul că purtarea lor de acum constitue o dovadă vădită a lipsei lor de scrupule şi de sinceritate revoluţionară şi socialistă — noi avem datoria să venim în ajutorul tovarăşilor noştri vârstnici, în ajutorul „Socialismului" şi prin acţiunea noastră de zi cu zi să demascăm în faţa masselor muncitoreşti pe toţi aceia care prin acţiunea lor ajută burgheziei. Pentru vina de a fi votat afilierea la Internaţionala a 3-a, tineri muncitori, delegaţi ai mişcării tineretului din România sunt întemniţaţi de opt luni de zile. Pentrucă au căutat prin răspândirea de manifeste să lumineze muncitorimea, alţi zeci de tineri zac mereu în această temniţă.

Pentru a fi luptat prin grai şi scris pentru propagarea ideilor noastre, zeci de tovarăşe tinere stau de luni de zile întemniţate la Văcăreşti. Faţă de dânşii aveţi o singură obligaţie, dânşii vă cer un singur lucru: să vă organizaţi şi să vă cultivaţi.

Tineri muncitori şi tinere muncitoare!

Voi, care aţi fost atât de generoşi la sacrificiu în toate manifestările socialiste din România; voi, care aţi dat jertfe la 13 Iunie 1916 la Galaţi, la 13 Decembrie 1918 în Piaţa Teatrului; voi, care aţi luptat şi suferit atâta dela greva generală şi până azi, ...voi aveţi datoria să ţineţi înainte piept furiei capitaliste şi uneltirilor netrebnice şi, făcând front unic, să luptaţi pentru realizarea idealului nostru de clasă.

Trăiască Tineretul Socialist din România!

———★———

99

1922

TOVARĂȘII NOȘTRI IN GHIARELE BESTIEI MILITARE[1]

De 9 luni de zile tovarășii noștri arestați au cerut și cer judecarea procesului. Torturile fizice și morale trebue să ia odată pentru totdeauna sfârșit, și ei credeau că procesul va fi începutul sfârșitului.

Ceeace însă s'a petrecut și se petrece acum, în preajma și în timpul procesului, nu numai că nu este o ușurare a regimului la care au fost supuși, dar, dimpotrivă, bestia cazonă lucrează ca și cum nicio lege și nimeni n'ar exista în Țara românească care să observe și să-și spună cuvântul față de grozăviile pe care și le permite.

Tovarășii noștri au fost aduși cu trei zile înainte de începerea procesului la regimentul 46 infanterie. Brutele, pe mâinile cărora au căzut tovarășii noștri, nici nu voiesc să știe că ochii întregii lumi... sunt ațintiți asupra acestui proces și asupra condițiilor în care se judecă. Ei cred că au în fața o adunătură de recruți dela țară, în fața cărora cruzimea, stârpiciunea lor sufletească și bestialitatea lor nu găsesc nicio opunere.

De cinci zile tovarășii noștri sunt supuși celui mai groaznic tratament. Dorm în sălile neîncălzite ale cazărmii, pe rogojini și fără învelitori. Odată pe zi li se servește un borș infect, scârbos, de care nimeni nu se apropie, atât este de murdar și de puturos. Femeile sunt ținute într'o sală care nu are comunicație cu nicio latrină. Deaceea își fac necesitățile într'un hârdău care umple sala de o putoare de nesuferit. Pentru fiecare cuvânt, pentru cel mai timid protest ei sunt bătuți fără pic de milă. Au fost bătuți mulți studenți basarabeni și alți tovarăși. Ei poartă încă semne vinete pe mâini și au vânătăi în jurul ochilor.

La proces sunt ținuți sub o pază care le face imposibilă cea mai mică mișcare. Sunt împărțiți în grupe despărțite una de alta printr'un gard des de baionete.

Caracterul public al procesului care este strict prevăzut de lege este anulat. Deși sala este mică, totuși ar încăpea într'insa 200 de persoane. Asistă numai... 6, cărora Siguranța în unire cu comisarul regal n'a vrut să le refuze o delectare ieftină, mascând totodată interzicerea totală a accesului publicului la acest proces.

Cu un cuvânt, regimul la care sunt supuși tovarășii acuzați întrece orice culme pe care sălbăticia a atins-o până azi în Țara românească față de deținuții politici. Și culmile acestea au fost destul de înalte. Inconștiența bestiei înzorzonate cu epoleți și fireturi cazone întrece orice margini...

In sălile cazărmilor bestiei militare se sting de umilire și brutalitate, ca prizonieri ai oligarhiei românești, cei mai buni, cei mai curajoși reprezentanți ai muncitorimii noastre... Tovarășii noștri pier sub călcâiul militarilor inconștienți și iresponsabili și voi primiți acest ultragiu adus întregii clase muncitoare? Arătați stăpânirii prin fapte că ea nu-și poate îngădui libertatea de a jertfi în voie pe conducătorii voștri, fără a vă găsi pe voi pe deplin uniți într'un zid puternic de apărare a lor.

La fapte, la fapte!

———★———

[1] *„Socialismul" nr. 94 din 26 Ianuarie 1922.*

100

1922

ASASINATELE IN BASARABIA CONTINUA[1]

Patru tovarăşi impuşcaţi. Unul din ei ingropat de viu.

Sistemul întronat de către casta militară în colonia de peste Prut continuă. Asasinatul, cu toate protestele ridicate, e şi azi singura armă pe care agenţii Siguranţei o mânuesc. Ni se semnalează noi asasinate, noi crime petrecute în Basarabia... Patru tovarăşi se aflau la închisoarea din Chişinău. In noaptea de 4 spre 5 Decembrie, ei au fost ridicaţi, sub cuvânt că trebue să meargă într'o localitate, care nu le-a fost numită, spre a fi confruntaţi. De fapt ei au fost transportaţi la Bender. Pe drum se spune că agenţii i-au tratat foarte bine ca să-i deruteze. Ajunşi la Bender, li s'a anunţat că au fost aduşi să arate drumurile contrabandiştilor. La ora 1 noaptea au fost scoşi din arest, însoţiţi de doi agenţi şi soldaţi. In tot timpul cât au stat la arestul din Bender au fost ţinuţi în lanţuri. Scoşi afară, celor patru tovarăşi li s'a poruncit să meargă spre Nistru. Presimţind ce li se pregăteşte, ei au început să ţipe. Drept răspuns, ei au fost imediat trântiţi jos şi împunşi cu baionetele. In felul acesta ei au fost târîţi până la locul de execuţie. *La moara de vânt* din Bender au fost puşi la zid şi unul după altul împuşcaţi. La găsirea celor patru cadavre, poliţia a răspândit zvonul că sunt patru contrabandişti împuşcaţi de sentinele de peste Nistru.

Duşi la spital, medicul, constatând împuşcarea lor, a refuzat să-i primească. In acel moment unul dintre cei patru tovarăşi trăia încă. Presimţind pericolul c'ar putea fi descoperită crima, soldaţii i-au dus pe toţi patru la cimitirul rusesc şi i-au aruncat într'o groapă comună lângă *Bratscaia Moghila* (groapa frăţească). Despre unul dintr'înşii se ştie că a fost ingropat de viu.

Iată sistemul de guvernământ din Basarabia întronat de comandamentul militar. Crede oligarhia română că aceste crime n'au niciun răsunet? Cred guvernanţii că pot ţine o populaţie sub teroarea asasinatelor? Denunţăm lumii întregi crimele şi nelegiuirile regimului „democratic" cu care nu un partid, ci întreaga clasă stăpânitoare înţelege să stăpânească o ţară şi un popor.

[1] *„Socialismul" nr. 96 din 2 Februarie 1922.*

---★---

101

1922

CATRE PROLETARIATUL CONŞTIENT DIN ROMANIA[1]

Primim cu întârziere acest apel al tovarăşilor basarabeni arestaţi, trimis încă pe când erau la Jilava.

Pentru frumoasele şi emoţionantele cuvinte pe care le cuprinde îl publicăm acum.

*
* *

Tovarăşi, datorită deţinerii noastre, a despărţirii unora de alţii prin zidurile şi îngrădirile ridicate de burghezie, am fost împiedicaţi să adăugăm

[1] *„Socialismul" nr. 98 din 4 Februarie 1922.*

şi numele nostru la al celorlalţi tovarăşi care au salutat în persoana voastră mişcarea muncitoare reînviată. Ne grăbim s'o facem acuma. In timp ce proletariatul şi ţărănimea română şi-au vărsat sângele la Mărăşeşti, apărând bogăţiile capitaliştilor şi ale ciocoilor, proletariatul basarabean a suferit o tragedie nu mai puţin sângeroasă. Incă nu reuşise valul Revoluţiei din Octombrie să ajungă dela creierul şi sufletul Rusiei — Petrograd şi Moscova — până în depărtata Basarabie, încă nu reuşise proletariatul basarabean să-şi vindece rănile de nagaica cazacă, când burghezia română, cotropind Basarabia, a început a înnăbuşi flacăra revoluţiei, înnecând-o în sângele proletariatului şi al ţărănimii, a nimici „bolşevismul", iar pe „bolşevici" să-i înnece în Nistru. Toate sediile organizaţiilor muncitoreşti existente au fost închise, conducătorii sindicatelor zvârliţi în temniţe; starea de asediu, curţile marţiale, cenzura, condamnările la moarte s'au prăvălit cu toată greutatea lor asupra proletariatului basarabean...

Drept urmare, în timp ce socialiştilor din regat li s'a pus în faţă chestiunea Internaţionalei a II-a½ sau a III-a, noi, socialiştii basarabeni, am rezolvat demult această chestiune în favoarea Internaţionalei a III-a. In timp ce socialiştii din regat, ţinând seama de „condiţiile speciale" ale României, aderau la Internaţionala Comunistă, nerecunoscând însă punctele 3 şi 4, noi, socialiştii basarabeni, le-am recunoscut de mult, căci n'am vrut să şedem cu mâinile încrucişate şi să refuzăm lupta numai pentrucă nu ni se admite s'o ducem legal.

Sute de tovarăşi au fost arestaţi şi au fost supuşi torturilor bestiale în beciurile Siguranţei din Chişinău şi Tighina. Alte sute au fost împuşcaţi

pentru rebeliunea din judeţele Hotin şi Ismail sau pentru încercare de evadare; alţii au fost înnecaţi în Nistru, iar alţii nenumăraţi putrezesc în ocnele şi închisorile din întreaga „Românie Mare" etc. etc., dar toate acestea ne-au dovedit că drumul pe care l-am ales este cel adevărat, că burghezia ne persecută fiindcă reprezentăm pentru ea cel mai mare pericol. Conştiinţa proletariatului din Basarabia a fost înveninată de presa venală, de intelectualitatea contrarevoluţionară fugită din Rusia, care a devenit, pentru bani, ţărănistă la „Basarabia", averescană la „Steaua" şi liberală la „Dreptatea". Glasul nostru din adâncă ilegalitate a ajuns numai până la un foarte restrâns număr de muncitori şi de ţărani şi n'au putut să lupte într'o măsură suficientă cu influenţa imorală a acestei prese. Noi am căutat să ieşim din ilegalitate, astfel ca partidul nostru să devină partid legal. Pentru aceasta, am avut nevoie de ajutorul socialiştilor din regat. Acest sprijin n'a venit. Organizarea proletariatului din Basarabia au luat-o asupra lor agenţii guvernului, încercând ca prin diferite avantaje mici, imediate să abată proletariatul basarabean dela lupta politică, iar în chestiunile economice să-l lege de mâini şi de picioare prin comisiile de arbitraj. Pe cât ne-au permis forţele noastre slabe, noi am luptat cu elementele oportuniste, iar aceste sindicate le-am prefăcut în adevărate sindicate roşii, care au fost nu formal, ci de fapt pentru Moscova, în timp ce în vechiul regat a fost numai discuţie: Amsterdam sau Moscova. Iată fazele speciale prin care a trecut mişcarea muncitorească din Basarabia. Lovitura din Octombrie 1920 s'a răsfrânt şi asupra sindicatelor din Basarabia. Ele au fost iarăşi închise, conducătorii din nou arestaţi, iarăşi bătaie, iarăşi sânge.

A trecut un an şi ceva. Mişcarea muncitorească din România începe câte puţin să se refacă — proletariatul basarabean geme sub comandament militar, stare de asediu şi cenzură. In faţa clasei muncitoare din regat se pune chestiunea să intre în sindicat pe baza legii Trancu-Iaşi; proletariatul basarabean n'are niciun fel de sindicat. Acele elemente care ar putea să-şi ia sarcina să le organizeze sunt la Jilava şi la Văcăreşti. Deaceea este o datorie sfântă a Partidului socialist comunist din România să ia asupra sa sarcina organizării proletariatului basarabean, luptând cât mai energic posibil pentru ridicarea stării de asediu din Basarabia, editând dacă este posibil „Socialismul" şi în limba rusă, pentru ca proletariatul basarabean să ştie şi el ce se petrece în mişcarea mondială a proletariatului, ce probleme stau înaintea tovarăşilor săi români, în sfârşit, ca proletariatul basarabean şi român să se lege mai strâns şi împreună să poată duce cot la cot lupta pentru comunism, sub drapelul unui singur Partid Comunist din România. Cu o bucurie nespusă am aflat aci, în închisoare, de apariţia „Socialismului" ca organ al Partidului socialist comunist din România. Aceasta ne-a folosit ca o nouă dovadă că ideile comuniste au prins rădăcini adânci în sânul proletariatului român. Salutăm călduros hotărirea reprezentanţilor „Tineretului" luată în congresul din Braşov, de a uni Tineretul socialist din regat şi din provinciile alipite într'o uniune comună. Ne rămâne nouă numai să dorim ca hotărîrea asta să se înfăptuească şi ca Tineretul socialist comunist să-şi ia greaua sarcină a organizării propagandei şi în mijlocul tineretului proletar basarabean.

Una din lozincile zilei trebue să fie pentru voi unitatea frăţească a proletariatului din întreaga Românie.

Trăiască unicul front comunist![1]

Trăiască Partidul Comunist din România!

Trăiască Internaţionala a III-a Comunistă!

★

102

1922

PENTRU CEI 300[1]
JOS TEROAREA!

Intrunirea de duminecă a arătat guvernului că muncitorimea nu doarme, că la o singură chemare a partidului comunist au venit mii şi mii de muncitori ca să protesteze împotriva felului cum se judecă procesul şi să ceară amnistia generală pentru toţi deţinuţii politici.

* * *

Noi, tineretul muncitor, protestăm cu aceeaşi energie contra sistemului barbar, cu care oligarhia crede că va nimici ideea comunistă.

Ne solidarizăm în totul cu tovarăşii smulşi din mijlocul nostru pentru a fi judecaţi hoţeşte între baionete şi mitraliere.

Cerem să se deschidă porţile tuturor celulelor unde zac părinţii şi fraţii noştri.

Asigurăm pe tovarăşii noştri vârstnici că vom

[1] *„Tineretul socialist" nr. 28 din 4 Februarie 1922.*

fi totdeauna alături de ei în lupta pentru zdrobirea tiraniei capitaliste şi desrobirea proletariatului.

★

103

1922

MANIFESTUL PARTIDULUI SOCIALIST COMUNIST CATRE MUNCITORI ŞI ŢĂRANI [1]

...Parlamentul este în mâna burgheziei şi a ciocoilor o unealtă de asuprire contra voastră. Prin Cameră şi prin Senat stăpânitorii îşi fabrică legile care le trebue pentru a putea mai uşor să se îmbogăţească din sudoarea voastră.

Voi sunteţi chemaţi numai să hotărîţi care anume dintre stăpânii voştri vă vor suge sângele de data asta. Cei care stăpânesc fabricile, în care lucraţi şi produceţi bogăţiile, cei care stăpânesc o bună parte din pământul, pădurile şi bogăţiile din pântecele pământului ţării noastre sunt burghezii şi moşierii. Ei stăpânesc şi marele comerţ, ei trăiesc în desfătare de pe urma sudorii vărsate de muncitorul din fabrică şi de plugarul dela ţară.

Muncitori şi ţărani!

Voi nu puteţi scăpa de asuprire şi de sărăcie decât prin luptă aprigă împotriva burgheziei şi moşierimii. Partidul socialist comunist are drept scop tocmai această luptă. Partidul socialist comunist este format din acei muncitori şi ţărani care s'au săturat de jugul capitaliştilor şi moşierilor şi vor ca cei ce muncesc să fie singurii care mănâncă.

Cei care muncesc sunt mulţi, în oraşele României sunt peste două milioane de muncitori. Ei formează proletariatul orăşenesc. Toată această mulţime de oameni asupriţi, totuşi, nu este încă în stare azi să conducă singură ţara aşa cum vrea.

Dece?

Pentrucă, deşi suntem mulţi, nu ştim să luptăm. Pe când eram în şcoală, în armată, ni s'a împuiat capul, spunându-ni-se mereu că trebue să ne supunem stăpânirii şi că trebue să ne iubim ca fraţii. La şcoală şi în armată nu ni se spune însă că stăpânirea este făcută ca să ne asuprească. Nu ni se spune că burghezia predică iubirea creştinească, pentru ca noi să muncim şi ea să se îmbogăţească.

Noi vrem să ne unim şi să ne iubim între noi. *Să ne unim noi, muncitorii năpăstuiţi, cu ţăranii săraci şi să pornim la lupta pentru cucerirea unui trai mai bun.* Să ne iubim între noi şi tocmai deaceea *să ştim să ne apărăm unii pe alţii* împotriva celor care nu iubesc decât plăcerile lor, stoarse din munca noastră.

Partidul socialist comunist este un partid de luptă.

El ştie că poporul este împărţit în clasa celor care se bucură şi clasa celor care muncesc din greu. Numai lupta de clasă victorioasă între muncitorime şi burghezie va schimba faţa ţării şi ne va duce la desrobire.

In ziua când cu toţii vom şti că trebue să luptăm, vom fi o putere fără seamăn. Atunci vom putea să doborîm pe stăpânii de azi. Acesta trebue să fie scopul nostru şi către acest scop se avântă Partidul socialist comunist. Numai lupta ne va duce

[1] *„Socialismul" nr. 108 din 17 Februarie 1922.*

la izbândă, adică la *stăpânirea statului de către muncitori și țărani.*

Dar statul burghez azi este încă puternic și ne apasă amarnic. La orașe muncitorimea este ținută sub teroare. Ea nu are dreptul nici să gândească, nici să se organizeze în libertate, iar conducătorii ei cei mai buni sunt închiși, chinuiți și trimiși la ocnă ca niște criminali. La sate stăpânirea asuprește pe țărani prin jandarm, primar și notar. Nicio libertate nu are plugarul de a se întruni cu cine voiește și de a asculta părerea unuia și altuia. Numai voința stăpânirii, cică, trebue să se facă. Cu răbdarea nu mai merge. Dar ce să facem? Acum sunt alegerile parlamentare. In parlament se adună burghezia, se adună ciocoii ca să ne facă legi de asuprire. Parlamentul nu-i scăparea noastră. Dar mulțimea mare de norod crede că poate trimite acolo oameni de treabă care să îndulcească legile, soarta celor mulți. Ei l-au votat mai întâi pe Averescu, care i-a mințit că le va face dreptate, și pe țărăniști, care promit marea cu sarea, dar care nu se țin de cuvânt.

Noi vă spunem: parlamentul este al burgheziei și al ciocoilor, de acolo pornește asuprirea împotriva noastră, iar dacă noi am cuceri Camerele, puternicii zilei le-ar înlătura cu arma în mână.

Partidul socialist comunist nu crede în minciuna democratică. Dar mulțimea trebue să vadă această minciună a stăpânitorilor. Deaceea Partidul socialist comunist, prin deputații săi, controlează și desvălue în cameră uneltirile burgheziei. Astfel muncitorimea vede ce e democrația și poate lua seama. Afară de aceasta, deputații noștri vor lupta cu îndârjire spre a tăia de pe acum din ghiarele statului burghez și a da putință muncitorimii și țărănimii să respire mai liber în aerul greu al stăpânirii burghezo-moșierești.

Acțiunea deputaților se va sprijini însă tot timpul pe puterea muncitorilor și a țăranilor, fiindcă numai lupta noastră ne va putea aduce o îmbunătățire a soartei.

Numai prin lupta de clasă se merge spre mai bine, iar lupta parlamentară nu este decât o față a luptei de clasă dintre proletari și burghezie.

Deputații socialiști comuniști vor sprijini din răsputeri *Lupta pentru libertate* a păturilor muncitoare. Toate *organizațiile muncitorești trebue să fie libere* și să-și recapete sălile. Organele de luptă trebue să reapară. *Cenzura și starea de asediu trebue să dispară pentru totdeauna.*

Uneltele de prigonire sălbatică a muncitorimii și țărănimii trebue desființate. Vom lupta deci pentru *desființarea siguranței generale și a jandarmeriei.* Destul de aspră este față de muncitorime *justiția* civilă, cea *militară* condamnă însă din ordin. Ea *trebue desființată.* Chiar militarii să fie judecați de judecătorii civili. Victimele de până azi ale tribunalelor militare nu trebue să rămână în ocne. Noi vom cere *casarea tuturor sentințelor date până acum de tribunalele militare.* In special *condamnații politici și dezertorii* trebue să-și recapete *libertatea.* Condamnații politici au gândit cum nu le place stăpânitorilor noștri. Pentru gândul lor liber ei taie sare. Dezertorii sunt miile de fii ai țării care n'au vrut să moară de frig, foame, boală și gloanțe, pentru ca să îmbogățească pe câțiva burghezi bine adăpostiți.

Pentru garantarea unei libertăți câștigate trebue însă putere. Deaceea armata de azi, care este oricând la dispoziția burgheziei, trebue reformată...

Poporul înarmat va fi mai greu de subjugat de către burghezie, pentrucă va fi mai greu de terorizat.

Libertățile trebue întrebuințate pentru îmbunătățirea traiului. In orice condiții comuniștii vor lupta acum pentru ca numărul de ore de muncă al muncitorilor să se reducă din nou la opt pe zi, iar sâmbăta după amiază și dumineca să fie libere. Salariile să nu scadă sub minimul necesar pentru trai. Libertatea completă a muncitorimii de a se organiza cum voiește trebue garantată. *Desființarea legilor Trancu și* recunoașterea sindicatelor fără condiții, precum și respectarea *dreptului de grevă*, se impun.

Amestecul statului în organizațiile muncitorești trebue să se sfârșească. Autonomia caselor de boală este o nevoie urgentă. Din toate uzinele și atelierele trebue să fie scoasă armata. Libertatea muncii să se respecte. Deaceea trebue sfârșit odată cu sistemul militarizărilor. *Căile ferate să fie demilitarizate* pentru ca condițiile de muncă ale muncitorilor și funcționarilor ceferiști să nu fie sub nivelul celor particulari și libertatea lor încă mai restrânsă. Toate drepturile deja câștigate de muncitorime să fie respectate, în special acela de a-și forma consilii de fabrică.

Sprijinind lupta țăranilor împotriva ciocoilor, deputații socialiști comuniști vor cere *exproprierea totală a pământurilor* și împărțirea lor *fără plată* între țăranii săraci. Pământul să fie al celor care-l muncesc. Aceștia nu trebue să plătească nimic ca să obțină *pământ pentru ei și familiile lor*. Vechile datorii provenite din împroprietăriri trebue șterse. Lozinca este: niciun țăran fără pământ. Impreună cu moșiile trebue expropriate și mașinile agricole,

vitele etc., pentru ca țăranul să nu fie la cheremul proprietarului de unelte agricole. Unde nu sunt unelte destule *statul trebue să le dea gratuit, renunțând în schimb la a cumpăra material de războiu nou și scump*.

Țăranii fără pământ trebue să formeze sindicate agricole, iar acei cu pământ puțin vor forma comunități agricole care să primească mașinile dela stat.

Statul este un aparat greoi, care costă multe parale. Dar statul nu folosește nimic muncitorilor și țăranilor, dimpotrivă, statul îi asuprește. El apără bogățiile strânse de burghezi. Burghezii să-și întreţină statul din acele bogății. Numai burghezia și ciocoii să plătească dări...

O parte din locuitorii orașelor care suferă din greu sunt funcționarii. Organizarea le este funcționarilor neapărat trebuincioasă cuceririi unui trai mai omenesc. Funcționarii statului nu trebue să fie plătiți mai prost decât cei particulari, ori decât muncitorii calificați.

Ca și muncitorii, funcționarii sufăr de toate mizeriile orășenești, în special de lipsa de locuințe.

In loc să clădească case mari și higienice, ieftine, la dispoziția celor ce muncesc, statul cheltuește miliarde pentru armată, poliție, jandarmerie și Siguranță. Prin desființarea unora din aceste instituții și prin reformarea armatei, statul va avea fonduri pentru a da mașini agricole țărănimii și pentru a construi case la orașe. Legea chiriilor este proastă și nedreaptă. Numai construirea din belșug a caselor mari și ieftine va scoate pe chiriași din nevoi.

Unelte și locuințe, nu tunuri!

Deputații Partidului socialist comunist vor ve-

ghia ca păturile muncitoare ale țării să nu mai fie duse la un măcel ca războiul prin care am trecut.

Burghezia română însă s'a aliat cu alte state și a format un grup puternic zis Mica Antantă. Aceasta are drept scop *un nou război! Război cu Rusia Sovietică!*

In Rusia muncitorii și țăranii au pus mâna pe stăpânire și țara este a lor. Acolo burghezii, ciocoii nu mai stăpânesc pe muncitori și țărani. Deaceea toate statele burgheze, printre ele și România, vor să doboare Rusia. *Muncitorimea și țărănimea* din toate țările *iubesc* însă *Rusia* și caută din toate puterile să poată ajunge și ele ca și Sovietele ruse: *să-și stăpânească singure țara*. Partidul socialist comunist va cere desființarea Micii Antante și va dezvălui toate uneltirile pe care ea le pune la cale pentru doborirea Rusiei Sovietice. Pentru a-și arăta dragostea față de Rusia Sovietică, partidul alege *semnul sovietic* drept *semn electoral*.

Mai înainte partidul nostru lupta în alegeri sub semnul celor două ciocane. Semnul însă ne-a fost furat de niște trădători, deaceea noi am ales acum semnul sovietic.

Toți muncitorii și țăranii care vor să lupte pentru un trai mai bun *să voteze semnul sovietic*.

Partidul socialist comunist nu este singur în lupta pe care o dă. Toate țările din lume au burghezia lor și proletariatul lor. In toate părțile o aprigă luptă de clasă se dă între asupriți și asupritori. In toate țările înaintate, asupriții și-au format partide comuniste care se avântă în primele rânduri ale luptei.

Partidul socialist comunist din România merge mână în mână cu partidele surori din celelalte țări. Impreună noi formăm Internaționala Comunistă care va desrobi lumea.

Partidul socialist comunist nu se adresează decât acelora care, în sfânta tovărășie, vor să pună toate puterile pentru a dobori mai curând sau mai târziu burghezia și moșierimea hrăpăreață.

Partidul socialist comunist cere voturile tuturor acelora care nu așteaptă scăparea dela nimeni, ci care, prin propria lor putere, vor să izbândească.

Partidul socialist comunist pe toți acei pe care îi chiamă la vot îi chiamă în acelaș timp la luptă.

Votați semnul sovietic!

COMITETUL EXECUTIV PROVIZORIU
AL PARTIDULUI SOCIALIST COMUNIST

104

1922

MANIFEST
CĂTRE MUNCITORIMEA CAPITALEI
ȘI A ȚĂRII [1]

Tovarăși! muncitori!

Burghezia se zbate în ghiarele morții. Incapabilă să refacă țara după războiul dezastruos în care a zvârlit-o, incapabilă să îndulcească mizeria amarnică în care cad clasele de jos, ea devine, pe măsură ce pierde terenul de sub picioare, din ce în ce mai hrăpăreață.

Burghezia simte că multă vreme nu se mai poate

[1] *„Socialismul" nr. 111 din 20 Februarie 1922.*

menţine prin organizarea de către ea a societăţii, ci numai prin slăbiciunea celor care ar putea-o înlătura. Slăbiciunea noastră este puterea ei. Slăbiciunea proletariatului orăşenesc şi a ţărănimii sărace este temelia pe care se sprijină aşa zisa putere a capitalismului.

Slăbiciunea noastră însă nu este o realitate decât atâta vreme cât ne *simţim* slabi. Numai *conştiinţa puterii* care stă în numărul nostru mare şi în voinţa noastră de luptă, numai *conştiinţa rolului* de neînlocuit pe care îl avem în societatea burgheză, numai această conştiinţă ne va reda curajul *de a scutura jugul burgheziei* de pe grumazul nostru...

Deaceea toată ura ei se revarsă asupra acelora care voiesc să ridice conştiinţa de clasă a muncitorimii, asupra acelora care vor să ducă proletariatul pe calea recuceririi prin luptă a vechilor drepturi precum şi la dobândirea unor avantagii noi, asupra acelora care vor să unească *întreg proletariatul ţării într'un singur mănunchi*. Toată ura ei se revarsă *asupra comuniştilor*.

Furia cu care sunt loviţi tovarăşii noştri ne arată toată frica pe care o are burghezia în faţa muncitorimii conştiente, ne arată *slăbiciunea adevărată a burgheziei*. Cu cât capitaliştii se simt mai slabi, cu atât frica lor de a fi răsturnaţi dela putere creşte, cu atât creşte şi *sălbăticia cu care ei chinuesc pe cei mai buni dintre muncitorii ţării*.

Tovarăşi!

In ghiarele statului burghez zac mii de tovarăşi de ai noştri. Aproape 300 dintre ei sunt târiţi acum în faţa celei mai odioase dintre justiţiile de clasă, în faţa justiţiei militare.

Aceşti tovarăşi vor fi trimişi la ocnă, pentrucă au îndrăsnit să încerce a transforma în fapte cuvintele cele mai scumpe pe care ni le-a lăsat Karl Marx, cuvintele: *„Proletari din toate ţările, uniţi-vă!"*.

Pentrucă tovarăşii noştri nu numai că au rostit aceste cuvinte, dar pentrucă au vrut în realitate să întindă mâna proletarilor din celelalte ţări spre a uni lupta noastră, pentru această frumoasă năzuinţă ei vor fi trimişi acum în fundul ocnelor.

Dar burghezia nu se mulţumeşte numai cu atât. Ura ei ticăloasă împotriva muncitorilor ea nu şi-o poate stăpâni nicio clipă.

Chinurile pe care comuniştii le-au îndurat în beciurile Jilavei şi între zidurile Văcăreştilor timp de aproape un an, cât au stat în prevenţie, chinurile pe care ei le vor îndura în ocnele unde vor fi trimişi nu potolesc încă setea de răzbunare a burgheziei. Chiar acum pe când sunt aduşi înaintea condamnatorilor lor, zişi judecători, chiar acum ei sunt torturaţi într'un chip nemaipomenit.

Zilnic ei sunt bătuţi şi înjuraţi. După ce că sunt închişi în camere de închisoare infecte şi strâmte, ei sunt siliţi să facă săptămâni întregi de carceră, şi mulţi dintre ei sunt ţinuţi în lanţuri. Până şi în sala de şedinţă a procesului soldaţii îi pălmuesc şi-i înjură.

Indârjiţi de soarta ce li s'a hotărît, peste 200 de comunişti au hotărît să întrebuinţeze ultima armă pe care o mai au. Ei au declarat greva foamei.

...Toată săptămâna tovarăşii noştri n'au mâncat şi nici apa nu le-a atins buzele. Ei sunt aduşi în faţa tribunalului militar pe târgi. Acolo, unul câte

unul leşină, după cele mai groaznice chinuri, în timp ce alăturea ofiţerii îşi beau liniştiţi ceaiul, iar maiorul-doctor batjocoreşte până şi chinurile femei-lor căzute.

Primul ministru al ţării a declarat faţă de acest spectacol, potrivit pentru timpurile de barbarie în care ne-a readus burghezia, că pe el foamea nu-l impresionează.

Tovarăşi !

Comuniştii noştri, zdrobiţi de foame, maltrataţi, închişi în carcere, chinuiţi în lanţuri, bătuţi, aduşi la tribunal pe tărgi şi băgaţi acolo în ţarcuri de vite, găsesc totuşi în credinţa lor nezdruncinată puterea de a vorbi cu dârzenie comunistă...

Tovarăşi şi muncitori !

Presa burgheză mărturiseşte astăzi revolta faţă de barbariile comise şi admiraţia faţă de eroii noştri, eroi ai războiului de clasă. Dar presa burgheză a tăcut un an de zile, de când aceste barbarii au început, ba unele ziare au aplaudat şi au aprobat pe călăi.

Azi, numai pentrucă socotelile electorale le fac să se gândească şi la muncitori, unele ziare burgheze şi-au adus aminte de suferinţele comuniştilor şi de admirabila lor atitudine proletară.

Noi, muncitorii, nu ne lăsăm prinşi în astfel de curse. Pentru ca chinurile tovarăşilor închişi să înceteze, pentru ca o nădejde cât de mică de scăpare să poată miji în sufletele celor condamnaţi dinainte, trebue ca muncitorii să se bizue pe ei înşişi, trebue ca ei să-şi arate puterea.

De pe acum, manifestaţiile muncitorilor adunaţi în sălile din mahalale împreună cu lupta sângeroasă dusă de cei din închisoare au obţinut un prim succes.

Tratamentul tovarăşilor va fi mai omenos. Mai mult : pe lângă unii acuzaţi mai puţin... periculoşi, au fost eliberaţi şi unii comunişti.

Acesta nu e suficient. Prin unire vom izbuti.

Muncitorii care vor să ajute celor chinuiţi în ghiarele burgheziei să se strângă ca un singur om în jurul partidului socialist comunist.

Muncitori, arătaţi-vă puternici. Nu vă lăsaţi ademeniţi nici de cei care prin promisiuni mincinoase de democraţie vă chiamă spre alte partide, nici de cei care prin acuzări murdare aduse celor care suferă acum pentru noi caută să sfărâme mişeleşte însuşi partidul nostru.

Unitatea noastră va face puterea noastră.

Strânşi în jurul Partidului socialist comunist suntem o putere care va arăta burgheziei că a mers prea departe. Atunci nu numai că va fi silită să ne redea pe tovarăşii noştri, dar va mai trebui să cedeze şi din îndărătnicia cu care până azi refuză să permită întregii muncitorimi un trai omenesc...

Dacă vreţi să vă recuceriţi drepturile călcate în picioare şi să înaintaţi spre un viitor mai bun :

Strângeţi-vă în jurul Partidului socialist comunist !

Intraţi în rândurile lui !

Votaţi semnul sovietic, semnul de pe buletinele de vot ale Partidului socialist comunist !

Semnaţi listele de protest împotriva barbariilor guvernamentale !

Aduceţi-vă aminte că numai comunismul va aduce mântuirea!

Trăiască comunismul!

COMITETUL EXECUTIV PROVIZORIU
AL PARTIDULUI SOCIALIST COMUNIST

———★———

105

1922

SERBARILE REGEŞTI [1]

Serbările regeşti au reînceput. Ţara sărăcită şi adusă în pragul ruinii se pregăteşte să fie darnică cu cei care o stăpânesc. Din visteria secătuită a statului, noi milioane se vor cheltui, pentru ca să se dovedească cum că poporul român ştie să-şi răsplătească bine şi cu servilitate stăpânii. Pe străzile Capitalei vor străluci din nou uniformele ofiţereşti, steagurile şi obrazurile celor bine hrăniţi. Din nou Capitala unei ţări aproape distruse e în sărbătoare. Vor urma baluri, festivaluri, banchete, în care toată „lumea bună", toată pleava fanariotă va petrece.

Şi în timp ce râurile de şampanie vor curge în palatul regesc, în timp ce orgiile coţofeneşti vor aduce aminte de zilele grele ale războiului, în timp ce veselia va încununa capul celor logodiţi, la câteva mii de metri de palatul regal în cele trei ţarcuri, bune pentru vite, din închisoarea militară 200 de oameni sunt mai departe ţinuţi şi chinuiţi sub ameninţarea baionetelor. 200 de oameni fără nicio vină, dar care au un păcat mai grav, păcatul că au gândit altfel decât stăpânitorii, că au crezut într'un ideal, sufăr încă urmările dureroase ale grevei foamei, ale lanţurilor şi celulei. In timp ce în aer va pluti bucuria nunţii, în mahalalele Capitalei, în colţurile cele mai îndepărtate ale provinciei, în întreaga ţară, sute şi mii de familii îşi plâng încă părinţii, soţii şi copiii care zac în fundul Nistrului, în ocnele României Mari, supraveghiaţi cu baionetele în ţarcurile justiţiei militare.

Intre cele două lumi, dintre care una îşi serbează nunta, iar cealaltă martirii, există o prăpastie pe care parada militară şi ovaţiile „poporului" nu o pot ascunde...

[1] *„Socialismul" nr. 112 din 22 Februarie 1922.*

———★———

106

1922

TINERETUL SOCIALIST DIN ROMÂNIA [1]

Comitetul Central provizoriu al Tineretului socialist din România convoacă pentru duminică, 19 Martie a. c., toate organizaţiile tineretului din vechiul regat la o conferinţă, care va avea loc în Bucureşti.

Deasemenea, Comitetul Central invită stăruitor organizaţiile tineretului din noile provincii (Ardeal, Banat, Bucovina, Basarabia şi Cadrilater) să-şi trimită delegaţi.

[1] *„Tineretul socialist" nr. 32 din 4 Martie 1922.*

Ordinea de zi a conferinței:

1. Raportul Comitetului Central provizoriu;
2. Raportul delegaților din țară;
3. Reorganizarea mișcării tineretului;
4. Chestiunea unificării;
5. Congresul:
   a) Alegerea unei comisii pentru pregătirea congresului și a statutelor;
   b) Fixarea ordinei de zi a congresului;
6. Diverse.

Toate organizațiile tineretului sunt invitate a discuta ordinea de zi a conferinței.

Toate organizațiile trebue ca până la 12 Martie să țină adunări generale și să aleagă delegați pentru conferință.

Delegații vor trebui să-și întocmească un raport asupra situației tineretului din localitate, cu care se vor prezenta la conferință. (Punctul 2 din ordinea de zi.)

COMITETUL CENTRAL PROVIZORIU
AL TINERETULUI SOCIALIST

———★———

107

1922

INȘTIINȚARE [1]

Către toate organizațiile politice proletare din țară

Comitetul executiv provizoriu al Partidului Socialist comunist din România înștiințează toate or-

[1] *„Socialismul" nr. 130 din 15 Martie 1922.*

ganizațiile politice proletare din țară că pentru ziua de 25 Martie va fi convocată o conferință a partidului pentru reorganizare și pregătire a viitorului congres.

Această conferință va avea loc în București ori

INȘTIINȚARE

Către toate organizațiile politice proletare din țară

Comitetul executiv provizoriu al Partidului socialist-comunist din România înștiințează toate organizațiile politice proletare din țară că pentru ziua de 25 Martie va fi convocată o conferință a partidului, pentru reorganizare și pregătire a viitorului congres.

Această conferință va avea loc în București ori Ploești și va avea caracterul unei consfătuiri ale cărei hotărâri vor fi valabile numai până la congresul ce se va ține cât mai curând.

Toate organizațiile proletare, secțiuni de partid, grupe, cluburi, asociații etc. cari stau pe terenul congresului partidului socialist din Mai 1921 vor putea lua parte la această conferință, indiferent dacă au fost ori nu reprezentate la acel congres și indiferent dacă fac ori nu parte actualmente din partidul socialist-comunist.

Aceste organizații sunt rugate să aleagă într'o întrunire generală delegații lor la conferință și să ne comunice de urgență observațiile ce le au de făcut.

C. E. P. al
Part. Soc. Comunist

Inștiințare semnată de Comitetul executiv provizoriu al Partidului socialist-comunist publicată în „Socialismul" din 15 Martie 1922, prin care se convoacă conferința pe țară în vederea organizării celui de al doilea Congres al Partidului Comunist din România.

Ploiești și va avea caracterul unei consfătuiri ale cărei hotărâri vor fi valabile numai până la congresul ce se va ține cât mai curând.

Toate organizaţiile proletare, secţiuni de partid, grupe, ziare, asociaţii etc. care stau pe terenul congresului partidului socialist din Mai 1921 vor putea lua parte la această conferinţă, indiferent dacă au fost ori nu reprezentate la acel congres şi indiferent dacă fac ori nu parte actualmente din Partidul Socialist comunist.

Aceste organizaţii sunt rugate să aleagă într'o întrunire generală delegaţii lor la conferinţă şi să ne comunice de urgenţă observaţiile ce le au de făcut.

C. E. P.
AL PART. SOC. COMUNIST[1]

108

1922

CĂTRE MUNCITORII ORGANIZAŢI ŞI CĂTRE INTREG PROLETARIATUL ŢĂRII[2]

Tovarăşi !

Trei ani şi jumătate s'au scurs de când s'a terminat războiul burgheziei şi de când trăim laolaltă aproape 17.000.000 de oameni sub stăpânirea aceluiaş stat.

Burghezia de dincoace şi de dincolo de Carpaţi, de dincoace şi de dincolo de Prut şi-au dat mâna. Se ceartă încă pentru împărţirea prăzii, dar se înţeleg întotdeauna când este vorba de a lovi în proletariatul care munceşte.

[1] *Comitetul executiv provizoriu al partidului socialist comunist.*

[2] *„Socialismul" nr. 131 din 16 Martie 1922.*

Trei ani şi jumătate au trecut fără ca muncitorii să fi reuşit să realizeze unirea, cum au realizat-o patronii.

Muncitorimea din ţara întreagă nu are nici azi o organizaţie unică, în stare să se împotrivească puterii patronatului unit.

In cele mai multe locuri, folosindu-se teroarea burgheză, organizaţiile noastre sindicale au fost desfiinţate, dar nici acolo unde burghezia n'a putut lovi cu toată puterea sindicatele nu au realizat unirea.

Azi, după zeci de ani de zile de suferinţe comune, după lupte crâncene date împreună împotriva dictatorilor burghezi şi după ce în multe locuri sindicatele, desfiinţate prin forţă, au putut relua viaţa, azi încă nu avem unirea tuturor muncitorilor organizaţi.

Azi avem în ţară două centre, reprezentând organizări diferite, unul la Cluj, celălalt la Bucureşti.

Puterea muncitorimii este fărâmiţată.

Energia sindicatelor este neînsemnată. Autoritatea organelor de conducere este nulă.

Deaceea obrăznicia patronatului a întrecut orice margini. Centrele de organizare ale sindicatelor noastre, consiliul general din Cluj şi comisia generală din Bucureşti nu dovedesc nicio iniţiativă, n'au nicio forţă materială. Ţinuturi întregi ale ţării au rămas până în ultimul timp fără organizaţii sindicale, pentrucă nu există nimeni care să ia organizarea în mână. Au trebuit să intervină iniţiative organizatorice care n'au pornit dela centru, pentru ca formarea sindicatelor să înceapă şi acolo. O buimăceală nemaipomenită domneşte în clasa noastră. Nu-şi dă oare nimeni seama ce reprezintă şi încotro

ne duce starea de azi ? Dezorientarea completă duce muncitorimea la nepăsare, iar patronatul hrăpăreț își freacă cu mulțumire mâinile.

Tovarăși !

Lucrurile nu pot merge mai departe în acest fel, dacă nu vrem să cădem definitiv în cea mai neagră mizerie.

Dacă astăzi clasa muncitoare nu-și strânge rândurile, loviturile pe care le va primi se vor îndrepta împotriva organizațiilor izolate, și atunci bucățică cu bucățică va fi distrus însuși corpul organizat al proletariatului.

Dacă însă muncitorimea va înțelege nevoia neapărată de unire, dacă va face din ideea unirii un steag pe care să-l ducă înainte la izbândă, atunci situația va fi alta.

Atunci când patronatul va ști că are în față un adversar organizat, care este în stare să-și arate puterea, patronatul nu va mai avea aceeași îndrăsneală. Dacă va fi nevoie să pornim la luptă deschisă fiecare sindicat va ști că este susținut de tot restul muncitorimii organizate din țară.

Tovarăși !

Partidul Socialist comunist — sub forme diferite — încă dela primele lui manifestări v'a chemat la organizare și v'a îndemnat ca să intrați în massă în sindicate.

Partidul Socialist comunist, prin membrii lui din sindicate, a făcut tot ce i-a fost cu putință pentru întărirea și dezvoltarea sindicatelor și mai ales pentru realizarea neîntârziată a unificării mișcării sindicale din România.

In acțiunea lui Partidul Socialist comunist s'a izbit nu numai de greutățile firești oricărui progres al mișcării proletare, ci și de rezistența unor elemente din conducerea mișcării sindicale.

Noi nu vrem să ne oprim în loc cu toată reacțiunea din afara și dinăuntrul mișcării.

Greutățile de tot felul trebue învinse cu orice preț.

Partidul Socialist comunist reînnoește azi îndemnul său, adresat întregului proletariat din țară, de a păși cu hotărîre spre organizare.

Intrați în sindicate !

Organizați-vă !

Tovarăși organizați !

Voi, care sunteți de curând sau de mai multă vreme înscriși în organizațiile sindicale, nu încrucișați brațele.

Datoria voastră nu se oprește aci.

Apărați-vă organizația !

Pericolul cel mare al organizației voastre este de a rămâne izolată de restul muncitorimii luptătoare.

Faceți unirea !

Luptați de pe acum în sindicatul vostru pentru a asigura succesul ideii de unitate. Faceți totul pentru ca delegatul vostru la viitorul congres să aibă din partea voastră însărcinarea de a realiza unirea.

Nu uitați că sindicatul nu este o organizație politică.

In sindicatele reunite în Cluj și București sunt tot muncitori exploatați. Diferențele politice ale

membrilor actuali din birourile sindicale nu unesc massa muncitoare, dimpotrivă.

Massa muncitoare trebue să rămână întreagă.

Muncitori din toată România, uniţi-vă !

COMITETUL EXECUTIV PROVIZORIU AL PARTIDULUI SOCIALIST COMUNIST

★

109

1922

APELUL CONFERINŢEI CĂTRE MUNCITORIMEA TÂNĂRĂ DIN ROMÂNIA[1]

Tovarăşi şi tovarăşe !

Tineretul socialist din România, adunat în conferinţa generală în ziua de 19-20 Martie 1922, cu delegaţi din vechiul regat, Ardeal, Banat, Basarabia, Bucovina şi Cadrilater, se adresează către voi spre a vă aminti să nu uitaţi datoriile pe care le aveţi către voi înşivă şi către clasa muncitoare, clasă din care faceţi parte.

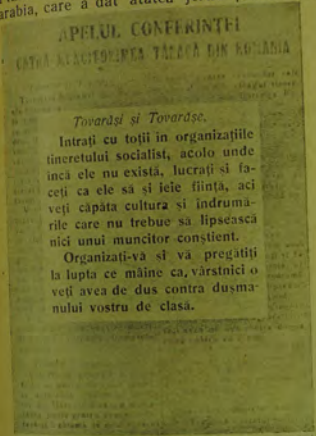
Voi, muncitori tineri şi muncitoare tinere, care, alături de tovarăşii vârstnici, sunteţi speculaţi de clasa capitalistă, voi care până acuma în luptele cu burghezia stăpânitoare aţi dat atâtea jertfe pentru cauza proletară, voi până acum n'aţi dus lupta voastră proprie, pe care aveţi datoria s'o începeţi şi s'o duceţi fără întârziere.

Voi încă nu v'aţi organizat cu toţii în cercurile voastre muncitoreşti, în cercurile Tineretului socialist.

[1] *„Tineretul socialist" nr. 35 din 25 Martie 1922.*

Tovarăşi şi tovarăşe tineri !

Conferinţa generală a tineretului se adresează vouă tuturor, se adresează Tineretului muncitor din Basarabia, care a dat atâtea jertfe pentru cauza

APELUL CONFERINŢEI

Tovarăşi şi Tovarăşe.

Intraţi cu toţii în organizaţiile tineretului socialist, acolo unde încă ele nu există, lucraţi şi faceţi ca ele să şi ieie fiinţă, aci veţi căpăta cultura şi îndrumările care nu trebue să lipsească nici unui muncitor conştient.

Organizaţi-vă şi vă pregătiţi la lupta ce mâine ca, vârstnici o veţi avea de dus contra duşmanului vostru de clasă.

Apelul Conferinţei din Martie 1922 a tineretului socialist din România prin care tineretul este chemat să se încadreze în organizaţiile tineretului socialist.

proletară şi vă chiamă în mod hotărît la reorganizarea cercurilor sale în cadrul şi sub steagul Tineretului socialist din întreaga Românie.

Aceeaşi chemare o facem şi vouă, tineri din Cadrilater, care sunteţi încă fărâmiţaţi din lipsă de organizare.

Conferinţa cere tineretului din Ardeal, Bucovina şi Banat să-şi întărească organizaţiile şi să pornească alături de tineretul din România la luptă şi muncă comună.

Tovarăşi şi tovarăşe!

Intraţi cu toţii în organizaţiile Tineretului socialist, acolo unde încă ele nu există, lucraţi şi faceţi ca ele să şi ieie fiinţă, aci veţi căpăta cultura şi îndrumările care nu trebue să lipsească niciunui muncitor conştient.

Organizaţi-vă şi vă pregătiţi la lupta ce mâine ca vârstnici o veţi avea de dus contra duşmanului vostru de clasă.

Vă chemăm la luptă şi la muncă, ca în rânduri strânse să pornim la pregătirea înfăptuirii idealului nostru — desrobirea clasei muncitoare.

Trăiască Tineretul muncitor!
Trăiască Tineretul socialist!

———★———

110

1922

INCEPEM RAZBOIUL CU RUSIA [1]

Organizaţiile clandestine contrarevoluţionare au inceput să apară. — Mahno în Bucureşti. Muncitorimea să vegheze

Finanţa Antantei prepară în taină noi lovituri contra Rusiei proletare. După Polonia, secătuită şi distrusă economiceşte (distrugere rezultată tocmai din războiul pe care această ţară a fost impusă să-l ducă în contra Rusiei), vine rândul statelor balcanice, în frunte cu România, ca să slujească drept instrument capitalismului francez şi englez.

In România, ca şi în toate ţările balcanice — în special Bulgaria şi Jugoslavia —, se fac pregătiri clandestine de aproape un an de zile. Gazetele oligarhice, atât dela noi cât şi cele din Bulgaria, încep să prepare terenul pentru loviturile care trebue date Republicii Sovietice chiar în primăvara aceasta.

Şefii noii expediţii care se pregăteşte au apărut aproape simultan în toate cele trei ţări reacţionare: Mahno, banditul ucrainian, în Bucureşti, Burţef în Bulgaria şi Vranghel în Jugoslavia.

Aceşti trei capi ai armatelor albe au pregătit în întreaga Peninsulă balcanică cu sprijinul direct al oligarhiei române şi bulgare o întreagă reţea de organizaţii contrarevoluţionare clandestine, care la un moment dat vor trebui să iasă la suprafaţă şi să înceapă campania contra Rusiei cu ajutorul armatei române, bulgare şi poate şi a celei sârbeşti.

[1] *„Socialismul" nr. 136 din 27 Martie 1922.*

Din numărul viitor vom începe publicarea unei serii de acte oficiale, care vor dovedi existenţa organizaţiilor clandestine contrarevoluţionare, felul cum sunt organizate, scopul lor şi, ceeace este interesant, cum s'a pus în slujba lor oligarhia balcanică.

Planurile criminale ale oligarhiei balcanice vor fi însă demascate. Se înşeală această oligarhie când ea îşi închipue că ne va putea duce la un nou războí, la un război contra Republicii sfaturilor. Poporul român, ca şi poporul bulgar, nu vrea să moară pentru a apăra capitalul Antantei sau interesele oligarhiei stăpânitoare din ţările vecine. Poporul român şi poporul bulgar nu vor să mai fie jertfiţi pentru a întări jugul apăsător de teroare şi reacţiune pe care atât guvernul din România cât şi cel din Bulgaria l-au aşezat pe grumazul poporului muncitor din sate şi oraşe.

In contra războiului care se pregăteşte, noi vom începe lupta. Nu război cu Rusia, ci pace. Dacă oligarhia acum nu vrea să audă, mâine, când poporul va cunoaşte tot regimul crimelor pe care această oligarhie le-a comis în numele lui, mâine va fi prea târziu pentru ca să asculte.

Vrem pace cu Rusia ! Să înceteze uneltirile contrarevoluţionare pe pământul nostru ! Să fie expulzaţi toţi cei care în România şi cu ajutorul ei prepară dărâmarea celui dintâi stat proletar din lume.

———★———

111

1922

ORDINEA DE ZI ŞI MODUL DE PARTICIPARE LA CONGRESUL SINDICAL [1]

In zilele de 4 şi 5 Iunie se va ţine la Sibiu congresul sindical cu următoarea ordine de zi :

1. Raportul moral şi material ;
2. Orientarea asupra Statutului general ;
3. Autonomia sindicală ;
4. Reorganizare ;
5. Presa ;
6. Alegerea Comisiei generale.

La congres nu pot lua parte decât organizaţiile care sunt afiliate Consiliului sindical sau Comisiei generale. Modul de reprezentare şi de alegere a delegaţilor e următorul : dela 25 până la 250 de membri — 1 delegat, dela 250 până la 500 câte 2 delegaţi şi după fiecare 500 câte 1 delegat.

Uniunile vor fi reprezentate prin 2 delegaţi, cu excepţia Uniunii tineretului care va fi reprezentată prin 5 delegaţi.

Delegaţii Uniunilor au drept de vot individual, iar votarea se va face după numărul curent al organizaţiei reprezentate.

Rapoartele asupra ordinei de zi vor fi tipărite în limbile română, ungară şi germană şi vor fi trimise delegaţilor spre studiere ; organizaţiile trebue

---

[1] *„Socialismul" nr. 139 din 7 Aprilie 1922.*

să înştiinţeze din vreme Comisia generală asupra numelui şi numărului de delegaţi trimişi la congres.

Orice propunere asupra ordinei de zi va fi depusă oral în congres, iar propunerile care nu se referă la ordinea de zi vor fi făcute în scris şi prezentate cu cel puţin 8 zile înainte Comisiei generale. Orice abateri dela cele stabilite mai sus nu se iau în consideraţie de congres...

COMISIA GENERALA

---★---

112

1922

GUVERNUL NE INTERZICE INTRUNIRILE PUBLICE [1]

... Partidul Socialist comunist a declarat hotărît în timpul alegerilor că chemarea lui este o chemare la luptă şi nu pentru voturi. Pentru el situaţia masselor oprimate nu s'a schimbat în urma deschiderii parlamentului.

Partidul Socialist comunist este singurul care, chiar după alegeri, chiamă muncitorimea la discuţia publică a situaţiei politice.

Guvernul ştie bine aceasta. Burghezia înţelege de minune că singurul partid cu adevărat proletar este partidul nostru. Deaceea ea, vrând să lovească în proletariat, loveşte numai în partidul nostru.

Guvernul nu s'a mulţumit, însă, să ne stingherească acţiunea publică. El se amestecă în însăşi viaţa noastră de partid, oprindu-ne adunarea generală a membrilor noştri din Bucureşti. In acelaş timp, pentru a ne arunca o inutilă sfidare, guvernul a crezut că trebue să ne anunţe şi pe noi oficial că permite atât adunările generale cât şi întrunirile publice ale Partidului Socialist centrist.

Luăm act că burghezia se teme de noi, numai de noi...

Ştim tot folosul pe care vor voi să-l tragă celelalte partide, zise de luptă de clasă, de pe urma loviturilor pe care ni le dă nouă burghezia şi aşteptăm dealtfel obişnuitele şi formalele proteste pe care aceste partide le vor ridica împotriva samavolniciei guvernamentale...

Nu avem nicio îndoială că guvernul va întrebuinţa toate mijloacele care-i stau la dispoziţie pentru a zădărnici atât opera de luminare a masselor, pe care o încercăm, cât şi conducerea efectivă către care tindem, a luptei de clasă dintre proletariat şi burghezie.

Partidul Socialist comunist nu va protesta, însă va cere guvernului să declare lămurit şi oficial care-i sunt intenţiile. Dacă noi nu credem în cinstea burgheză, burghezia va fi silită să declare singură dacă voieşte şi să-şi dea pe faţă minciuna ei, ori dacă se angajează să respecte propriile ei decrete.

Norul de semilegalitate cu care burghezia voieşte să ne învălue trebue risipit. Vom forţa guvernul să ne spună pe faţă dacă înţelege să ne scoată din lege, fie printr'un decret al camerelor, fie printr'unul al său.

Nu. Nu vom protesta în faţa burgheziei.

Ne vom adresa vouă, muncitori şi muncitoare, ţărani şi oropsiţi de tot soiul şi vă vom arăta cât adevăr este în vorbăria clasei stăpânitoare care pă-

[1] *„Socialismul" nr. 139 din 7 Aprilie 1922.*

lăvrăgeşte despre legalitate şi egalitate. Vă vom cere să urmăriţi evenimentele spre a cunoaşte *după loviturile primite dela năpăstuitori pe adevăraţii reprezentanţi ai năpăstuiţilor.*

COMITETUL EXECUTIV PROVIZORIU AL PARTIDULUI SOCIALIST COMUNIST

★

113

1922

STRIGATUL DE DESNĂDEJDE AL STUDENŢIMII DIN BASARABIA [1]

Basarabia seamănă cu un cimitir.

Destul sânge, destulă teroare. Trăiască libertatea gândirii şi a creaţiei.

Studenţimea basarabeană din Bucureşti şi intelectualii Basarabiei, care încă n'au fost înghiţiţi nici de apele Nistrului şi nici asasinaţi în ocnele şi puşcăriile „României democrate", se adresează din nou printr'un apel către opinia publică din ţară, arătând grozăvia situaţiei din Basarabia...

Studenţimea basarabeană din Bucureşti, care a protestat în nenumărate rânduri împotriva persecuţiilor care s'au abătut asupra ei, din nou se simte silită de a se adresa opiniei publice a ţării. Dela data ultimului nostru protest, situaţia nu s'a îmbunătăţit deloc.

In acest scurt termen, din mijlocul nostru au fost iarăşi smulşi câţiva colegi, care au devenit obiectul torturii şi maltratării, ajunse sistem.

[1] *„Socialismul" nr. 141 din 14 Aprilie 1922.*

Acelaş lucru se aplică şi celorlalţi colegi ai noştri care stau deja pe banca acuzării... *Cu cea mai adâncă indignare protestăm contra teroarei neîntrerupte care se deslănţue asupra noastră, precum şi contra sistemului de tortură care se aplică în închisori...*

Cerem dreptul la viaţă !

Il cerem şi pentru Basarabia noastră, a cărei soartă nu ni-e indiferentă. Protestăm contra regimului care se aplică de 4 ani în această provincie. Protestăm contra transformării Basarabiei într'o colonie a ilegalităţii, într'un loc de desfrâu şi samavolnicie al atotputernicilor oligarhiei. Sângele vărsat al prigoniţilor, precum şi al celor executaţi, ne provoacă cea mai mare indignare. Atragem asupra acestui fapt atenţia opiniei publice a României. *Basarabia se aseamănă cu un cimitir, acolo e înnăbuşită orice gândire, orice iniţiativă şi acţiune culturală, doar gemetele se aud.*

Populaţia e împinsă către cea mai neagră mizerie şi deasupra ei banda speculanţilor, oligarhia financiară, hoardele de satrapi şi agenţi serbează victoria lor.

Dar în acelaş timp se nimiceşte tinerimea devotată intereselor poporului, studenţimea care se găseşte risipită prin temniţele şi ocnele Siguranţei. Numai în tragi-comedia din Dealul Spirii sunt doisprezece studenţi, ei sunt supuşi unui regim medieval, unui regim de inchiziţie.

Nici nu este nevoie de fapt de ocnă, de execuţie, ei sunt de fapt executaţi cu mult înaintea sentinţei judecătoreşti. Aceasta nu este o excepţie, ci rezultatul unui regim de teroare aplicat timp de 4 ani tuturor acuzaţilor politici, care gândesc altfel decât atotputernicii oligarhi.

Studenţimea basarabeană protestează cu toate forţele împotriva teroarei îndreptate contra studenţilor basarabeni.

Noi protestăm contra acelora care ne-au pus în afară de legile şi normele societăţii civilizate.

Noi protestăm contra prigonirii, torturii şi tuturor metodelor samavolnice care au un singur scop de a stârpi pătura intelectuală a Basarabiei.

Intelectuali, presă, studenţime din vechiul regat şi provinciile alipite.

In numele umanităţii, în numele victimelor teroarei din Basarabia, în numele celor care sufăr în temniţe şi beciuri, ne adresăm către voi.

Ridicaţi împreună cu noi glasul de protest pentru apărarea drepturilor sacre şi inalienabile ale omului, strigaţi împreună cu noi : destul sânge ! Trăiască libertatea gândirii şi a creaţiei !

Din partea adunării delegaţiilor studenţilor basarabeni din Bucureşti.

COMITETUL EXECUTIV

114

1922

LOVITURA [1]

Pentru dumineca trecută fusese convocată conferinţa Partidului Socialist comunist cu delegaţii din toată ţara. Guvernul, care, după ce prin şicane

[1] *„Socialismul" nr. 141 din 14 Aprilie 1922.*

Apelul comuniştilor din România către proletariatul internaţional

Procesul amenanţând mereu mai mult să ia o întorsătură puţin favorabilă guvernului, banda de terorişti albi din fruntea ţării a hotărît să procedeze radical pentru a înlătura definitiv pe tovarăşii noştri cei mai urîţi de burghezie. De pe acum s'au fixat în speluncele de asasini albi numele acelora cari vor plăti cu viaţa, credinţa lor comunistă ori curajul lor proletar.

Leonte Filipescu, unul din conducătorii grupelor organizative ilegale căzut în mâinile siguranţei, a fost asasinat mişeleşte şi fără măcar umbra unui pretext printr'o împuşcătură în gura ţevii a santinelei lui.

TOVARĂŞI DIN TOATĂ LUMEA,

Asasinatul lui Leonte Filipescu este începutul unei ... de omoruri urîte care vor fi secerţi cei mai buni ... noştri din proces ...

Fragment dintr'un apel publicat în „Socialismul" din 21 Aprilie 1922, în care se face cunoscut opiniei publice mondiale asasinarea mişelească a lui Leonte Filipescu de către guvernul aservit intereselor burghezo-moşierimii.

mărunte ne-a silit să amânăm cu o zi conferința, ne-a interzis în ultimul moment ținerea ei. Astfel, guvernul vrea să desființeze cu mijloace *pașnice* partidul nostru.

Partidul Socialist comunist care constată astfel că îi sunt interzise toate posibilitățile de manifestare publică și zădărnicite toate încercările de organizare în însăși Capitala țării, va continua să rămână la postul său, va căuta să obțină ținerea conferinței la altă dată și nu va face guvernului plăcerea de a se desființa singur...

Increderea muncitorimii este puterea noastră.

COMITETUL EXECUTIV PROVIZORIU
AL PARTIDULUI SOCIALIST COMUNIST

115

1922

APELUL COMUNIȘTILOR DIN ROMANIA CATRE PROLETARIATUL INTERNAȚIONAL[1]

Partidul Socialist comunist din România a trimis prin intermediul Partidului Comunist din Italia un apel către proletariatul din întreaga lume, în care, denunțând teroarea albă din țara noastră, cere ajutorul muncitorimii din toate țările în lupta împotriva reacțiunii. Vom reda în întregime apelul.

[1] *„Socialismul" nr. 143 din 21 Aprilie 1922.*

Azi redăm pasajele referitoare la asasinarea lui Leonte Filipescu.

Procesul amenințând mereu mai mult să ia o întorsătură puțin favorabilă guvernului, banda de teroriști albi din fruntea țării a hotărît să procedeze radical pentru a înlătura definitiv pe tovarășii noștri cei mai uriți de burghezie. De pe acum s'au fixat în speluncile de asasini albi numele acelora care vor plăti cu viața credința lor comunistă ori curajul lor proletar.

Leonte Filipescu, unul din conducătorii grupelor organizative(ției) ilegale, căzut în mâinile Siguranței, a fost asasinat mișelește și fără măcar umbra unui pretext, printr'o împușcătură la gura țevii a santinelei lui.

Tovarăși din toată lumea !

Asasinarea lui Leonte Filipescu este începutul unei întregi serii de omoruri prin care vor fi secerați cei mai buni dintre tovarășii noștri din proces. Este mutarea cinică și nerușinată a procedeurilor folosite în Basarabia, pe care vi le-am descris, în însăși Capitala țării.

Asasinarea lui Leonte Filipescu este și un sângeros balon de încercare. Prin el asasinii s'au convins că presa burgheză din țara noastră se arată cu totul nepăsătoare față de exterminarea muncitorilor și că de acum crimele vor putea să se desfășoare în liniște.

Nouă ni s'a pus călușul în gură. Guvernul a ținut să afirme încă dinainte complicitatea lui cu asasinii, interzicându-ne orice manifestație, orice întrunire, orice activitate.

In mâna voastră, tovarăși din Internațională, stă azi viața celor 300 din fața consiliului de război și viața tuturor muncitorilor care umplu închisorile.

———★———

116

1922

CATRE TOATE SECȚIUNILE PARTIDULUI SOCIALIST COMUNIST ȘI CATRE TOATE ORGANIZAȚIILE PROLETARE DIN ȚARA [1]

Tovarăși !

Ați aflat de crima îngrozitoare pe care a comis-o guvernul român. Unul din acuzații monstruosului proces din Dealul Spirii, tovarășul Leonte Filipescu, a fost ucis mișelește pe la spate de soldatul care îl întovărășea.

...ceilalți își așteaptă soarta.

Ei însă nu pot și nu trebue să aștepte cu resemnare. Nu. Căci înapoia lor este întreg proletariatul României, proletariat pentru care ei au luptat, au suferit și pentru care sunt împușcați astăzi mișelește de burghezie.

Tovarăși !

Singura vină a lui Leonte Filipescu a fost că v'a iubit pe voi, că a luptat alături de voi, că nu s'a lăsat intimidat de măsurile dictatoriale ale lui Averescu, ci a căutat cu orice preț să organizeze proletariatul.

[1] *„Socialismul" nr. 143 din 21 Aprilie 1922*

Asasinarea lui nu poate fi trecută cu vederea de proletariat.

Destul sânge proletar a curs în ţara asta! Destule crime s'au comis împotriva celor mai buni dintre tovarăşii noştri!

Acum guvernul voieşte să inaugureze o nouă eră de asasinate.

Pentru a putea opera în linişte, guvernul a căutat să se pună la adăpost de răspundere şi a interzis muncitorimii din Capitală de a se întruni şi de a se organiza. Acum se vede scopul ascuns al celor care au oprit manifestaţiile noastre.

După ce s'a pus căluşul în gură celor care ar putea da alarma ori chema la protest, se urmăreşte crima pe la spate.

Aceasta nu se poate!...

Tovarăşi!

Organizaţi imediat meetinguri. Daţi întregii muncitorimi putinţa de a manifesta pentru salvarea vieţii celor închişi. Strângeţi semnături pentru închiderea procesului şi eliberarea tuturor închişilor. Cereţi amnistia generală pentru toţi condamnaţii politici şi militari.

Răbdarea noastră ne face complici la orice crimă ar mai comite guvernul.

Uciderea lui Leonte Filipescu trebue să fie ultima.

Faceţi-vă datoria!

COMITETUL EXECUTIV PROVIZORIU
AL PARTIDULUI SOCIALIST COMUNIST

★

117

1922

1 MAI SE APROPIE [1]

O singură săptămână ne mai desparte de sărbătoarea de 1 Mai. Partidul Socialist comunist încă de acum o lună a făcut apel către Comisia generală a sindicatelor spre a lua iniţiativa organizării serbării de 1 Mai, la care să participe, fără deosebire, toate organizaţiile proletare. Comisia generală a răspuns apelului nostru luând act cu satisfacţie de concursul pe care Partidul Socialist comunist l-a oferit pentru reuşita acestei serbări şi convocând în acelaş timp o consfătuire a tuturor organizaţiilor proletare în vederea sărbătoririi lui 1 Mai.

Proletariatul bucureştean astăzi, sub călcâiul celei mai brutale dintre reacţiuni, va sărbători ca în toţi anii pe 1 Mai, şi-l va sărbători pe deplin unit şi cu lozinci comune.

După oarecari dificultăţi, organizaţiile proletare au ajuns să se înţeleagă asupra acestor lozinci. Ele s'au înţeles că trebue să se dea lui 1 Mai din anul acesta caracterul unei demonstraţii pentru pace cu toate popoarele, contra reacţiunii, pentru organizarea sindicală etc.

Multe din aceste lozinci însă astăzi sunt depăşite. Partidul Socialist comunist a cerut încă la acea consfătuire ca să se adopte drept lozinci şi: *Pacea şi reluarea relaţiilor cu Rusia Sovietică, ajutorarea revoluţiei ruse, frontul unic etc.*

În urma conferinţei celor trei Internaţionale ţi-

[1] *„Socialismul" nr. 144 din 24 Aprilie 1922.*

nute la Berlin, aceste lozinci sunt astăzi cuvintele de ordine pentru 1 Mai ale proletariatului internaţional. Credem că suntem în spiritul tuturor organizaţiilor proletare când spunem că muncitorimea bucureşteană va demonstra de 1 Mai sub aceste lozinci.

In faţa burgheziei, care nu pregetă de a da lovitură după lovitură mişcării muncitoreşti, speculând dezertările din sânul muncitorimii, proletariatul român va serba 1 Mai strâns unit, dovedind pentru întâia oară în mod concret că, în faţa atacurilor repetate şi disperate ale burgheziei, el ştie să realizeze frontul unic revoluţionar.

Ziua de 1 Mai din anul acesta e simbolul unităţii internaţionale şi naţionale a proletariatului.

———★———

118

1922

ASASINAREA TOVARĂŞULUI LEONTE FILIPESCU[1]

Acum o săptămână tovarăşul Leonte Filipescu a fost împuşcat de către sentinela care-l escorta dela închisoarea militară la fortul Jilava sub pretext că *a încercat să fugă.*

Leonte Filipescu a încercat să fugă ? Este o minciună sfruntată, care caută să acopere asasinatul pus la cale de guvern, noua ticăloşie patronată de Brătieni, reprezentanţii burgheziei brutale şi sângeroase din această ţară.

[1] *„Iaşul socialist" nr. 145 din 28 Aprilie 1922.*

Tovarăşul Leonte Filipescu a fost împuşcat pentrucă a încercat să fugă, sau asasinat ? Răspundem neted şi fără înconjur : Leonte Filipescu a fost asasinat din ordinul stăpânirii, şi asasinarea lui este începutul asasinării mai multor tovarăşi din procesul comuniştilor care se judecă de trei luni în Dealul Spirii.

Cu împuşcarea lui Leonte Filipescu burghezia a lansat un balon de încercare spre a vedea dacă muncitorimea şi opinia publică cinstită a acestei ţări va sta nepăsătoare sau va porni la o acţiune hotărîtă de a prăvăli guvernul de asasini şi pe criminalii care ne guvernează.

O DOVADĂ CĂ A FOST ASASINAT

Tot timpul dela arestarea sa şi până în ziua asasinării Leonte Filipescu a fost ţinut cu lanţuri grele la picioare, atât la instrucţie, la închisoare, în timpul procesului, cât şi la spitalul unde fusese internat, bolnav fiind în urma schingiuirilor şi maltratărilor la care a fost supus.

Orice transport de comunişti şi în special al acelora cărora Siguranţa le hărăzise titlul de „şefi" — şi lui Leonte i se hărăzise acest titlu — se făcea cu camioane, automobile sau, în cel mai rău caz, înlănţuiţi şi încadraţi cu un mare număr de sentinele.

Or, Leonte Filipescu — unul din şefi — de astădată a fost transportat dela Bucureşti la Jilava (distanţă de 9 km.) fără lanţuri, pe jos cu o singură sentinelă.

IMPREJURĂRILE IN CARE S'A INFĂPTUIT ASASINATUL

Comunicatul guvernului criminal glăsueşte foarte naiv : „Leonte Filipescu, încercând să fugă,

sentinela, după somaţiile legale, a tras şi întâmplător l-a lovit în inimă. Aceasta s'a petrecut într'o pădurice".

Or, realitatea e cu totul alta. Leonte Filipescu, urmat de sentinelă, încărcat cu bagajele trebuitoare lui la închisoare, a fost împuşcat din ordin şi fără somaţiile legale.

Că împuşcarea a fost pusă la cale, se poate vedea de acolo că s'a produs nu într'o pădurice, cum minte comunicatul guvernului, ci într'un loc deschis, unde niciun om cu mintea sănătoasă nu ar fi încercat să evadeze, deoarece, ori cât s'ar fi îndepărtat, ar fi rămas ţinta sentinelei.

Apoi somaţiile legale nu au fost făcute, deoarece acele trei focuri nu au fost trase în aer, ci sentinela a tras numai două focuri, care au sfredelit capul şi inima tovarăşului nostru.

Sentinela a tras la cap şi inimă, deşi regulamentar este să se tragă la picioare. Cadavrul lui Filipescu a fost văzut cu faţa în jos, victima ţinând strâns lângă ea cuferele cu care plecase.

Or, dacă Leonte Filipescu ar fi intenţionat să fugă, se debarasa de povara cuferelor.

In aceste împrejurări împuşcarea lui Filipescu a fost chibzuită şi ordonată din timp.

DATORIA NOASTRA

Guvernul criminal dela cârma ţării îşi întemeiază sistemul de guvernare pe asasinate şi crime.

După ce această ţară a ajuns în pragul falimentului graţie nepriceperii celor ce au condus-o şi dorinţei lor de a se îmbogăţi prin furt şi jaf din visteria statului, după ce s'au împuşcat ţăranii în 1907 şi muncitorimea dela oraşe la 13 Iunie 1916 la Galaţi şi 13 Decembrie 1918 la Bucureşti, după

ce au fost asasinaţi mişeleşte Max Wexler, I. C. Frimu şi Dr. Aroneanu, după ce în Basarabia s'au împuşcat şi înnecat în Nistru mii de muncitori şi ţărani, ...astăzi bandiţii dela cârma ţării, în numele „civilizaţiei", „progresului", „justiţiei" şi „democraţiei", în văzul întregii lumi şi la adăpostul baionetelor, pun la cale asasinarea celor mai buni tovarăşi din procesul comuniştilor, începând aceasta prin împuşcarea lui Leonte Filipescu.

In faţa acestui nou asasinat ne întrebăm dacă muncitorimea va mai permite să-i fie ucişi conducătorii, ne întrebăm dacă intelectualitatea, oamenii de ştiinţă, opinia publică şi cetăţenii cinstiţi ai acestei ţări vor mai tolera asasinatele şi prin tăcerea lor se vor solidariza cu criminalii dela conducerea acestei ţări.

Noi ne facem datoria semnalând asasinatul săvârşit şi cele pe cale să se săvârşească atât muncitorimii din ţară, cât şi muncitorimii din străinătate, ne facem datoria să chemăm norodul muncitor la apărarea vieţii cetăţenilor...

Asasinarea lui Leonte Filipescu să fie începutul unei acţiuni hotărîte împotriva guvernelor asasine, pentru chemarea la răspundere a asasinilor, pentru tragerea la răspundere a guvernelor criminale, pentru suprimarea mascaradei care se numeşte „procesul din Dealul Spirii", pentru amnestia generală, pentru desfiinţarea Siguranţei şi a bătăii.

Asasinarea lui Leonte Filipescu să ridice la acţiune clasa muncitoare, să aducă la realitate pe intelectuali şi oamenii de ştiinţă şi să le arate că toată truda lor din laboratoare de a duce omenirea cu un pas înainte e paralizată de acţiunea inconştienţilor dela cârma ţării, care prin crimă, jaf şi asasinate duc omenirea cu milenii îndărăt.

Muncitori, în gardă pentru a apăra viaţa conducătorilor voştri, pentru a scăpa de asasinare şi pe ceilalţi care sunt puşi pe lista în fruntea căreia a fost Leonte Filipescu ; pentru a stăvili doliul ce prin fier şi sânge burghezia îl seamănă în rândurile clasei noastre !...

Muncitori, viaţa şi dreptul vostru este în pericol !

Muncitori, păziţi viaţa voastră şi a conducătorilor voştri !

Intelectuali, dacă vreţi ca civilizaţia şi umanitatea să nu fie o vorbă deşartă, atunci în picioare şi la acţiune alături de clasa muncitoare pentru a scăpa acest popor de ruşinea şi de crimele unei stăpâniri care şi-a pierdut cu desăvârşire capul şi vrea să transforme această ţară într'un imens cimitir...

Muncitori din ţară şi de pretutindeni, la luptă pentru apărarea vieţii tovarăşilor noştri !

SECŢIUNEA SOCIALISTA DIN IAŞI

★

119

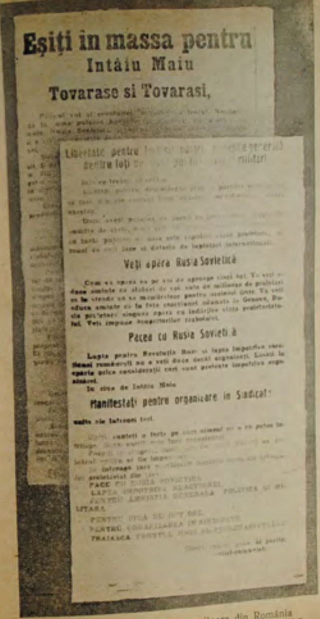
1922

EŞIŢI IN MASSA PENTRU INTAIU MAIU[1]

Tovarăşe şi tovarăşi !

Primul val al revoluţiei mondiale a trecut... Singură, ca o stâncă în plină mare, Rusia Sovietică a înfruntat urgia contrarevoluţiei şi a rămas cucerirea definitivă a proletariatului internaţional.

[1] *„Socialismul" nr. 146 din 1 Mai 1922.*

Eşiţi in massa pentru
Intâiu Maiu
Tovarase si Tovarasi,

Veţi apăra Rusia Sovietică

Pacea cu Rusia Sovietică

Manifestaţi pentru organizare în Sindicat

PACE CU RUSIA SOVIETICA

Manifest, chemând clasa muncitoare din România să manifesteze de 1 Mai pentru pace cu Rusia Sovietică, apărut în „Socialismul" din 1 Mai 1922.

Burghezia însă se zbate în încurcături fără sfârșit. E drept că timp de patru ani ea a profitat de trădările din sânul proletariatului, dar victoria pe care a câştigat-o cu ajutorul trădătorilor proletariatului ea nu este în stare s'o întrebuinţeze pentru reorganizarea lumii ruinate.

Ceeace burghezia nu poate face pe cale de organizare a producţiei, ea încearcă să facă exploatând cu îndoită furie massele muncitoare. Noi, muncitorii, trebue să plătim costul războiului prin impozite neomenoase, prin supramuncă, prin acceptarea unor salarii de foame.

Puterea muncitorimii în ţara noastră nu este încă destul de mare pentru a opri reacţiunea sălbatică şi sângeroasă a exploatatorilor. Dar proletariatul României nu este singur. Massele largi ale tovarăşilor noştri de toate neamurile luptă alături de noi. Puterii lor se datoreşte, alături de puterea noastră, că burghezia românească se vede silită să ne mai lase unele drepturi. Numai unirea proletariatului internaţional poate înfrânge burghezia.

Proletariatul internaţional a început să-şi dea seama de prăpastia în care a fost aruncat de conducătorii trădători...

Frontul unic e în mers

Unirea proletariatului va spori puterea lui... In frontul general al muncii împotriva exploatării, proletariatul român trebue să-şi aibă locul lui.

Astfel vom manifesta în ziua de 1 Mai pentru unirea proletariatului, iar puterea care va izvorî în toată lumea din această ieşire unită a masselor muncitoare va deschide o nouă epocă de luptă în

care pozițiile noastre vor fi mai tari și curajul burgheziei mai slăbit.

Ieșiți cu toții la manifestația de 1 Mai,

iar acolo unde nu este posibil, veniți la întruniri și serbări. In țara noastră piedica cea mai mare pentru dezvoltarea muncitorimii este reacțiunea guvernamentală. Impotriva ei trebue să se îndrepte mai ales sforțarea noastră. Atâta vreme cât massa poporului rămâne sub călcâiul cizmei, atâta vreme cât organizațiile noastre sunt decapitate și înnăbușite prin lanțurile stării de asediu, atâta vreme cât conducătorii noștri taie sare în ocnele burgheziei, pier în închisorile ei și în fața tribunalelor militare ori sunt asasinați de uneltele guvernului, muncitorimea nu va putea duce lupta ei de desrobire, ci va cădea tot mai jos sub apăsarea jugului capitalist.

Libertate pentru închișii noștri, amnestie generală pentru toți deținuții politici civili și militari.

Iată ce trebue să cerem.

Luptați pentru deschiderea largă a porților ocnelor ca să iasă din ele... avangarda clasei noastre.

Dacă aveți puterea să cereți cu îndărătnicie drepturile voastre de viață, dacă știți să luptați împotriva reacțiunii cu toată puterea de care este capabilă clasa proletară, atunci vă veți face și datoria de luptători internaționali.

Veți apăra Rusia Sovietică

cum vă apără ea pe voi de aproape cinci ani. Vă veți aduce aminte că alături de voi sute de milioane de proletari ies în stradă ca să manifesteze

pentru aceleași ținte. Vă veți aduce aminte că în fața reacțiunii adunate la Geneva, Rusia proletară singură apără cu îndârjire viața proletariatului. Veți impune asupritorilor războinici.

Pacea cu Rusia Sovietică!

Lupta pentru revoluția rusă și lupta împotriva reacțiunii românești nu o veți duce decât organizați. Lăsați la o parte orice considerații care sunt pretexte împotriva organizării.

In ziua de 1 Mai,

Manifestați pentru organizare în sindicate unite ale întregii țări.

Uniți, sunteți o forță pe care nimeni nu o va putea înfrânge. Baza unirii este însă organizarea.

Faceți ca strigătul vostru să fie auzit. Faceți ca numărul vostru să fie impunător.

Proclamați în întreaga țară lozincile proletariatului, care luptă pentru unitate în întreaga țară.

Pace cu Rusia Sovietică!

Lupta împotriva reacțiunii!

Pentru amnestia generală politică și militară!

Pentru ziua de opt ore!

Pentru organizarea în sindicate!

Trăiască frontul unic al proletariatului!

COMIT. EXECUT. PROV.
AL PARTID. SOCIALIST-COMUNIST

———★———

120

1922

TEROARE ŞI DEZBINARE [1]

Muncitorimea română se afundă din nou într'o criză grea. Nu vrem să vorbim atât de loviturile ce le primeşte acum, cât de cele ce se prepară. Asasinatele şi teroarea sângeroasă din Basarabia şi asuprirea îngrozitoare a mişcării muncitoreşti în restul ţării nu sunt decât simptomele unor lovituri mai grele.

Guvernul se îndreaptă cu paşi repezi spre distrugerea complectă a mişcării politice şi sindicale din întreaga ţară.

Atât acţiunile partidului, cât şi ale tineretului muncitoresc sunt metodic scoase de sub lege, arestări noi sunt iminente pretutindeni. Nu numai atâta. La Ploieşti, de exemplu, înseşi sindicatele sunt ameninţate de parchet să fie dizolvate sub pretextul că fac politică.

Cozile de topor

Aceste acţiuni ale guvernului sunt făţiş susţinute de codiţele de topor din mişcarea noastră.

La Bucureşti, ziarul social-democrat (centrist) numeşte sindicatul metalurgist „secţiune metalurgistă a partidului", vrând prin această mincinoasă şi poliţistă delaţiune să atragă — după încercarea dela Ploieşti — dizolvarea sindicatelor şi din Bucureşti.

Acelaş domn care a dat informaţia mincinoasă

[1] *„Socialismul" nr. 168 din 6 Iulie 1922.*

a uneltit şi a reuşit să producă în Bucureşti spargerea sindicatului metalurgist, înlocuindu-l prin sindicate pe fabrici. Astfel, profitând de postul de secretar regional pe care l-a căpătat (nu dela muncitori), a patronat scoaterea muncitorilor dela gaz şi electricitate din sindicatul metalurgist şi formarea unui sindicat aparte. Se vede că spărgătorii s'au pus pe lucru în sindicate.

Guvernul constată zilnic cu plăcere că opera lui este bine secundată de sforţările spărgătorilor din mişcare.

Campania în presă

Alături de aceste acţiuni paralele ale guvernului şi ale social-democraţilor (centrişti şi alţii) se desfăşoară împotriva comuniştilor o campanie deşănţată de presă în ziarele poliţiei („Universul" etc.) şi ale social-democraţilor.

Injurăturile grosolane au devenit pâinea cea de toate zilele ale acestor ziare şi se vede clar că, de comun acord, se pregăteşte o lovitură social-democrat-poliţistă împotriva noastră. Paralelismul acestor acţiuni merge însă mai departe încă.

O vizită interesantă

Zilele trecute, un membru al partidului nostru care fusese delegat la conferinta din Sofia a fost vizitat de un agent de Siguranţă care i-a cerut explicaţii asupra călătoriei în Bulgaria.

Tovarăşul nostru a refuzat orice explicaţii, necunoscând modul acesta de a se lua interogatorii. Agentul a arătat că Siguranţa a aflat din „Lumea nouă", organul Partidului Socialist, că ar fi ceva

obscur în călătoria la Sofia şi a şi prezentat numărul în chestiune din ziar. Muncitorii vor şti să tragă concluzia.

Rolul comuniştilor

Comuniştii nu pot, în niciun caz, să răspundă cu aceeaşi măsură şi cu aceleaşi înjurături renegaţilor camuflaţi din rândurile social-democraţilor. Noi ne gândim numai la starea de plâns în care teroarea a adus muncitorimea, teroare de pe urma căreia nu profită decât burghezia şi cozile de topor. Noi cerem tuturor organizaţiilor şi tuturor muncitorilor să ia parte la lupta împotriva teroarei.

Frontul unic

Partidul socialist comunist a chemat pe social-democraţi şi sindicatele la o luptă comună împotriva teroarei. Dacă conducătorii acelor organizaţii sunt cinstiţi, ei ar trebui să se înregimenteze imediat în frontul comun. De o săptămână însă, apelul comunist a rămas fără răspuns. Intârzierea aceasta miroase a trădare. Se pare că cozile de topor din sânul social-democraţiei şi-au dus activitatea cu râvnă.

Totuşi, orice copil vede azi că, în faţa teroarei guvernamentale, numai marşul strâns al masselor proletare poate duce la un rezultat. Şi până când nu vom înlătura teroarea burgheză, nu vom putea ajunge la nicio îmbunătăţire a stării economice şi culturale.

Comuniştii şi-au făcut datoria. Dacă social-democraţii (centrişti ori nu) răspund mai departe

prin spargeri de organizaţii şi prin delaţiuni mincinoase, muncitorimea îi va judeca pe toţi.

Cât mai este vreme, formaţi Frontul Unic!

*

121

1922

IMPOTRIVA NOASTRA[1]

Un nou complot se urzeşte din umbră contra clasei muncitoare. Semnele devin tot mai numeroase. Mai întâi s'a început prin interzicerea pe faţă, în chip cinic, a oricărei întruniri a partidului nostru. Un ministru a declarat: „Comuniştii nu au voie să ţină întruniri". Socialiştilor le este acordată această libertate. Iar prefectul Capitalei a repetat acelaş lucru, cu o oarecare variaţie de stil.

La Huşi, mai acum o lună, la dizolvarea unei întruniri, reprezentantul poliţiei a spus-o răspicat ca să închidă, pasă-mi-te, gura oricărui protest: „Ordinul Ministerului de interne".

Dar dela interzicerea întrunirilor se trece acum mai departe. Incep arestările individuale, în grupe şi în massă. Au fost arestate comitetele tineretului la Fălticeni, la Alexandria, poate, şi la Galaţi. Au fost apoi arestaţi 44 de participanţi la o şedinţă publică a sindicatului petrolifer din Ploieşti. Arestaţii din toate aceste localităţi au fost eliberaţi. Asta, însă, nu înseamnă nimic. Faptul că organe ale Statului şi-au putut permite arestările acestea în massă dovedeşte că lucrul nu pare nimănui extra-

[1] *„Socialismul" nr. 176 din 13 August 1922.*

ordinar și că repetarea este probabilă, de astă dată cine știe dacă urmată iarăși de eliberare. Se înșeală deci aceia care își închipue că lucrurile vor rămâne aci... că numai noi vom fi loviți. Să-și aducă aminte social-democrații, centriștii și cei dela Consiliul sindical că arestarea Congresului nostru din Mai 1921 a fost numai un pretext pentru a putea deslănțui prigoana împotriva tuturor organizațiilor proletare, pentru a putea gâtui orice fel de manifestare muncitorească și în primul rând pe cea sindicală.

Partidul nostru reprezintă și astăzi năzuințele clasei muncitoare. Imprejurul său se grupează astăzi speranțele ei. Deaceea burghezia caută să ne lovească, fiindcă prin noi burghezia știe că lovește clasa muncitoare în întregime. Acei care afirmă că apără interesele clasei muncitoare, dar în acelaș timp tolerează prigoana prin sabotarea formării Frontului unic și o încurajează prin denunțurile lor pătimașe și mincinoase, acei care afirmă că vor să lupte pentru descătușarea clasei muncitoare, dar în acelaș timp luptă cu calomnia și cu pumnalul împotriva partidului nostru, aceia înșeală și trădează clasa muncitoare.

Dacă este adevărat că nu interese meschine de grup sau de partid îi mână, ci interese care stau „deasupra partidelor", atunci dânșii trebue să vadă că cel puțin în momentul de față (și aceasta este din punct de vedere marxist și istoric singurul mod just de a judeca) interesele clasei sunt reprezentate de steagul partidului nostru, că numai luptând împotriva dușmanilor noștri, deci, luptând numai alături de noi, dânșii vor dovedi că luptă pentru interese care stau deasupra „intereselor de partid".

Complotul care se urzește din umbră de către guvernul marii burghezii nu este numai un complot împotriva Partidului Comunist, este un complot împotriva revendicărilor muncitorești, care-și fac încet, încet drum spre luptă. Este un complot pentru micșorarea salariilor, pentru mărirea orelor de muncă, pentru încărcarea cu biruri grele a clasei muncitoare, este un complot pentru aruncarea poporului într'un război cu Rusia, este un complot vast pentru nimicirea economică, politică și fizică a clasei muncitoare. Prigoana împotriva Partidului Comunist este numai prima etapă în realizarea acestui vast complot. Odată Partidul Comunist desființat, drumul va fi liber pentru subjugarea și înrobirea clasei muncitoare.

Deaceea datoria tuturor acelora care pretind că vor să apere clasa muncitoare este de a împiedica desființarea Partidului Comunist...

★

122

1922

INTERZICEREA INTRUNIRII TINERETULUI [1]

In ciuda și disprețul oricărui drept legal, poliția Capitalei continuă să oprească orice întrunire mai mare a Tineretului socialist. Se face o mare concesie când se permit chiar și șezătorile literare ori culturale.

Intrunirea convocată duminecă la sala Tomis, și care trebuia să constitue începutul „săptămânii de propagandă" a tineretului, a fost deasemenea în mod brutal oprită.

[1] *„Socialismul" nr. 183 din 7 Septembrie 1922.*

Valurile de muncitori tineri şi vârstnici, care se îndreptau duminecă spre Tomis, se izbeau la poarta sălii de cordoanele de poliţişti. Astfel denunţurile murdare ale fiţuicii „Lumea nouă" îşi ajung în parte scopul.

— Cum să vă lăsăm să ţineţi întruniri când nu sunteţi tineret socialist, ci tineret comunist? Uitaţi-vă ce scrie „Lumea nouă" — răspund mereu tovarăşilor tineri prefectul şi directorii dela Prefectura poliţiei Capitalei.

A, dacă tineretul ar cânta în struna centriştilor şi social-democraţilor, prefectul i-ar pune bucuros săli la dispoziţie, iar cârtiţele amărîte dela „Lumea nouă" l-ar tămâia pe toate coloanele, în loc de a-l înjura ca astăzi.

Dar în cazul acesta tineretul ar trebui să se anchilozeze şi să ajungă în halul „partidului" centrist, care, cu tot concursul autorităţilor, nefiind în stare să adune nici 10 oameni la o şedinţă, s'a văzut nevoit să înceteze orice activitate.

Dece să ascundem, însă, că tineretul, chiar autonom fiind, el este alături de mişcarea muncitorească, şi nu de calomniatorii ei, şi că tocmai această tendinţă a lui constitue puterea sa şi face rodnică frumoasa lui activitate?

Babele dela „Lumea nouă" au într'adevăr dece să denunţe tineretul, şi poliţia dece să-l prigonească. Activitatea tineretului e conformă cu interesele de clasă ale proletariatului, şi asta indispune mult pe „marxiştii" kautskyeni de după război, şi nu poate conveni nici guvernării oligarhice sub cizma căreia trăim.

De aici cârdăşia centristo-poliţistă în contra tineretului socialist, dar care nu poate împiedica tineretul de a-şi face mai departe datoria de clasă.

———★———

123

1922

INCEPUTURI FASCISTE[1]

La Alba Iulia a avut loc adunarea de constituire a aşa numiţilor „voluntari". Scopul acestei societăţi este înfiinţarea de cooperative şi de grupuri sportive prin sate şi oraşe.

Aceşti „voluntari" sunt cunoscuţi prin ura lor contra mişcării muncitoreşti şi avem toate motivele să credem că sub masca cooperativelor şi a grupelor sportive se ascund formaţiile fasciste, care au ca scop să distrugă... organizaţiile proletare.

Alte ştiri de peste munţi ne spun că în întreaga Transilvanie s'au ţinut asemenea adunări de constituire.

Aşa dar, fascismul, care s'a dezvoltat în Italia şi a apărut şi în diverse alte state burgheze, îşi face apariţia şi la noi ca un fenomen firesc al dezvoltării capitalismului, care, simţind că-i scapă puterea din mână, îşi formează bande plătite pentru susţinerea sa şi înfrângerea muncitorimii.

Proletariatul din România va avea deci de luptat împotriva teroarei guvernamentale, ca şi împotriva bandelor plătite de capitalişti şi susţinute de guvern.

———★———

[1] *„Socialismul" nr. 168 din 25 Septembrie 1922.*

124

1922

REZOLUŢII VOTATE LA CONGRESUL AL II-LEA [1] AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

(Octombrie 1922) [2]

1. REZOLUŢIA CONFERINŢEI DIN PLOIEŞTI A PARTIDULUI COMUNIST ASUPRA SITUAŢIEI IN ŢARA

După războiul imperialist, marea burghezie românească, prin reprezentantul ei politic, partidul liberal, ...s'a căznit în zadar să-şi menţină fără intermediar puterea în ţară prin starea de asediu, teroare, asasinate (13 Decembrie) şi dictatura militară, dar, în urma situaţiei revoluţionare şi a mişcărilor muncitorimii dela oraşe şi sate, a trebuit să cedeze puterea unor guverne-paravan. Prin intermediul acestora şi graţie monarhismului, ea a putut să-şi menţină indirect stăpânirea în stat.

Teroarea averescană

...2. Aceste guverne-paravan (guvernul de generali, Vaida, Averescu) au fost silite la început de puterea muncitorească să fie „democrate", adică să cedeze oarecare libertăţi clasei muncitoare; dar prin inteţirea acţiunilor contrarevoluţionare internaţionale şi prin deslănţuirea ofensivei patronale în toate ţările burgheze, s'a văzut şi burghezia românească

[1] *In cursul lucrărilor conferinţa s'a transformat în congres.*
[2] *„Socialismul" nr. 192, 195 şi 196 din 8, 19 şi 22 Octombrie 1922.*

în stare să reia lupta sălbatică împotriva muncitorimii. Guvernul Averescu, ridicat de massele ţărăneşti şi de mica burghezie, a primit din partea burgheziei, al cărei paravan era, însărcinarea specială de a nimici prin teroare mişcarea muncitorească, înşelând aşteptările ţăranilor şi micii burghezii. In schimbul trădării celor care-i ridicaseră pe avereseani, burghezia tolera acestora să jefuiască într'un mod nemaipomenit ţara, să-şi însuşească averile statului şi să se afunde în bogăţiile ţării prin acordarea de concesiuni etc. Prin sistemul de permise, aprovizionări, incendieri de depozite etc., viaţa economică a ţării, dezorganizată în urma războiului, a tratatelor de pace şi a crizei de descompunere a societăţii burgheze în toate ţările, îşi desăvârşea zdruncinarea.

3. In aceste condiţii guvernul Averescu aştepta ocazia să ia ofensiva pentru distrugerea mişcării muncitoreşti. După retragerea trupelor roşii din Polonia şi întărirea contrarevoluţiei mondiale, greva generală din Octombrie 1920 i-a fost bine venită pentru nimicirea sindicatelor, iar oligarhia, cu ajutorul monarhismului şi a birocraţiei civile şi militare, a hotărît zdrobirea partidului comunist încă în germen.

Ea s'a folosit de cinismul miniştrilor lui Argetoianu şi de laşitatea „opiniei publice democrate" pentru a declara drept crimă contra Siguranţei statului organizarea internaţională a muncitorimii şi orice activitate de organizare şi educaţie a clasei muncitoare în vederea îndeplinirii rolului ei istoric : realizarea socialismului. Congresul comunist fu arestat.

Pentru a scăpa de ridicolul acţiunii ei reacţionare, oligarhia porni o campanie de clevetire şi po-

negrire a Partidului Comunist... căutând să-l compromită în fața muncitorimii și micii burghezii. Pentru a o speria pe aceasta și pentru a distruge materialicește, moralicește și fizicește pe cei arestați, oligarhia i-a supus unui regim de o cruzime sălbatică și neomenească, culminând prin împușcarea și uciderea multora dintre ei.

Cu toate aceste acțiuni teroriste, reacțiunea oligarhiei n'a putut frâna mișcarea comunistă, care a continuat să se manifeste sub diferite forme și care, răzbind prin dictatura burgheză, înfrânge teroarea și-și cucerește un loc în viața legală a societății burgheze.

Ofensiva patronală

4. Exploatând economicește cu dibăcie teroarea politică, burghezia în ofensiva ei a răpit unele după altele cuceririle clasei muncitoare: opt ore de muncă, săptămâna engleză, sfaturile pe întreprinderi, delegații etc. și a coborît salariul real (ținând cont de scumpirea traiului) la un nivel de mizerie. Prin militarizări și rechiziționări, ea a redus muncitorimea la sclavie fizică. La aceasta se adaugă și ofensiva prin impuneri a Statului, care reduce încă și mai mult din salariul de foame al muncitorului, lovindu-l prin biruri enorme directe și indirecte.

5. In acelaș timp, burghezia realizează reforma agrară, adică se sforțează să liniștească setea de pământ a țăranilor printr'o expropriere limitată, care nu-dă pământ decât unei părți neînsemnate din țărani. O parte din țărănime rămâne complect lipsită de pământ, pe când o alta are o suprafață insuficientă. Cea mai mare parte însă nici până azi n'a trecut prin împroprietărire, datorită neaplicării legii și șicanelor politice de tot soiul. Cei mai fericiți dintre ei n'au în cel mai bun caz nici vitele, nici uneltele necesare muncii.

Pe de altă parte, prin plata datoriilor pentru pământul primit, prin biruri nemăsurate și prin îndatorarea lui față de bănci pentru cumpărare de unelte, vite etc., țăranul a ajuns economicește... strivit sub călcâiul finanței, care-i stoarce plusvaloarea muncii întocmai ca proprietarul. Astfel „exproprierea" a avut drept rezultat dezorganizarea producției agrare și aservirea țărănimii într'o nouă stare de iobăgie economică.

6. Prin această dublă ofensivă capitalistă la țară și oraș, prin exploatarea până la sânge, prin biruri grele, taxe de export etc., burghezia a căutat în mod conștient să arunce pe umerii clasei muncitoare greaua sarcină a datoriilor războiului și a perioadei de după război. Prin teroare față de muncitorime, prin șiretenia unui guvern-paravan bazat pe țărănime și îndreptat împotriva ei, burghezia a reușit într'adevăr să-și atingă în bună parte acest scop. Sarcina pusă de ea în spinarea țării este însă prea mare pentru a fi suportată. Când însă mica burghezie a făcut încercarea, prin legile Titulescu, să treacă o parte din greutate și asupra marelui capital, marea burghezie a rupt cu sistemul guvernelor-paravan, care putea deveni supărător, și a luat singură puterea.

Guvernul liberal

7. Partidul liberal, reprezentant al marelui capital financiar din regat, a venit la putere cu pompoasa declarație că va reorganiza producția, trans-

portul, finanțele statului și va reface țara „prin noi înșine".

In realitate însă el s'a arătat complect neputincios de a opri criza. Ceva mai mult, silindu-se să stoarcă și mai multă plusvaloare de pe spinarea populației muncitoare a întregii țări, el trebue să mărească forțele brutale de opresiune, Siguranța, poliția, jandarmeria, armata. In acelaș timp, necesitatea de a-și asigura stăpânirea absolută asupra populației cucerite, de diferite limbi și crezuri, nevoia de a-și menține cu orice preț cuceririle și de a se pregăti pentru cuceriri noi, imperialiste, necesitatea de a rămâne mereu cu o superioritate militară față de statele lovite prin tratatele de pace și mai ales politica de ură și boicot îndreptată împotriva Rusiei Sovietice au adus statul la tactica „armei la picior", târîndu-l în cheltueli nebunești de înarmare... Toate aceste cheltueli, care sunt departe de a fi sfârșite, întețesc dorința de exploatare și ascut caracterul de fiară setoasă de sânge al burgheziei. In acelaș timp, ele o aruncă în complectă dependență față de capitalurile Antantei...

Trădarea națiunii

8. Politica de reorganizare „prin noi înșine" s'a arătat astfel dela început a fi o minciună. Lupta burgheziei românești împotriva capitalului străin nu este decât o formă goală sub care se ascunde o politică de alianță cu capitalul antantist pentru exploatarea țării. Băncile anglo-franceze pătrund cu repeziciune în țară cu capitalul lor, acaparează tot mai mult exploatarea, și prin cererea de achitare a datoriilor statului sug direct, sub formă de taxe și impozite, plusvaloarea creată prin munca populației. Câștigându-și dreptul de control asupra statului atât din punct de vedere al economiei (controlul veniturilor), cât și al politicii (protecția minorităților) capitalul antantist transformă repede țara într'o colonie. El conduce astfel și politica externă a statului românesc, impunând țării războaie și expediții și transformând sângele țării într'un mijloc de realizare a planurilor imperialiste ale Antantei. Formula „prin noi înșine" nu este deci decât masca vinderii pur și simplu a populației țării către exploatatorii capitaliști străini, aliați cu cei interni, este masca trădării independenței naționale.

Burghezia, legată prin cătușele proprietății, nu poate duce lupta împotriva cotropirii și reducerii țării la rangul de colonie.

Astfel, burghezia devine trădătoare chiar a rolului ei istoric de creatoare a statelor naționale, independente, devine incapabilă de a păstra neatârnarea întregului popor. Numai proletariatul, moștenitor al sarcinilor istorice ale burgheziei și continuator al transformărilor sociale, va putea, în alianță cu proletariatul internațional, prin înfăptuirea revoluției sociale, să elibereze popoarele mici de sub orice asuprire...

Social-democrații

...13. Social-democrații și centriștii, uniți într'un singur partid, se prezintă drept apărători... ai marii burghezii. Rolul acesta de lachei ei îl explică prin argumentarea simplistă că la noi capitalismul abia de acum înainte se va dezvolta și va crea industria mare cu capitaluri stoarse, de exemplu, dela țărani. Această dezvoltare capitalistă, după argumentarea

social-democrată, trebue sprijinită, pentrucă ea va crea apoi un proletariat, gata să ia puterea după ce revoluţia va fi triumfat în Europa. De aci concluzia că muncitorii trebue să înceteze lupta de clasă şi să contribue la „refacerea" capitalistă. Ei uită că nici burghezia nu se gândeşte la refacerea societăţii şi la ieşirea din criză şi că fiecare patron în parte nu se gândeşte decât la profitul lui personal, fără sinchiseală de „binele public":... social-democraţii ajung la teoria la care au ajuns tovarăşii lor din Apus că muncitorimea trebue să susţină regimul capitalist şi să-l ferească de răsturnare. Astfel este deschis drumul spre ministerialism. Astfel social-democraţii luptă pentru mărirea exploatării muncitorimii...

In chestiunea agrară ei cred că într'adevăr exproprierea s'a făcut în folosul ţărănimii, care a ajuns mică proprietară şi care trebue să lupte sub steagurile ţărăniste. Astfel, după ce s'au decis să lupte împotriva intereselor muncitorimii dela oraşe, ei părăsesc în voia altora muncitorimea dela sate. *Politiceşte, aceste tendinţe social-democrate se manifestă prin renunţarea la orice luptă, fie chiar economică, împotriva burgheziei şi la concentrarea tuturor forţelor lor, alături de Siguranţă şi armată, împotriva comuniştilor...*

Partidul comunist

...15. Partidul Comunist din România, constatând că toate celelalte partide politice găsesc singurul mijloc de a prelungi starea de azi prin mărirea exploatării muncitorimii dela oraşe şi sate, ceeace ar aduce degenerarea complectă a poporului, constatând că — ceva mai mult — acele partide sunt gata să vândă şi sângele poporului către stăpânul economic şi politic al ţării — imperialismul Antantei —, constatând că refacerea producţiei şi dezvoltarea forţelor materiale de producţie ale ţării sunt imposibile fără eliberarea din dubla robie economică sub jugul capitalului antantist şi românesc, fără desfiinţarea forţelor brutale de opresiune — Siguranţa, jandarmeria, poliţia, armata permanentă, birocraţia, eliberarea a sute de mii de braţe pentru munca productivă —, fără ridicarea stării materiale şi morale a masselor muncitoare, fără colaborarea frăţească cu toate popoarele şi îndeosebi cu popoarele din ţările balcano-dunărene, care încă înainte de război formau un tot economic, fără socializarea mijloacelor de producţie şi organizarea producţiei după un plan general, cu sforţările tuturor;

Chiamă pe toţi cei care muncesc sub steagul proletar, îi chiamă la luptă... pentru înfăptuirea socialismului...

Ca cerinţe imediate, Partidul Comunist ridică lozincile lansate de Internaţionala Comunistă:

...Jos războiul contra Rusiei Socialiste, a ţăranilor şi muncitorilor din Rusia! Jos tratatele de pace care robesc şi condamnă la degenerare grozavă proletariatul german, austriac, ungar şi balcanizează Europa!

Cerem anularea datoriilor de război!...

Trăiască Internaţionala Comunistă!...

Trăiască comunismul eliberator!

2. REZOLUŢIA ASUPRA CHESTIUNII SINDICALE

...Conferinţa Partidului Comunist, întrunită în Octombrie 1922 în oraşul Ploieşti, în urma discuţiilor asupra chestiunii sindicale, constată:

1. Sindicatele muncitoreşti actuale sunt formate pe baza unei legi reacţionare care le încătuşează, punându-le sub controlul direct al statului burghez. Ele au fost acaparate de social-democraţi cu ajutorul teroarei, care a decapitat Partidul Comunist.

2. După ce social-democraţii de diferite nuanţe s'au certat între ei pentru şefia în sindicate, cei de dreapta tinzând spre subordonarea sindicatelor Partidului Social-Democrat, iar cei din centru acceptând teza sindicalistă pentru a împiedica celelalte partide de a pătrunde în sindicate, ei s'au împăcat prin actul de trădare al centriştilor, care şi-au vândut propriile idei în schimbul câtorva posturi în sindicate.

3. Congresul dela Sibiu a fost teatrul trădării. Acolo social-democraţii au cerut sfărâmarea unităţii sindicale în uniuni autonome, pentru a le putea stăpâni mai bine, şi au cerut excluderea eventuală din sindicate a comuniştilor. Pentru a-şi salva funcţiile, social-democraţii, centriştii au aprobat aceste cereri.

4. Trădarea centriştilor a fost urmarea constatării că ei nu au nicio influenţă în sindicate şi în masse.

5. Partidul Comunist a dus singur campania pentru unitatea sindicală, şi atitudinea pe care au avut-o comuniştii înainte şi în cursul congresului dela Sibiu a fost de natură să întărească mişcarea.

Pornind dela aceste constatări, Conferinţa decide:

a) Datoria tuturor membrilor partidului şi muncitorilor conştienţi este să intre în sindicatele respective înfiinţate pe baza legii Trancu şi să lupte

spre a le transforma în organe folositoare pentru lupta de clasă, eliminând din acţiunea lor orice spirit corporatist şi oportunist.

b) Sindicatele nu pot să ducă singure la liberarea masselor muncitoare de sub jugul patronilor, dar ele trebue să fie întărite pentru ca să devină un instrument contra ofensivei patronale azi, iar mâine pentru ofensiva clasei muncitoare.

c) Comuniştii din sindicate trebue să pună la ordinea zilei lupta pentru menţinerea zilei de 8 ore şi pentru scurtarea ei în industriile vătămătoare sănătăţii, interzicerea muncii de noapte în genere pentru femei şi copii şi a oricărui fel de muncă în condiţii grele şi vătămătoare, săptămâna de 48 de ore, ridicarea salariului la nivelul scumpirii traiului, înfiinţarea consiliilor muncitoreşti pe fabrici şi a delegaţiilor pe ateliere, desfiinţarea impozitului de 6 la sută asupra salariilor, desfiinţarea corporaţiilor, împiedicarea sporirii cotizaţiilor şi reducerea celor ridicate.

d) Actuala organizaţie sindicală pe bresle trebue înlocuită treptat printr'o organizaţie sindicală pe industrii.

e) Menţinerea unităţii sindicale şi lupta în contra tendinţelor de spargere a sindicatelor urmărită de social-democraţi.

f) Crearea unui organ central sindical pentru toată ţara care să centralizeze acţiunea sindicală a proletariatului din România, acţiune azi fărâmiţată în mâinile izolate ale diferitelor uniuni...

g) Comuniştii trebue să lupte şi să ajute la crearea de sindicate de muncitori agricoli în care să in-

tre și țărani cu puțin pământ, adică acei care lucrează și ca salariați agricoli, și să stărue pentru editarea unui organ special pentru muncitorii țărani de către organele centrale existente ale mișcării sindicale.

3. REZOLUȚIA PRIVIND CHESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

...Conferința, ascultând raportul asupra chestiunii naționalităților și în urma discuțiilor asupra acestui raport, constată că oligarhia română caută să-și mențină și să-și întărească dominația sa și asupra poporului muncitor, ațâțând și întreținând ura între țăranii și muncitorii de naționalități diferite locuind înăuntrul granițelor României. In deosebi, oligarhia caută să insufle țăranilor și muncitorilor de naționalitate română... că dânșii sunt neamul dominant, în folosul căruia trebue organizate și desnaționalizate toate școlile și instituțiile culturale ale celorlalte naționalități, împiedicând printr'asta cultura acestora în limbile lor materne, precum și dezvoltarea lor generală.

In consecință, Conferința declară că emanciparea naționalităților subjugate nu poate fi realizată decât prin biruința proletarilor și prin doborîrea oligarhiei, care singură are interesul de a menține această subjugare...

———★———

125

1922

DEZBATERILE CONFERINȚEI REGIONALE A SINDICATELOR[1]

Nu poate exista mișcare politică proletară fără masse muncitorești organizate temeinic în sindicate, luminate asupra intereselor de clasă, angajate în luptă și trecute prin întreaga filieră de experiențe, care, fatal, le mână din câmpul luptelor economice în arena luptelor politice.

Numai acolo unde s'a dat cuvenita atenție organizațiilor sindicale, numai acolo partidul comunist... se bucură de admirația tuturora, inspirând cuvenita teamă capitalismului.

Iată dece grija oricărui comunist conștient este ca să facă propagandă activă pentru înscriere în sindicate, iată dece partidul comunist sprijină muncitorimea sindicală din toate puterile și cu toate mijloacele!

Conferința regională a sindicatelor care a avut loc la Iași în zilele de 22 și 23 Octombrie interesează toate elementele proletare, datorită importanței Moldovei și, mai ales, prin prezența delegațiilor din Basarabia, față de care avem atâtea datorii de împlinit...

Conferința regională și-a făcut din plin datoria, delegații sosiți la Iași au fost la înălțimea momentului, iar hotărîrile luate, în comun, vor conduce muncitorimea — prin lupte și organizare — la victorie!

[1] *„Iașul socialist" nr. 17 din 29 Octombrie 1922.*

Partidul comunist, conform tacticii şi principiilor sale, acordă... întregul său sprijin muncitorimii din sindicate...

„IAŞUL SOCIALIST"

—★—

126

1922

...REZOLUŢIA PENTRU ORGANIZARE IN SINDICATE [1]

Conferinţa regională sindicală a centrelor muncitoreşti din Moldova şi Basarabia, întrunită la Iaşi în zilele de 22 şi 23 Octombrie 1922, luând cunoştinţă pe baza rapoartelor tuturor delegaţilor despre situaţia din localităţile respective, luând în consideraţie informaţiile şi propunerile delegaţilor cu privire la organizarea mişcării sindicale în regiunile Moldova şi Basarabia şi discutând asupra modalităţilor în care s'ar putea în mod practic şi imediat începe organizarea muncitorilor în sindicate, în baza legii asociaţiilor profesionale, hotărăşte următoarele:

1) Infiinţarea unei comisii regionale cu sediul provizoriu la Iaşi, al cărei secretariat, de comun acord cu Comitetul executiv al Consiliului general al uniunilor muncitoreşti din România, să se pună de urgenţă în legătură cu toate centrele importante din Moldova şi Basarabia, iar în centrele mai importante ca Chişinău, P. Neamţ şi Bacău să se trimită delegaţi cu misiunea de a da toate instrucţiu-

[1] *„Iaşul socialist" nr. 17 din 29 Octombrie 1922.*

Articol publicat în „Socialismul" cu ocazia celei de a cincia aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie prin care se exprimă solidaritatea cu revoluţia rusă.

nile şi de a proceda la organizarea muncitorilor în sindicate.

2) Inceperea unei intense activităţi propagandistice în scopul de a dovedi muncitorimii necesitatea organizării în sindicate profesionale, astfel ca în cel mai scurt timp posibil toate oraşele din Moldova şi Basarabia să aibă un început serios de organizaţie sindicală.

3) Comisia regională, înfiinţată la Iaşi, îşi propune ca prim scop organizarea centrelor mai importante din regiunea Moldovei şi a Basarabiei, şi aceasta pentru motivul ca oraşele cu puţină industrie din ambele *regiuni* să fie şi ele direct influenţate pentru un început metodic şi sănătos de organizare.

4) In Basarabia se va cere intervenţia Consiliului general şi se va căuta prin toate mijloacele posibile ca începutul de organizare din Chişinău să devină o realitate şi să se întindă în toată Basarabia.

Votată astăzi, 23 Octombrie 1922...

127

1922

CINCI ANI DE REVOLUŢIE RUSĂ [1]

1917 — 7 Noembrie — 1922

Revoluţia proletară rusă trece astăzi victorioasă pragul celui de al 6-lea an. După cinci ani de luptă cu imperialismul mondial, cu contrarevoluţia

[1] *„Socialismul" nr. 200 din 5 Noembrie 1922.*

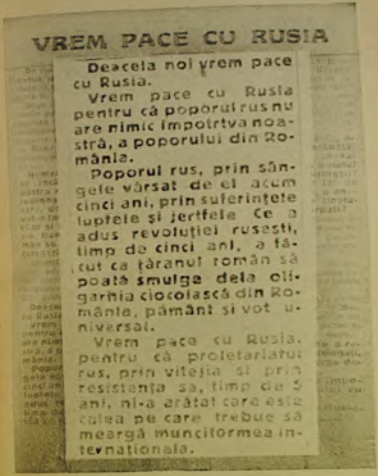
internațională, cu trădătorii și renegații din rândurile proletariatului însuși, Republica Sovietică Rusă stă astăzi mai mândră și mai puternică decât oricând, privind cu încredere perspectivele revoluției mondiale.

Valurile de plumb și de oțel ale contrarevoluției s'au năpustit de repetate ori asupra Republicii muncitorilor și țăranilor Ruși. Dar Armata Roșie le-a respins rând pe rând și a întins hotarele Patriei revoluției dela Vistula până la Pacific, dela Oceanul Inghețat până la veșnic primăvăratica Crimee și la bogatele regiuni petrolifere ale Caucazului. Nici-odată dela prăbușirea țarismului granițele Republicii proletare nu s'au întins atât de departe, nici-odată, chiar înainte de Revoluție, puterea militară și prestigiul diplomatic al Rusiei nu a fost așa de mare ca acum.

Dar, victorioasă pe frontul militar și diplomatic, pentru a feri cel dintâi stat proletar de crize și catastrofe, pentru a păstra proletariatului mondial un puternic punct de sprijin, pentru a întări această pârghie a revoluției mondiale, Rusia Sovietică a efectuat pe tărâmul economiei... o nouă politică economică.

In mijlocul reacțiunii mondiale, care a lovit cu putere mișcările muncitorești din toate țările..., Revoluția rusă stă falnică și puternică, răspândind lumină, încredere și mari nădejdi în toată lumea muncitoare. Nici războiul imperialist, nici războiul civil, nici răscoalele social-revoluționarilor, nici uneltirile menșevice, nici trădările social-democrate nu au putut-o clinti din misiunea sa de a însufleți și de a organiza proletariatul mondial pentru revoluția mondială...

Nimic nu va putea doborî Revoluția rusă atâta

VREM PACE CU RUSIA

Deacela noi vrem pace cu Rusia.

Vrem pace cu Rusia pentru că poporul rus nu are nimic împotriva noastră, a poporului din România.

Poporul rus, prin sângele vărsat de el acum cinci ani, prin suferințele luptele și jertfele ce a adus revoluției rusești, timp de cinci ani, a făcut ca țăranul român să poată smulge dela oligarhia ciocoiască din România, pământ și vot universal.

Vrem pace cu Rusia, pentru că proletariatul rus, prin vitejia și prin resistența sa, timp de 5 ani, ni-a arătat care este calea pe care trebue să meargă muncitormea internațională.

Fragment dintr'un articol publicat cu ocazia împlinirii a cinci ani dela Marea Revoluție Socialistă din Octombrie în ziarul „Tineretul socialist" din 5 Noembrie 1922 în care se exprimă dorința de a păstra pacea cu Uniunea Sovietică.

vreme cât împrejurul ei stau inimile şi braţele milioanelor de proletari din toată lumea, stau nădejdile ţăranilor şi popoarelor subjugate de pretutindeni.

La a V-a aniversare a celei mai mari revoluţii populare pe care a cunoscut-o vreodată istoria, din toate colţurile pământului, din fabrici, din uzine, din ateliere, din mine, din birouri, de pe ogoare, de pe vapoare şi din cazărmi răsună strigătul unanim şi universal:

Trăiască Revoluţia rusă, prima etapă a revoluţiei mondiale comuniste!

Trăiască Republica rusă a Sfaturilor!

128

1922

VREM PACE CU RUSIA [1]

De cinci ani Republica Sovietică propune pace tuturor statelor care s'au ridicat împotriva ei.

După cinci ani, puterile capitaliste mari şi mici, recunoscând neputinţa lor de a distruge statul proletar pe calea armelor, au început tratative cu Rusia, încheind convenţii economice şi, pe alocuri, politice.

Numai guvernul român se încăpăţânează în a păstra mai departe atitudinea duşmănoasă pe care dela început a avut-o împotriva muncitorilor şi ţăranilor din Rusia. Numai guvernul român se opune unei înţelegeri cu Rusia.

Această atitudine duşmănoasă este foarte expli-

[1] *„Tineretul socialist" nr. 13 din 5 Noembrie 1922.*

cabilă, fiindcă ea porneşte din ura pe care burghezia o are împotriva libertăţilor proletariatului.

Deaceea noi vrem pace cu Rusia. Vrem pace cu Rusia, pentrucă poporul rus nu are nimic împotriva noastră, a poporului din România.

Poporul rus prin sângele vărsat de el acum cinci ani, prin suferinţele, luptele şi jertfele ce a adus revoluţiei ruseşti, timp de cinci ani, a făcut ca ţăranul român să poată smulge dela oligarhia ciocoiască din România pământ şi vot universal.

Vrem pace cu Rusia, pentrucă proletariatul rus, prin vitejia şi prin rezistenţa sa timp de cinci ani, ne-a arătat care este calea pe care trebue să meargă muncitorimea internaţională.

* * *

Guvernul Sovietic a făcut adeseori propuneri de pace statului român, dar oligarhia noastră niciodată n'a vrut să înceapă aceste tratative...

Republica Sovietică vrea pace. Ea a convocat la Moscova o conferinţă pentru dezarmare, la care a fost invitat să ia parte şi guvernul român.

Dar d-l Brătianu a refuzat să trimită delegaţi, fiindcă d-sa nu vrea dezarmare.

Noi însă ne împotrivim războiului cu Rusia!

Vrem pace cu Rusia!

———★———

129

1922

IN AJUTORUL INCHIŞILOR NOŞTRI! IN AJUTORUL LUPTATORILOR CLASEI MUNCITOARE! [1]

Muncitori şi muncitoare!

In temniţele „României Mari" zac sute de muncitori aruncaţi de burghezie numai pentrucă au reacţionat contra loviturilor pe care le dă oligarhia, zi cu zi, clasei muncitoare.

Sute de tovarăşi muncitori au fost luaţi din fabrici, ateliere, smulşi din fruntea mişcării proletare şi azvârliţi în beciurile umede ale închisorilor, în ocne.

Unii dintre aceşti tovarăşi sunt osândiţi fiindcă au avut curajul să-şi exprime convingerile comuniste, ducând propaganda lor în mijlocul masselor, tocmai atunci când oligarhia deslănţuise teroarea.

Alţii — pentrucă au cerut guvernanţilor să reintre în legalitate sau au cerut patronilor o bucată de pâine mai bună, iar alţii n'au avut nicio „vină", ci au fost victimele înscenărilor Siguranţei.

In temniţele oligarhiei se mai găsesc închişi lucrători dela Arsenal, care au fost ilegal militarizaţi, deoarece starea de război încetase demult, numai cu scopul de a le paraliza lupta pentru revendicări economice.

Ei au fost scoşi de sub prevederile ultimei amnestii şi sunt încă menţinuţi în închisori.

———

[1] *„Socialismul" nr. 204 din 19 Noembrie 1922.*

Tovarăşi!

Burghezia, prin diferitele comploturi imaginare înscenate clasei muncitoare, a căutat să înnăbuşe glasul ei, intentând procese monstruoase, în care sute de muncitori s'au ales cu condamnări grele, variind între 5 şi 20 de ani muncă silnică.

Tovarăşi! muncitori!

Tovarăşilor noştri li se aplică cel mai grozav şi odios regim — regim care nu s'a pomenit nici sub guvernarea ţaristă.

Pentru a vă imagina ce este acest regim, aflaţi că celor dela Doftana li se dă zilnic ca hrană *o strachină cu apă caldă, în care plutesc câteva boabe de fasole crude şi 600 (şase sute grame) mămăligă!*

Ce urmăreşte burghezia?

Ea nu urmăreşte altceva decât asasinarea sistematică prin înfometare a tovarăşilor noştri.

Deaceea partidul comunist a hotărît să întreprindă o campanie pentru a salva viaţa prizonierilor burgheziei şi a demasca în faţa întregii muncitorimi din ţară şi străinătate intenţiile burgheziei române.

Partidul comunist a mai hotărît a veni imediat în ajutorul celor închişi.

In acest scop a fost constituit un comitet care se ocupă cu strângerea de ajutoare.

Comitetul a emis o serie de bonuri a câte 5 lei, care vor fi împărţite muncitorilor din fabrici, ateliere, magazine şi birouri. Din acest fond vor fi alimentaţi tovarăşii noştri, îmbunătăţindu-li-se astfel câtuşi de puţin viaţa.

Acei muncitori care vor să contribue cu mai mult se pot înscrie cu câte o cotă fixă lunară, în numerar sau în natură.

Tovarăşii din provincie, unde nu există secţiuni, vor putea cere comitetului carnete de bonuri.

Tovarăşi!

Arătaţi burgheziei cum înţeleg muncitorii să-şi apere tovarăşii lor în suferinţă!

Trăiască solidaritatea proletară!

Trăiască tovarăşii închişi!

———★———

130

1922

COMITETUL DE AJUTORARE AL PARTIDULUI COMUNIST[1]

Muncitori! Tovarăşi!

Iarna aspră şi timpurie a adus cu sine noi nevoi pe capul muncitorimii exploatate. Lipsa lemnelor şi scumpetea lor atunci când se găsesc, scumpetea alimentelor şi a îmbrăcămintei aduc mereu aminte muncitorilor şi familiilor lor cât e de grea şi de neîndurată exploatarea capitalistă.

In asemenea împrejurări lupta de clasă devine şi ea cu deosebire îndârjită. Inconjurat de tovarăşii săi de suferinţă şi de luptă, muncitorul se avântă în marele războï pentru desrobire. Dar în acest răz-

[1] *„Socialismul" nr. 207 din 30 Noembrie 1922.*

boi, ca de altminterea în toate războaiele, şi clasa proletară îşi are morţii, răniţii şi prizonierii ei.

Muncitori ! Tovarăşi !

Pentru proletariat solidaritatea este o datorie. Ea îl împiedică să-şi părăsească răniţii şi prizonierii la poarta spitalului şi a închisorii.

Dincoace de zidurile închisorii şi ale spitalului, unde muncitorul are o oarecare posibilitate de mişcare, el are totuşi adeseori nevoie de solidaritatea tovarăşilor săi. Dar mai ales acolo unde duşmanii noştri te au în ghiara lor, unde eşti învins, însă nu te-ai predat, iar focul credinţii tale revoluţionare continuă să-ţi încălzească inima şi mintea.

Muncitori şi tovarăşi, de acolo, răniţii şi prizonierii noştri au dreptul la toată solidaritatea noastră.

Acolo ei sunt înfometaţi, umiliţi şi persecutaţi.

Până când, prin organizarea voastră, veţi putea cuceri eliberarea lor, voi aveţi datoria ca prin bucăţica de pâine pe care o veţi rupe dela gura copiilor voştri, prin bucata de lemn pe care o veţi economisi dela încălzirea oaselor voastre degerate şi ostenite să uşuraţi chinul tovarăşilor voştri închişi.

Muncitori ! Tovarăşi !

Cumpăraţi bonurile comitetului de ajutorare, dăruiţi ciorapi calzi, cămăşi, flanele, pentru cei care sunt chinuiţi în dosul zidurilor jilave.

Trăiască solidaritatea proletară!

131

1922

SUSPENDAREA LUI „IFJÚMUNKAS", GAZETA TINERETULUI ÎN LIMBA UNGARĂ [1]

Poliţia, folosind denunţurile social-reformiştilor, îşi continuă cu o ură bestială prigoana împotriva noastră.

De pretutindeni ne vin ştiri despre interzicerea, pe toate căile, a activităţii noastre. In oarba ei neghiobie, poliţia crede că astfel ne va putea distruge, că, interzicându-ne apariţia, va putea opri pătrunderea adevărului în masse.

In urma unui ordin al Ministerului de interne, gazeta noastră „Ifjúmunkás" a fost interzisă. Ea era o gazetă importantă a tineretului, având 6.000 de abonaţi. „Ifjúmunkás" a fost interzis ca periculos Siguranţei statului.

In zadar se zvârcoleşte poliţia pentru a dovedi că activează. Nimic nu ne va putea opri de a spune sus şi tare cuvântul de desrobire tineretului muncitor !

132

1922

„TRAIASCĂ FRONTUL UNIC AL TINERETULUI MUNCITORESC !" [2]

Tineretul muncitoresc organizat... din Ardeal şi Banat, a împlinit încă un an de lupte şi sufe-

[1] *„Tineretul socialist" nr. 19 din 18 Decembrie 1922.*

[2] *„Ifjú Gárda" („Tânăra Gardă"), Organul Central al Uniunii tineretului muncitor din Transilvania şi Banat, anul I, nr. 1 din 25 Decembrie 1922.*

rinţe. In acest an tineretul muncitoresc a dat dovadă că a învăţat, că a devenit conştient de faptul că singura armă pe care o poate opune setei de profit a capitalismului este arma *luptei de clasă*. Dar totodată a învăţat că lupta de clasă cere jertfe, deoarece clasa dominantă vrea să zăgăzuească mişcarea noastră, munca noastră de lămurire şi educare, întrebuinţând toate mijloacele pe care i le oferă puterea.

Chiar azi, după un an de muncă neîntreruptă, deţinătorii puterii, nesocotind legile burgheze şi dezvăluind adevărata faţă a „libertăţii presei" proclamată de falsa democraţie burgheză, vor să sugrume presa noastră. Ei vor să sugrume presa, pe care noi, tinerii muncitori, am creat-o cu cele mai mari sacrificii şi cu şi mai mari sacrificii am reuşit s'o susţinem. Noi am donat ultimul ban pentru fondul de presă al ziarului „Ifjúmunkás" (Tânărul muncitor), pentru a asigura apariţia acestui ziar. Noi am ştiut că presa este unul din principalii factori ai mişcării noastre, este cel mai eficace mijloc al muncii noastre de agitaţie şi educaţie. Ziarul nostru „Ifjúmunkás" a fost o făclie luminoasă pentru tineretul proletar din Ardeal şi Banat, care îndură lipsuri şi din punct de vedere cultural. Acest ziar ne-a fost tovarăş în lupta pe care am dus-o împotriva pauperizării totale, ne-a fost un brav purtător de cuvânt împotriva exceselor zilnice ale celor dela putere, ne-a fost singurul sprijin în munca noastră de lămurire. Şi deaceea noi strigăm astăzi mândri, cu fruntea sus, tineretului muncitor conştient din întregul Ardeal şi Banat:

După un an, „Ifjúmunkás", deşi a fost redus la tăcere, n'a murit! Fiecare rând, fiecare cuvânt apărut în acest ziar a fost o călăuză a tineretului proletar, împilat, pe drumul care trebue să-l urmeze. Acest ziar, ajungând şi în cocioabele ţărăneşti dela sate, a dus o uriaşă muncă de propagandă în mijlocul tineretului ţărănesc... şi a câştigat pătura mai conştientă a sărăcimii ogorului de partea luptei şi ideilor proletariatului industrial dela oraşe.

„... Proletarii nu au de pierdut decât lanţurile. Ei au o lume de câştigat" — a spus Marx. Aceleaşi cuvinte le strigăm şi noi acum în momentul pierderii ziarului „Ifjúmunkás". Se înşeală aceia care practică acum silnicia dacă îşi închipue că astfel vor reuşi să facă să degenereze mişcarea noastră, s'o degradeze la un nivel şovinist-antisemit-burghez.

Datoria tineretului muncitoresc din Ardeal şi din Banat este ca în această clipă grea a luptei de clasă — şi acum mai mult ca oricând — să ia parte într'o măsură cu mult mai mare la mişcarea noastră, să lucreze în aşa fel încât golurile din rândurile noastre să fie umplute şi să fim faţă de cei ce luptă împotriva noastră un tot unit.

Tineri muncitori! Strângeţi-vă rândurile în front unic! Duşmanii noştri aruncă în luptă ultimele lor forţe de rezervă, fac ultimele încercări în vederea menţinerii orânduirii capitaliste de producţie. Dar cum nicio orânduire socială nu a fost veşnică, nici capitalismul nu poate fi etern. Nu poate, pentrucă el însuşi produce acea forţă care este interesată economiceşte să lupte împotriva capitalismului. Această forţă este proletariatul. Iar proletariatul este deja conştient de faptul că dacă procesul de descompunere a capitalismului poate fi încetinit un timp oarecare cu ajutorul mijloacelor puterii, sub forma scăderii salariilor, prelungirii zilei de muncă, răpirii

drepturilor şi libertăţilor, a pune capăt acestui proces, a eterniza modul de producţie capitalist este absolut imposibil.

———★———

133

1922

Prefectura poliţiei Capitalei a interzis tineretului orice fel de întrunire, adunare sau şedinţă în localul din strada Academiei. [1] Această lovitură e provocată direct de clica de denunţători dela Casa poporului. O ştim cu toţii.

Astăzi tineretul nu mai poate ţine şedinţe in nicio sală muncitorească din Bucureşti, fiindcă, la îndemnurile denunţătorilor, poliţia ne-a luat pe rând sala Ovidiu, Griviţa şi sala din strada Academiei. Nu-i nimic. Reformiştii au săpat groapa noastră, dar vor cădea singuri într'însa. Nu e departe timpul când vom putea constata acest lucru. Pe noi ultima lovitură a celor dela Casa poporului nu trebue să ne înspăimânte, au trecut peste capul nostru urgii mai mari, şi le-am suportat.

Burghezia şi social-democraţii ne pot fura dreptul de întrunire, dar nu ne pot sugruma. Ne rămâne încă sufletul şi ideea care ne va împinge mai departe la luptă.

Sistemul de producţie capitalist ne-a pus la dispoziţie şi alte localuri de întrunire, afară de cele furate de reformişti şi de burghezie, ele sunt: uzinele, fabricile şi atelierele. Acolo vom lupta mai departe cu sufletul şi cu credinţa noastră în idealul socialist. Prin lupta noastră forţa de acum a burgheziei va slăbi, îngenunchind în acelaş timp reformismul, care caută să ne paralizeze cu ajutorul baionetelor capitaliste, biruitor nu poate ieşi decât proletariatul.

Ni s'au furat sălile de întrunire. Fie! Dar noi vom duce înainte lupta, pentrucă ştim că victoria este de partea muncitorimii revoluţionare.

———★———

[1] *Articol din „Tineretul socialist" nr. 21 din 31 Decembrie 1922.*

CUPRINS

1917

1919

Dat la cules 17.XII.1952. Bun de tipar 10.IV.1953. Tiraj 20.000+300. Hârtie semi-velină, 65 gr./mp. Ft. 32/64×108. Coli editoriale 17,75. Coli tipar 27,50. Prețul unui exemplar 11 lei. Comanda 638.

Tiparul executat la Combinatul Poligrafic
Casa Scânteii „I. V. Stalin"
București — R.P.R.

ERATĂ

Pag.:	*Rândul:*	*In loc de:*	*Se va citi:*	*Această greşală s'a făcut din vina:*
299	12 de jos	Pisner	Pistiner	Editurii
434	5 „ „	303	330	„

Documente din Istoria P.C.R. 1917—1922.